

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤῷ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΤΩΝ ΤΗΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΥΤῇ ΕΤΑΕΡΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ,

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ ΔΙΑΙΡΕΘΕΝ

Τ Π Ο

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

Τὸ ὅτι προσέτεθι καὶ σύντομος ἱστορία πασῶν τῶν εορτῶν τοῦ ὁλοῦ ἐνιαυτοῦ,
καὶ πολλῶν τῶν τοῦ μνησολογίου ἁγίων,

ὧν δι' ἀνατολικὴν, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γινομένην ἐκδόσιν, δι' ἐκτίτασιν;

ΣΗΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΜΝΙΚΟΥ ΘΕΡΟΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο ΦΟΙΝΙΣ

4870

Λέγω ὑμῖν· Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε,
καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴτι ἔχετε κατὰ τινος·
ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Μάρκ. ια'. 24-26.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Καθ' ἣν ἐποχὴν, ἡ μελιτερπὴς τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων γλῶσσα, θαυμασίως προοδεύει ὁσημέραι ἐπὶ τὸ κρεῖττον, οὐχὶ μόνον καθ' ὅλα ἐκείνα τῆς περικλεοῦς Ἑλλάδος τὰ μέρη, ὅπου ὀρθοδόξως ἐξυμνεῖται καὶ ὀλοφύχως λατρεύεται τὸ τοῦ Ὑψίστου πανάγιον ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἐνδόξοις, εἰ καὶ ξέναις πόλεσι, παρ' αἷς ἡ μισοφίλητος αὕτη γλῶσσα μετ' ἀκορέστου πόθου καλλιεργεῖται· κατὰ ταύτην λέγομεν τὴν ἐποχὴν, πολὺ δικαιότερον καὶ ἀναγκαιότατον μάλιστα εἶναι, ὅτι αἱ Ἱεραὶ τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Μητρὸς Ἐκκλησίας βίβλοι, ἀνατυπούμεναι ἰδίως ἐν ἀλλοδαπῇ, γὰρ ἐπιθεωρῶνται παρ' ἀνδρῶν ἐμπαιδευτῶν, οὐχ' ἥττον δὲ καὶ θεοσεβῶν, ἵνα αἱ τοιαῦται ἐκδόσεις καθαρεύωσιν, ὅση δύναμις, σφαλμάτων, ὅσα πολυτρόπως ἐν ταῖς προλαβούσαις παρεισέφρησαν.

Καὶ δὴ προέκυψαν εἰς φῶς ἐκ τοῦ Ὑπογραφείου ὁ Φοίνιξ, αἱ πλείονες τῶν εἰρημένων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, μετὰ πλείστης ὄντως ἐπιμελείας διορθωθεῖσαι, καὶ δι' ἀτρύτων πόρων ἀποπερατωθεῖσαι, παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἱεροδιδασκάλου Κ. Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον διάστημα ἐνταῦθα διαπρέψαντος· μέινασαι ὁμῶς ἀδιόρθωτοι καὶ ἕτεροι, χρῆζουσαι ἐπιστασίας οὐ τῆς τυχοῦσης, ὡς ἡ τοῦ Μεγάλου Εὐχολογίου καὶ ἡ τῆς Παρακλητικῆς, ἀνεδέξατο ταύτας, καὶ ἐξεπέρανε μετὰ ζήλου ὄντως θερησκευτικῆ, καὶ ἀκραιφνῆς εὐλαβείας, ὁ ἐνταῦθα Ἱερομόναχος Σπυρίδων Ζερβός, ὡς τῷ 1850 δι' ἐπιστολῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Π. Οἰκ. Πατρ. Κ. Ἀνθίμου, ἐπιτετραμμένος ἀναδεχθῆναι τὸ τῆς ἐπι-

στασίας ἐπίπονον ἔργον· διὸ καὶ ἀνεδείχθη μετὰ ταῦτα Π. Ἀρχιμανδρίτης δι' ἐτέρας Πατρ. ἐπιστολῆς παρὰ τοῦ Π. Οἰκ. Πατρ. Κ. Κυρίλλου κατὰ τὸ 1856. Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης παρατηρήσεως ἢ καὶ παραξηγήσεως.

Ἐκλιπούσης δὲ ἤδη τῆς τῆ Μεγάλου Ὁρολογίᾳ τελευταίας ἐκδόσεως, καὶ ἐπομένως βουλόμενοι ἡμεῖς ἀνατυπῶσαι τοῦτο, εἰ καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ἀοιδίου Πατρὸς Βαρθολομαίου, καὶ παρὰ τῆς κατ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας ἐπικυρωθὲν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπιστολῶν καταχωρισθεισῶν ἐν ταῖς προλαβούσαις τοῦ Μ. Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν, ἐνεπιστεύθημεν ὁμῶς τὴν τούτου ἐπιστάσιαν, τῷ εἰρημένῳ Πατρὶ Σπυρίδωνι, ὡς τοῦ ἔργου τῆς οἰκείου αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἡμῖν. Ἀλλ' ἅμα ὁ ρηθεὶς Ἀρχιμανδρίτης ἀνεδέχθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον, ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντίτυπον τοῦ Μ. Ὁρολογίου, ἐκδοθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ τοῦ ἐντίμου Κ. Γ. Σεϊτανίδου, τῇ ἐγκρίσει τῆς Κεντρικῆς Πατρ. ἐπιτροπῆς, ἐπιδοκιμασία δὲ καὶ ἐπικυρώσει τῆς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας· καὶ λοιπὸν ἀπεφασίσσαμεν, ὅπως ἡ μελετωμένη τοῦ Μ. Ὁρολογίᾳ ἐκδοσις ἐν τῷ ἡμετέρῳ Τυπογραφείῳ, γείνη, βασιζομένη δικαίῳ τῷ λόγῳ, ἐπ' ἐκείνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὴν κοινὴν τῶν εὐσεβῶν Μητέρα, καὶ ἵνα τὸ ὁμοειδὲς τῆς ἀναγνώσεως ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Δέλτοις ἀπαντᾷται.

Διεξελθὼν τοίνυν ὁ ρηθεὶς ἐπιστάτης, μετ' ὅσης οἶον τε ἐπιμελείας, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην ἐκδοσιν, καὶ ταύτην ἀντιβαλὼν μετὰ τῆς ἐν Ἑνετίαις, εὔρε μετὰ αὐτῶν παροράματα τυπογραφικὰ οὐκ ὀλίγα, καὶ τοιαῦτα προφανῶς ὄντα, ἀδιστακτικῶς διώρθωσεν· ὡς φερεῖ πρὸς, μεταθεσιν στίχων ἐν τῷ Ἀμώμῳ, μεταθεσιν Ἀντιφώνων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἑορτὴν, ἐσφαλμένας ἀναγνώσεις τινὰς ἐν τοῖς ἐν αὐτοῖς ψαλμοῖς, σύγχυσιν ἐν τοῖς Πασχαλίοις, καὶ ἄλλα τινὰ, παροράματα πάντως, ἅπερ, ἐσκεμμένως ἕκαστος ἀναγινώσκων τὴν ἀνά χειρὸς Ἱερὰν βίβλον, εὐρήσει πεποιθᾶμεν καλῶς ἔχοντα·

ὡς ἔκρινεν ἐπίσης εὐλογον, καὶ λίαν κατάλληλον νομίζομεν, ν' ἀφαιρέσῃ τὸ κατὰ τὴν 16 Σεπτεμβρίου προστεθὲν νέον Τροπάριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας, καὶ νὰ ἀφήσῃ τοῦτο ὡς εὐστόχως κεῖται, κατὰ τὴν 11 Ἰουλίου, ὡς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τελεσθέντος τοῦ ὑπερφυοῦς Θάύματος ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος· ἐνόμισε δὲ καλὸν νὰ συντυπωθῇ καὶ αὐθις τὸ Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, ὡς ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκρίναμεν δεόν ν' ἀναφέρωμεν πρὸς διασάφησιν τῆς σὺν Θεῷ ἀποπερατωθείσης ἐν τῷ ἡμετέρῳ Τυπογραφείῳ νέας ταύτης ἐκδόσεως· κατ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ταύτην περικοσμοῦσαν καλλονήν, τοῦτο ἀποδεικνύουσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, διαρρήδην κηρύττοντα τὴν τῶν λόγων ἀναμφίλεκτον ἀλήθειαν.

Ἑρρώσθε.

Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡ. Ο ΦΟΙΝΙΞ

ΧΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν εἰς τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τοῦ ἡμερονυκτίου διατεταγμένην Ἀκολουθίαν τῆς προσευχῆς· τουτέστι,

Α'. Τὸ Μεσονυκτικόν, οὗτινος προηγείται ἡ Προοιμιακὴ προσευχή λεγόμενη ἅμα τῷ ἐξεγερθῆναι τοῦ ὕπνου.

Β'. Τὸν Ὁρθρον, μετ' οὗ συνάπτεται ἡ Πρώτη Ὥρα καὶ τὸ Μεσῶριον αὐτῆς.

Γ'. Τὴν Τρίτην Ὥραν μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς.

Δ'. Τὴν Ἑκτὴν Ὥραν μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς, μετ' ἧν ἔπονται τὰ Τυπικά, τὰ Ἀντίφωνα τὰ τε καθημερινὰ καὶ τὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν τῷ Ἀρίστῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ε'. Τὴν Ἑννάτην Ὥραν μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς.

Σ'. Τὸν Ἑσπερινόν, μετ' οὗ καίται ἡ ἐν τῷ Δείπνῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ζ'. Τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μέγα καὶ τὸ Μικρόν.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλμ. ριη. 163.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΡΟΣΕΤΧΗ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ.

ΑΙΩ ΤΟΥ ΤΥΝΟΥ ΕΞΕΓΕΡΘΕΙΣ, ΚΑΙ ΒΕΛΑΝΑΣΤΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ,
ΣΤΗΘΙ ΜΕΤ' ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΕΙΠΕ·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Αῖγιος ὁ Θεός, Ἁγίος Ἰσχυρὸς, Ἁγίος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ὅνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τελούς. Εἶτα,

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ Τροπάρια, Ἦχος α΄.
Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθὲ, καὶ
 τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅ-
 γιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νῦν μου
 φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς
 τὸ ὑμνεῖν σε, ἀγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ
 τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦχος γ΄.

Αθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις
 γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς
 νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΜΕΘ' ΙΚΕΣΙΑΣ.

Ε'κ τοῦ ὕπνου ἐξανισταμένοσ εὐχαριστῶ σοι, ἀγία Τριάς·
 ὅτι διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν,
 οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥαθυμῷ καὶ ἁμαρτωλῷ, οὐδὲ συνα-
 πώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω συτή-
 θως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἤγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρί-
 σαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου
 τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν
 τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ ποιεῖν τὸ
 θελημα σου, καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἑξομολογήσει καρδίας, καὶ
 ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
 καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ· ὅτι, τῇ θείᾳ σου
 καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ, ἡξίωσάς με τὸν ἁμαρτωλὸν
 καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ
 ἀγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς

μου, ὡς τῶν ἁγίων καὶ νοερῶν σου Δυναμέων· καὶ εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσενεχθῆναι σοὶ τὴν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων μου αἴνεσιν· ὅπως ἀγῶ κοινῶνός γένωμαι τῶν φρονίμων Παρθένων, ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς μου, καὶ δοξάζω σὲ τὸν ἐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶν Ἱερεὺς, λέγει· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἰδὲ μὴ ὑπάρχει Ἱερεὺς, λέγε·

Δὲ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Διψασαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς (*). Δόξα, καὶ νῦν, Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Κύριε ἐλέησον, β'. Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας τρεῖς, καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Ψαλμόν.

(*) Ἡ λέξις Μετανοία ἐνταῦθα, ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς, ὁσάκις εὐρίσκεται μόνη, δηλοῖ τὰ θία τῆς κεφαλῆς μόνον, χωρὶς κλίσεως γὰρ τινος, γινόμενα προσκυνήματα, ὅτι καὶ Μετάνοιαι μικραὶ καλοῦνται. Ὅπου δὲ κίτται μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Μετάνοιαι μεγάλαι, ἐκεῖ σημαίνει τὰς κοινότερον κατ' ἑμὴν λογόμεναι Μετάνοιαι, ὥς καὶ ποιοῦμεν κλίνοντες τὰ γόνατα, καὶ προσκίπτοντες ἐπὶ ἰσθμῶς τῆς γῆς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν αἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλιάσιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγαθύνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομήθῃ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἄμωμον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

Σ Τ Α Σ Ι Σ Π Ρ Ω Τ Η.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν ταῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Ἐν ταῖς δικαιομασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιομασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιοματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξηγγείλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδάξόν με τὰ δικαιοματά σου.

Ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητά, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἰδοὺ, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολαῖς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθα ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφοδρά, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπῆλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολαῖς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν ταῖς μαρτυρίαις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὥς ἠγάπησα σφοδρά.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολαῖς σου, ὥς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπῆλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφοδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλιναν.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἤσάν μοι τὰ δικαιώματά σε, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἔταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολαῖς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολαῖς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολαῖς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολαίς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεῖα ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου, ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχυνι, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικνόντων με κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολας σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύρια, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δῦλα σά.

Εἰμὶ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μ Ε Σ Η .

Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπο τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὁμολογῶ, καὶ ἔστησα τοῦ φυλαίξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ὥς σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσὶν.

Ἐκλῖνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀνταμίειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπῆλπισα.

Ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνίσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐπεδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξελιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Δοῦλός σου εἰμί ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τῷ παῖσι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολαίς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολαίς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δηλώσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσαίτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολαίς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν αἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ σὺ ἐφυλάξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐντείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου .

Πεπτρωμένον τὸ λόγιόν σου σφοδρά, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό .

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην .

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια .

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μὲν .

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι .

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω .

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου .

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα .

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου .

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με .

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν .

Ἐγγὺς εἶ σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια .

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά .

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην .

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με .

Μακρὰν ἀπὸ αἱμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν .

Οἱ αἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με .

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα .

Εἶδον αἰσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιαί σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἐλθεῖν σου ἤσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες καταδίδωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

Ἀγαλλιάσσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιαί σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνῃ πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ταῖς ἐντολαῖς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφοδρὰ.

Ἐφύλαξα ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Ἐσέλθαι τὸ ἀξίωμαί μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεῦξονται (*) τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιαί σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἠρετισάμην.

(*) Ὅρα τὴν ἐν Μόσχῃ Ἐκδόσιν τῆς Θείας Γραφῆς.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ Ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἵωνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστίν. Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρῃσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρῃσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς

βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιός, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἴδου ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δῶῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θειὸν τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρρητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν. Τὰς τῶν ἐναντίων βουλαῖς διασκεδάσον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν μετέβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον· τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἴτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυσον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολαῖς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς · Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

(Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἀλληλουῖα (*), ποιῶμεν μετανοίας Γ'. μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς, ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ, ἀνά στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἑφραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμά πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου · ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς IB'. εἴτ' αὖθις μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην

Τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλεήσόν με τὸν ἁμαρτωλόν · καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου · ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.)

(Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, καταλιμπάνεται τό · Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἱ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ Δέσποτα Θεέ, Πάτερ · καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας. Ἰστέον

(*) Ἡ λέξις Ἀλληλουῖα, Ἑβραϊκὴ ὄσα, μεθερμηνεύεται Ἑλληνιστί· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μι-
τεχιρίζοντο δὲ αὐτὴν ὡς σημεῖον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης ἐπιφάνημα εἰς χαρμοσύνης περιστάσεις, αἰνέ-
ντες τὸν Θεόν καὶ εὐχαριστοῦντες διὰ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ὑποδείσεως πολλῶν
Ψαλμῶν, εἰς οὓς ἡ λέξις αὕτη ἐπιγράφεται. Ἐτι δὲ καὶ ἐξ ὧν ὁ Τυβὶτ λίγει περὶ τῆς μετὰ τὴν ὁλοκρί-
νεισιν οἰκοδομηθεομένης καλῆς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τότε πάσαι αἱ ῥύμαι αὐτῆς ἐρούσιν· Ἀλληλουῖα (Π'. 18).
Πρὸς τοῦτοις ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου, ὅς τις, μετὰ τὴν πτόσιν καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς μυστικῆς
Βαβυλῶνος, ἔκουσε φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν συνεχῶς· Ἀλληλουῖα, (IH'. 3, 20-21. IO'. 1).
Ἡ κατ' ἡμᾶς ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μεταχειρίζεται αὐτὴν οὐ μόνον εἰς λαμπράς καὶ χαρμοσύνης
ἡμέρας ὡς εἰς τὰ Ἀντίφωνα, φερί σπίν, τῶν Δοκτικῶν ἑορτῶν· Σῶσον ἡμᾶς... φάλλοντάς σοι,
Ἀλληλουῖα· ἀλλὰ καὶ πολλὰ τοῦ τῆς κατ' ἐκείνην ἡμερομηνίας Ἀκολουθίας. Πλεονάζει δὲ μέγιστα ἡ
λέξις αὕτη εἰς τὰς νεκρωσίμους τελετάς καὶ τὰς πενήτους τῶν νηστειῶν ἡμέρας, ὅτε καὶ ἐν τῇ Ἐσπερινῇ
αὐτὴ τοῦ συνήθους Προκείμενου, καὶ ἐν τῇ Ὁρθρᾷ ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κυρίου, φάλλεται· Ἀλληλουῖα.
Περὶ τούτου οὖν τὸ Ἀλληλουῖα λίγει ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἱερέσις ἡ τυπικὴ διάταξις ὅτι, Εἰ μὲν ἔ-
στιν Ἀλληλουῖα, τουτίστιν, ἐάν ὑπάρχῃ νηστεία, ἐάν μὴ φάλλῃται ὁ Θεὸς Κύριος, ποιῶμεν τὰς μι-
γάλας Μετανοίας· εἰ δὲ μὴ, κτλ. Σημειώσω δὲ, ὅτι ἡ Αὐτικὴ Ἐκκλησία, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἰθὺς τῆς
κατ' ἡμᾶς, πρὸ πολλοῦ ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τοῦ· Ἀλληλουῖα εἰς τὰς νηστειμους ἡμέρας, καὶ τὰς
πενήτους τελετάς, καὶ περιέγραψεν αὐτὸ εἰς μᾶλας τὰς χαρμοσύνης, ἰσαριθμῶν δὲ εἰς τὰν ἡμέραν τοῦ Πά-
σχα, ὅτι καὶ πολλὰκις φάλλει αὐτό, ὡς ἡμεῖς τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Ἀλλὰ καὶ ἐπισκεπτόμενοι ἀλλή-
λους πολλοὶ τῶν Αὐτικῶν, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἡ συναπαντώμενοι κατ' ἰδίον, ἀσπάζονται διὰ τοῦ προσηρ-
μματος· Καλὸν Ἀλληλουῖα· ὡσπερ ἡμεῖς διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη.

δὲ, ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς ΚΒ' τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Εὐχὴ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρδίας τε καὶ νεφροῦς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχον καὶ αἰδιδιὸν φῶς, παρ' ᾧ ἔκ ἔστι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα· Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἐκείας ἡμῶν, αἷς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτός, τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θαρρόυντες, ἐκ ῥυπαρῶν πρὸς σὲ χειλῶν ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως, ἢ ἀγνοσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ναοὺς ἡμᾶς ποιῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκίστω ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνοῦντες, ἀλλ' ἐγρηγοροῦντες καὶ διεγρηγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν, καὶ ἑτοιμοὶ εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θῆλον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισελθωμεν, ἐνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γάρ εἰ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἁγιαζόν τὰ σύμπαντα, καὶ σὲ ὕμνεϊ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑψοῖ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων·

Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν, ὕψιστε Θεέ, καὶ Κύριε τῇ ἐλέει, τὸν ποιῶν· τα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἔκ ἔστιν ἀριθμός·

τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἄνεσιν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι οὐ συναπώλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἤγειρας, εἰς τὸ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Διὸ δυσωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστησον. Ἀνοιξον ἡμῶν τὸ στόμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπάστως ἄδειν τε, καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Η ῥα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου:

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ἴδου, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

Ιδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Μετανοίας Γ'. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· ἔδεις γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο βᾶθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ἠδούκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκηπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνῶντες βοῶμέν σοι· **Χ α ἱ ρ ε Κ ε χ α ρ ι τ ω μ ἔ ν η**, ὁ **Κ Ὑ ρ ι ο ς** μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, **Ι Β'** καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Ε Υ Χ Η.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ

πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν θῖ α π έ δ ρ α π ᾱ σ α ὁ δ ύ ν η, λ ύ π η, καὶ σ τ ε ν α γ μ ό ς, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίους σου. Χάρισαι αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰεπαρθένε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατὴρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων· Χριστὸς ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κτλ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν συνήθη συγχώρησιν, λέγει·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Καὶ ἡμεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς.)

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆ φιλοχρίστου Στρατῆ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (οἰνός), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς.

Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς.

Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ διδασκάλους, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ἐνθαδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἰπώμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε ἐλέησον, Γ'.

Ὁ Προεστώς.

Δὶ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πρόσχες, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι τὸ Μεσονυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν· Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. εἶτα τό· Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Ὅρα σελ. 4, καὶ τοὺς ἐφεξῆς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ'. 64.

Σαὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει·

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθῆσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, Σαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν Σαλάσῃ μακρᾶν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυΐ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς Σάλασσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς αὐλακὰς αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον· κεκραῖζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΞ'. 65.

Αᾠλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁ δὲ δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.

Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ, τῷ δεσπύζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέψουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψέσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θιμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὥς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὀλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ'. 66.

Ο Θεὸς οἵκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Ι'.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Α'ναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισῶντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· παραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· Ὁ Θεός κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῇ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

Ἐὰν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περτηγυρωμένα, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ.

Ἐν τῷ διαστελλεῖν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

Ἰνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν· καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ Θεός συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ; κορυφὴν τριγὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Ἔπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλεὶμ.

Ἐντειλαὶ ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

Ἀπὸ τῆ ναῦ σὺ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ ὄσσει βασιλεῖς δῶρα.

Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἄργυρίῳ.

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θείοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολᾶς. Ἰδὲ, δώσει τῇ φωνῇ αὐτῆς φωνὴν δυνάμεως.

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῆς, καὶ ἡ δύναμις αὐτῆς ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτῆς· εὐλογητός ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Ι'.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσηλθosan ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου αἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννουν.

Ὁ Θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνθῆισαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυναμείων.

Μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαί με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου.

Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπόμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν ῥότον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον.

Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ἑπαυλὶς αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ αἶγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθετε ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχὸς καὶ αἰγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθὺς τό· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν.

Οἶρα σελ. 15.

Εἴτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστι· Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος β'.

Α ἡκτις Φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνέσιν σου βοῶντες· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπνίκιον ὕμνον προσφερόμέν σοι, Ἀγαθέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρασ με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον,

εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Ὅρα σελ. 16.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Ὅρα σελ. 17. Εἴτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάραιται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατῶδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ ῥυπαροῦ σώματος τούτου· μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλὴ συναντήσῃ καὶ παρεμποδίσῃ αὐτήν, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἀμαρτίας. Ὡς γενοῦ μοι, Δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζοφεράν καὶ σκοτεινὴν ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων· ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτήν Ἄγγελοί σου φαῖδροι καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἀμαρτωλὸν εἰς βυθὸν Ἄδου, ἀλλὰ παράστηθί μοι, καὶ γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ῥυπωθεῖσαν ταῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτήν διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι· ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς· Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. Ἰδοὺ δὴ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι· καὶ τὰ τροπάρια· Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός. Ὁ βαθεῖ σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακαρίζο-
μέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Εἶτα τὴν Εὐχὴν
Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι, κτλ. Ταῦτα πάντα προεγρά-
φησαν εἰς τὸ ἕτερον Μεσονυκτικόν. Ὅρα σελ. 20, 21, 22.

Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ συγχώρησις.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον. Πανα-
γία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'.
Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Ι'. Ὁ Ν'. Ὅρα
σελ. 4. Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐν-
διατάκτου Ἥχου. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα, ψάλλομεν τὰ
Τριαδικὰ ταῦτα.

Α "ξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, ἀναρ-
χον Πατέρα καὶ παντουργόν, συνἀναρχον Λόγον, πρὸ
αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέευστως τεχθέντα, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Α "ξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σέ τὸν Θεὸν Λόγον,
ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουδίμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τά-
φου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Υ μνήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πα-
τέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Δεῖον, τρισυπόστα-
τον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Ε κ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀνα-
στάντα Θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπλη-
ροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σέ γεραίρουσα.

Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Τὴν Ὑπακοήν τοῦ Ἥχου· τὸ
Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τιμωτέραν. Ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρή-
σαι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Ι'. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἴτα· Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, κτλ. Ὅρα, σελ. 21-22.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοσὴ, λέγομεν πρῶτον, Τρι-
άγιον, Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ τοὺς
ἐφεξῆς δύο Ψαλμούς. Εἰδ' οὖν, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, εὐθύς·
Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι
σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλά-
βοιτό σου.

Δησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν
βουλὴν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνω-
ν, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνα-
στείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν
καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλῃσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Ἐύρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλαῖς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Εἴτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι· Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπαρία.

Σ ὦσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡ-

μῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμάχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τράπαμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθόδοξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεί αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνῃ εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφωνήσις· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος Θεός.

Ὁ Λαός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου, πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι· ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἢ ὁ Προεστώς, μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, λέγει·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἐκ Γ'.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ἐκ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ὁὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τῆς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τῇ Κυρίῃ ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σε ἡ εὐλογία σου.
Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφοδρά, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζη-

τοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότηας, καὶ δολιότηας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακήσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ μεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς αἰμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμέ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμέ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀθάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωαῖς, τὰ χεῖλη μου ἐπαυγέσονται σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν ταῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπανεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλόντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. ἄνευ Μετανοιῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς Βήματος, καὶ λέγει ταῖς ἑωθιναῖς Εὐχαῖς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλευθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεσηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστοὺς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμασία; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπώλειά;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Καὶ γὰρ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστοὺς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου .

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς .

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου .

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις .

Ἐ γνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ .

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ .

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν .

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν .

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν .

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν .

Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει .

Ὅτι πνεῦμα διηλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγινώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ .

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν .

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς .

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει .

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ .

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ πακοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὸς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπο-

λαῖς πάντας τοὺς ὀλίγοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί. Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσελθῇς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δίς.

Εἶτα.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ, Θεὸς Κύριος (κατὰ τὸν Ἦχον τῆ τῆς ἡμέρας Τροπαρίου), μετὰ τῶν Στίχων αὐτῆ.

Στίχ. Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. Β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπαρίον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἀγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλουῖα ἐκ Γ'. κατ' Ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα ἐκ τῶν ἐφεξῆς Στίχων.

Στίχ. Α'. Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχ. Δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τοὺς Τριαδικοὺς ὕμνους τοῦ τυχόντος Ἦχου.

ΤΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ.

Ἦχος α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοεράν καὶ αὔλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδῇ-

ματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυναμέων, χερουδικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμελποντες αἶνον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν,

Ε'ξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β'.

Α"κτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυναμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερόμέν σοι, Ἀγαθὲ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τῆ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον, Θεότητα μίαν χερουδικῶς δοξάσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Α'θρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κρᾶζωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, Ἀγαθέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου Στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χεῖλεσιν, αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος βαρύς.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγαῶσαι σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μοναδί Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν τρισαγίον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἱπτάμενα κραυγαῶσαι ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακραῖζοντες αἶνον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔττα ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὰ Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν Ν'. Ψαλμὸν, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ἀναγινώσκοντες καὶ τὰς ἐννέα Ὠδὰς (Ὁρα αὐτὰς ἐμπροσθεν, σελ. 48), ἢ ψάλλοντες Στίχους μόνον τινὰς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ποσότητα τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος. Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς καὶ τοῖς Σάββασι, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀμώμου Στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΤ ΟΛΟΤ ΕΝΙΑΥΤΟΤ

Εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς ταῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κερνάτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Λίαν πρῶτ', Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνημά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνημά σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνῶμεν Πατέρα, καὶ τὸν τέτου Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθέने, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχε· ρεύ-

σαντα ζωῆς, ἔθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός. Γ'.

ΕΥΑΓΓΗΛΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ΥΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΖΙ

Εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ἐν ἐκάστω δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό·

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὗρω καὶ γὼ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακαλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαιγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν αἰγιώδη ἅγιοι, καὶ αἰδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὁ φλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτεῖρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν παιὼν πολίτην με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οἱ παλαιὸν μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόني σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ κατ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε .

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατὰταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα .

Δόξα . Τριαδικόν .

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱὸς καὶ Δεῖον Πνεῦμα . Φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν . Διὰ σοῦ εὗροιμεν Παραδείσον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη .

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα . Δόξα σοι ὁ Θεός . Γ' .

ΑΙ ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΙ .

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ .

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ . Κεφ. ΙΕ' .

Ἄρδην βυθίσας Φαραὶ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται .

Αῶμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται . Ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν .

Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν .

Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ .

Ἄρματα Φαραὶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ .

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτὴς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσεί λίθος .

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασαι ἐν ἰσχυί· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ,

Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τῷ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἐῖπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκυῖλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

ᾤδηγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχυρί σου εἰς καταλύμα ἁγίόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησκον· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιεὶμ.

Εἰς Στίχους Η'.

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς

Θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς Θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Q A B A B T T E P A.

Ἰστέον, ὅτι ἡ Β'. Ὠδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ δὲ τὴν Α'. στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια, λέγομεν ἐνὶ ἐκκλήσει· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὠδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΑΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις Ὠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκᾶσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὥσει νικητὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος.

Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτῆσά το σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε;

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίωσμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτάρκησεν αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτόν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτόν, καὶ διαφύλαξεν αὐτόν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς αἰετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεन αὐτούς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπύκρυνάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ ἐ θεῷ· θεοῖς, οἷς ἐκ ἡδυσαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν, οὓς οὐκ ἡδυσαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρώξυνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζήλώσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως Ἀΐδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συναΐξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποσελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξωθεν αἰτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλαῶν μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δὲ ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδωκε αὐτούς;

Οὐ γάρ ἐστιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφραγίσται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ παρῆστιν ἔτοιμα ὕμῃν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσιν οἱ θῆοι αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποί-
θεισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν
οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν
ὑμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ·
ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ ἐγὼ ἰάσομαι·
καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ
δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀν-
θίσσεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς
ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φαί-
γεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ
κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνῃτε ἕρανοι ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐ-
τῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνῃτε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτω-
σαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχ-
θροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαρίει
Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η.

Προσευχὴ Ἁγνῆς τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'.

Θεὸν γεραίρει Στεῖρα τίκτουσα ξένως·

Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ε'στερεώθη ἡ καρδίᾳ μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν
Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐ-
φράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

“Οτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρόημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν.

“Οτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος Θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς Ἄδου, καὶ αἰνᾷγει

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτόν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους Η΄.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

“Οτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ· Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους Θ΄.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ’ ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος ἀνέθη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐθρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχύν ταῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Προσευχή Ἀβθακούμ τοῦ Προφήτου . Κεφ. Γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀβθακούμ φράσον .

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε .

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην .

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ .

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος .

Ἐκάλυψεν οὐρανούς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ .

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ .

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ .

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη .

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον .

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ .

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθῃς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιθήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία .

Ἐντεινῶν ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ .

Ὅψονταί σε καὶ ὠδινήσῃσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς .

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλῶν σου .

Ἦν ἀπειλῇ ὀλγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξῃσι χαλινὸς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταρασσοντας ὕδατα πολλὰ.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους Η'.

Διότι συκῇ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν τοῖς ἀμπέλοις.

Ἡεὐσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσῃ βρώσιν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ ἔχ' ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Π Π Ε Μ Π Τ Ξ.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ε'κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδειςαν· γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἱατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἥρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους II'.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους Γ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσῶνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ ὁρὸς ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἄν παρέλθῃ ἡ ὁργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Δ Η Ξ Α Τ Η .

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρόσ ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων·
Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ε'βόησα ἐν θλίψει με πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ με· ἐκ κοιλίας Ἰδοὺ κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.
Ἀπερρίψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον.

Καὶ γὰρ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Εἰς Στίχους Η'.

Παριεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάταχοι αἰῶνιοι.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ἠύξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. Δαν. Κεφ. Γ'.

Αἶνος φλόγα σθέννυσι τῶν τριῶν Νέων.
Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀνε-
τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα
τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν
Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάν-
τα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ
ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,
οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν,
ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες
ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ
ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύ-
νη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομέ-
νοις σε.

Μὴ δὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἁ-
γίον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστή-
σῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον
ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν
ἁγίόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
Θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τέπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὁπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχὺνὴ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβήμεθα σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἑνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουں, καὶ εὐλόγουں,
καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾗδον Νέοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀδύσσοις, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερυθίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Δ Η Ο Γ Δ Ο Β.

Ὑμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστροι τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Θ'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η.

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διस्कόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Η'.

Ὁρκον, ὃν ὥμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλαγχνὰ ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημέναις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακὴ μετὰ τὸν Εἰρμόν, τὸ Ἄξιόν ἐστιν· εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ μετὰ τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ· τό· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ Ἑωθινόν Ἐξαποστειλάριον. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, λέγομεν τὰ Φωταγωγικὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ· ποιοῦμεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει Κύριε τοῦ Στυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ, λέγομεν αὐτό δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΕΚ Γ'. ΥΑΛΛΑΟΜΕΝΑ.

Ἦχος α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰῖδιον ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σε, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰῖδιον.

Ἦχος βαρύς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φωτίσόν με ἐν σοί, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Δευτέρᾳ. Αὐτόμελον, Ἦχος γ'.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ δια τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφῆτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων (ὡς ἄνω).

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος β'.

Σταυρὸς, ὁ φυλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλείων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ ἔθριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι γλυκύτατον τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποιμένα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαντα Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Καὶ εὐθύς οἱ Λῖνοι. Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τὸ, Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄. 149.

Α"σατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραιεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κριτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν ταῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῇ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυναμείας αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Στίχ. Α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δηγήσομαι πάντα τὰ θαυμασίά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νεκρῶται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ Γ'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γυνώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα ψάλλεται γεγωνωτέρα φωνῇ.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα, καὶ νῦν, λεγόμεν οὕτω·

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπιράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παρατίεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φηλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἡ ἐὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχος Α'.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος Β'.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν. Εἶτα τὸ·

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Σοφία· καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τὴν Α'. Ὡραν· Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῷ ἐστώτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐξάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό·

Ε’πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετanoίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραίλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς οὕτω, Μετanoίας μεγάλας Γ’. λέγοντες καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Ὅρα σελ. 17.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικραῖς ΙΒ’. καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν, ὡς δεδηλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ’. Μετanoίας Γ’. καὶ ψάλλομεν τὴν Α’. Ὡραν. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α. β. γ. καὶ δ. Ἦχον, τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος δ’.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α., πλ. β., βαρύν, καὶ πλ. δ’. Ἦχον, λέγομεν Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ’.

Α’νασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι’ αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Εἰς τευχὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· μεθ’ ἣν ἡ Α’. Ὡρα καὶ ἀπόλυσις.

Α Ι Ω Ρ Α Ι.

ΩΡΑ Α'. (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.
Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ
ὁ Θεός μου.

Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου.

Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
ῥέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παρά-
νομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπο-
λεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχ-
θρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός.

Ἀπόπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρα-
νάν σε, Κύριε.

(*) Ἡ Ὥρα αὕτη, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, συμπέμπεται τῷ Ὁρῶν φαλλομένῳ, ἀρχεται αὐτὸς ἀπὸ τοῦ
Αὐτοῦ προσκυνήσωμεν.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον.

Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶτ' ὥσει χλόη παρέλθοι.

Τὸ πρῶτ' ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθεὶ καὶ ξηρανθεὶ.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὥσει ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακληθήτι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἑταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνεν.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Ε"λεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδίᾳ σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα ἐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς ταῖς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν· Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;

Εἰ δέ, Ἀλληλοῦϊα, τὸ παρόν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχος Α'. Ταῖς ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχος Β'. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτει-
λας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδίδεισιν· ὅτι ἐβλά-
στησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄ-
φθορος. Ἀγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκαλαῖς
Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς·

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Αὐτρώσαι με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω
τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δαίμόν σου, καὶ δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑ-
μνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέ-
πειάν σου.

Ὁ ὑστερος Στίχος οὗτος λέγεται ἐκ Γ'. Εἴτα, Τρισάγιον.
Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ εἰ οὐκ ἔ-
στιν, Ἀλληλοῦϊα, λέγε τὸ τοῦ Ἀγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ
τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Εἰδὲ μὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ,
καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρόν, ὅπερ λέγεται καὶ, Ἀλληλοῦϊα,
ψαλλομένου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέ-
λων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στό-
ματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν
Θεὸν σαρκαζόμενον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τοῦτο·

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνῶτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ, λέγε τοῦτο·

Ὁς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τοῦ τυχόντος Ἦχ. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὁ Θεὸς οἰκτερήσαι ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, ποιούμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν· Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ ΙΣ'. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν·

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχραίντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α'. ΩΡΑΣ (*).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ'. 45.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφοδρά.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρῶϊ πρῶϊ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Γακῶβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Σχολάσατε καὶ γινῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν, ὁ Θεὸς Γακῶβ.

ΨΑΛΜΟΣ 91. 91.

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν

(*) Τὰ Μεσώρια ταῦτα λέγονται ἐν μόνῃ τῇ τῶν Χριστουμένων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Κηρυξί, ἐν ᾧ, κατὰ τὸ ἴδιον Μοναστηρίον, εἰς, ἢ τρεῖς τῆς ἑβδομάδος ψάλλεται Ἀλληλουία.

σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾧδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφοδρὰ ἐβαθύνθησαν αἱ διαλογισμοί σου.

Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσεται, καὶ ἀσύνετος ἢ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὥσπερ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρατος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσπερ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐτι πληθυνθήσονται ἐν γῇ πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ 93. 92.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιέζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοί φωνὰς αὐτῶν.

Ἀρουῖσιν οἱ ποταμοί ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδαίων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπαλογίας ἀποροῦντες, καύτηνσαι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὖσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοῖξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσασιν· ῥυσθῆναι μὲν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ποιούμεν μετανοίας μεγάλας Γ'. μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδηλωται· εἶτα λέγομεν τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἀναρχον καὶ αἰδῖον φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τὸ τῆς ἀγάθης φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἄ-

βυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητέ Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον, καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν αἰεὶ καὶ φθέγγεσθαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατευθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐδόωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξαζῇται σοι τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἴτα ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἑξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὄρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωτίσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα εὐαρεστεῖν σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ρυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀγίων σου λειτουργῶν καὶ ἐπυρανίων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Σὸν γάρ ἐστι τὸ εἰλεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Ω Ρ Α Γ'.

Βασιλεῦ Οὐράνις. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
 Ὅτι σοῦ ἐστι. Τό, Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δόξα, καὶ νῦν.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Ἐἵτα τοὺς
 Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ 15'. 16.

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει
 μου.

Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις.

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου
 ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρω-
 σάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώ-
 πων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
 σκληραῖς.

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ
 σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς
 σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας
 ἐπὶ σέ.

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φυλαξόν με, Κύριε,
 ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώ-
 που ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν
 συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περισκύλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς
 αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

ὑπελάβόν με ὥσει λέων ἑτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὥσει
 σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελίσον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβῶν, ῥαμφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ καταλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσόμαι· τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν· αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδηγήσόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσῃ πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξῃ πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλασθήτη τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐταῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀνηγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφεσ πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ρῦσαί με· μὴ κατασχυνθῆην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ τό· Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4.

Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται, Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Εἰ δέ· Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ παρὸν,

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὸ μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. Α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαταίς μου.

Στίχ. Β'. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα,

μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἰ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, ποιῶμεν ταῖς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγομεν τὴν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ, παντοκράτορ· ἥτις προεγράφη, σελ. 17.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μεταναΐας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Υ'ψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανas τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἰδοῦ τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγκυσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ καλλεῖ μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθη τετραγυμνός.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῖξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἰηκουσε Κύριος, καὶ ἡλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσασαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΑΨ. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς σὺ μὴ λογίσθῃται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ τοῦ κραγεῖν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐθαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδιάς μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὁστος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλιάμαί μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἥ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 60.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με.

ᾠδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκέπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὅτι σύ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Ὡς τῷ ψαλῷ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναι με ταῖς εὐχαῖς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐπόμενα.

Τροπάρια.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποικῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δόξα.

Ο Ἰ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν· καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρὸς βεύουσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δέ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς Γ'· μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς Κυχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἰδ' οὕτω τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεᾶν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ ταύτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὖδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν ἣ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν ἐκτρέξον ὀλισθηρόν· ἵνα, καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενοι, καταξωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰεὶ μνημονεύειν ἐν δόξῃ καὶ ἐρευνητικῇ τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρούσας· καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπαταᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι εἰπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογητός καὶ αἰνετός ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐθύς δὲ ἐπισυναπτομεν καὶ τὴν δ'. Ἄρα.

Ω Ρ Α Β.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

Εἵτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Ο Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἄλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἰδὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκουσίως νύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόταν μοι.

Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκαλύψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα· Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσπερ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ πύλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμενην τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλῶσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

Καὶ ἔκ ἐξελίπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνεῖδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισὼν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμὼν μου, καὶ γνωστὲ μου·

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκαναίς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ ὄϊκῳ τοῦ Θεοῦ μου ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς Ἀδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ με.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐπὶ ῥίψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δέ, ὁ Θεός, κατατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι ταῖς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 4. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ ταῖς πτέρυγας αὐτῆς ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταποδοσὴν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐνταλεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ· Ἀλληλουῖα, τὸ παρόν,

Ἦχος β'.

Ο ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα τῷ Σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρηξον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχους Α'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχους Β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε

Παρθένε· πολλά γάρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεχόμενος.

Καὶ εὐθύς·

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφοδρὰ· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλασθήτι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἐστὶν Ἑορτὴ.

Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ὑπόκλησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. "Οθεν εὐχαρίστως βρωμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τῷ Χαῖρε βρωμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τῷτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ λέγεται τὸ ἐξῆς·

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμένη σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ

ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπολαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 98.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Σ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοί, οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Ἦν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ.

Ἦ ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους με ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν με φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς ὥσπερ αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς καταΐξεις.

Ἦ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν μου.

Ἦ καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἦν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ἦ ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λό-

γον· ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ'. 56.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκραίξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τῶν ὑψίστων, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου.

ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐταίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔταίμη ἡ καρδιά μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερεθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἦ ψάθῃτι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατασχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ ἰένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ἐδύνας ἴασαι, φιλαίνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν καὶ ποιῶμεν τὰς μεγάλας Γ' με-

Οrologio.

τανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχχνα ἀναικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόνηρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεῦξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθηλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς· ἵνα πρὸς σέ· διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σέ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδῖον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔφαλτο, λέγομεν τὰ Τυπικὰ, ὡς ἐφεξῆς ἔπονται· εἰδὲ, Ἀλληλουῖα, ὑπέρβες αὐτὰ μετὰ τὴν Θ'. Ὡραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΨΑΛΜΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ .

Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου .

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς .

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς αἵτου ἡ νεότης σου .

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις .

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ .

Οἰκτίρων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ .

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν .

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν .

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν .

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν .

Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει .

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ .

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν .

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς .

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει .

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ

ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις αὐτῷ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θελημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῷ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Εἶτα·

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ΄. 145.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχῳ.

Μὴ πεποιῖθαι ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερράγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὅρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.
Καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστέ ὁ Θεός,

Θανάτῳ Θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ οὐ λέγομεν
τὲς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοὺς, ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐν τῇ Θ'. Ὡρα Γ'.
μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθύς τῶν Μακαρίσμων, ψάλ-
λοντες μεθ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, εἰς ἥχον πλ. δ'. τὸ, Μνήσθητι
ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡσαύτως καὶ
μετὰ τὸ· Δόξα, καὶ τὸ· Καὶ νῦν· ποιούμεν δὲ καὶ μετάνοιαν
μικράν μίαν ἐν ἑκάστῳ· Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι
αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ
εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται, μεγάλη Τεσσαρα-
κοστὴ, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωνοτέρα φωνῇ
τὸ· Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ Γ'. ὡς ἐπεται, ποιῶντες ἐν ἑκάστῳ
καὶ μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μὴ, λέγομεν αὐτὸ χύμα
καὶ ἄνευ μετανοικῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, ἅγιο, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυναμέων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15. Εἶτα.

Αἴνες, ἅψες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος.

Εἶτα, τό· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστι Δεσποτική Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἶδε τύχη καὶ Ἅγιος ἐορταζόμενος ἐνταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἀγίου, εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ' Ἀλληλουῖα ἐψάλτο, ἢ ὅτε οὐκ ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας· καὶ μετ' αὐτό· Δόξα. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἐπονται καθεξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος βαρὺς.

Επὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουσιν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθέασαντο· ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκέσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κáραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεσι πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττετε τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος δ'.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκαρδία.

Ἐτερον, τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγνε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μάρτυρικὸν Κοντάκι. Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται κατ' ἐκάστην, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου.
Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Τό, Κύριε ἐλέησον Μ'. Καὶ εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὰς τετυπωμένας μετανοίας. Εἴτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἔστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στηρίξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐκ Γ'.

Εἰδ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. εὐθύς τό· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εἴτα τὸν ἐπόμενον Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἑμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ παίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.

φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἧς αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος αμαρτωλῶν πονηρῶς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἰστέον ὅτι τελουμένης τῆς Θείας Λειτουργίας, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ ἡμέρα Ἁγίου ἐορταζομένου, ψάλλονται ἐκ τῶν Τυπικῶν οἱ ψαλμοὶ PB' καὶ PME'. καὶ οἱ Μακαρισμοί, σελ. 98. Εἰ δὲ καθημερινή, ψάλλονται τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγελλεῖν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν αἰνέθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπεια ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Σελ. 100.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει,
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας,
Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ
ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θά-
λασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, κτλ.

Εἰ δὲ ἐστὶ Δεσποτική ἢ Θεομητορική ἐορτὴ, ψάλλονται τὰ
Ἀντίφωνα αὐτῶν τῶν ἐορτῶν.

Τῇ Η'. Σεπτεμβρίου. Εἰς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότη-
τος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἰδοὺ ἤκούσαμεν αὐτήν ἐν Εὐφραταῖ, εὐρομεν αὐτήν
ἐν ταῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετή-
σει αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς..... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρό-
νου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύ-
χον τῷ Χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν
εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσαμην αὐτήν.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. β'. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν..... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.

Τῇ ΙΔ'. Σεπτεμβρίῳ. Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῆ
Σταυροῦ.

Ἀντίφωνον Α', Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλι-
πές με ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Στίχ. β'. Μακράν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παρα-
πτωμάτων μου .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου κεκραξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακήσῃ .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Δόξα, καὶ νῦν .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου .

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἰνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος ;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλον-
τάς σοι Ἀλληλουῖα .

Στίχ. β'. Μνησθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ .

Στίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ .

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ .

Δόξα, καὶ νῦν .

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ .

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί .

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου .

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι .

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου .

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπο-
ποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ ΚΑ'. Νοεμβρ. Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τῆς Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν Ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυ-
ρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς..... ὁ ἐν Ἀγίαις.

Στίχ. β'. Ἀγωγὴ καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τῷ λαῷ.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς Θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.
Τῇ ΚΕ'. Δεκεμβρ. Εἰς τὴν κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δηγή-
σομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα
Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐν-
τολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφοδρά.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλ-
λοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθείσι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῇ Α'. Ἰανουαρίου. Εἰς τὴν κατὰ σὰρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῇ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
 Δόξα, καὶ νῦν.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.
 Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.
 Στίχ. β'. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα
 ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.
 Στίχ. β'. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.
 Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . . ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.
 Τῇ Σ'. Ἰανναρίου. Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν Ἐξοδῷ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγυπτίου οἴκου Ἰακώβ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ θαλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοι ἐστὶ θαλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς..... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσμαι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὗροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ εἰκὸς Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Τῇ Β'. Φεβρουαρίου. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου καλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σὺ ἐπὶ τῶν μηρῶν σὺ δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου

Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδόυ, καὶ βασίλευε.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσασιν οἱ πλούσιοι τῆ λαῶ.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν
ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ ἐν ἀγκαλῆαις, κτλ.

Τῇ Α'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Ὁρθοδοξίας..

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευ-
θήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς
ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώ-
σατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἑλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμα-
σια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Ὑψωσάτωσαν αὐτόν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν κα-
θεδρᾷ πρεσβυτέρων.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ
λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτόν οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Στίχ. β'. Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.
Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Τῇ Γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα σου
Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εἰδὼσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. β'. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Καὶ ποιέμανον καὶ ἔπαρον αὐτοῦς ἕως τοῦ αἵωνος.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Τῇ ΚΕ'. Μαρτίου. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δι-
 καιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ
 δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθε-
 τήσει αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσει σταγῶν
 ἢ σταῆζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς.

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρα-
 σιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ
 πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ', Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυ-
μάσια μόνος.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὐροσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὖρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπε-
καλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
σφοδρά.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθίς,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπεδώκē μοι;
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Γῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλαξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σε· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρός.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀναλήψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν
εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦϊα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ αἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σαλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Πεντηκοστήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ περατὰ τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς,
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ
τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ ἐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος,
ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου
τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμε-
ρῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν
ταῖς δυναστείαις σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, κτλ.

Τῇ Σ'. Αὐγούστου. Εἰς τὴν Ἀγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θμελίαι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μετα-
μορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη
ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου
Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῷ προσώπῳ σου πορεύονται, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τῇ ΙΕ'. Αὐγούστου. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητή-
ριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος ταῖς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς .... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

Ἐν τῇ Γενήσει, κτλ.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... Σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀ-
γίοις Σαυμαστός.

Πρὸ τῆς τροφῆς ὕμνησον αὐτοῖς τὸν Κτίστην.
Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν·

ΥΨΩΤΩ ΣΕ, Ὁ ΘΕΟΣ ΜΟΥ, Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΣΩ Τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγνωσύνης σου λαλήσου-
σι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγα-
λυσύνην σου διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωτάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουν, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις τοῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ Γ'. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατιθέμενα, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπεζῆς πρὸ τοῦ Ἀρίστου.

Χριστέ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρώσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σε, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά δὲ τὸ γεύσασθαι, ἀνιστάμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδούς τροφὴν πᾶσι σαρκί, πλήρωσον χαρὰς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· ἵνα πάντες περ ἅσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μετ' οὗ σοι δόξα πρέπει, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἄγιε, δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην· πλήρωσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου, εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυνηθῶμεν, ὅταν ἀποδώσης ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. Γ'. Καὶ βαλὼν μετάνοιαν ὁ μέλλων ὑψῶσαι τὴν Παναγίαν (*), λέγει· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἡμεῖς· Ὁ Θεὸς συγχωρηταί σοι καὶ ἐλεήσαι σε. Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν ἄκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν, ὑψοῖ αὐτὴν μικρὸν, λέγων μεγαλοφώνως· Μέγα τὸ ὄνομα. Καὶ ἡμεῖς· Τῆς ἁγίας Τριᾶδος. Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ ᾠδόν ἡμᾶς.

(*) Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθόδον, καὶ εἰς τὸ μερισμὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κήρυγμα, ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐν τῇ ἀρίστῃ ἀνακηλιμμένοι, ἀρίστες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσκυφάμενοι τίθισαν, καὶ ἐπὶ τῇ προσκυφάσει τμήμα ἄρτου, ἐξ οὗ ἦσαν, ὡς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἀρίστον ἀνιστάμενοι, καὶ εὐχαριστοῦντες, καὶ εὐχαριστοῦντες, ἔλαμβανον τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, ὁ δὲ τὴν τοῦ Κυρίου ἐκτείναντο μόρον· τοῦτο δὲ ὕψοντες, ἔλεγον· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντι μὲν τοῦ, Μέγα τὸ ὄνομα, τὸ, Χριστὸς ἀνίστη, ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἕως τῆς Ἀναλήψεως· ἵνα σοι δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριᾶδος· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελείτο· οὕτως· Ἐποιοὶ δὲ τοῦτο καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἰδὼν ἂν ἴσχυι, μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτε δὲ τῶν παγκόσμιων συναξῶν διὰ νεφελῶν ἐπορεύσαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποίνης Μεταστάσιν, τὰ εὐχάτια τελειάντες, μετὰ τὴν ταρῆν αὐτῆς (δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ), παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἀρίστον ἀναστάντες, τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, τοῦ εἰς ὄνομα κειμένου τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εὐθὺς ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ, Μέγα τὸ ὄνομα, προσκυπνόντες, (ὡς θαύματος παραδόξου!) ἡ νεκρὰ ὑπερζῶσα μετὰ νεφίλης, καὶ φωτισμῶν Ἀγγέλων περιστρεφόμενοι αὐτῇ, τῇ αἴρῃ ἐπιφρονεῖται, Χαίρετε, λέγουσα, ὅτι μετ' ὧν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· τῦτε ἐκ τοῦ Χριστοῦ τὸ χαροποιὸν ἀπὸ τῆς ἐκτείνεσθαι. Οἱ δὲ Μασθταὶ τοῦ θαύματος ἐκπλαγνίτες, ἀπὸ τοῦ Κυρίου, Ἰησοῦ Χριστοῦ· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν, ἀνεκαλύψαν. Εἰτα τῷ τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὐρόντες τὸ παλαιὸν αὐτῆς Σῶμα, ἐκτείνθησαν ἀληθῶς, ὅτι εὐσσωμος, ζωσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, ἐκ νεφελῶν ἀναστὰς, καὶ μεταστάσας, εἰς οὐρανούς μεταδίδεται, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαρίτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Αΐδιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντας, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλεήμων καὶ αἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἡμεῖς τὸν Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Εὐφράνθην ἐπὶ ταῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορεύσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέθησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία ταῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἔνεκα τοῦ ἁΐκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτική Ἑορτή, λέγεται τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὗ, ταῦτα·

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σε παρεγένου, Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων· ἃ προεγράφησαν (σελ. 89, καὶ 97). Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Θ'.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀνάβασεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δυνάμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σοῦ ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δόξης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλή-

σει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προκορεύσεται, καὶ ᾤησιν εἰς ὁδὸν τὰ διαθήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσίός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῖξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος παῖσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσιν, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παρὰ νόμοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴν πραταῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρῆθήσων· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεός Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ, Ἀλληλουῖα, τὸ παρόν·

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. Β'. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμαί μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκούσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς·

Ἡ δὴ παραδῶνς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἑορτὴ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα·

Βλέπων ὁ Ἀηστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμáμενον, ἔλεγεν· Εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου· τῇ μὲν καταγομένου εἰς Ἀθὴν τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν, Ἀλληλουῖα, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποιῶμεν τὰς τετυπωμένας ΙΣ'. μετανοίας. Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. λεγόμεν εὐθύς· Δόξα, καὶ νῦν, κτλ. καὶ ποιήσαντες τὰς Γ'. μόνον μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα τῶν Μακαρισμῶν, ὡς ἐκεῖ εἴρηται (σελ. 101). Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, μετὰ τὸ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, λεγόμεν τὴν Εὐχὴν· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 139.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τῷ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαῷ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ὡς ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἁσάτωσαν ἐν ταῖς ὥδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΘ'. 139.

Εξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με.

Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκειλίσαι τὰ διαβήματά μου.

Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίαις διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβῃ σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἰ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκήσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμῆ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ἐγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Γλῶσσαι δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς με-
τάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς παύμενης σου,
ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν πλανώ-
μενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὡς μόνος ἐλεή-
μων καὶ φιλόνθρωπος.

Δόξα.

Ως ὁ Ληστής ὁμολογῶν, ἀναβοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ· Ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου μνησθήτι με Κύριε, καὶ σὺν αὐτῷ
με ἀρίθμησον, ὁ ἐκυσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σωρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν
γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ
σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Χρὶς καὶ Θεὸς μου.

Τό, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν τῶν
Χερυθίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς·
Δί' εὐχῶν· καὶ ποιούμεν τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας. Εἴτα
τὴν ἐπομένην·

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμή-
σας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄλλα τῆς παρού-
σης ὥρας ἀγαθὸν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιῶ ξύλου κρε-
μαίμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὁδο-
ποίησας εἰσοδόν, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθη-
τι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτο-
μεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὀμ-
ματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐράνου· διότι κα-
τελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορευθήμεν ἐν
τοῖς πηλῆμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν
ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἁλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον,
ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς
τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα,
καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν

ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφρανομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἴ ἡ ὄντως ἀληθινή εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σέ, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ἄρχεται ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ἢ ὁ Προεστῶς, ἀναγινώσκειν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐμεγάλυνθης σφοδρὰ.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ Ψεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν εἰλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδραι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσιν, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφαις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενα τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτελεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θαλάσσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλάϊα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χαῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀναικινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπαιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆς. Ἔθε σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιατάκτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ· Κύριε, ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν με, Κύριε· Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεραιγένοι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν με θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν με, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας αἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὥσεί πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅστα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ νόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἄν παρέλθω.

Φωνῇ μου (Ψαλμ. ρμά. 141) πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων
ταὺς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν
ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς
μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχεες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφοδρά.

Ῥῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους Ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσα-
σθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐκ βαθέων (Ψαλμ. ρκδ'. 129) ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσά-
κουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεή-
σεώς μου.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσε-
ται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμενά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν
ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύ-
τρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε (Ψαλμ. ρις'. 116) τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινε-
σατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Στίχων συμπλήρωσιν, ψάλλομεν

ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ,

Ποίημα παλαιόν, ἢ, ὥς τινες λέγουσιν,
Ἀθηνογένους τοῦ Μάρτυρος (*).

Φ ὥς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, Ἀ-
γίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ
ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαῖς, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε
δοξάζει.

Καὶ εἰ μὲν ἐστι, Θεὸς Κύριος, ψάλλονται τὰ Προκειμ. ταῦτα·

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐξῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκη Θεῶ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακέσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει
σου κρνεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν.

(*) Βασίλ. ὁ Μίγ. Σερ. ΜΘ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἰδί Μαρτίου 11.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλεύ-
θήσεται.

Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλουῖα (ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακο-
στῆς), τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ψάλλεται
αἰείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. ἤγουν τό· Ἰδοὺ δὴ εὐ-
λογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τό· Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.
ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὸ ἐξῆς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'. εἰς Ἦχον πλ. β'.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ μὲν Κυριακῇ ἐσπέ-
ρας, ψάλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα Προκείμενα, ὡς δηλω-
θήσεται ἐν τοῖς τοῦ Τριωδίου ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ
Προκείμενα τῶν κατ' ἐκάστην Ἀναγνωσμάτων.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα, λέγε τὴν
Εὐχὴν ταύτην.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδωξασμένον τὸ ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡ-
μᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδα-

ξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἁγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Ἀποστίχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἑορτὴ, τοὺς παρόντας.

Στίχος Α'.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερήσαι ἡμᾶς. Στίχος Β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων,

λέγομεν τὴν ᾠδὴν Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου. Λουκ. Β'. 29.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, καὶ ἀπόλυσις. Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλοῦῖα, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιῶντες καὶ ἀνά μίαν μετανοίαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ώχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σὺ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστά τῷ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Γκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προσταίτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἰερεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες·

Ε'πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Μοῆν ταύτην (ἢ τὴν πόλιν ταύτην) καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος.

{ Τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις. }

Εἰδὲ ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, ποιοῦμεν πάσας τὰς τετυπωμένας ΙΓ'. Εἴτα, Τρισάγιον, κτλ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φωτίσον μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν· τό· Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ τό· Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου. Ὅρα σελ. 104-128. Καὶ μετὰ ταῦτα γίγεται τελεία ἀπόλυσις.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ.

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν· Δόξα, καὶ νῦν· καὶ ὑποῖ τὴν Παναγίαν· Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἀγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ δνῆσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἀχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τό· Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Εἴτα·

Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποτήμασί σε, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σε ἡγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Ἱερεὺς·

Μετ' ἡμῶν ὁ Θεός, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ εὐ-

Θυς, εἰ μὲν ἐστὶ πρώτη Ἑβδομάς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ· Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα (*). Εἰδ' οὐ, ἀρχόμεθα οὕτως·

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς με, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάριοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε, ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται με ἐν τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς αὐτόν.

Οργίξεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφοδρὰ· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

(*) Ὁ Μῆγος οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνήθως τὴν σήμερον, σχεδὸν ὑπο πάντων, μετὰ τὰ, Δὲξαι ἐν ὁσίοις Θεῷ. Ὅρα ἐν ταῖς ἐκπροσθεῖν.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σωσόν με ἔνε-
κεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ
τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ ξαναγμῷ μου, λούσω καὶ ἑκάστην νύκτα
τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν
μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείσαν καὶ ταραχθείσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυνθείσαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀπο-
στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βελαὶ ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ
μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνα-
τον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰάν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω
τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν·

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνα-
τον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ' Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνηθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνωθῶσιν.

Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμενα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνησθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέητόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Δὲ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου .

Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἀδικον ἐμίσησάν με .

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαί με· μὴ καταισχυνθεῖν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ .

Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμενά σε, Κύριε .

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ .

ΨΑΛΜΟΣ Λ'. 30.

Ε'πὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαί με, καὶ ἐξελοῦ με .

Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι με .

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με .

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με .

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε .

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεός τῆς ἀληθείας .

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς .

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου .

Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου .

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου .

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου .

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς .

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν .

Παρά πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐγενήθην ὄνείδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὥσεί νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὥσεί σκευὸς ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παρακούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροὶ μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δῆλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου· Κύριε, μὴ καταισχυνθῇν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνθῆσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθῆσαν εἰς Ἄδου.

Ἄλλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιῶσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιοῦσθω ἡ καρδιά ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ Ψ'. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοθηαίᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ ταῖς πτέρυγας αὐτῆς ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσεις ἢ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν ταῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάξιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκραῖξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσωμαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ
 πάλιν· Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ
 ἄνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν
 ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς
 καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω·

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυρότεες ἡττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἢν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ τα-
 ραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔ-
 σται ἡμῖν φόβος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εἰς ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει
 ἐφ' ἡμᾶς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὧμου αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Μεγάλῃς βουλῆς Ἄγγελος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, Ἐξουσιαστής, Ἀρχὼν εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰ παρόντα Τροπάρια·

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί.

Η ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφίμ, ταῖς ἀκαύστοις φωναῖς σε ὑπερυψαῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισαγίοις σε ᾤσασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμέρες.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ὁδόν.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισαγίε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15.

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος τρισεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ δεῦτερος Χορός.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ ἑράναι Δυνάμεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη Προφήτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἄγιοι ἑνδοξοὶ Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἄγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὅσιοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητι ἡμῖν ταῖς ἀμαρτωλαῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἐὰν δὲ τύχη Ἑορτὴ, λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Α'ντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ρῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθῇ, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρῆσίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἔτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοερούς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχος. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς φοβερά ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἐστὶ ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς

μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει;
εἰμή, σὺ, Κύριε, ἐλεήσεις με ὡς φιάνθρωπος;

Δόξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ,
καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ
τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας
σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα·
ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σὺ ἔχων, σωθήσομαι·
τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, πανάχραντε, οὐ φοβη-
θήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐ-
τούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου· καὶ
τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέ-
σποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ
ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν,· δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ
σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πα-
τέρων ἡμῶν. Εἴτα τὴν ἐπομένην·

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους
πετομένους ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς
πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένους. Πρόσδεξαι
θυσίαν ἐσπερινὴν ταῖς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίω-
σον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν,
ἀπειράτους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς
καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χαίρι-
σαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν
μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σὺ κρίσει ἐξετάσεως.
Κατήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρω-
σον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ
καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαίδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων
σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ

ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου· εὐδοκία καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ε'λῆσόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥυσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὥσει καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὥσει φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὥσει χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὥσει νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἡ γρυπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὥμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὥσει ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων .

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρράξας με .

Αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὥσει χόρτος ἐξηράνθην .

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν .

Σὺ ἀνασταῖς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς .

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τοῦ λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι .

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου .

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ .

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν .

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον .

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε .

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων .

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ .

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ .

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι .

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου .

Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί .

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται .

Καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται·
σύ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται·

Προσευχὴ Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀ-
βραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος
αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ
λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ
σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου·
ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς
σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυ-
πόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρη-
τόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ
γάρ εἰ Κύριος ὕψιστος, εὖσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πο-
λυέλεος, καὶ μετανῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε,
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν
κα' ἄφεσιν ταῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρ-
μῶν σε ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν,
Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ
Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι,
ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἥμαρτον
ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενί-
σαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ
μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις·
διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ
προστάγματά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος
τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα,
καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος·
Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνο-
μίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηίσας τηρήσης τὰ κακά μοι,

μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεός τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δεῖξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἐλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ε Υ Χ Η.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίσασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἴτε τοὺς Ψαλμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοη-
θῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυ-
χήν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν
οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές
μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀ-
γαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν
μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιο-
σύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδία-
σεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ
ἀνυδρὸς σοι.

Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθή-
σομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὴν ἐχθρὸν μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξαλογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπιράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιῆν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παρατήνουν τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξατμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτόκου (*). Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ μῆων. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡῳ σαλπιγγοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

(*) Ἐνταῦθα φάλλοιεν καὶ τὸν Μίγαν Κανόνα, ὡς προσσημαίνεται, ἰδὼν ἡ Α'. Ἐξομῆς τῆς μεγάλης Τρισσακουτῆς.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβαλοῖς εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβαλοῖς ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δεύτερος Χορός.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν σωτὴρ ὑμνῆσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνῃ εὐλογημένη.

Ἔτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηνι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Εἶτα.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δι-

καίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν καὶ ἀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· καὶ ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μου τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁράν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς IB'. μικράς· καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς Εὐχῆς. Μεθ' ἧν, Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστιν.

Κύριε ἐλέησον IB'. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΓΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Παύλου Μοναχοῦ Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Α"σπιλε, ἀρόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ
 γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
 μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντί-
 ληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστια-
 νῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐνα-
 γῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον
 ἑμαυτὸν ἀχρεώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ
 γνώμη δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μη-
 τηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
 ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομέ-
 νην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
 Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρῶσίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοίξη καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθό-
 τητος· καὶ, παριδὼν με τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέ-
 ψη με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δό-
 κιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμ-
 παθής, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ
 προστατίς καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφοδούς ἀποτει-
 χίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ
 τὰς σκοτειναὶς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς
 αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ
 σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς
 καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς
 μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μο-
 νογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνη-

σις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὲς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμαῖς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ υἱλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μηνίμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰεπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἵτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατὴρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Εἰρήνη πᾶσι· τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε· καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγίων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς οὗτω ποιήσας ὁ Προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ Ἀδελφαί· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε. Καὶ ἄρχονται αἱ Ἀδελφοὶ ἀναΐδους, εἰς ἐξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὰ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατῆ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁδοδύων.

Εἰπόμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον Γ'.

Ὁ Προεστώς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελίοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ οἰκείοις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ.

Ποιοῦντες Στίχον, λέγομεν·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ ὤθησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον Β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖστον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν ταῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Ἀίσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου .

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι .

Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνάτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου .

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν .

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν· εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου .

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου .

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων .

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι .

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου .

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον .

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὁ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα .

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου .

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου .

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με .

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου .

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί .

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὴν αἰῶνα. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σαὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σαὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸ· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15, καὶ τὸ· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, κτλ. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, ἢ τὰ παρόντα·

Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὧ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὰς ἐπομένους Εὐχαῖς.

Εὐχή εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ασπὶλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον ταῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθειῖσαν φύσιν τοῦ

γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμη δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μητρὸς, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγγνα τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος, καὶ, παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προσάτις καὶ βοηθός, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφοδους ἀποτεριχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ ταῖς σκοτειναῖς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτῷ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ κνικτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον ταῖς ὁρμαῖς τῶν παθῶν, σθέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως

κινῶμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστείλον,
καὶ πᾶν γεῶδες καὶ υἱικὸν ἡμῶν φρόνημα κοιμίσον. Καὶ δώ-
ρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρ-
δίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαν-
τασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ
τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν
μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχον-
τας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ
ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλο-
πρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰεπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε
τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ αἶτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ·
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝ Τῷ ΠΡΩΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΤ Τ Ο Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ

ΜΕΡΟΣ Β'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὰ Ἑορτάρια, ἥτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἀκινήτων Ἑορτῶν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ἀγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς ψαλλόμενα Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεοτοκία, καὶ Ὑπακοὰς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα Ἀπολυτίκια.

Τὰ ἐν ὧ τῷ ἐνιαυτῷ ψαλλόμενα Θεοτοκία, μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἑορταζομένων Ἀγίων.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν,
καὶ ὁράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Μάρκ. Η'. 24.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

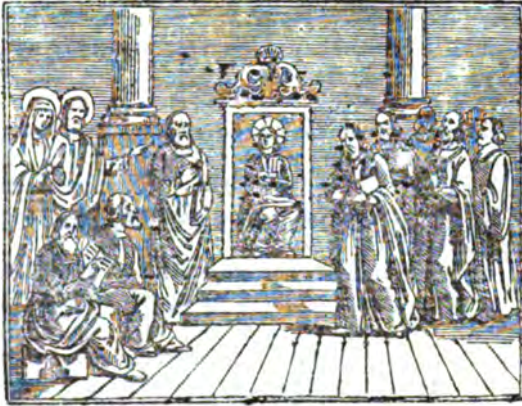
ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ,

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ Τῳ ΙΕΡῳ.

✠ 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασσηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐδόου, καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδελφῶν· καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρησμοῦ.

ΙΝΔΙΚΤΙΟΝΟΣ ΑΡΧΗ. Οἱ τῆς Ῥώμης Αὐτοκράτορες, πρὸς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, διέτασσον διὰ Δεσπίματος εἰς τοὺς αὐτῶν ὑπηκόους, φόρον τινὰ γενικὸν κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, οὗ τινος ἡ πληρωμὴ ἐγένετο κατ' ἐνιαυτὸν, ἐπαλαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ Δεσπίματος εἰς διάστημα ἐτῶν 15, καθότι 15 ἔτη ἔχρεώσθουν στρατεύεσθαι οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατιῶται. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν ἀνανεοῦντες πάλιν τὸ Δέσπισμα μετὰ τινος τροπολογίας, διὰ τὴν

ἐν τῷ διαστήματι ταύτῃ ἐνδεχομένην τῶν πραγμάτων μεταβολήν, διέτασσον ἐκ νέου ἕτερον φόρον, πληρωτέον καὶ αὐτὸν κατὰ συνέχειαν εἰς ὁλόκληρον δεκαπενταετίαν· εἴτα ἐκ τρίτου ἄλλον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν Δέσπισμα, δι' οὗ ὁ φόρος οὗτος διατάσσεται ὀλίγον τι πρὸ τοῦ χεῖμῶνος, ἀνομάζετο Indictio, δέσστιν ὀρισμός, ἡ διαγγεῖλμα περὶ τοῦ φόρου· ὅπερ ἐξελθυσάντες εἰς τὸ Ἰνδικτιῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, [διετήρησαν αὐτήν, εἰ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐνίοτε μετεχειρίζοντο τὴν Ἐπινέμησιν, σημαίνουσαν διανομήν. Εἰσῆγαγε δὲ τὰς Ἰνδικτιῶνας, κατὰ τὴν κοινοτέραν γνώμην, πρῶτος ὁ Μ. Κωνσταντῖνος τῷ 312 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἶδεν ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸν Μαξέντιον νικήσας, ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως (Μαῖου 21). Τινὲς δὲ (καὶ ἴσως πιθανώτερον) ἀνάγουσι τῶν Ἰνδικτιῶνων τὴν ἀρχὴν ἕως ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, τρία ἔτη πρὸ Χριστοῦ, φέροντες εἰς τοῦτο ἀπόδειξιν Παπικὴν τινα σφραγίδα (Bullam), ἣτοι Δέσπισμα Παπικὸν ἐκδοθὲν μὲν τῷ 784 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, σεσημειωμένον δὲ οὕτως· anno 4, Indictionis LIII, δέσστιν, ἔτει Δ'. τῆς ΝΓ'. Ἰνδικτιῶνος, ἐξ οὗ συνάγεται τὸ εἰρημένον ἔτος· καθότι, πολλαπλασιαζομένων τῶν 52 ὁλοκλήρων περιόδων τῆς Ἰνδικτιῶνος, προστιθεμένων καὶ τῶν 4 ἐτῶν τῆς 53, προκύπτει ἀριθμὸς 784, τὰ ἀπὸ Χριστοῦ δηλαδὴ ἔτη 784, καὶ 3 πλέον.

Ἐπάρχουσι δὲ τρία Ἰνδικτιῶνος εἶδη. Α'. ἡ εἰς τὴν Δύσιν εἰσαχθεῖσα, ἥτις καλεῖται Αὐτοκρατορικὴ, Καισαρικὴ καὶ Κωνσταντινική, καὶ ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου. Β'. ἡ λεγομένη Παπικὴ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου. Καὶ Γ'. ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν παραλαβόντες οἱ ταύτης Πατριάρχαι, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, γράφουσιν αὐτήν ἰδιοχειρῶς ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένοις Δεσπίσμασι, χωρὶς τοῦ ἀρθμεῖν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἰνδικτιῶνων ἢ περιόδων τῶν δεκαπέντε ἐτῶν· ἀρχεται δὲ αὕτη, μετὰ τινος τελετῆς, ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου. Καὶ αὕτη μὲν τῆς Ἰνδικτιῶνος ἡ ἀρχὴ καὶ τῆς εἰς 15 ἔτη περιόδου αὐτῆς ἡ αἰτία.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν συγκαμιδὴν τῶν καρπῶν εἰς ἀποθήκας, γίνεται τρόπον τινα συμπλήρωσις τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ ἀρχόμεθα πάλιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταβάλλειν ἐκ νέου τὰ σπέρματα εἰς τὴν γῆν, πρὸς νέων γεννημάτων προμηθεῖαν διὰ τὰ μέλλον, διὰ τοῦτο ὁ μὲν Σεπτέμβριος λογίζεται νέου ἔτους ἀρχή· ἡ δὲ Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα σήμερον, ἐξαιτεῖται παρὰ Θεοῦ εὐκρασίαν αἰέρων, βροχὰς ἐγκαίρους, εὐφορίαν τῆς γῆς, κτλ. Ὅτι δὲ καὶ ἡ παλαιὰ τῶν Ἰουδαίων Συναγωγὴ εἰώρταζε τὴν λεγομένην τῶν Σαλπείγγων ἐορτὴν κατὰ τὴν σήμερον, προσέφερεα τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίου ὕμνους, μάρτυς ἡ ἁγία Γραφή (Λευϊτ. ΚΓ'. 24-25. Ἀριθμ. ΚΘ'. 1-2). Ἔστι καὶ πρώτη αἰτία τῆς παρούσης ἐορτῆς. Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐν Ναζαρέτ Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτε καὶ ἐπέδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαίου τοῦ Προφήτου πρὸς ἀνάγνωσιν· καὶ ἀνοίξας αὐτό, εὗρε τὸν τόπον, ὅπου ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με κτλ. » (Λουκ. Δ'. 16-18). Ταῦτα περὶ τῆς παρούσης Ἐορτῆς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος.

Ἐκ δὲ τῶν σήμερον ἐορταζομένων Ἀγίων, ὁ μὲν Συμεὼν ἐγεννήθη κατὰ τὸ 392 ἔτος ἐν τινι καλῇ, καλουμένῃ Σισάν, ἐν τοῖς μεθορίοις Κιλικίας καὶ Συρίας· εἰσῆλθεν εἰς τὸ μοναδικὸν σταδῖον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· ἐγυμνάσθη πρότερον ἐν μοναστηρίῳ, εἴτα καὶ κατὰ μόνας εἰς τόπον ἔρημον· καὶ τελευταῖον ἀναβάς κατὰ τὰ ὄρη τῆς Συρίας ἐπὶ τινος στύλου ὑψηλοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Στυλίτης ἐπωνομάσθη, ἐνεκαρτέρησεν ἐπ' αὐτοῦ ἔτη πολλὰ, ὁρῶν τὸ πλεῖστον· καὶ ζήσας τὰ πάντα 69, ἐτελεύτησε τῷ 461 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἦν ἐκ φυλῆς Ἑφραὶμ· ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τὰ 1654 ἔτη πρὸ Χριστοῦ· διεδέχθη τὸν Μωϋσῆν τῷ 85 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἀνεχάτισε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διεβίβασε τοὺς Ἰσραηλῖτας πεζοὺς· ἔστησε τὸν δρόμον τοῦ ἡλίου, πολεμῶν τοὺς Ἰεβουσαίους· ἐμέρισε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν· ἐκυβέρνησεν αὐτὸς 25 ἔτη· συνέγραψε τὸ

εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον ἔκτον Βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐτελεύτησε τῷ 1544 πρὸ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β'.

Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τῆς κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων, Ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ Οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ λυτρωτά· Εὐφορον πάσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρὸς, τὸν στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μάμαντος· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παφλαγονίας, γεννηθεὶς ἐν φυλακῇ, ὅπερ οἱ ἱστορεῖς αὐτῷ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτελεύτησάν· καὶ συνεχῶς Ἀρμῖαν τὴν Σετήν αὐτῷ μητέρα Μαμὰ καλῶν, ὠνομάσθη Μάμας· ἤθλησε δὲ περὶ τὸ 975. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπατρίαρχευσεν ἐπὶ Τιβερίῳ ἐν ἔτει 582, καὶ πυθερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐτη 13 καὶ μῆνας 6, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐκωρῶθη τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ 586 ἔτος, ὃ ἕως τότε ἀσυνήθης τίτλος, Οἰκουμενικός.

Ἀπολ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γάρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σε τῇ ποιμνῇ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ράβδῳ Ἁγίε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποίμανον, ἐπὶ νομαῖς ζωηφόρους· θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον ὑπὸ τοῦς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστατήν Μάμα θερμόν σε κέκτηνται.

✠ 3. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Ὁ μὲν ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον ἐπὶ Μαξιμίνου ἐν ἔτει 311. Ὁ δὲ Θεοκτίστος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 454.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἀνθιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων ταῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν ὅσις. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔσθεςας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμένης θεόφρον· διό σε καὶ γεραίρει νῦν μυστικῶς ἐκβοῶσα· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις αἰοῖδιμε Ἀνθιμε.

✠ 4. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ ἀγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Ὁ μὲν Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὡν δωδέκατος, καὶ διάδοχος τῷ Ζεβίνου ἢ Ζεβινᾷ, ἤθλησεν ἐπὶ Δεκίου περὶ τὸ 250 ἔτος. Ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ ὑπέρτατος τῶν φιλοσόφων, ὁ σοφώτατος τῶν νομοθετῶν, καὶ τῶν ἱστοριογράφων ἀπάντων ὁ ἀρχαιότατος, ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἀμβράμ καὶ Ἰωχαβίδ. Ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ ἔτει 1689 πρὸ Χριστοῦ. Βρέφος ὡν ἔτι τριῶν μηνῶν, βληθεὶς εἰς θύβην, δέσφι κιβώτιον ἐκ παπύρου κατεσκευασμένον, καὶ πανταχόθεν πεπισσωμένον, ἐρρίφθη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου διὰ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον τοῦ Φαραῶ. Ληφθεὶς ἐκεῖθεν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ γενόμενος αὐτῆς υἱὸς θετός, ἀνετράφη ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ 40 ἔτη. Φυγὼν ἔπειτα εἰς Μαδιάμ, εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρηβ τὴν ὄψαν τῆς καιομένης Βάτου περὶ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ὅτε, χειροτονηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διεδίδασεν αὐτὸν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὡς διὰ ξηρᾶς· ἐκυβέρνησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ 40 ἔτη· ἐποίησε τέρατα καὶ σημεῖα πολλά· συνέγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἃ τινὰ καὶ Πεντάτευχος καλεῖνται. Φθάσας δὲ εἰς τὴν γῆν Μωᾶβ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ Φασγὰ καλουμένην, καὶ ἐκεῖ, κατὰ θεῖαν κέλευσιν, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 120. Τοῦτου εἰσὶν αἱ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δύο πρῶται τῆς Στιχολογίας Ὁδοί· Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, κτλ. Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, κτλ. ὡν τὴν μὲν ἔφαε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης εὐδὺς μετὰ τὴν διάβασιν αὐτῆς· τὴν δὲ δευτέραν, ἐπὶ τὴν γῆν Μωᾶβ, πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα ἀνωτέρω.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σε Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἑορταῖζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθείς ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ Θεράπον· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἐπιστηριζομένην εἰς ἀρχαίαν παράδοσιν, τὸν Ζαχαρίαν τοῦτον ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτούς, μεταξύ τοῦ ναῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. ΚΓ'. 35), διὰ δύο αἰτία· Τὸ μὲν, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν κύησιν τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ζαχαρίας Παρθένον πάλιν ὠνόμαζεν αὐτήν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν παρθένων συνηρίθμει (Βασίλ. Δόγ. εἰς τὴν Χρ. Γένν.). Τὸ δέ, ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς Βρεφοκτονίας (Δεκεμβρ. 29) οὐχ εὗρέθη Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, παραλαβοῦσα αὐτὸν νηπιάζοντα, ἐκρυπτεν ἐπιμελῶς, ῥητῶς μὲν ἄδελον ποῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἔρημον πάντως, ὅπου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, τὸ παιδίον ἠῤῥα-νε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (Λουκ. Α'. 80). Μὴ εὗρεθέντος οὖν τοῦ υἱοῦ, ἐφονεύθη ὁ πατήρ διὰ προστάγματος τοῦ Ἡρώδου (Πέτρ. Ἀλεξάνδρ. Καν. ΙΓ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Ιἑρωσύνης στολισμὸν, περικυβόμενος σοφῇ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ Θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τοῦτοις κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς Θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστρατήγε, δυσωποῦμέν σε αἰ
 ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς,
 σκέπῃ τῶν πτερυγῶν, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς
 προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύ-
 τρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ο τῇ Τριάδι παρεσὼς ὁλόφωτος, μετὰ πασῶν τῶν οὐρα-
 νίων Τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελῶδημα, σὺν αὐταῖς ἀνα-
 φωνῶν Μιχαὴλ, καὶ τὴν γῆν θεία νεύσει διερχόμενος, καὶ τέ-
 ρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ
 πάντων ἡμῶν.

✠ 7. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου·
 καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Ἦθλησεν ἐν Πομπηίουπόλει τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς,
 τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ, ἡ Θεό-
 παις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει
 ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρα-
 νὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωα-
 κείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ
 στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου ἡ οἴκουμένη, τῷ αὐλῷ Πνεύματι,
 πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖ-
 ρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα ὁπισθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὴν ἀληθὴ καὶ θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐ-
 σεβείας δόκιμον, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν, μεγαλοφώ-
 νως πάντες σήμερον, Σώζοντα τὸν θείον μύστην τῆς χάριτος,
 ἰάσεων δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ
 πάντων ἡμῶν.

✠ 8. Τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16, ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, ἐκ στείρουσιν καὶ προβεβηκότων τὴν ἡλικίαν γονέων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· ὧν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαυὶδ, φυλῆς Ἰούδα· ἡ δὲ Ἄννα ἐκ τῆς ἱερατικῆς φυλῆς τοῦ Δαυὶδ, θυγάτηρ Ματθαὶν τοῦ ἱερέως καὶ Μαρίας τῆς γυναίκος αὐτοῦ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμῷ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σου. Αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Ἦθλησεν, ἐπὶ Δικινίου βασιλείᾳ, καὶ Λυσίου δουκὸς ἐν ἔτει 315.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεσθαι καὶ ἡ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων,
Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῶν σειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα τὴν ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Ἦσαν ἐκ Βιθυνίας, ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 304 ἔτει ἀθλήσασαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τριαδὸς καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδούμεναι τῷ πνεύματι· ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασίλει, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

✠ 11. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος ἐν ἔτει 472· μετονομασθεῖσα δὲ Θεόδωρος, καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσάμενη, ἐζήσεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἄγνωστος ἕως τέλους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλωι συναγάζεται, ὁσία Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστεiais κατατηξάσα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν συγχώρη-

σιν, τὴν τελείαν τῆς ἁμαρτίας σου· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 12. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Ἐπίσκοπος ἦν κατὰ τὴν Ἰταλίαν· ἠθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 298.

Ἡ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς 44, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι σήμερον τὴν Ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφέ, σεμνῶς ἐμυσταγώγησας, δυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον Μάρτυς Αὐτόνομε· καὶ αὐτῷ νυνὶ παρεστῶς, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ὁ μὲν Ναὸς ἐστίν, ὁ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν διαφερόντως τιμώμενος Ναὸς τοῦ ἁγίου Τάφου, ὃν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ὁ τοῦ κόσμου Σωτὴρ ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη. Ἐπὶ πολλοῦ ὁ τόπος οὗτος συγκυχωμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν· ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου καὶ εἰδωλείον τῆς Ἀφροδίτης ἐκτίσθη ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς περισσοτέραν τοῦ ἱεροῦ τόπου βεδηλώσιν, καὶ παντελεῖ αὐτοῦ λήθην. Ἐκεῖ ἐκρύπτετο καὶ ὁ τίμιος Σταυρὸς· ἀλλ' ἀνασκευῆς γενομένης κατὰ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως ἐπιταγὴν, εὐρέθησαν ὁμοῦ τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Ἐπ' αὐτὸν οὖν τὸν τόπον ψαλδομήθη ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μέγιστος καὶ περικαλλὴς Ναὸς δι' ἐπιστασίας τῆς μακαρίας Ἐλένης, Δρακιλιανοῦ τοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐπάρχου, καὶ Μακαρίου τοῦ τότε τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου, ὅς τις καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ὕψωσε (Σεπτ. 14), καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τούτου ἐποίησε περὶ τὸ 330 ἔτος.

Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν Ῥωμαῖος τὸ γένος, ἐθνικὸς τὴν ὕψους, Ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα, κάτοικος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας, ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ θεοφοβούμενος, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ διαπαντός τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Κατὰ δὲ τὸ 41 ἔτος ἰδὼν ὅπτασίαν ἀγγελικὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Ἰόππης Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, ὃν οὐ κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πανοικί βαπτισθεὶς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῆς τῶν ἐθνικῶν κλήσεως. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα προεχειρίσθη καὶ ἐπίσκοπος, κατὰ τινὰς μὲν, αὐτῆς τῆς Καισαρείας, κατ' ἄλλους δὲ, τῆς Σκήψεως οὐ μακρὰν τῆς Τρωάδος, καὶ ὅτι ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κατὰ συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσ-

δεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἰκτεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Κοντάκ. τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερεώσον Κύριε.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Α'παρχὴν ἀγίαν σε ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζουσιν αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, ἱερομύστα θεόφρον Κορνήλιε.

✠ 14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Τοῦτον ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ μακαρία Ἑλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, εὗρε κεκρυμμένον ἐν γῇ περὶ τὸ 325 ἔτος· εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐδόθησε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἰστέον δὲ ὅτι, μετὰ τὴν εὑρεσιν ταύτην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ ἠνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν, χάριν εὐλογίας· τὸ δὲ λοιπὸν, καταλειφθὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους· ὅτε, λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα (Ἰαν. 22). Ὑστερον δὲ, τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργία καὶ Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ τύχη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Οὕψωθίς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμῆς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχειν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικητά.

Ἦθλησεν ἐπὶ Ἀθηναίχου ἄρχοντος Γότθων, τῶν πέραν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, ἐν ἔτει 880, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυρ σου Κύριε. Ὁρα ὀπισθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς δὴνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου, καὶ νίκης λαβὼν, τὸ στέφος ἐν τοῖς ἄθλοις σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλῃ Νικητά φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Χαλκηδόνος, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑφ' οὗ καὶ τὸν μαρτυρικόν, ὑπέστη θάνατον τῷ 308, ἢ κατ' ἄλλους 307 ἔτει. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον σῴζεται ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βᾶπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιαῖzes, ταῖς τῶν ἱαμάτων βλύσεσι Πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σθι λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαναμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης.

Αὗται ἐξ Ἰταλίας ὑπάρχουσαι, ἤθλησαν περὶ τὸ 128 ἔτος ἐπ' Ἀδριανῷ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῶν ἁγίων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπὶς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν

Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι
στεφός ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, Χριστοῦ ἀ-
νεδήσαντο.

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Γορτύ-
νης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ
Δορυμέδοντος.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου περὶ τὸ 278 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμός πληρούμενος, τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἀγίου Πνεύ-
ματος, ἀποδεχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκουμένην ἀρδύε-
τε, ταῖς τῶν θαυμάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπί-
στης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου
καὶ Θεοπίστου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Ἀδριανοῦ περὶ τὸ 126 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οί Μάρτυρές σου Κύρια, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
έκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-
σαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἐκείσεις
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, παμμακάρι μνησάμενος, καὶ τούτου πιών,
προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνός Εὐστάθιε, καὶ τῆς δό-
ξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμ-
βάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν.

✠ 24. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ·
καὶ τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Ὁ μὲν Κοδράτος ἐχημάτισε τῶν Ἀποστόλων μαθητής· καὶ γενόμενος Ἀθη-

νῶν ἐπίσκοπος, ἦθλησεν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ 117 ἔτει, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· κατ' ἄλλους δὲ, πολλῶ ὕστερον ἐπὶ Αὐρηλίου. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἦν υἱὸς Ἀμαθί, ἐκ πόλεως Γεθχοφὲρ, ἢ Γεθ-Οφὲρ (Δ'. Βασ. ΙΔ'. 25), φυλῆς Ζαβουλὼν, προφητεύσας περὶ τὸ 838-840 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον προσέταξεν ὁ Θεὸς ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Νινευί τὴν τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολιν, καὶ κηρύξῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγου καταστροφὴν αὐτῆς διὰ τὰς τῶν πολιτῶν ἀμαρτίας· ὁ δὲ, παρακῶσας τῷ Δεῖσι προσάγματος, ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ἀπῆρχετο ἄλλου. Ἡ αἰφνίδιος καὶ φοδερὰ ταραχὴ τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ φανέρωσις τῆς παρακοῆς τοῦ Ἰωνᾶ, ἠνάγκασε τοὺς ναῦτας, ἵνα ρίψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Κῆτος μέγα, ἔτοιμον εὐθύς, κατὰ Δεῖαν πρόνοιαν, κατέπιεν αὐτόν. Τρία ἡμερονύκτια εὐρισκόμενος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, προσηύχετο, λέγων τὴν 5'. τῆς Στιχολογίας Ὁδὴν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, κτλ. Τὸ κῆτος ἐξέρασεν αὐτὸν ἔπειτα εἰς τὴν ξηράν, καὶ πάλιν ἡ προτέρα προσταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Ὅθεν ἀπελθὼν ἐκήρυττε, λέγων· Ἐτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευί καταστραφησεται. Ἐτρόμαξεν ἐκ τούτου ὁ λαὸς· μετενόησαν πάντες· ἐνήστευσαν μεγάλοι, μικροί, βρέφη θηλάζοντα, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κτήνη· καὶ οὕτω τὸν Θεὸν ἐξίλειώσαντες, ἀπέφυγον αὐτοῦ τὴν ὀργὴν. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ, εἰς 4 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται πέμπτη τῶν ΙΒ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἡ δὲ τριήμερος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους εἰκόνιζε τὴν τριήμερον ταφὴν, καὶ ζωηφόρον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάστασιν (Ματ. ΙΒ'. 39-40).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, ἐπισκόπου Σινώπης.

ἠθλησεν ἐπὶ Τραϊανῷ Βασιλεῶς ἐν ἔτει 103.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα σελ. 188.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκουμενὴ προσάγει σοι Κύριε, Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεσιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπουσι τοῦτον εὐσπλαγχνε.

✠ 23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Αὕτη ἐγένετο 15 μηνᾶς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μετὰ τὴν ἀγγελικὴν ὁπτασίαν, ἣν εἶδεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου Ζαχαρίας ὁ τοῦ Προδρόμου πατήρ, ἱερατεῶν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας (Δ'. τῆς Μεσοπεντ.), ὡς ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ. Εἰς τὴν ὁπτασίαν ταύτην ὁ μὲν φανείς Ἄγγελος Γαβριὴλ εἶπε πρὸς τὸν Ζαχαρίαν· Εἰσηκέσθη ἡ δέησίς

σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, γινώσκων τῆς Ἐλισάβετ τὴν στειρώσιν, καὶ ὅτι ἦσαν ἀμφοτέροι γέροντες τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τοῦ Ἀγγέλου τοὺς λόγους· διὸ κατεδικάσθη ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα μὲν σιωπῶν καὶ ἄφωνος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο (Λουκ. Α'. 7-24, καὶ Ἰουν. 24).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η πρώτην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἠλὶε λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρήσίᾳ· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἀγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου· ἐτῶν 18 οὖσα, ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ᾧ καὶ ἠκολούθησε· κηρύξασα δὲ τὸν Χριστὸν ἐν διαφόροις πόλεσι, καὶ πολλὰ παθοῦσα, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ζήσασα 90 ἐτη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 198.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεῦν Παρθένη ὡς ἔνδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσαν μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας, ὦ Πρωτόαθλε.

✠ 25. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν ἔτει 410, συγάτηρ Παφνουτίου· λαβοῦσα δὲ αὐτόν, καὶ Σμάρραδος μετονομασθεῖσα, εἰσῆλθεν ὡς εὐνοῦχος βασιλικός, ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν, ἐνθα ἐζήσεν ἄγνωστος 38 ἐτη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-

τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν κατέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν Παναοῖδιμ· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν Νυμφίον σε, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

✠ 26. Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαιδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Μεγάλου, ἀλιεὺς πρότερον τὴν τέχνην· εἶτα Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητῆς ἡγαπημένος καὶ ἐπιστήθιος, καὶ μόνος τῶν ἄλλων Μαθητῶν ἀκολουθήσας αὐτῷ ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὅτε καὶ τὴν Παρθένον ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλος υἱὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ αὐτάδελφος. Μετὰ ταῦτα ἐκήρυξεν αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς Ἐφεσον. Κινηθέντος τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ Ἀρμετιανοῦ τῷ 98 ἔτει, ἤχθη δέσμιος ἐξ Ἀσίας εἰς Ῥώμην, κακεῖ ἐδλήθη εἰς λέβητα πλήρη ζέοντος ἐλαίου. Ἐξαχθεὶς ἐκείθεν ἀδλαθῆς, ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ἐνθα συνέγραψε καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἐφεσον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, συνέγραψεν, ἔσχατος τῶν λοιπῶν Εὐαγγελιστῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς Ἐπιστολάς· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ Τραϊανῷ τῷ 100 ἔτει. Ἐπωνομάσθη Θεολόγος, διότι ἐθεολόγησεν ὑψηλῶς τὴν ἀνέκφραστον τοῦ Τίτου καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιον γέννησιν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζωγραφεῖται μορφή Ἀετοῦ, ἐνὸς τῶν τεσσάρων συμβολικῶν ζώων, ᾧ εἶδεν ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ (Α'. 10).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Α'πόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ μεγαλειᾶ σε Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τεσσαράκοντα ἐννέα Μαρτύρων.

Ἦλθσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντας ὑμᾶς σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, συντιμῶσα Ἅγιοι, ἀνευφημεῖ πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ὁ μὲν Χαρίτων, ἦν ἐκ τῆς πόλεως Ἰκονίου, ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ, περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ ὑπῆρχεν υἱὸς Νηρίου, μαθητῆς καὶ γραφεὺς Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (ΛΣ'. 4)· συνέγραψε τὴν εἰς πέντε κεφάλαια σωζομένην αὐτοῦ προφητείαν, τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἐπὶ Σεδεκίου ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, 583 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῶν Χριστουγέννων ἀναγνωσκομένη προφητικὴ περικοπή, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱερεμίου, ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Βαρούχ τούτου ἐστίν, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 35 ἐδαφίου τοῦ Γ'. Κεφαλαίου, καὶ περατουμένη εἰς τὸ 4 τοῦ Δ'.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεωργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκὸς σου τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει αὐξανόμενος· καὶ ὡς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον Ἐδὲμ ἐξήνθησας, Χαρίτων παμμακάρε ἱερῷτατε.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Κορίνθῳ περὶ τὰ 300· ἠσκησεν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τὸν Μέγαν Εὐθύμιον· ἐζησεν 107 ἔτη· ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμης πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σαι. Δόξα τῷ δεδοκóτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερά
Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἀλλ' ὡς
ἔχων παρρῳσίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαίνόντων
ἡμᾶς φρούρησεν, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς
Μεγάλης Ἀρμενίας.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀνάκ, Πάρθου τὸ γένος· ἐγεννήθη περὶ τὸ 240 ἔτος· ἐδιδάχθη
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας· χειροτονήθη ἐπίσκοπος
ὑπὸ Λεοντίου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας· ὑπέμεινε πολλὰς βασάνους παρὰ Τηρι-
δάτου, τοῦ τῆς Ἀρμενίας ἀρχόντος· ἐπέστρεψε μυριάδας Ἀρμενίων εἰς τὴν εὐσέ-
βειαν, καὶ αὐτὸν τὸν Τηριδάτην· ἐτελεύτησεν δοκητικῶς περὶ τὸ 325 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα ὀπίσθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀλη-
θείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείοις ἐν ἄσμασι, καὶ ὕμνω-
δαῖς εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τὸν
ἐκλαμπρον φωστῆρα καὶ ὑπέρμαχον. Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκον-
τα· καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὁ μὲν Ἀνανίας ἦν ἐκ Δαμασκοῦ, ἐν ἧ καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἐδάπτισε
διὰ θείας ἀποκαλύψεως τῷ 36 ἔτει, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσε μαρτυρικῶς, λιθοβο-
ληθεὶς ἐπὶ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἤκμασε περὶ τὰ 496 ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Ἀναστασίου, ὑπάρχων ἀπὸ Ἑμέσης τῆς κατὰ Συρίαν, διάκονος τῆς ἐν
Βηρυτῷ Ἐκκλησίας, πρῶτος τῶν Κοντακίων ποιητής· πρῶτον δὲ πάντων ἐμελψί-
δησε τὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερού-
σιον τίκτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
ἁπταισμάτων ἄφεσιν παραύξη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἑτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γάρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιν Ῥωμανὲ τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ο ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα ὑπακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἀγίοις δοξαζόμενον.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἡ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, τῷ Χριστῷ τὴν παρθενίαν αὐτῆς φυλάξασα· ὁ δὲ Κυπριανὸς ἐξ Ἀντιοχείας τῆς ἐν μεθορίῳ τῆς Κοίλο-Συρίας καὶ Ἀραβίας, ἐκδοτος εἰς τὴν μαγειάν, καὶ τῶν δαιμόνων λατρευτῆς πρότερον· εἴτα τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀναμαθῶν, ἥνικα πᾶσαν μεθοδεῖαν κινήσας, ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἑρῶτα τὴν Ἰουστίναν, ἀπεκρούσθη τῷ τύπῳ τῆς Σταυροῦ, ἐπέγνω τὴν ἀλήθειαν· καὶ τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, κατέκαυσε πάσας τὰς μαγικὰς αὐτοῦ βίβλους, ἐδαπτίσθη, καὶ τὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκοπικὸν θρόνον διεδέξατο ὕστερον. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τῆς Ἰουστίνης ὑπὸ τοῦ Κόμητος τῆς Δαμασκοῦ, καὶ πολλὰς παρ' αὐτοῦ βασάνους ὑπομείναντες, ἀπεστάλησαν τελευταῖον πρὸς Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, ὅπου ἀπετιμήθησαν τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας θεόφρον, πρὸς γνῶσιν θείκην, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστωρ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ σὺν Ἰουστίνῃ· μετ' ἧς πρέσβευε τῷ φιλανθρώπῳ Δεσπότη, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Οὗτος ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τοῦ ἐκεῖ περιφήμου κριτηρίου, Ἀρείου πάγου, ἀφ' οὗ καὶ Ἀρεοπαγίτης, ἢ Ἀρειοπαγίτης ἐπωνομάζεται. Ἐπίστευσε πρῶτος εἰς Χριστὸν τῷ 50 ἔτει, ὅτε ὁ Παῦλος ἐκήρυξεν εἰς Ἀθήνας, ὧν καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος ὑπ' αὐτοῦ κατέστη, ὡς γνωμοδοτοῦσι τινές. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, καὶ ἰσως πιθανῶς, διάδοχος δεῦτερος τοῦ Ἱεροθέου, ὃν ὁ Διονύσιος οὗτος ὀνομάζει φίλον ἅμα καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ μετὰ τὸν Δεῖον Παῦλον (περὶ Δείων ὀνομάτων, Κεφ. Γ'. 2). Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις περὶ τὸ 96 ἔτος κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρησότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συν-
εἶδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ
Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ταῖς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητὴς τοῦ
ὑπὲρ τρεῖς οὐρανούς φθάσαντος, Ἀποστόλου, Διονύσιε
τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας,
τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας ἐγκαθεύδοντας· διὸ κράζομεν·
Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, ἐπισκόπου
Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, Βουλευτῆς ἦν καὶ ὁ Ἱερόθεος ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ προκατηχηθεὶς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Παύλου, χειροτονεῖται Ἀθη-
νῶν ἐπίσκοπος· οὗτος δὲ πάλιν μυσταγωγεῖ τελεώτερα τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ
τὸν Δεῖον Διονύσιον, ὃς τις ἔπειτα τὰς συνοπτικὰς καὶ κεφαλαιώδεις ἐκείνου περὶ
πίστεως διδασκαλίας ἀνέπτυξεν ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐκρινέστερον. Παρεγέ-
νετο δὲ καὶ οὗτος διὰ νεφέλης εἰς τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν, ὅτε καὶ μετὰ
τοὺς ἱερούς Ἀποστόλους ἐξάρχος ἦν τῶν Δείων ὑμνωδιῶν. «Ὁλος ἐκδημῶν,
ὅλος ἐξίστάμενος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμενα κοινωνίαν πάσχων, καὶ
παρὰ πάντων ὧν ἠκούετο καὶ ἐωράτο, γνωρίμων τε καὶ μὴ γνωρίμων, Θεόληπτος
εἶναι, καὶ Δεῖος ὑμνολόγος κρινόμενος»· ὡς ὁ αὐτὸς Διονύσιος λέγει (περὶ Δείων
ὀνομ. Κεφ. Γ'. 2). Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυ-
ρίῳ. — Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὰ ἐν τῇ Κοιμῇ τῆς Θεοτόκου Ἄσματα,
ἡρανίσθησαν αὐτολεξεῖ πολλά ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Κεφαλαίου τοῦ Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις. Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυθηέντες δια-
σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα· ἀνεδείχθης γὰρ Θεόληπτος ὑ-

μνολόγος. Ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ρύσασθαι, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πατέρ Θεόσοφε.

✠ 5. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Ἡθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 290.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὅρα σελ. 196.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Δίδυμος· υπήρχεν εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Πάρθους, καὶ Πέρσας, καὶ Μήδους, καὶ Ἰνδοὺς, ὑφ' ὧν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν, ἴσως ἐν τῇ πόλει Μελίουποῦρ, ἢ Μαλίαποῦρ, ὡς λέγουσι τινές, ἡτις καὶ Ἅγιος Θωμᾶς καλεῖται ἕως τῆς σήμερον, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου Κόρομανδέλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστρεψε ἅγιε Θωμᾶ. Ὅρα σελ. 202.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο τῆς Θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθής, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σύ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

✠ 7. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάικχου.

Ἡθλησαν ἐπὶ βασιλέως Μαξίμιανου ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφούς ἐν τῇ πίσει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σέργιον τὸν τῆς Τριάδος σεβρόν ὀπλίτην, Βάικχον τε τὸν ἐν βασάνοις συγκαρτεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμνολογοῦντα, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιετὴν τοῦ παντός.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας περὶ τὰ 284, ἐθνικὴ οὖσα πρότερον, καὶ ἀκολάστως ζῶσα· κατηχηθεῖσα δὲ καὶ βαπτισθεῖσα παρά τινος Νόννου ἐπισκόπου, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ὁσίως βιώσασα, ἀνεκαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σαὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-

τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, ὅσια Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβῃς τελείαν ἄφεσιν, ἣν καὶ εὖρες Μῆτερ σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν εἰς πολλὰ ἔθνη, ὑπέμεινε θάνατον σταυρικόν. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἐξ Ἀντιοχείας ὑπάρχων, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. Ὁρα ἀνωτέρω.

Καὶ τῷ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρόνικε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδοκί σοι ἰσχύι· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύμαστος, καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκηνος Ἰάκωβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει τὸν πλοῦτον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὸ συμφώνως κρίζομεν αὐτῷ· Σῶζε τοὺς πάντας, εὐχαῖς σου Ἀπόστολε.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ἐκ Νικομηδείας· ἡθλήσαν δ' ἐπὶ Μαξίμιανου ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφούς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλαμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. Οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἥσυχυναν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυρωθέντος· ἀνεδείχθησαν διό περ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Φίλιππος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἔχων 4 θυγατέρας Προφήτιδας· ἐκήρυξεν εἰς Σαμαρείαν τῷ 35 ἔτει· ἀπῆντησε κατ' ὁδὸν τῷ Εὐνούχῳ Κανδάκης τῆς βασιλείσης Λιδιόπων, ἀναγινώσκοντι τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ κατηγήσας ἐβάπτισεν· εἶτα ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύττων ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ Θεοφάνης ἦν Παλαιστίνος τὸ γένος, ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, μοναχοὶ καὶ οἱ δύο τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα μονῆς. Ἐπωνομάσθησαν δὲ Γραπτοὶ, διότι Θεόφιλος, ὁ ἑσχατος τῶν Εἰκονομάχων βασιλέων, ἐγγράψας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ πεπυρωμένου σιδήρου 12 στίχους ἱαμβικούς, ἐπέμψεν αὐτοὺς εἰς ἑξορίαν, ὅπου καὶ ἀπῆλθον ὁ Θεόδωρος τῷ 838 ἔτει. Ὁ δὲ Θεοφάνης, ἐπιζήσας μετὰ τὸν ἐν ἔτει 842 θάνατον τοῦ Θεοφίλου, ἐψηφίσθη Νικαίας ἐπίσκοπος. Ἐποίησαν ἀμφοτέροι πολλοὺς Κανόνας καὶ ᾠσματα, κοσμοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε. Ὡς ἀνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλῶπισμα, Θεόφανες σοφέ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτισθεῖς ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδασχαῖς, καὶ τῶν θουμάτων λαμπρότησιν, ἱερομύστα Ἀπόστολε Φίλιππε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκλουθία τῶν ἁγίων 350 Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμένην Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ

δεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

✠ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐβδόμης Συνόδου.

Ἀπολ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν Σεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἥ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἁνω ζητῶν.

Τριαῖδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, οἱ θεῖοι Χριστοῦ ὁπλῖται καὶ Μάρτυρες, ὁ Ἀνδρόνικος Πρόβος τε, σὺν Ταράχῳ· πλάνην γὰρ ἤλεγξαν τῶν τυράννων τὴν δυσσεβῆ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ὦν ὁ μὲν Κάρπος ἦν ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θυατείροις Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Πάπυλος διάκονος, ὁ δὲ Ἀγαθόδωρος δοῦλος αὐτῶν, ἡ δὲ Ἀγαθονίκη ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὑρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἱαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν· νόσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα ταῖς ψυχαῖς ἀενάως· διὸ συμφώνως πόθῳ τὴν ὑμῶν, Μάρτυρες θεῖοι, τελοῦμεν πανήγυριν.

✠ 14. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ἀγιοπολίτου καὶ Ποιητοῦ, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἤθλησαν πάντες ἐν Μεδιολάνοις ἐπὶ Νέρωνος τῷ 64 ἔτει. — Ὁ δὲ Κοσμᾶς ἦν Ἀγιοπολίτης, ὁ ἐστὶν Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, σύγχρονος καὶ συνηλικιώτης Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Δεκεμβρίου 4), μετ' οὗ καὶ συνανειράφη, υἱοθετηθεὶς Σεργίῳ τῷ πατρὶ ἐκείνου, διὰ τὴν ὀρφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συνεμαθήτευσεν διδάσκαλον. Περί δὲ τὸ 743 ἔτος, προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ, πόλεως παραθαλασσίου τῆς Παλαιστίνης, ἥτις πρότερον μὲν, ὑποκειμένη εἰς τὴν Γάζαν, ἐκαλεῖτο, Γαζαίων λιμὴν· ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου κατασταθεῖσα ἀνεξάρτητος, ἐπωνομάσθη Κωνσταντία ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (Σωζὼμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ε. 3). Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμᾶς ἀριστος ἄσματογράφος, ἀφ' οὗ καὶ Ποιητῆς καὶ Μελωδὸς ἐπονομάζεται.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· ὡς ἄνωτέρω.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κοσμᾶ σοφέ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αμπτῆρες φαιδροί, φανέντες θεῖοι Μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ, θαυμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες, τὴν βαθεῖαν νύκτα ἐκάσετε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμᾶ θεόπνευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ ταῖς ἁσμασιν ἐκόσμη-

σας ταύτην Μάικαρ. Ἀλλὰ πρέσβευε· πρὸς Κύριον ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κρᾶζοντας· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἦν Σαμοσατεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦνοιξεν ἐν Ἀντιοχείᾳ σχολεῖον κατηχητικόν, διδάσκων τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τὰ δυσνόητα τῶν βιβλίων Γραφῶν σαφηνίζων. Μεθρημνένευσεν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν ἄριστα γεγραμμένην, καὶ πάσης νοθεύσεως αἰρετικῆς καθαρύνουσαν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Νικομήδειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνας, διεβλήθη εἰς τὸν Μαξιμῖνον· πρὸς δὲ καὶ διαλεχθεῖς παρρησία, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἀπολογησάμενος, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ἐν ἣ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δίψης ἐτελεύτησε τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σὺ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὑπηρετήσας εἰς τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· δὴ καὶ τρωῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἰδὼν τὸν σεισμόν καὶ τὰ γεγνημένα, ἀνεδόκησε μετὰ φόβου· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱός ἦν οὗτος (Ματθ. κζ'. 54). Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταλιπὼν τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ἀπῆλθεν εἰς Καππαδοκίαν τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν κηρύττων· ὅπου συλληφθεὶς διὰ τῆς τοῦ Πιλάτου πρὸς Τιβερίον τὸν Καίσαρα ἐνεργείας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνη γέγηθεν, ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μηνίμῃ σήμερον, τῇ αἰοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· Σὺ μου τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, μονήρῃ βίον διάγων ἐν αὐτῇ. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, τελευταῖον συρόμενος διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ποδῶν δεδεμένος, ἀπεκόπη τὸν ἕτερον κοπίδι μακελλικῇ ὑπότινος ἰχθυοπώλου, καὶ οὕτω παρέθετο τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ τῷ 761 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον κατετέθη εἰς τόπον τινα, καλούμενον Κρίσιν. — Ὁ δὲ Ὡσηέ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ἰσάαχαρ, ἡ μᾶλλον ἐκ τῆς τοῦ Ρεθὴμ, υἱὸς Βεηρεὶ, πρῶτος

τῇ τάξει τῶν ιβ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὁ ἀρχαιότατος. Προφήτευσεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη· ἐζησεν ὑπὲρ τὰ 80, μεταξὺ τῶν 810 καὶ 720 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'σκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον τῷ τῆς πίσεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοίδιμε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα Πόλις, ἐορτὴν ὑπέρλαμπρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, ἱατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, μαθητὴς καὶ συνοδοιπόρος τοῦ Παύλου, οὗ τῇ ὑπαγορεύσει καὶ τὸ κατ' αὐτὸν συνέγραφεν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, μετὰ τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον, περὶ τὸ 60 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, εἴτα καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀφιερῶσας ἀμφοτέρω τὰ Συγγράμματα εἰς τὸν τῆς Ἀχαΐας (κατὰ τὴν γνώμην τινῶν) ἡγεμόνα Θεόφιλον· καὶ ζήσας ὑπὲρ τὰ 86 ἔτη, ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀχαΐᾳ, καὶ ἴσως ἐν Πάτραις, μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Τὸ εἰκόνημα τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Βούξ, τὸ τρίτον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου λατρείας, ἐν ἣ τὰ μᾶλλον θυόμενα ζῶα ἦσαν βόες.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστά Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενός τοῦ θείου Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωήλ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ρουδὴμ, υἱὸς Βαθουήλ, 810-750 πρὸ Χριστοῦ· κατὰ δὲ τὸν Καλμέτην, περὶ τὰ

610 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 3 κεφάλαια διαιρουμένη, τάττεται ἡ δευτέρα μεταξύ τῶν Ἑλασσόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 210.

✱ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου καὶ τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασταθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἡγεμὼν τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ τῷ τοῦ Πατρικίου ἀξιώματι τιμῆς. Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ ταῦτα Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 361 ἔτει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς Χριστιανούς, παρρησιασάμενος ὁ Ἀρτέμιος, ἤλεγξε τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ· διὸ καὶ πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν. — Ὁ δὲ Γεράσιμος ἦν Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, υἱὸς Δημητρίου καὶ Καλῆς, Νοταράδων τοῦπίκλην, ὕψ' ὧν καὶ ἀνετράφη εὐσεβῶς, καὶ τὰ ἱερά ἐπαιδεύθη γράμματα. Ἀναχωρήσας δὲ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, καὶ τάπους διφόρους περιελθὼν, τελευταῖον κατήντησεν εἰς Κεφαλληνίαν, ἐνθα ἀνακαινίσας ναὸν τινα παλαιόν, καὶ περὶ αὐτὸν Παρθενῶνα οἰκοδομήσας, εἰσέτι καὶ νῦν σωζόμενον ἐν τόπῳ καλουμένῳ Ὁμαλᾷ, ἐτέλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς τῷ 1579 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, ἀδιάφθορον διαμένον, πρόκειται τοῖς πιστοῖς εἰς ἀγιασμόν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ὡς ἀνωτέρω,

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος σ'.

Τῶν ὀρθοδόξων προσάτην, καὶ ἐν σαρκὶ ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ Θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπείληφεν ἰαμάτων τὴν ἀένναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦε ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφνηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Κεφαλλήνων ἡ νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν Θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

✠ 21. Τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Ἐχῃσεν ἔτη 80· ἀπέθανε κατὰ τὸ 333 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Ταῖς τῶν δακρύων σου· Ὁρα σελ. 201.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως φώστῃρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θειὸν ὕψος, Ἰλαρίων τοὺς βοῶντας· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου ἱσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ· καὶ τῶν Ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἑφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανῶ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστωδianoῦ, καὶ Κωνσταντίνου.

Ὁ μὲν Ἀβέρκιος ἤκμασε περὶ τὰ 186. Οἱ δὲ Ἑπτὰ Παῖδες ὑπνώσαντες ἐν τινι σπηλαίῳ, ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκοιμήθησαν 184 ἔτη, ἕως τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ὅτε ἀφυπνισθέντες, ἦτοι ἀναστάντες, καὶ πάλιν θείᾳ κελεύσει μικρὸν νυστάξαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν τῷ 434 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων· Οἱ Μάρτυρές σου· Ὁρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἱευσίαις περιφύλαττε Μάικαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον παναοίδιμε·

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ, πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος, κατὰ τινας μὲν, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Μνηστορος ἐκ τῆς γυναίκος, ἣν εἶχε πρὶν μνηστευθῆ τὴν Ἀειπάρθενον· ἐπομένως δὲ ἐλέγετο καὶ αὐτῆς υἱός, καὶ ἀδελφός τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ (Ματθ. ιγ'. 55). Κατ' ἄλλους δέ, ἦν ἀνεψιὸς μὲν τοῦ Ἰωσήφ, υἱὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλεόπα ἢ Κλωπᾶ, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, καὶ Μαρίας τῆς ἐκείνου γυναικός, ἣτις ἦν ἀδελφή, μᾶλλον δὲ πρωτεγαδέλφη τῆς Θεοτόκου· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς

γενεαλογίας ταύτης ἐλέγετο πάλιν τοῦ Κυρίου ἀδελφός διὰ τὴν συγγένειαν, κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Οὗτος οὖν ὁ Ἰάκωβος καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μικρὸς (Μάρκ. ιβ. 40), πρὸς διαστολὴν Ἰακώβου υἱοῦ τοῦ Ζεβεδαίου, ὃς τις λέγεται Μέγας. Κατέστη πρῶτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τῷ 34 ἔτει, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου προαχθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τούτου Θρόνου, ὡς τινες λέγουσι· κατὰ δὲ τὸν Εὐσέβιον, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ἐπωνομάσθη Ὁδλίᾱς, τιτέστι Δίκαιος, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον, ὃ ἐστὶ τὸ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης τοῦ Ναοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ παρακινήσεως πάντων, ἔδωκεν ἐκείθεν ἦν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, κηρύξας φωνὴ μεγάλη· Ὅτι ὁ Ἰησοῦς κάθηται ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ταύτῃ πολλοὶ τῶν παρόντων ἀνεδόκησαν· Ὅσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ. Ἀλλ' οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἔκραξαν· Ὅ! καὶ ὁ Δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ δι' ἐπιταγῆς Ἀνάνου τοῦ ἀρχιερέως, κλημνοσθεὶς ἐκείθεν ὁ Ἀπόστολος, εἴτα λιθαζόμενος καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν μαιφόνων, συνετρίβη τὴν κεφαλὴν ἐνύψω γραφένως τινός, καὶ οὕτως ἐξέπνευσε τῷ 62 ἔτει (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. β'. κγ.). — Τοῦ Ἰακώβου τούτου ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαίους πρώτη τῶν Κατολικῶν Ἐπιστολή.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ω'ς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρῆσίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο' τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θρασυπέσει, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησαν τῷ 542 ἔτει ἐν Νεγρᾷ, πόλει τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή· Σητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφρόσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτῇ· ἦν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✠ 25. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανῶ, καὶ Μαρτυρίου.

Ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν ἐν ἔτει 346.

Α' πολυτ. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αγωναζόμενα καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανέ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποξάτην Ἀρειον καθείλετε, ἄτρωτον φυλάξαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὗρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.

Οὗτος συνέβη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741 ἔτος, τῷ 24 τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ πρώτου τῶν Εἰκονομάχων.

Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱὸς εὐσεδέστατος, καὶ διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐλθόντος τοῦ Μαξιμιανοῦ εἰς Θεσσαλονικὴν τῷ 290, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτήρειτο δέσμιος ἐν φυλακῇ. Ἀγώνων δὲ τελουμένων ἐν τῇ πόλει, ὁ μὲν Μαξιμιανὸς ἐκάθητο θραστής· βάρβαρος δέ τις αὐτοῦ φίλος καὶ ἐπίσημος, παλαιστής, Λυαῖος τὸ ὄνομα, ἐπαϊρόμενος εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν ῥώμην αὐτοῦ, ἐκόμπαζεν ἐν τῷ σταδίῳ, προσκαλὼν τοὺς πολίτας διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς συμπλεκομένους αὐτῷ καταβάλλων. Ταῦτα ἰδὼν νεανίας τις, Νέστορ καλούμενος, καὶ γνώριμος τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἔρχεται πρὸς αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐξαίτουμένος πρὸς μονομαχίαν· ὃς καὶ λαβὼν διὰ τῆς σφραγίσσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, παρρήσιαζεται εἰς τὸ στάδιον· καὶ εἰπὼν· Ὁ Θεὸς Δημητρίου, βοήθει μοι συμπλέκεται τῷ Λυαίῳ, καὶ βαλὼν αὐτῷ καιρίαν πληγὴν κατὰ καρδίας, ἀνῆκεν ἄπνουν ἐπὶ τῆς γῆς τὸν πρῶτον μεγαλαυχόν. Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς εἰς ἄκραν λυπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, προσέταξεν αἰέσως, τὸν μὲν Δημήτριον λόγχαις τρωθῆναι ἐν ἡ εὐρίσκειτο φυλακῇ, τὸν δὲ Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς ἔν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεός

ἡμῶν, καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλῆσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούσ σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω εἰς τὰς 26.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅρα σελ. 188.

Ἦ τὸ, Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν· καὶ στρατιώτης ἄριστος, τῷ Δεσπότη γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τῆ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφε, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ· καὶ τῶν ἑπτά τέκνων αὐτῶν, Σαρβήλη, Νιτᾶ, Γέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῶν μὲν Μαρτύρων ἁδελος καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος κατ' ὃν ἐμαρτύρησαν· ἀπετηθήσαν δὲ πάντες τὴν κεφαλὴν, πικρὰς πρότερον ὑπομείναντες βασάνους. — Ὁ δὲ Ὅσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀφ' οὗ καὶ Σαββαΐτης ἐπονομάζεται, ἐν ἧ καὶ ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 790, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Τροπάρια ἀσματικά.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγ-

καλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 29. Τῆς ἀγίας ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

Ἡ μὲν, νέα οὖσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινι μοναστηρίῳ διατρίβουσα, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀσεδῶν· καὶ τὸν Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσασα, καὶ πολυειδεῖς ὑπομείνας βασιάνους, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 256, ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου. — Ὁ δὲ Ὅσιος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 390.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὅρα σελ. 196.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷ μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσις Ἀβράμει τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηgniσμένη ὁσία, μαρτυρίου αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων χάριν ἀένναον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Εν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης, καὶ ἀσκήσει γέγονας, πεφυτευμένος ὡς φοῖνιξ, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας κατατρυφήσας, ρεύμασι τῶν σῶν δακρύων ῥύπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο καρποφόρος, θαυμάτων ὥφθης, θεῖς Ἀβράμει.

✠ 30. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἦθησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 290 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου, ὡς ὅπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν δυάδα τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμα-

σι, τὸν Ζηνοβίον ἅμα τῇ σοφῇ Ζηνοβίᾳ, ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἄφθαρτον.

✠ 31. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σταΐχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου, καὶ Ἀριστοβούλου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Τῶν Ἀποστόλων τούτων ὁ μὲν Σταΐχης ἐχημάτισε πρῶτος ἐπίσκοπος Βυζαντίου, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου χειροτονηθεὶς· καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ 16 ἔτη, ἀνεπαύτατο ἐν Κυρίῳ. Τῶν δὲ λοιπῶν ἄλλος ἄλλην ἐπισκοπὴν λαχόντες, καὶ ἀποστολικῶς ἐν αὐταῖς διαπρέψαντες, ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ. — Ὁ δὲ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, διατρίβων κατὰ τὸ Πηλοῦσιον ὄρος ἀσκητικῶς· καταβάς δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχόντος Ἀπελλιανοῦ, ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τῷ 251 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀγλήσει αὐτῇ. Ὅρα σελ. 210.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως.

Ως ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τῇ Ἡλίῳ τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, Ἀπελλῆν Οὐρβανόν τε καὶ Ἀριστόβουλον, Ἀμπλίαν Νάρκισσον καὶ Σταΐχυν, οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

✠ 1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ· καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.

Οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς Ἀσίας πατέρα ἔχοντες ἀσεβῆ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἄδειαν λαβοῦσα ἡ φιλόχριστος αὐτῶν μήτηρ Θεοδότη, ἀνέθρεψεν αὐτοὺς εὐσεβῶς, καὶ πᾶσαν ἰδεάν ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης ἐξεπαίδευσεν, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἱατρικὴν· ἦν καὶ ἐπάγγελμα ποιησάμενοι, περιήρχοντο θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσιν ὁμοῦ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰασεῖς παρέχοντες δωρεάν, ἀφ' οὗ καὶ Ἀναργυροὶ ἐπωνομασθήσαν. Καὶ οὕτω τὸν δρόμον τῆς ζωῆς ἑαυτῶν τελέσαντες, ἐκοιμήθησαν ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αῖγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλῆτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ Θαυματουργοὶ ἐνδοξοί· Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ἦθλησαν ἐν Περσίδι κατὰ τὰ 330 ἔτος, ἐπὶ Σαβωρίου, ἡ Σαπωρίου Β'. βασιλέως Περσῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αῖθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ως ἄστρο ἀπλανῆ, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ἀνέλαμψαν τῇ γῇ, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, τὸν ζόφον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες, χάριν ἄφθονον, ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δωροῦνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Λειθαλαῖ· καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῆ ναῖ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λυδδῃ, ἥτοι ἡ κατάθεσις τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ἀκεψιμᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἠθλησαν τῷ 330, ἐπὶ Σαβωρίου, ἡ Σαπωρίου Β', βασιλέως Περσῶν· τὰ δὲ Ἐγκαίνια ἐγένοντο ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἱατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 216.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ Δεῖα σοφὲ, ἀμέμπτως ἱερούργησας· θυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδοξῶς ἄγιε, Ἀκεφιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μεγαλομάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ, Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, καὶ σκανδαλῶν τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων· ἵνα κρᾶζωμεν· Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρμαίου πρεσβυτέρου.

Οὗτοι, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διεβλήθησαν εἰς τὸν τῆς πόλεως Κόμητα Λιβάνιον· ὑφ' οὗ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, κατεκλείσθησαν ζῶντες εἰς τάφον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέθεντο. — Ὁ δὲ Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Βιθυνίᾳ κατὰ τὸ 740 ἔτος, πατέρα ἔχων Μυριτρίκην καλούμενον, μητέρα δὲ Ἀναστασώ· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας διέπρεπεν ἐν τοῖς στρατιωτικαῖς, καὶ βασιλικῶν τιμῶν ἡξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ· ὕστερον δὲ πάντων καταφρονήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου· ὅπου διανύσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, καὶ μέγας εἰς τὴν ἀρετὴν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 834, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 94. Τοῦ Ὀσίου τούτου ἐστὶν ἡ συντομωτάτη ἐκείνη Εὐχή· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννίκιε Πατήρ ἡμῶν ὅσιε. Πρίσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίθασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,

καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Νίκανδρε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί, Ἰωαννίκε ὅσιε, παρὰ Κυρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος .

✠ 5. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ .

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν υἱὸς Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀσεδῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων τοπρότερον, ὕστερον δὲ τὴν εὐσέβειαν διδαχθέντων παρὰ τινος μοναχοῦ, Οἰνουφρίου καλουμένου . Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, ἐξ ἀπίστων γονέων γεννηθεῖσα καὶ αὐτῇ, ἐδαπτίσθη διὰ τὸ πρὸς τὸν Γαλακτίωνα συνοικέσιον . Ἠθλησαν δὲ ἐπὶ Δεσίου περὶ τὸ 250 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν . σχόντες γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον . ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 6. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ .

Οὗτος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, πρεσβύτερος πρῶτον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, εἶτα καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς . ἀνὴρ ἐλλόγιμος, διδακτικός, ἀγαθὸς τὰ θεῖα, καὶ βίου χρηστοῦ μαρτυρούμενος . ζηλωτὴς θερμότατος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου πίστεως μέχρι θανάτου ἀνδρικώτατος ὑπερασπιστής . Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἀπαξ καὶ δις ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ ἀρειανίζοντος Κωνσταντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξωρίσθη τελευταῖον περὶ τὸ 351 εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας, ὅπου, ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν ἀπέπνιξαν αὐτὸν οἱ εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπαγαγόντες .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ' . Αὐτόμελον .

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε . Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον . Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Αστράψας ἐν γῇ ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ, τρανῶς βοᾷ σοι τὸ αἷμα πρὸς Κύριον .

✠ 7. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελετινῇ· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 290. Ὁ δὲ ἤσκησεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, βασιλεύσαντος τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρύων τὸν στύλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιούσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λαΐζαρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Χριστοῦ δοξάζει σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 8. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Οἱ Ἀγγελοι πάντες, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσὶ πνεύματᾶ λειτουργικά, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντος κληρονομεῖν σωτηρίαν (Ἐβρ. α'. 14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ λαοῦ ἐπίστατας, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγοὺς (Λευϊτ. λβ'. 8). Εἰς αὐτοὺς προσάσσει φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν, ἵνα μὴδὲν αὐτοὺς βλάβῃ, μὴδὲ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίσῃ κακόν (Ψαλμ. ψ. 9-14). Αὐτοὶ ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπousι τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τὸν Τρισάγιον αὐτῷ ἀναπέμποντες ὕμνον, καὶ πρεσβεύοντες πρὸς αὐτόν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς καὶ χαίρουσιν ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι (Ἦσ. 5. 2-3. Ματθ. κη'. 10. Λουκ. ιε'. 7. Πράξ. ιβ'. 15). Ἐνὶ λόγῳ, αὐτοὶ ὑπηρέτησαν τῷ Θεῷ πρὸς ἡμετέραν εὐεργεσίαν τοσαῦτα, ὥστε γέμουσιν ἐκ τῆς τούτων ἱστορίας αἱ σελίδες τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Διὰ ταῦτα οὖν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εὐλόγως τιμῶσα τοὺς θεῖους τούτους λειτουργοὺς, καὶ ἡμῶν προστάτας καὶ φύλακας, ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν παρούσαν Σύναξιν, ὅῃ συνάθροισιν ἡμῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν ἐορτὴν καὶ ὑμνωδίαν· ἐξαίρετως δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, ὡς ὀνομαστὶ εἰς τὰς Γραφὰς ἀναφερομένων, ὧν τὸ μὲν Μιχαὴλ ἐρμηνεύεται, Τίς ὡς Θεός· τὸ δὲ Γαβριήλ, Δύναμις Θεοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐστὶν ἀόριστος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ, λέγοντος τοῦ Δανιὴλ, ὅτι χίλια χιλιάδες ἐλειτουργοῦν αὐτῷ (τῷ Θεῷ), καὶ μυρία μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ (ζ'. 10)· πάντες ὅμως διαιροῦνται εἰς ἑνὲα τάγματα, καλούμενα· Θρόνοι, Χερουβὶμ, Σεραφὶμ, Κυριότητες, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἀγγελοι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσῃτε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων .

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι .

✠ 9. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ὁνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης .

Οἱ μὲν ἠθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 300 ἔτει . Ἡ δὲ Ὁσία ὑπῆρχεν ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, περὶ τὰ 466· συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, καὶ συγάτριον ἐξ αὐτοῦ γεννήσασα, τοῦτο μὲν παρέδωκε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἰς γινώσκόν τινα γυναῖκα· αὕτη δὲ διήνυσεν τὸν βίον ἀσκητικῶς, ζήσασα ἕως 400 ἔτη .

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 221.

Τῆς Ὁσίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, ὁσία Ματρῶνα τὸ πνεῦμά σου .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἑράστου, Σωσιπάτρου, καὶ Κουάρτου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου .

Τούτων ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίων, ἡ Ἡρωδίων (Ῥωμ. ις'. 11), ἀκολουθήσαντες τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ εἰς Ῥώμην, ἀπετεμήθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος περὶ τὰ 66 ἔτη . Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ, γενόμενοι ἐπίσκοποι, Ἰκονίου μὲν ὁ Σωσιπάτρος, Βηρυτοῦ δὲ ὁ Κουάρτος, ὁ δὲ Ἑραστος τῆς Πανεάδος, ἡ Πανειάδος (ἥτις καὶ Καισάρεια Φιλίππου μετωνομάσθη), οἰκονόμος χρηματίσας πρότερον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας (Ῥωμ. ις'. 23). — Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Τυάων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ· τρυπηθεὶς δὲ τοὺς ἀστραγάλους δι' ἡλῶν (καρφίων) μακρῶν, καὶ ἵππῳ ἀγρίῳ προσδεθεὶς, βιαίως ὑπ' αὐτοῦ συρόμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 289 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος · Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 210.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον, τῶν Ἀποστόλων, ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

✠ 11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου · καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος · καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς, Αἰγύπτιος ὢν τὴν πατρίδα, ἤβλησεν ἐν Κοτυαεῖ τῆς Φρυγίας τῷ 296, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ ἡ Στεφανὶς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 160, ἐπὶ Ἀντωνίνου. Ὁ δὲ Βικέντιος ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 235, ἐπὶ Μαξιμίνου. — Ὁ δὲ Θεόδωρος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 759, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης · ἐνεδύθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, ἐν τῇ τῶν Σακκουδιτῶν λεγομένη μονῇ, ἧς καὶ Ἠγούμενος ἐγένετο τῷ 795. Μεταβὰς ἔπειτα εἰς τὴν τοῦ Στουδίου, οὕτω καλουμένην ἀπὸ τοῦ κτίτορος αὐτῆς, Στουδίου ὑπάτου Ῥωμαίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Στουδίτης. Ἐφάνη ἐνθερμος ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν παραδόσεων · ἠγωνίσαστο μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς · ὑπέμεινε τρεῖς ἐξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον · ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην, εἰς ἣν κατεδίκασεν αὐτὸν Λέων ὁ Ἀρμένιος, ἐνεκαρτέρησε γενναίως ραβδίζομενος, καὶ δεσμεύμενος, καὶ μεταφερόμενος ἀπὸ σκοτεινῆς εἰς ἄλλην σκοτεινότεραν φυλακὴν, ἐπτα ἔτη ὁλόκληρα. Τελευταίον ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ λαβὼν μικρὰν ἀνεσιν τῶν μακρῶν αὐτῷ πόνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 826 ἔτει, τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε οἱ περιεστῶτες αὐτοῦ μαθηταί, τὰ γόνατα κεκλιμένοι, ἐψάλλον τὸν Ἀμωμον. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἤρξατο ψάλλειν τούτον τὸν Ψαλμόν · φθάσας δὲ εἰς τὸν στίχον αὐτοῦ · Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με (ρὴν. 93), ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ζήσας ἔτη 67. — Πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμμασιν, ἐποίησε μετὰ τοῦ ἰδίου αὐταδέλφου Ἰωσήφ, καὶ ὅλον σχεδὸν τὸ κατανυκτικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου (Ἰουλ. 14).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 221.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων . Ἦχος πλ. δ' . Ὡς ἀπαρχάς .

Ως εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς Θεόφρονάς, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξαζούσα, τοὺς Θείους ἄθλους σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιοφρονος· καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξαζούσα τὸν φιλόανθρωπον .

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὸν ἀτκτηκὸν, ἰσάγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαισμάσι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, Θεομάκρ ὦφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβυῶν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου .

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος τὸ γένος, ἐκ πόλεως Ἀμαθύντος, υἱὸς Ἐπιφανίς τῷ τῆς Κύπρου ἀρχοντος, ἐγεννήθη τῷ 555, ἐτέθη ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῷ 608, ἀπέθανε τῷ 619, ἐτῶν 64. Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, μαθητὴς τοῦ Χρυσόστομου, ἐπαρχὸς τῆς πόλεως πρότερον, εἶτα ἀσκητὴς τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἐγράψεν Ἐπιστολάς καὶ Ἀσκητικά διὰφορα· ἀπέθανε περὶ τὰ 451.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ' .

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' .

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βαθύς στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Γλῶσσόν σου πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε·

διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελῆντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ. Ἄλλ' ὥς ἔχων παρρήσιαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσόστομου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτει, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Σεκούνδου καὶ Ἀνθούσης· ἐμαθήτευσε παρὰ Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ Ἀνθραγαθίῳ τῷ φιλοσόφῳ· ἐμόνασε πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις, εἴτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας τῷ 383, ἀνεδιδάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῇ 15 Σεπτεμβρίου τοῦ 398· ἐξωρίσθη τῷ 403 ὑπὸ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκλήθη πάλιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ μῆνας 7 ἢ 8 ἐξορισθεὶς ἐκ δευτέρου τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ 404, καὶ πολλὰ παθὼν ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακομιζόμενος, ἀπέθανε κατ' ὁδὸν ἐν Κομάνοις τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 63. Ἐπωνομάσθη, Χρυσόστομος, διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτῆς. Συνέγραφε τοσαῦτα, καὶ εἰς τοσούτον τὴν θείαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὥς οὐδεὶς ποτε τῶν ἄλλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εἰσὶ 1447 Λόγοι, καὶ 249 Ἐπιστολαί. Εἰκοσιδύο Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπλεξαν ἐγκώμιον εἰς αὐτόν.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετέθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον, κατ' ἣν ἴσως συνέβη ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξορίας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η' τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε'κ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε.

Ἐπαξίως εὐφημουμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ
θεῖα σαφῶν .

✠ 14. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου .

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, πεπαιδευμένος τὰ τοῦ νόμου διδάγματα, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν προφητικῶν βιβλίων σχολάζων· διό, καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ζητήσας ἀμέσως εὕρισκεν τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. α. 46). Κηρύξας δὲ τὸν Θεάνθρωπον τοῦτον Ἰησοῦν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τελευταῖον σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν Γεραπόλει τῆς Φρυγίας .

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ' .

Απόστολε ἅγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ' . Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως .

Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου, τῇ
οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ Διεγόρος Φίλιππος . Ταῖς
αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν σθ, διὰ
τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε .

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σκ-
μωνᾶ, καὶ Ἀβίβου .

Τούτων ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288. Ὁ δὲ
Ἀβίδος, διάκονος ὢν, ἐν ἡμέραις Λικινίου τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α' .

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σθ Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχη-
τον ἡμῖν ὠρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,
βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρα-
ταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Εξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς,
προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ κόρην Ἄγιοι, ἐκ θανάτου
πικροῦ ἐρρύσασθε . Ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ
δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου .

Ὁ αὐτὸς ἐκαλεῖτο καὶ Δεῦϊς, υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, τελωνῆς τῷ ἐπάγγελμα. Συνέγραψε πρῶτος ἐν Παλαισίνῃ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑβραϊστί, 8, ἢ 9, ἢ κατ' ἄλλους, 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ζωγραφούμενος ἔχει πλησίον αὐτοῦ Ἀνθρώπου μορφήν, τοῦ πρώτου τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦν δὲ εἷς ἐκ τῶν Δώδεκα.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστά Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάρισος, πλεόν κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ραθύμων ἡγεiras ψυχᾶς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

✠ 17. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐκ γονέων ἀπίστων· ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βηρυτῷ, καὶ τελευταῖον ἐν Καισαρείᾳ πέντε ἔτη ὑπὸ τὸν Ὀριγένην, ὑφ' οὗ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Εἶτα, τῷ 240 ἔτει γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, εὗρεν ἐν αὐτῇ 17 μόνον Χριστιανούς· ἀποθανὼν δὲ περὶ τὰ 265, ἀφῆκε σχεδὸν τοσοῦτους μόνον ἀπίστους· ἀπαξ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε παραδόξων θαυμάτων συνέχεια, ἀφ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός, προσαγορευόμενος καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, Δεύτερος Μωσῆς (Βασιλ. ὁ Μ. Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχᾶς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς ταῖς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ ταῖς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ Θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἠλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ .

Ὁ μὲν Πλάτων ἤδησεν ἐπὶ ἡγεμόνος Ἀγριππίνου ἐν ἔτει 206, ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Γαλατῶν καταγόμενος, ἐκ πόλεως Ἀγκύρας . Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἦν Ἀντιοχεὺς τῇν πατρίδα, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανῷ . Παρασταθεὶς δὲ ἐνώπιον Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπάρχου, καὶ παρακινούμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν εἰδωλῶν προσκύνησιν, ἠτήσατο ἀχθῆναι νήπιον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἵνα ἐκεῖνο γένηται κριτῆς τῆς προκειμένης ὑποθέσεως . Ἐρωτηθὲν σὺν τῷ νήπιον· Τίνα Θεὸν δεῖ προσκυνεῖν; ἀπεκρίνατο· Τὸν Θεὸν τῶν Χριστιανῶν . Καὶ αὐτὸ μὲν δέρεται πρῶτον ἀνηλεῶς διὰ προσταγῆς τοῦ τυράννου, εἶτα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν . Ὁ δὲ Μάρτυς, ἐκκοπεὶς τὴν γλῶσσαν, καὶ ῥιφθεὶς εἰς φυλακὴν, τελευταῖον ἀποπνίγεται ἐν αὐτῇ τῷ 205 ἔτει . — Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ῥωμανοῦ τούτου ἐκτίσεν ἔπειτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸν περικαλλῆ ἡ ἀγία Ἑλένη .

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 221.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ .

Τοῦ μὲν Προφήτου ἵστιν ἀδελφὸς παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤμας· διὸ τινεῖς μὲν λέγουσιν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Ἀβδιὸς, ὁ τοῦ Ἀ'χαάβ οἰκονόμος, ὁ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Ἰεζάβελ κατακρύψας ἐν σπηλαίῳ τοὺς 400 Προφήτας, καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι διατρέφων αὐτούς (Γ'. Βασ. ιη'. 4)· καὶ ὅτι ὕστερον ἐγένετο μαθητῆς Ἠλίου τοῦ Προφήτου περὶ τὰ 903 πρὸ Χ. Ὁ δὲ Καλμέτης καὶ οἱ τούτου ὅπαδοι κρίνουσιν αὐτόν, ὡς ἐκ τῶν λόγων τῆς ἰδίας προφητείας, μικρόν τι μεταγενέστερον τοῦ Ἰωήλ (Ὁκτωβρ. 19). Λέγεται δὲ ὁ αὐτός καὶ Ὁβδιὸς, καὶ Ἀβδίας, ἡ Ὤθαδίας . Ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ, εἰς ἐν μόνον κεφάλαιον περιεχομένη, τάττεται ἡ τετάρτη μεταξύ τῶν Ἑλασσόνων Προφητῶν . — Ὁ δὲ Βαρλαάμ ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς κατὰ Συρίαν Ἀντιοχείας, γέρον τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τέχνην γεωργός· ἤλθας δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ .

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολ. τῷ Προφήτῳ· Τῷ Προφήτῳ σου Ἀβδίου . Σελ. 189.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 210.

✠ 20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκης· καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς ἐν Κοίλῳ-Συρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μαρίας, ἀκμάσας ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰκονομάχων, περὶ τὰ 837 . — Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν ἐν ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· ἐχηρημάτισε μαθητῆς καὶ γραφεὺς τοῦ Χρυσόστομου· ἀντιβιάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 434· ἐδέξατο μετὰ θριάμβου τοῦ θείου Διδασκάλου αὐτοῦ τὸ ἱερωτάτων λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ (Ἰανουαρ. 27)· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 447 .

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἰἱχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποίων αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀρ' ἡ-

μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νυνὶ, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνον Ἀειπάρθενον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γη-θομένη, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνὴν.

Κοντάκιον τοῦ Πρόκλου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'παξίως σήμερον, πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων, τιμωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ Πατέρων, παμμάκαρ Πρόκλε σοφέ.

Προεόρτιον, ὁμοίον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγαῖζουσα· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 21. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσηνήχθη τῷ Ναῷ τριετίζουσα, ἐνθὰ τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα, διέτριψεν ἑνδεκα ἢ δώδεκα ὁλόκληρα ἔτη μέχρι τοῦ 14, ἢ 15, τῆς ἡλικίας αὐτῆς· καὶ τότε, ὡς κάρη τελεία, ἐκ κοινῆς τῶν ἱερέων βουλῆς, τῶν γονέων αὐτῆς ἤδη πρὸ τριῶν ἐτῶν τεθνηκότων, ἐμνήστεύθη τῷ Ἰωσήφ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὰ ἱερὸν θησαύρισμα, τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

✠ 22. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀπφίας, Ἀρχιππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

Ὁ μὲν Φιλῆμων ἦν ἐκ Κολασσῶν, ἡ Κολοσσῶν, πόλεως τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής· ἡ δὲ Ἀπφία, σύζυγος αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχιππος, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κολασσαῖς Ἐκκλησίας, Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταὶ καὶ οἱ τρεῖς. Ὁ δὲ Ὀνησίμος, δούλος ὢν τοῦ Φιλήμονος ἄπιστος, κλέψας τὶ τῶν σκευῶν αὐτοῦ, ἐδραπέτευσεν εἰς Ῥώμην· ἀλλὰ εὐρὼν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Ἀπόστολος, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ὁδηγήσας, ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Φιλῆμονα, γράψας καὶ ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν τῷ 64 ἔτει (ἥτις ἐστὶ μία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου), συνιστῶν εἰς αὐτῆς τὸν Ὀνησίμον τοῦτον. Ἐτελεύτησαν δὲ πάντες μαρτυρικῶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες. Ἡ δὲ Κικιλία ἦν ἐκ Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροῦς· μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, εἰλκυσε αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· αὐτὸς δὲ πάλιν Τιβούρτιον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. Ἦθλησαν δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

✠ 23. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων, καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀκραγαντος, πόλεως τῆς Σικελίας, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότῃς· ἠκμασε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινόμητου, περὶ τὰ 685. — Ὁ δὲ Ἀμφιλόχιος ἦν Καππαδόκης τὸ γένος, ἀσκήσει καὶ ἱεῖα γνώσει διαλάμπων ἐκ νεότητος. Προεχειρίσθη Ἐπίσκοπος τῷ 344 ἔτει· ἡγωνίσατο γενναίως κατὰ τῆς βλασφημίας Εὐνομίου, Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν τοῦ Ἀρείου ὁπαδῶν· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν

ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 150 Πατέρων, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσαν ἐν ἔτει 381, καὶ φθάσας εἰς γῆρας βαθύ, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα σελ. 229.

Ἀπὸ Γ'. Ὡδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοδόλοις λάμπεσιν, ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδρὰν, ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν, ὅσιε Πάτερ παμμακάρ Γρηγόριε.

Ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ως λίαν ἐκλεκτός, καὶ Θεῷ ἐγνωσμένος, τῇ Δεῖα ἀληθῶς, προκχεῖρσαι ψήφῳ, ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποίησιν· ὅθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προϊστάμενος.

✠ 24. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Πέτρου· ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης τῷ 91 ἔτει, τρίτος μετὰ τὴν Ἀποστόλων ἀναίρεσιν· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100 ἔτος ἐπὶ Τραϊανῷ. — Ὁ δὲ Πέτρος, ἐπιφανέστατα προεδρεύσας τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας 12 ἔτη, καὶ διὰ τε τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ βίον, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν λόγων ἀσκήσιν, Δεῖόν τι χρῆμα ἐπισκόπων καὶ διδασκάλων τῆς ἐν Χριστῷ θεοσεβείας ὑπάρχων, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. η'. 13, καὶ ζ'. 6), ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκκλησίας ἄσειστοι, καὶ Δεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἐνθεοὶ, ἱερεῖς· οἱ ὄντως κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

✠ 25. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐξ Ἀντιοχίων καταγόμενος υἱὸς Γορδιανοῦ τινοῦ, Σκυθοῦ τὸ γένος. Ἡ δὲ Αἰκατερίνη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κώνστου, ἡ Κέστου, παρθένος περικαλλῆς, σωφρονεστάτη, καὶ ἐνδοξὸς πλούτῳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ· ἥτις, διὰ μὲν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου· διὰ δὲ τῆς εὐγνωστίας, ἐπεστόμιζε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγόμενους ῥήτορας. Ἐστέφθη δὲ τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305 ἔτος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Εἰσοδίων ἡ Ἑορτή.

Ἀρχία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 188.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορεῖαν σεπτήν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γε-
ραῖροντες τὴν πάνσοφον Δίκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν
σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητό-
ρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Τὰ θεῖα σοφὲ, καλῶς μυσταγωγούμενος, Νυσία δεκτὴ, ἐγέ-
νου παναοῖδιμε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπεις, προθυμότατα
τὸ ποτήριον· διὰ τοῦτο Μερκούριε, πρεσβεύεις ἀπαύστως
ὕπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 26. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου,
καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Τούτων ὁ μὲν Ἀλύπιος ἦν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Βιθυνίας· καὶ ζήσας ἐπὶ
τινος κίονος (στύλου) ἐτὴ 53, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 608, ὑπάρχων ἐτῶν 100 —
Ὁ δὲ Νίκων κατήγετο ἐξ Ἀρμενίας, υἱὸς μεγιστάνου τινός. Καταλιπὼν δὲ καὶ
γονεῖς καὶ πατρίδα, περιήρχετο τὰ ἀνατολικά μέρη, βοῶν πρὸς πάντας τὸ, Με-
τανοεῖτε, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε. Τέλος δὲ καταπτήσας εἰς Λακε-
δαιμόνα τῆς Πελοποννήσου, καὶ ναὸν ἐκεῖ ἀνεγείρας Χριστῇ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, καὶ
ἐν αὐτῇ μέχρι τέλους μονάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον περὶ τὰ τέλη τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀλυπίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
ὅσις, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πει-
ρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν
σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσις, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Νίκωνος, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Λακεδαιμών, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν
λσιψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασω-
ζουσιν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ
ἐκ πίστεως. Νίκων ὅσις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

† 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Βυθλαδᾶ, περιφανὴς τὸ γένος, φίλος ἄκρος καὶ ἐντιμος πα-
ρὰ Ἰσδηγέρῃ ἢ Ἰσδὲγγιρδῇ Α'. τῶν Περσῶν βασιλεῖ, βασιλεύσαντι τῷ 300-420.

Χριστιανὸς δὲ ὢν ἐκ προγόνων, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν, δειλασθεὶς τῇ τῷ βασιλέως φιλίᾳ καὶ κολακείᾳ. Τοῦτο μαθεύσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγος, ἐμήνυσαν αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς αὐτόν, ὡς προτιμήσαντα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκαιρον δόξαν. Ὁ δὲ, πληγείς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἤμαρτε, καὶ ἦν ἀποστρεφόμενος τὴν πρὸς τὸν βασιλέα σχέσιν. Διὸ εἰς ἀκρον ἐκείνος ὀργισθεὶς, ψηφίζει κατ' αὐτοῦ πικρότατον θάνατον, οἷον οὐδὲ κατὰ θηρίου τις ἐψηφίσαστο ἄν, κατακτενῆσθαι δηλονότι τὸ σῶμα αὐτοῦ, κατὰ μίαν ἐκάστην ἀρμονίαν τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. Καὶ οὕτω μελιδὸν ὁ γεννάδας κατακοπεῖς μέχρι τῶν μηρῶν καὶ τῶν ὠμων, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σὺ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν Κριτήριον πτοούμενος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης Μάρτυς σεπτὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

✠ 28. Τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Ὁ μὲν Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 714, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Γεωργίου καὶ Ἀννης· ἡσκησεν ἐκ νεότητος ἐν τῇ κατὰ τὴν Βιθυνίαν τοῦ ἀγίου Αὐξεντίου μονῇ, ἣτις κειμένη ἐπὶ τόπου ὑψηλῷ, ἐκαλεῖτο· Βουνὸς τοῦ ἀγ. Αὐξ. ἐγένετο προεστὼς τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν· ἠκούσθη πανταχοῦ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἡ φήμη, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἡ εὐδία ἔσυρε πολλοὺς πρὸς αὐτόν. Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐπὶ Κωνσταντινίου τοῦ Κοπρωνύμου· ὑφ' οὗ πρῶτον μὲν κατεδικάσθη, ἐνδεκα μῆνας, εἰς δεσμὰ καὶ φυλακὰς· εἶτα, συρόμενος κατὰ γῆς καὶ λιθαζόμενος, ὡς ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀφ' οὗ καὶ Νέος Στέφανος ἐπωνομάσθη, τύπτεται ἐξ ὧν κατὰ τοῦ μῆνιγγος, καὶ συντριβεῖς τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῷ 766 ἔτει. — Ὁ δὲ Εἰρηναρχος ἦν ἐκ Σεβαστείας, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑπηρετῆς ὑπάρχων ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ εἰς τὰς τιμωρίας τῶν Ἀγίων Μαρτύρων. Βλέπων δὲ ποτε βασανιζομένας ὑπὲρ Χριστοῦ ἑπτὰ γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν θαιμαζών, ὅτι ἀσθενεῖς οὐσαι ἐκ φύσεως, ὅμως ἠνδρίζοντο κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ κατήσχυον αὐτόν, φωτίζεται ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, καὶ τὸν Χριστὸν παρήρσια ὁμολογῆσας, καὶ διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος δοκιμασθεὶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἀγίων Γυναικῶν τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ

τοῦ Σταυροῦ . Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, ὅσιομάρτυς αἰοῖδιμε Στέφανε .

Τοῦ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ' . Τῇ ὑπερμάχῳ .

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ Θεῖον Στέφανον, ἀνευφημῶμεν πιστῶς ὡδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα, τὸν ὠραῖον τῷ Δεσπότην καὶ Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν, τούτῳ χαίροντες· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε .

✠ 29. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνου καὶ Φιλουμένου .

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἐν ἔτει 250, τοῦ δὲ Φιλουμένου ἐπὶ βασιλείᾳ Αὐρηλιανοῦ τῷ 270 .

Εἰ οὐκ ἔσιν Ἀλληλουῖα, Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε . Σελ. 221 .

✠ 30. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου .

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωάν, ἀδελφὸς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου, μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρότερον· εἶπα ἀκούσας τὴν περὶ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦντος καὶ λέγοντος· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α'. 36), ἠκολούθησεν εὐθὺς τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ πρῶτος, ἀφ' οὗ καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ἐπωνομάσθη . Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, κηρύξας αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς .

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' .

Ως τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότην τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλκος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον .

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον Θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημῶμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθοῦμενον .

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9, καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

✱ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοὺμ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουϊα, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην Κύριε ἐορταῖζοντες,
δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✱ 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδακούμ. Ὁμοίως.

✱ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὡσαύτως.

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Προφῆται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱβ'. Ἐλασσόνων ὑπάρχουσι, καὶ ἐκάστου ἡ προφητεία εἰς 3 διαιρεῖται κεφάλαια. Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Ναοὺμ, Ἐλκισαῖος τὴν πατρίδα, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἔβδομος τῇ τάξει· προσφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἐζεκίου, μετὰ τὴν τῆς Σαμαρείας καταστροφήν, τῷ 721 πρὸ Χριστοῦ γενομένην. Ὁ δὲ Ἀβδακούμ, ὅστις καὶ Ἀδακούμ καὶ Ἀμδακούμ εὐρίσκεται γεγραμμένος, τῇ μὲν τάξει ἐστὶν ὀγδὸς, ἡ δὲ πατρὶς καὶ ἡ φυλὴ αὐτοῦ ἀδελφὸς παρὰ τῇ Ξεῖα Γραφῇ· προσφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Γεχονίου καλουμένου, πρὶν τῆς εἰς Βαβυλῶνα μετακίσεως τοῦ λαοῦ, τῷ 599 πρὸ Χριστοῦ γενομένης. Τοῦ Ἀβδακούμ τούτου ἐστὶν ἡ Δ'. τῆς Στιχολογίας Ὡδὴ· Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοδῆθην, κτλ. Ὁ δὲ Σοφονίας, ἔνατος ὑπάρχων τῇ τάξει, ἦν υἱὸς Χουσί ἐκ γένους Λευϊτικοῦ, ἡ, κατ' ἄλλους, διατέγγονος Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως· προσφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ἰωσίου, βασιλεύσαντος τῷ 641-610 πρὸ Χριστοῦ.

✱ 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἡ μὲν Βαρβάρᾳ ὑπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, συγάτηρ εἰδωλολάτρου τινὸς Διοσκόρου τὸ ὄνομα, ὅστις ἀπανθρώπως βασανίσας αὐτὴν διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τελευταῖον ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ τῷ 290 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 576 ἔτος· συνανέτράφη μετὰ τοῦ Κοσμᾶ, τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Σεργίου τὸ ὄνομα, υἱοθετηθέντος (Ὀκτωβ. 14), καὶ μετ' αὐτοῦ ἐμαθήτευσεν παρὰ τινι μοναχῷ, Κοσμᾷ καὶ αὐτῷ καλουμένῳ, αἰχμαλωτισθέντι μὲν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξαγχορασθέντι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐγένετο φιλόσοφος μέγας, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν αἰῶνος ὁ Φωστήρ· Τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Καλὶφων (διαδόχων τοῦ Μωάμεδ) εἰς τὸ τοῦ Συμβούλου ἀξίωμα, κατέλειπεν αὐτὸ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνεδύσατο τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάββα μονῇ, ἐνθα καὶ ἱπρεσβύτερος ἐχειροτονήθη. Ἠγωνίστατο ἀνδρικῶς, διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, κατὰ τῶν Εἰκονομαχῶν Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου. Ἐπωνομάσθη Χρυσορρόας, διὰ τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ῥητορείαν καὶ εὐφράδειαν, κατ' ὁμωνυμίαν τοῦ τῇ Δαμασκῷ παραρρέοντος ποταμοῦ, Χρυσορρόα καὶ αὐτοῦ καλουμένου. Ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας, καὶ τῆς Σχολαστικῆς ὁ πατήρ, ἐκθέμι-

νος ἀκριβῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 84, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, οἱ ποιητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ Ὕμνοι, καὶ τὰ μελίρρυτα Ἄσματα, κασμοῦσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ὕχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνος.

Τοῦ Ὁσίου, Ὕχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφῆ, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ὕχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνῇ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπηξας, ἀπειλαῖς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως κράζουσα σεμνῇ Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Ἰωάννην, τῆς Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ φωστήρα, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον ὑμνήσωμεν πιστοί· ὄπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προστατὴς εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 5. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου.

Ἐγεννήθη τῷ 439 ἔτει ἐν Μουσταλάτῃ, κώμῃ τῆς Καππαδοκίας μικρῇ· εἰσῆλθε παιδιόθεν εἰς τοῦ μοναδικοῦ βίου τὸ στάδιον, ὑπὸ γυμνασιάρχῃ Εὐθυμίῳ τῷ Μεγάλῳ· ἐγένετο προστατὴς πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· ἀπῆλθε πρέσβυς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου· καὶ ζήσας ἔτη 94, ἐτελεύτησε τῷ 533. Τὸ σωζόμενον Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου τούτου, ἔλαβε τὴν ἀρχήν.

Ἀρχία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπὼν τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν ὅσι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ, θυσία ἁμώμων, προσενηχθεὶς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἦκμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· ὑπῆρξεν εἰς τῶν 318 ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμένης Συνόδου ἐν ἔτει 325, ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔβηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τῆτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340, ἐγένετο Βουλευτὴς τῆς ἐν Ῥώμῃ Συγκλήτου· εἶτα τῷ 374, τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀνεδιδάσθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· καὶ ζήσας ἔτη 57, ἀπέθανε τῇ 4 Ἀπριλίου, παραμονὴ τοῦ Πάσχα, ἐν ἔτει 397.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὁρα ἀνωτέρω.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἐπὶ ἤρχεν ἐκ Θηδῶν τῆς Αἰγύπτου· ἤσκησεν ἔτη πολλὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ἐτέλεσε θαύματα καὶ ἰάσεις τῶν ἀσθενούντων πολλὰς· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γάρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσις Πατάπια τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναὸν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νόσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὦφθης, Πατάπια ὅσις.

Η ΣΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἄννης.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἄτεκνος ἦν καὶ στείρα ἡ Θεοπρομήτωρ Ἄννα, καὶ προδεθηκυῖα τὴν ἡλικίαν, αὐτῇ τε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ· διὸ καὶ λυπούμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀτεκνίαν, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ μετ' ὑποσχέσεως, ἵνα, εἰν παράσχη αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, προσενέγκωσιν αὐτῷ δῶρον τὸ γεννηθέν. Ὁ δὲ Θεός, ἐπακούσας τῆς δεήσεως αὐτῶν, ἐμήνυσεν αὐτοῖς δι' Ἀγγέλου τὴν ἐξ αὐτῶν τῆς Παρθένου γέννησιν· καὶ οὕτω συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα ἐκ Ψίας ἐπαγγελίας, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἠξιώθη γενέσθαι μήτηρ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Ὅρα καὶ εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου).

Σημειῶσαι ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἄρχεται ὁ ἥλιος στρέφεσθαι πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ αὐξάνειν τὴν ἡμέραν εἰς ἡμᾶς.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμά διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γάρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς, σαφῶς ὑπισχνεῖται θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνῶς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἀννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κυήσασαν.

* 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελαδου, Ἐρμολογέους, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ἀνὴρ ἀξιωματικός, πεπαιδευμένος καὶ εὐγλωττος, ἀφ' οὗ καὶ Καλλικέλαδος ἐπωνομάσθη· ὁ δὲ Εὐγραφος, γραμματεὺς αὐτοῦ· Χριστιανοὶ ἐκ προγόνων ἀμφοτέρω. Ο' δὲ Ἐρμολόγης ἐπαρχος τὸ ἀξίωμα, γεννηθεὶς ἐν ἀπιστίᾳ· προσῆλθεν εἰς τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ θαυμάτων. Ἦθλησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μαξίμου τῷ 235 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δὶ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμαῖς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστόν, Ἐρμολογὴν τὸν θεῖον, καὶ Εὐγράφον ὁμοῦ, ἱεραῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ χορείαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθακότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρατχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

* 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαγκαῆ τοῦ Στυλίου.

Ἦπ' ἦρχεν ἐκ Μαρουθᾶ τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Λέοντος τοῦ Μεγάλου, Ζήνωνος, καὶ Βασιλείσκου· ἔζησεν ἐπὶ στύλου ἐγγὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐδοξήθησε τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολεμουμένη ὑπὸ τῶν Εὐτυχιανῶν· ἀπέθανε τῷ 490 ἐτῶν 80.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν Στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θουμάτων τὴν αἴγλην Ὄσιε. Εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σὰρκα Προπατόρων αὐτοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ εἰς ἐν πρώτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν· Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς (Γέν. ιβ'. 3, καὶ κβ'. 18).

Ἐδόθη δὲ ἡ ἐπαγγελία αὕτῃ 2039 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὅτε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν 75, ὁ δὲ Θεός, καλέσας αὐτόν, προσέταξεν ἵνα ἐγκαταλίπῃ πατρίδα, γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, εἰς ἣν ὅταν ἐφθασεν, εἶπεν ὁ Θεός πρὸς αὐτόν· Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην (αὐτ. 7)· διὰ τῆτο ἡ γῆ ἐκείνη, ἐπονομασθεῖσα· Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἐγένετο ἔπειτα τῶν Ἑβραίων ἡ πατρίς, ἣτις ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν καλουμένη Παλαιστίνη. Ἐκεῖ ὁ Ἀβραάμ, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν 24, διετάχθη παρὰ Θεοῦ τῆς Περιτομῆς τὸν νόμον· τὸ δὲ ἑκατοστόν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἐννενηκοστόν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σάρρας, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 175, τετελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν.

* Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων *

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Προπατόρων. Ἦχος β΄.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς

εὐκλεῆς, ἡ ἀσπύρως τεκούσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπό γ'. Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ Δρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάσσετο. Ἀγγελοῦ γὰρ ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θαυρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον, ὦ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

* 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυριδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ Θεοφόρος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ, ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων προστάτης, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα, ἦν Κύπριος τὴν πατρίδα, ἀπλοῦς τὸν τρόπον, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότερον· ὅτε καὶ γυναικὶ συζευχθεὶς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς θυγάτριον, τὴν κλήσιν Εἰρήνην. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνης ἀποδίωσιν, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθέντος, ἐγένετο καὶ λογικῶν προβάτων ποιμὴν. Συγκροτηθείσης τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμένης Συνόδου, παρουσιάσας ἐν αὐτῇ καὶ αὐτός, ἐπεστόμισε διὰ τῶν ἀπλουστάτων αὐτοῦ λόγων τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μέγα φρονούντας Ἀρειανούς. Ἐτέλεσε διὰ τῆς ἐνοικουσης αὐτῷ θείας χάριτος τοσαῦτα θαύματα, ὥστε ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός. Παιμάνας δὲ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ εὐσεβῶς καὶ θαρρῆτως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 350 ἔτος, καταλιπὼν ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, παραμύθιον τῶν πιστῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ Ζ'. αἰῶνος, διὰ τὰς τότε τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομὰς μετακομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διέμεινε τιμώμενον καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Βασιλέων. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, γενομένης τῷ 1453 ἔτει, τῇ 29 Μαΐου, ἱερεὺς τις, τὴν κλήσιν Γεώργιος, τὴν ἐπωνυμίαν Καλοχαίρης, ἐφημέριος ἐν τῷ ναῷ, εὔθα τὸ ἱερὸν τοῦτο κατέκειτο λείψανον, ὁμοῦ καὶ τὸ τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης, λαθὼν αὐτά, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ διὰ τῆς Σερβίας περιελθὼν, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἀρτης· καθεῖθεν, ἀψύχνομένων καθ' ἑκάστην τῶν τοῦ γένους ἡμῶν συμφορῶν, μετέβη εἰς Κέρκυραν περὶ τὸ 1460 ἔτος. Καὶ τὸ μὲν λείψανον τῆς ἁγίας Θεοδώρας ἐδωρήθη εἰς τῶν Κερκυραίων τὸ κοινόν· τὸ δὲ τοῦ ἁγίου Σπυριδωνος μένει μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ δικαίωμα κληρονομικόν, πολῦτιμος θησαυρὸς εἰς τοὺς αὐτοῦ ἀπογόνους, στήριγμα τῶν πιστῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ θαῦμα τῶν ὁρώντων ὑπερφύε· ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν 1500 ἐτῶν, διαμένον ἀδιάφθορον, σῶζει καὶ αὐτὴν ἔτι τοῦ δέρματος τὴν ἐλαστικότητα. Ὄντως· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ἐξ. 35).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον· Κανόνα πίστεως. Ὅρα σελ. 238.

Ἔτερον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν διὸ νεκρῶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὅφιν εἰς χρυσοῦν μετέβηκες καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχατος συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερῶτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερῶτατε, τὸν νοῦν πτερῶθε· τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὖρες θεοπνευστε, δυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

* 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου, καὶ Ὁρίστου καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου.

Οἱ μὲν πέντε Μάρτυρες ἦσαν Καππαδόκαι τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, κρυφίως τὸν Χριστὸν ἐκ προγόνων σεβόμενοι· παρρησιασάμενοι δὲ, καὶ πολυειδῶς βασανισθέντες ὑπὸ Λυσίου τοῦ ἡγεμόνος, οἱ μὲν τρεῖς ἐτελεύτησαν ἐν ταῖς βασάνοις. Ὁ δὲ Εὐστράτιος καὶ Ὁρίστης ἐπιζήσαντες, ἐπέμφοθησαν εἰς Σεβάστειαν πρὸς Ἀγρικόλαον, τὸν πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν διοικοῦντα, οὗ τῇ προτάξει ἐτελειώθησαν διὰ πυρὸς τῷ 296. Ἦν δὲ ὁ Εὐστράτιος ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ῥητορικὸς, πρῶτος τῶν τοῦ Λυσίου ἀξιωματικῶν, καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Χαρτοφύλαξ, ὁ Λατινιστὶ λεγόμενος ἐν τῷ Συναξαριστῇ Σκρινιάριος. Εἰς τὸ ὄνομα τούτου ἐπιγράφεται ἡ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τοῦ Σαββάτου λεγομένη Εὐχή· Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε..... Ἡ δὲ ἐν τῇ Γ'. Ὥρα καὶ ἀλλοῦ λεγομένη ἑτέρα Εὐχή· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ,.... ἀποδίδοται εἰς τὸν Μαρδάρου. — Ἡ δὲ Λουκία, ἥτις Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται Φωτεινὴ ὑπῆρχεν ἐκ Συρακουσῶν τῆς Σικελίας· μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, εἴτα τὴν διὰ γάμου κοινωνίαν αὐτοῦ ἀποστρεφόμενη, μὴ βουλομένη πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν, διαβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου μνηστήρος Πασχασίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 221.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος Χριστοκλήρυξ, τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνώστιας καθημένοις· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

* 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Δευκίου, Καλλενίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ἠθλήσαν ἐπὶ Δεσίου τῷ 250, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλοῦϊα, Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ὡς ἄνω.

* 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Οὗτος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα· ἀπαρφανισθεὶς δὲ παιδισθεὶς τῷ ἰδίῳ πατρὶ, προσήνεχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας εἰς τὸν τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, ἢ, ὡς ἄλλοι καλοῦσιν αὐτόν, Ἀνέγκλητον, ἢ Ἀνάκλητον· ὅφ' οὐ καὶ τὰ ἱερὰ ἐπαιδεύθη γράμματα (τὴν δεῖαν Γραφήν), καὶ νεώτατος ἐπὶ ὧν τὴν ἡλικίαν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἐλλυρικοῦ κατέστη, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς ἑαυτοῦ διδασκαλίας. Σκληροτάτου δὲ κινήθεντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ Αἰλίῳ, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ πολλὰς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπομείνας βασάνους, τέλος ἀναίρεται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν. Ἡ δὲ φιλόχριστος μήτηρ Ἀνθία ἐναγκαλισθεῖσα τὸ λείψανον τοῦ υἱοῦ, καὶ μητρικῶς αὐτὸ καταφιλοῦσα, ξίφει καὶ αὐτὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται περὶ τὸ 226 ἔτος.

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδοχος, τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως καλλονὴν τῶν ἱερέων ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλόφορων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἐορταζόντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου, καὶ τῆς ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης.

Ὁ μὲν Προφήτης ἐγεννήθη ἐν Βαβυλῶνι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων· ἤρξατο προφητεῦειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλέως Περσῶν, περὶ τὰ 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 2 κεφάλαια διηρημένη, ἀάττεται ἡ δεκάτη μετὰ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Ἡ δὲ Ἁγία Θεοφανὼς ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξ αἵματος βασιλικοῦ τὴν καταγωγὴν ἔκλousa· ἐκπαιδευθεῖσα δὲ γράμμασι, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς

κοσμηθεῖσα, συναπτεται εἰς γάμον τῷ Αὐτοκράτορι Λέοντι τῷ σοφῷ, ἀλλὰ τὴν δόξαν τῆς βασιλείας ὡς οὐδὲν ἡγουμένη, διετέλει νυκτὸς καὶ ἡμέρας θεραπεύουσα τὸν Θεὸν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ εὐχαῖς, καὶ παντοίας εὐποιίας ἀπεργαζομένη, ἕως οὗ παρέθετο ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ. Τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον σώζεται εἰσέτι ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ναῷ ὡς ἱατρεῖον προκείμενον, ἐξ οὗ τὰς ἰάσεις ἀρῶνται οἱ μετὰ πίστεως καὶ πόθου προσερχόμενοι.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλ. Τοῦ Προφήτου σου Ἀγγαίου. Σελ. 236.

Καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προελομένη τὰ οὐράνια πόθῳ, Θεοφανῶ τὴν βιοτὴν διεξῆλθες, ἀγγελικῶς ἐν γῇ περιπολεύουσα, ὅθεν κατηξίωσαι οὐρανίων χαρίτων, σὺν ἀγγέλων τάξεσι, καὶ ἁγίων χορείαις, παρισαμένη τῷ Παμβασίλει, ὃν ἐκδυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτήν σου σήμερον, τὴν λαμπροτάτην, ἐκτελοῦντες κρίζομεν, Θεοφανῶ, πανευσεβῶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαὴλ· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Τούτων ὁ μὲν Ἱεράρχης ἦν γέννημα καὶ ὄνμα τῆς Ζακύνθου, εὐσεβῶν καὶ πλουσίων γονέων υἱός, Μωκίου καὶ Παυλίνης τὴν κλησιν. Εἰσῆλθεν ἐκ νεότητος εἰς τὴν κατὰ τὰς Στροφάδας νήσους βασιλικὴν μονήν, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Προεχειρίσθη ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγίνης, ἧς ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἐπὶ χρόνον ἱκανόν. Μετὰ ταῦτα, ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ διαβιώσας ὁσῶς τοῦ λοιποῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τὸ 1624 ἔτος, καταλιπὼν τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας, ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ὑπόδειγμα.

Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰουδα φυλῆς. Τῷ δὲ 599 πρὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωακίμ, ἢ Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Ἰεχονίου καλουμένου (Α'. Παραλειπ. γ'. 16, καὶ Β'. λψ'. 8), παιδάρια ἔτι ὄντες, ἀπῆχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων Ἰουδαίων εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ· ὃν ἔκλεχθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων εἰς ὑπεργίαν αὐτοῦ, καὶ μετονομασθέντες ὁ μὲν Δανιὴλ Βαλτάσαρ, ὁ δὲ Ἀνανίας Σεδράχ, ὁ δὲ Μισαὴλ Μισάχ, Ἀβδεναγὼ δὲ ὁ Ἀζαρίας, ἀνετράφησαν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, τὴν Χαλδαϊκὴν σοφίαν διδασκόμενοι, εἰς ἣν καὶ ὑπερέβησαν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, πάντας τοὺς σοφοὺς τῶν Χαλδαίων (Δαν. α').

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Δανιὴλ, μεράκιον ἔτι ὢν, ἐρμηνεύσας τὴν μυστηριώδη ἐκείνην εἰκόνα, ἣν εἶδε Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸν ὕπνον αὐτοῦ, συγχεμένην μὲν ἐκ διαφόρων μετάλλων, συντριβεῖσαν δὲ καὶ εἰς κόκκιν λεπτυνθεῖσαν ὑπὸ τινος λίθου, ἐξ ὁρὸς ἀποτμηθέντος ἀνευ ἀνθρωπίνης χειρὸς, ἐδήλωσε σαφῶς διὰ μὲν τοῦ Ὁροῦς,

τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος τῆς Παρθένου, καὶ τὴν ἐπισκιάσαν αὐτῇ δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διὰ δὲ τοῦ Λίθου, τὸν ἀσπόρως ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Χριστόν· ὅστις ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ Παρουσίᾳ συντρίψας ὡς Θεὸς καὶ ἐξαφανίσας πάσας τὰς τοῦ κόσμου βασιλείας τὰς διὰ τῆς Εἰκόνης ἐμφανινομένας, ἀναστήσει τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτόν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάδοχον (αὐτ. β'. 31-45). Ἐφεξῆς προσήμανεν ὠρισμένως καὶ ἀκριβῶς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολυθρῦλλήτων ἐβδομήκοντα Ἑβδομάδων, τῆς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, τοῦ σωτηριώδους πάθους αὐτοῦ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς νομικῆς λατρείας τὴν παύσιν (αὐτ. γ'. 14-27). Ἐξωγράφησεν ἄριστα τὴν μεγαλοπρεπὴ καὶ φοβεράν τῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας εἰκόνα, παραστήσας διὰ λόγου, ὡς διὰ χρωμάτων ζωηρῶν, τὸν τεθέντα φλογερὸν Ἥρωνα, τὸν καθημένον ἐπ' αὐτοῦ αἰώνιον Κρίτην, τὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ ρέοντα πύρινον ποταμόν, τὸ λογιθέσιον τοῦ ἀδεκάστου κρητρίου, τὰς ἀνοιχθεῖσας τῶν πράξεων ἐκάστου βίβλους, τὰς χιλίας χιλιάδας τῶν λειτουργούντων αὐτῷ, καὶ τὰς μυρίας μυριάδας τῶν παρεστηκότων αὐτῷ (αὐτ. ζ'. 9-10). Ἐπωνομάσθη ὑπὸ τῶν φανέντων αὐτῷ Ἀγγέλων· Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν· διότι καταφρονήσας ἀνδρικῶς πάσης ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, τῆς ἀναγκασιωτάτης τροφῆς, καὶ τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν κατάστασιν γινῶναι ἐπιθυμῶν, οὐκ ἐπαύετο δεόμενος τῷ Θεοῦ, νηστεύων, καὶ κλίνων τὰ γόνατα, τρεῖς καιροὺς τῆς ἡμέρας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐρρίφθη, διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς παραβάτης τοῦ ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτῶν ἐκδοθέντος βασιλικοῦ ὀρισμοῦ, ἵνα μηδεὶς προσκυνήσῃ, μηδὲ αἰτήσῃ τί παρὰ Θεοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, εἰ μὴ παρὰ μόνου τοῦ βασιλέως. Ἀλλ' ἐμφράξας δυνάμει θεϊκῇ τῶν λεόντων τὰ στόματα, καὶ φανείς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὡς προβάτων ποιμὴν, ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν (αὐτ. σ'. 1-13).

Οἱ δὲ Τρεῖς Παῖδες, ἀρνησάμενοι τὴν προσκυνήσιν καὶ λατρείαν τῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἰκόνης (ἀπόντος τότε τοῦ Δανιὴλ, κατὰ τὸ φαινόμενον), ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἀφ' οὗ μέχρι τριχῶς ἀβλαβεῖς διαμεινάντες, θείου Ἀγγέλου συγκαταβάσει, καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν δρόσῳ, περιπατοῦντες, ὕμνησαν τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ Θεῷ, τὸν ἐν τῇ Ζ' καὶ Η'. Ὡδῇ τῆς Στιχολογίας περιεχόμενον. Καὶ ἐξελεθόντες ἐκείθεν, μηδὲ ὁσμὴν τοῦ πυρὸς φέροντες ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, προεκόνισαν ἐν ἑαυτοῖς τὸν ἀφθονον τῆς Παρθένου τόκον· ἡτις δεξαμένη τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οὐ κατεφλέχθη τὴν νηδύν, ἀλλ' ἔμεινεν, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένος (αὐτ. γ').

Διὰ ταῦτα οὖν ἑορτάζει αὐτοὺς τε καὶ τὸν Δανιὴλ ἡ Ἐκκλησία σήμερον, καὶ τῇ παρελθούσῃ τῶν Προπατόρων Κυριακῇ, καὶ τῇ ἐρχομένῃ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς προτυπώσαντας καὶ προκαταγγείλαντας τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ· ἐτι δὲ καὶ ὡς ἀπογόνους τῆς τοῦ Ἰὺδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα. Ἐτελέθησαν δὲ οἱ μὲν ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες, γενομένοι πληρεῖς ἡμερῶν. Ὁ δὲ Προφήτης Δανιὴλ, περατείνας τὸν βίον μέχρι Κύρου βασιλέως Περσῶν, παρ' οὗ καὶ τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ναοῦ τὴν ἀνέγερσιν αἰτήσας ἐπέτυχεν, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 88. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 12 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ὕψος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν,

ὥς προβάτων ἐδείκνυτο . Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὸς ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄ . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον, καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφαῶν, Διονύσιον ἅπαντες, τιμῶμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς· Σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνῆμην ἐπιτελοῦντας σῶσον, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον .

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ΄ . Ὡδῆς, Ἦχος γ΄ .

Ἡ Παρθένος σήμερον .

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας ἀποφίμοις δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ . Διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάκαρ, Δανιὴλ ἐνδοξε .

Ἔτερον τῶν Ἁγίων, ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος β΄ . Αὐτόμελον .

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θαυρακισθέντες, Τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον, ὃ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος .

Καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ΄ . Ἡ Παρθένος σήμερον .

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν προτρέπεται, πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν προστάτην, ρύστην δὲ τῶν τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει· Χαῖρε τὸ κλέος πιστῶν Διονύσιε .

† 18. Τῷ ἁγίου Μάρτυρι Σεβαστιανῷ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ .

Ἐπῆρχεν ἐκ πόλεως Μεδιολάνων, Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, ζηλωτὴς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλὰ εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέφων . Κινηθέντος δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, συλληφθεὶς κατακεντᾶται βέλεσι πυκνοῖς, καὶ ῥοπαλοῖς τὸ σῶμα κατασυντρίβεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται τῷ 288 ἔτει . Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι, διάφοροι ὑπομεινάντες βασάνους, ἐτελεύτησαν· ὧν τὰ

ὀνόματα· Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος ἀδελφοὶ· Τραγκυλῖνος καὶ Μαρκία γονεῖς αὐτῶν· Νικόστρατος καὶ Ζωὴ σύζυγος αὐτοῦ· Τιδοῦρτιος, Κλαύδιος, Κάστουλος καὶ Κάστωρ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστῆ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνηστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἡριθμήσατο (γ'. 23-38), ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. (Ὁρα τὴν αἰτίαν εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος).

✠ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· εἶτα τῶν Πατέρων, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Ἦ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Α"γγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ Γυναικῶν κλαυθμόν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ, καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθᾶ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμναῖς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγαλλονται, μετὰ Ποιμένων ὕμνουντες, Παρθένον δηλαζουσιν.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Ἦγῃρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, περὶ τὸ 290 ἔτος, δοῦλος Συγκλητικῆς τιπὸς Ῥωμαίας, Ἀγλαῖδος ὀνόματι· καὶ ἀποσταλεὶς παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἵνα κομίσῃ ἐκεῖθεν ἁγίων Μαρτύρων λείψανα πρὸς ἁγιασμόν, ὑπέσχετο χαριεντιζόμενος κομίσειν αὐτῇ τὸ οἶκεϊον. Ἀπελθὼν δὲ μετὰ τῶν συνδύλων αὐτοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐνήθλουν τότε οἱ Ἅγιοι, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἠγεμόνος, καὶ

τὸν Χριστὸν παρῆρσίᾳ ὁμολογήσας, ὑπέστη τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον, καὶ ἐπλήρωσεν ἀληθῶς τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν κυρίαν αὐτοῦ, κομισάντων αὐτῇ τῶν συνδούλων τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον.

Ἀπολυτίκιον · Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 234.

✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ · καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Οὗτος ἦν μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχος, μετὰ τὸν Εὐδὸν δεύτερος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας γεγὼώς, τῷ 68 ἔτει. Ἐνεχθεὶς δὲ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ, δίδοται λείψαι εἰς βορὰν, καὶ πληροὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον τῷ 107, ἢ 109 ἔτει· τὰ δὲ λείψανα τῶν ὁστέων αὐτοῦ, ἐπιμελῶς ὑπὸ πιστῶν συλλεγόντα, μετεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐπωνομάσθη δὲ Θεοφόρος, ὡς τὸν Θεὸν ἐνοικον φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ φλεγόμενος τὴν καρδίαν· διὸ καὶ ἔλεγε· « Σίτος εἰμὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ ὁδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὔρεθῶ. (Εὐσεβ. Εἰκλ. Ἱστορ. Βιβλ. γ'. 36).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Ε'τοιμάζου Βηθλεὲμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παραδειςος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θείον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Τοῦ Ἀγίου. Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα σελ. 244.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Η' Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορευθῆς, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

✠ 21. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Ἐπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, πλουσίῳ γονέων θυγάτηρ. Μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ εἰδωλωλάτρῃ, Ἐλευσίῳ τὸ ὄνομα, Συγκλητικῷ τῷ

ἀξίωμα, ὕστερον δὲ καὶ Ἐπάρχῳ γενομένῳ, ἡγήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν διὰ γάμου κοινωσίαν, μὴ βουλόμενον προσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν. Ὁ δὲ, ὀργισθεὶς παρέλαβεν αὐτήν, καὶ πολυειδῶς πρότερον βασανίσας, τελευταῖον ἀπέτεμεν αὐτῇς τὴν κεφαλὴν τῷ 299 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Αὕτη κατήγετο ἐκ Ῥώμης, παρθένος περικαλλῆς, πλουσία, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Πρεπεξάστου καὶ Φαύστης, ὑφ' ἧς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, ἀσώτῳ τὸν βίον, καὶ τὴν γνώμην ἀσεβεῖ, Πουπλίῳ Πατρικίῳ τὸ ὄνομα, ἔμεινε χηρεύουσα μετ' ὀλίγον. Ἐντεῦθεν κρυφίως περιερχομένη τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν τῷ Χριστῷ Μαρτύρων, καὶ προσφέρουσα αὐτοῖς τὰ ἐπιτηδεῖα, σπογγίζουσα αὐτῶν τὰς πληγὰς, λύουσα αὐτοὺς τῶν δεσμῶν, καὶ τὰς ὁδύνας αὐτῶν θεραπεύουσα, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Φαρμακολύτρια. Γνωσθέντος δὲ τῷ πράγματος, συνελήφθη ὑπὸ τῶν τῷ Διοκλητιανῷ ὑπηρετῶν καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, ἐτελεύτησε διὰ πυρὸς τῷ 290 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἐν σοὶ ἐνοικιούσης Θείας χάριτος, Ἀναστασία· σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

✠ 23. Τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου Κρήτης ὑπάρχοντες, ἡθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250. Ταῖς δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ· Θεόδουλος, Σατορνίνος, Εὐπορος, Γελάσιος, Εὐνικιανός, Ζωτικός, Ἀγαθόπους, Βασιλείδης, Εὐάρεστος, καὶ Πόμπιος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύνανται μυρίοπλον, τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόφυχοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

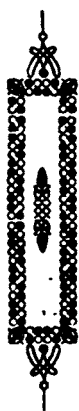
Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, θυγάτηρ γονέων ἐπισημοτάτων καὶ εὐγενῶν, Φιλίππου καὶ Εὐγενίας. Λαβοῦσα δὲ αὐτούς, καὶ δύο τῶν ἑαυτῆς ὑπηρετῶν, Πρωτᾶν καὶ Γάκινθον, παραλαβοῦσα, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας νυκτός· καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη, καὶ μετονομασθεῖσα Εὐγένιος, ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐμόνασεν εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν. Ἐτελεύτησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς μαρτυρικῶς ἐν τοῖς χρόνοις Κομόδου, τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192 ἔτους.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 25. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀκατάληπτος αὕτη καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, βασιλευντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου· ὃς τις, Ἀσκαλωνίτης μὲν ὢν ἐκ πατρὸς, Ἰδουμαῖος δὲ ἐκ μητρός, καὶ τοῦ γένους τοῦ Ἰακώβ πάντη ἀλλότριος, λαβὼν τὴν βασιλείαν ταύτην ἀπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Αὐτοκρατόρων, κατεδυναστεύεν ἤδη 33 ἔτη τὸν Ἰσραὴλ λαόν· ἡ δὲ πρώτην βασιλεύσα τοῦ Ἰούδα φυλῆ, στερηθεῖσα τῶν δικαιομάτων αὐτῆς, ἐγυμνώθη πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἐπὶ τοιαύτης τῶν Ἰουδαίων καταστάσεως, γεννηθέντος τοῦ προσδοκωμένου Μεσσίου, ἐπληρώθη ἀψευδῶς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἡ προφητεία, ἣν εἶπε πρὸ 1807 ἐτῶν· Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγοῦμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως αὖ ἐλθῇ, ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν (Γέν. μδ'. 10).

Ἐγεννήθη δὲ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει τῆς Ἰουδαίας· ὅπου, ἀναθὰς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, συμπαρέλαβε καὶ Μαριάμ τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, ἔχουσαν οὖσαν, ἵνα κατὰ τὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκδοθέντα ὀρισμὸν τοῦ τότε μοναρχοῦντος Αὐγούστου Καίσαρος, ἀπογραφῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν καταλογὸν τῶν ὑπηκόων. Ἐλθούσης δὲ τῆς ὥρας τῆς γέννας, καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ πολλοῦ πληθους, μὴ ὄντος τόπου περιττοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καταλύματι, ἠνάγκασεν ἡ περιζασις τὴν Παρθένον, ἵνα, εἰσελθούσα εἰς σπήλαιον, κείμενον πλησίον τῆς Βηθλεὲμ, καὶ εἰς σαῦλον τῶν ἀλόγων χρησιμεῦον, γεννήσῃ ἐκεῖ, καὶ σπαργανώσασα τὸ βρέφος τὸ γεννηθὲν, ἀνακλίνῃ αὐτὸ ἐπάνω φάτνης (Λουκ. β'. 1, 7). Ἐκ τούτου προήλθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Χριστὸς γεννηθεὶς, ἀνεκλίθη μεταξὺ δύο ζώων, βοῶς καὶ ὄνου· ὅπερ φαίνονται δικαιολογούντες καὶ οἱ λόγοι τῶν Προφητῶν· Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ (Ἀββ. γ'. 2)· καὶ· Ἐγὼ βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ (Ἠσ. α'. 3)· εἰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τροπικῶς ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν ἐκλαμβάνονται, ἀντὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστευσάντων εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ἡ κατ' ἄλλην ἔννοιαν προσφευεστέρα.

Ἄλλ' ἐνῶ ἡ γῆ τοσοῦτον πενιχρῶς ὑπεδέχετο τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν ἐπαυηγύριζε μεγαλοπρεπῶς τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ ἐπιδημίαν. Ποιμένες τινὲς εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὰ περίε, τῶν ἰδίων προβάτων φύλακες ἄγρυπνοι, περιλαμφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ ἐξαισίου φωτός, εἶδον ἔμπροσθεν αὐτῶν Ἀγγελον, εὐαγγελιζόμενον εἰς αὐτοὺς τὴν τοῦ Κυρίου χαρμόσυνον Γέννησιν. Καὶ εὐθὺς, μετὰ τὸν ἕνα τέτον, εἶδον καὶ ἤκουσαν ὁλόκληρον στρατιὰν οὐρανίων Δυναμῶν, ὑμνῶν τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Λουκ. β'. 8-24).

Πάσχα, Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολὴν. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος; Κύριε δόξα σοι.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερουσίον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἀγγελοι μετὰ Πα-

μένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·
 δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὃ πρὸ αἰώνων Θεός.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου
 Γερομάρτυρος Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων.

Ἡ Σύναξις αὕτη, ὅεστι συναθροίσις ἡμῶν εἰς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου, γί-
 νεται κατὰ χρέος ἰδικώτερον πρὸς αὐτήν, ὡς τεκοῦσαν ὑπερφυῶς τὸν Υἱὸν καὶ
 Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ γενομένην ὄργανον τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας. — Ὁ δὲ
 Ζεῖτος Εὐθύμιος ἤκμασε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Οἰκουμένης Ζ'. Συνόδου, εἰς ἣν
 καὶ ἐπαρουσίασε, τῷ 787 ἔτει συγκροτηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ τοδεύτερον. Διὰ δὲ
 τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν ἐξώσθεις τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ δεσμὰ καὶ
 μαστίγας ὑπομείνας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐν τινὶ τῆς Βιθυνίας ἀκρωτηρίῳ,
 Ἀκρίτα καλουμένῳ, ὅπου ἐξωρίσθη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, βασιλεύσαντος ἀ-
 πό τοῦ 820-829 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑρτῆς· Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθείς, ἐπὶ τῆς
 γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ
 εὐαγγελίζεται Μάγοις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνουσι,
 τὸν ἄσπορον τόκον σου, ὦ Κεχαριτωμένη.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα τῆς
 Κυριακῆς, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος
 τῆς Παρθένου, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀ-
 δελφεοῦ· μὴ τυχούσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπιτελοῦ-
 μεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ υἱὸς μὲν Ἰακώβ, γαμβρὸς δὲ, καὶ ἐπομένως υἱὸς πάλιν τοῦ
 Ἡ'λεὶ (ὃς τις καὶ Ἐλιακίμ καὶ Ἰωακίμ καλεῖται), καὶ ἔστιν ὁ τῆς Παρθένου
 Μαρίας πατήρ (Ματθ. ἀ. 23. Λουκ. γ'. 23)· ἐκ φυλῆς Ἰουδα, ἐκ τῆς οἰκογε-
 νείας τοῦ Δαυὶδ, κάτοικος τῆς Ναζαρέτ, τέκτων τὴν τέχνην, καὶ γέρον τὴν ἡλι-
 κίαν, ὅτε τὴν Παρθένον ἐμνηστεύθη κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ, ἵνα, εἰς τὸ μέγα τῆς
 ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας Μυστήριον, ὑπηρετήσῃ αὐτῇ. Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ
 τὴν παραδόσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου
 Γεννήσεως. — Ὁ δὲ Ζεόπαις καὶ Ζεοπάτωρ Δαυὶδ, ὁ μέγας Προφήτης μετὰ τὸν
 Προφήτην Μαυσῆν, καὶ πρῶτος μετ' ἐκείνον προφητεῖαν συγγράψας, ἀπόγονος ὢν
 τοῦ Ἰουδα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰεσσαί, γεννηθείς ἐν Βηθλεὲμ (ἥτις καὶ Πόλις Δαυὶδ
 ὠνομάσθη ἐκ τούτου), τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ. Μειράκιον ἔτι ὢν, ἐχρίσθη μυστικῶς
 ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν
 δεύτερος, ζῶντος μὲν ἔτι τοῦ Σαοὺλ, ἐστερημένου δὲ ἤδη τῆς Ζείας χάριτος. Τῷ
 30 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, φονευθέντος ἐκείνου ἐν πολέμῳ, ἐκλεχθείς εἰς τὸ
 βασιλικὸν ἀξίωμα, πρῶτον μὲν ὑπὸ μόνῃς τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, εἶτα, καὶ ὑπὸ παν-
 τὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐβασίλευσε 40 ἔτη· καὶ ζήσας τὰ πάντα 70, ἔτε-

λεύτηκε τῷ 1015 πρὸ Χριστοῦ, ἀναγορεύσας πρότερον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶνα τοῦ θρόνου διάδοχον.

Τὴν ἐνοικήσασαν αὐτῷ πνευματικὴν χάριν ἐκ νεότητος, τὰς ἐφ' ὅρου ζωῆς ἡρωϊκὰς καὶ εὐσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, τὰ ἀνθρώπινα αὐτοῦ παραπτώματα, καὶ τὴν διὰ ταῦτα παραδειγματικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν πρὸς Θεὸν, δηγεῖται ἀκριβῶς ἡ ἱερὰ ἱστορία. Τὸ ἐναρμόνιον αὐτοῦ Ψαλτήριον, ὅπερ ἡ θεία χάρις, μίξασα τὴν ὠφέλειαν σὺν τῇ ἡδονῇ τῆς μελωδίας, προτέθεικεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διδασκαλίαν τριπλότητον καὶ ἀξιέραστον· δι' οὐ προσευχόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ ὁμοθυμαδὸν καὶ καταμόνας, ὑμνοῦμεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καταπραΰνομεν πάθῃ· ἐν ᾧ περιέχεται καὶ τῶν γεγενημένων τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν εὐχαριστήριος μνήμη, καὶ προρρήσεις τῶν μελλόντων ἐκφαντικώταται, καὶ λόγοι οὐ μόνον προφητικοί, ἀλλὰ καὶ ἱστορικοί καὶ φυσιολογικοί, καὶ νομοθετικοί, καὶ παραμυθητικοί, καὶ νομοθετικοί, καὶ διδασκαλία ἠθικῇ, θεολογικῇ, δογματικῇ, καὶ πάσης σοφίας πνευματικῆς ποικίλον τι καὶ πάγχρηστον ἄθροισμα· ταῦτα πάντα εἰσὶ γνωστὰ εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντας τὴν θεόπνευστον ταύτην βίβλον. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ, Δαυῖδ, ὅπερ Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται, Ἦγαπημένος, λαμβάνεται πολλάκις παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ εἰς τύπον τοῦ Χριστοῦ, ἡ καὶ τῶν πιστῶν βασιλείων ἐνίοτε. — Περὶ δὲ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὄρα εἰς τὴν 23 Ὀκτωβρίου.

✠ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυῖδ τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυφορήσασαν, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθεῖς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυῖδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον, σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

✠ 27. Τοῦ ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, μαθητὴς Γαμαλιὴλ τοῦ νομοδιδασκάλου, ὡς λέγουσι τινές, πρῶτος τῶν ἑπτά Διακόνων, οὓς κατέστησαν οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱερουσολύμοις, εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν τῶν ἐλεημοσυνῶν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἀγίου, καὶ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Διαλεγόμενος δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πᾶσαν ἀντιλογίαν αὐτῶν διαλύων οὕτω σοφῶς, ὥστε

οὐδείς ἠδύνατο ἀντίστηναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει, συκοφαντεῖται ὡς βλάσφημος, καὶ σύρεται εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων· ἐν ᾧ μετὰ παρρησίας ἀποδείξας ἐκ τῶν βλασφημιῶν Γραφῶν τὴν ἔλευσιν τοῦ δικαίου (Ἰησοῦ), οὐ πῖνός αὐτοὶ προδότης καὶ φονεὺς ἐγένοντο, ἡλεγξε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν. Καὶ τελευταῖον ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ βλασφημίαν δόξαν θεοσάμενος, εἶπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τὴν οὐρανὸν ἀνεφγμένον, καὶ τὸν Τρόνον τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ, ταῦτα ἀκούσαντες, ἔφραξαν τὰ ὦτα, καὶ μετ' ὀργῆς ἐκβαλόντες ἐξω τῆς πόλεως, ἐλθροδοῦν αὐτόν, ἐπικαλοῦμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Εἶτα τὴν ἀνεξίκακίαν τοῦ Δεσπότης μιμούμενος, κλίνας τὰ γόνατα, προσήύξατο μεγαλοφώνως ὑπὲρ τῶν ληθαζόντων αὐτόν, λέγων· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκαίμθη τῷ 36 ἔτει (Πράξ. Σ'. ζ'), γενόμενος πρῶτος τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. — Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὁρᾷ εἰς τὴν 11 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλείον διαδῆμα ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σοῦ τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ οἰκῆτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτόν καὶ τελειῖται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Θεὸς Στέφανος.

✠ 28. Τῶν ἁγίων δισμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, συνηγμένοι ὄντες ἐν Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἴκοσι χιλιάδες τὸν ἀριθμόν. Ὁ δὲ Εὐσέβιος (Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. η'. 6) λέγει ὅτι, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τότε Χριστιανῶν, διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, παγγενεὶ σωρηδὸν οἱ μὲν ἔφιει κατεσφάττοντο, οἱ δὲ διὰ πυρὸς ἐτελειοῦντο· καὶ ὅτι βίβλας καὶ ἀνεκδηγῆται προθυμῶς ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες περὶ τῶν ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Α ἁλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτόν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατός ἐν ἀριθμῷ, δισμυρίων Μαρτύρων, ὡς αὐτος φωστήρ ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γάρ, θεία στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ὄντων δεκατεσσάρων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν.

Ὁ βρεφοκτόνος οὗτος Ἡρώδης ἦν ὁ αὐτός, ὁ καὶ ἐπὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων Μάγοι τινές, δέσιν ἄνδρες σοφοὶ καὶ μεγιστάνες, τυχὸν δὲ καὶ βασιλεῖς, κινηθέντες ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ Μεσοποταμίας, ἢ ἄλλου τινὸς πλησιοχώρου τόπου, ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ζητοῦντες τὸν τεχθέντα βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων, καὶ λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου ἡ πατρις αὐτῶν ἦτο, ἐφάνη πρὸ δύο ἐτῶν ἀσυνήθης καὶ παράδοξος ἀστήρ, ὃς τις, κατὰ τινα παλαιὸν χρῆσμόν (Ἀριθμ. κδ. 17), ἐσήμαινε τὴν γέννησιν μεγάλου τῶν Ἰουδαίων βασιλέως· « διό, τὸν δρόμον τοῦ ἀστέρος τούτου ἀκολουθοῦντες, ἤλθομεν, εἶπον, εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ ». Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα ἡ πόλις μετ' αὐτοῦ. Εἶτα ἐρωτήσας καὶ πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ Χριστὸς, κατὰ τὰς προφητείας, ἔμελλε γεννηθῆναι ἐν Βηθλεὲμ, ἐπεμψεν ἐκεῖ τοὺς Μάγους, παραγγείλας αὐτοῖς ἵνα, ὅταν εὕρωσι τὸ παιδίον, μηνύσωσι καὶ εἰς αὐτόν, ὅπως, λέγει, ἀφ' ἧς ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ Μάγοι ὁμῶς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατὰ θείαν ἐπιταγὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Τότε, θυμωθεὶς ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐθανάτωσε πάντα τὰ νήπια τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, νομίζων ὅτι μετ' ἐκείνων ἐθανάτουτο βέβαια καὶ ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς· ἀλλ' ἐνεπαίχθη ὁ μάταιος καὶ θεομάχος· καθότι τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς, μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον ἐκ παραγγελίας Ἀγγέλου. Καὶ τὰ μὲν ἀθῶα ἐκεῖνα νήπια ἐγένοντο ὑπὲρ Χριστοῦ τὰ πρῶτα μαρτυρικά σφάγια· ὁ δὲ αἰμοδόρος αὐτῶν δῆμιος καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ διώκτης, εἰς ὑδρωπικίαν περιπεσὼν μετ' ὀλίγον, καὶ ὅλος σαπείας, καὶ σκώληκας ἐκδράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, κατέστρεψεν ἐλεεινῶς τὴν ζωὴν.

Ὁ δὲ Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν, ἐκ γένους περιφανοῦς, ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένος, διαδεχθεὶς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον, περὶ τὸ 430 ἔτος, εἰς τὴν ἡγουμενίαν τῆς τῶν Ἀκοιμητῶν μονῆς. Ἡ δὲ μονὴ αὕτη ἐκλήθη οὕτω, διότι οἱ ἐν αὐτῇ Μοναχοί, εἰς τρεῖς τάξεις διηρημένοι, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἀλλασσόμενοι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, ἀνέπεμπον ἀκαταπαύστως τὸν ὕμνον εἰς τὸν Θεόν, μηδεμιᾶς διακοπῆς γινομένης. Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρχεν ὁ εἰρημένος Ἀλέξανδρος, ὡς λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ ἀμφοτέρων τὸν βίον συγγραψάμενος· « Ὑστερον δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ τοῦ Πόντου τῷ στόματι σεμνὸν ἰδρύεται φροντιστήριον, καὶ νόμον εἰσάγει καινὸν μὲν, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ κάλλιστον, μηδέποτε τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων τὸ συνεχὲς διακόπτεσθαι, ἀλλὰ τῇ κατὰ διαδοχὴν τῶν λειτουργούντων ὑπαλλαγῇ, τὴν ἀσίγητον ταύτην καὶ ἀπαυστον τῷ Δεσπότη περιποιεῖσθαι δοξολογίαν ».

Ἀπολυτίκιον· Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγελῶν συναγάζεται, ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀνατολῶν σὺν δώροις ἦκασι Μάγοι, δι' Ἀστέρος ἐξ ὕψους ὁδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρώδης ἐκταράσσεται, καὶ θερίζει τὰ Νήπια, ὥσπερ σῖτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

✠ 30. Τῆς ἀγίας ὁσιομάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐπῆρχεν ἐκ Θεσσαλονίκης, συγάτηρ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διαγούσα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ συλληφθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, ἡνίκα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπῆρχετο, καὶ ἐπὶ τῆς τῶν εἰδῶλων βωμῆς ὑπ' αὐτοῦ συρομένη, ἐνέπτυσεν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦσα. Ὁ δὲ, θυμοῦ πλησθεὶς καὶ εἰς τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὸ ξίφος ἐμπήξας, ἀπέκτεινε τῷ 298 ἔτει.

Σήμερον συμπύλλεται καὶ ἡ τῆς ἀγίας Μελάνης Ἀκολουθία, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἑορτήν.

✠ 31. Τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Αὕτη ἦν δέσποινα εὐγενῆς, πλουσιωτάτη, καὶ περιδοξός, ἐκ γένους ὑπάτων τῆς Ῥώμης καταγομένη. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐκ τῶν τέκνων αὐτῆς δύο, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τὸ ὄρος τῆς Νητρίας μοναστῶν· διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκεῖ δεομένους, καὶ τοὺς τῆς πίστεως ὁμολογητάς, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διωκομένους, ἐξ ὧν ἔθρεψε 8000 εἰς τρεῖς ἡμέρας. Εἶτα, ἐξορισθέντων αὐτῶν εἰς Παλαιστίνην, ἀπελθοῦσα καὶ αὐτὴ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παρθενοῶνα ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων κτίσασα, ἐτελεύτησεν ὁσίως ἐν αὐτῷ περὶ τὸ 410 ἔτος.

Ἐπῆρχε καὶ ἑτέρατις Μελάνη, ἐγγόνη τῆς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πουβλικόλα, ἐπαρχοῦ τῆς Ῥώμης χρηματίσαντος, γεννηθεῖσα τῷ 388 ἔτει· ἥτις συζευχθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ δύο τέκνων γενομένη μήτηρ, ἀπώλεσε μετ' ὀλίγων ἀμφότερα. Διὸ καὶ συμφωνήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ἐγκρατεῖᾳ καὶ ἀγνεΐᾳ διαβίωσιν, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς Ἀλβίνην συμπαραλαβοῦσα, ἀπῆλθον εἰς Ἀφρικὴν, ὅπου εἶδον καὶ τὸν ἱερὸν Αὐγουστίνον· ἠλευθέρωσαν 8000 αἰχμαλώτων· ἐκτίσαν ἐν τῇ πόλει Ταγάστη, τῇ ἐν τῇ σατραπειᾷ τῆς Τύνιδος (Τούνεζι), δύο Μοναστήρια, τὸ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὸ δὲ εἰς γυναικῶν ἡσυχαστήριον· καὶ μετὰ ἐξ ἑτῆ μετῴκησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἡ δὲ Μελάνη, ἐγκλεισθεῖσα εἰς οἰκίσκον στενωπάτου κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ νηστεῖαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν καττήξασα, ἐτελεύτησε τῷ 434 ἔτει. Τὰς δύο ταύτας φαίνεται ὅτι συνῆψαν εἰς μίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συναξαριστοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψαλ्लουταὶ πάντα τὰ αὐτῆς.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Ἡ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 1. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος διατάσσει, ἵνα εἰάν τις γυνὴ τέκνη ἄρσεν, περιτέμῃ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ (Λευϊτ. ιβ'. 2-3), διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ ὀγδὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομήν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἰσχυρὸν ὅπερ δηλοῖ, Σωτὴρ (Ματθ. α. 21. Λουκ. α. 31, καὶ β'. 21). Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ Ὄνομαστῆρια εορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου ἔτους τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Μέγας Βασιλεὺς ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 329 ἔτους, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γένους περιφήμου εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀγιότητα, Βασιλείου καὶ Ἑμμελίας καλουμένων τῶν γονέων αὐτοῦ. Ἐμαθῆτευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν σοφιστὴν Λιβάνιον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν ἐποίησατο φιλίαν. Ὑποστρέψας εἰς Καισάρειαν, ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου ἡσυχαστήρια, ἐνθα διέτριβον ἤδη ἀσκητικῶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ Μακρίνα ἡ ἀδελφὴ· ὅτε καὶ τοὺς Ἀσκητικoὺς αὐτοῦ συνέγραψε λόγους. Περὶ δὲ τὸ 370 ἔτος, ἀποθανόντος τοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἐκλεχθεὶς τοῦ θρόνου διάδοχος, ἐνεπιστεύθη τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἦν καὶ ποιμένας 8 ἔτη, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἀρειανόφρονος βασιλέως Οὐάλεντος, καὶ τοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπάρχου Μοδέστου, ἐξεδήμιση πρὸς Κύριον τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίῳ ἐν ἔτει 379. Ἡ σοφία καὶ πολυμαθεὶς, ἐξ ὧν γέμουσιν αὐτοῦ τὰ Συγ-

γράμματα, δι' ὧν ἐδογματίσας τὰ περί Θεοῦ, ἐτράνωσε τῶν ὄντων τὴν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησεν, ἔτι δὲ καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ δεινότης, ἐπέθηκαν ἀπ' αὐτῶν τὰ ἐπωνύμια, Οὐρανοφάντωρ, καὶ Μέγας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὴν λόγον σου· δι' οὗ θεωπερεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκ πληρῶν περιτομὴν, διελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ἵνα παύσῃς τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης βάσις ἄσειστος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασιλεῖς ὅσιε.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ Δεῖος μύστης Χριστοῦ Βασιλεῖος.

✠ 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Διεδέξατο τὸν Μιλτιάδην τῷ 314· ἐπεμφε τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ 325 ἔτος συγκροτηθεῖσαν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 335 ἔτι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ

πτωχεῖα τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Σίλδεστρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ· Ἰορδάνη ποταμέ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θείων ἀνακαινίσαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Εν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ Θεοφῶρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος· ὅθεν συναγάλλῃ νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφραινόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· Σίλδεστρε Ῥώμης ἐνδοξε ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ τὸν Πρωτόπλαστον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γερδίου.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἑλασάνων, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ ἔσχατος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Νεεμίου, ἀνδρὸς τῶν Ἰουδαίων σοφοῦ, καὶ οἰνοχόου χρηματίσαντος Ἀρταξέρξευ τοῦ Μακρόχειρος, βασιλέως Περσῶν, δὲ ἐδασίλευσε τῷ 465-424 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ πραγματεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 4 κεφάλαια. Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐκατόνταρχος τῷ ἀξίωμα· ἤβλησε δὲ ἐπὶ Λικινίου τῷ 314 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. Σελ. 234.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως.

Οἱ σοὶ ἰδρώτες ἐνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν, καὶ τοῖς τιμίοις σου αἵμασι Γόρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφρανas. Ταῖς εὐχαῖς σου Θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πίστευσοι ἀναμείλποντας, καὶ τιμῶντας ἀξίως, πανεύφημε ὡς πολὺάθλος.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφήτα, τοῦ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον· οὗ τῇ ἐλλάμψει, ὁ κόσμος πεφώτισται.

✠ 4. Ἡ Συναξὶς τῶν ἀγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκεύμῳ τῆς Σικελίας ἡγουμένου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος β'. Ταῖς ἁνὼ ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πισοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· καὶ ἔχομεν λύχνους θείας Πίστεως.

✠ 5. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ· καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 300 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας· ἐξῆσεν 83 ἔτη ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει· ἐ χρημάτισεν ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος πολλῶν παρθένων μοναζουσῶν· ἐφάνη εἰς τὰς γυναῖκας τοιαύτη, οἷος εἰς τοὺς ἄνδρας ὁ Μέγας Ἀντωνῖος· καὶ γενομένη τύπος τῆς γυναικείας φύσεως πρὸς νέκρωσιν τῆς σαρκὸς, καὶ ὑπομονὴν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῇ, ἀναληφθέντος Ἠλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

✠ β. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔχων ἡλικίαν (ὡς μῆνας ἑξέ μόνον προγενέστερος τοῦ Ἰησοῦ), καὶ παιδισθὲν ἕως τότε διατρίβων ἐν τῇ ἐρήμῳ, λαθὼν πρῶταγμα παρὰ Θεοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐζήτησε, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ δούλου ὁ Δεσπότης τὸ βάπτισμα, ἐν ᾧ συνέβησαν τὰ παραδόξα ἐκεῖνα καὶ ὑπερφυῆ. Ἀνεψήθησαν οἱ οὐρανοί· τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἰδει περιστερᾶς· καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα, ὅτι οὗτος ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐκεῖ τότε ὡς ἄνθρωπος βαπτιζόμενος (Ματθ. γ'. Λουκ. α'. 26, 80, καὶ γ'. 1-23). Ἐκ τούτων ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης, καὶ τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον· ἐκ τούτων καὶ ἡ παρούσα ἐαυτῇ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ἡ Θεοφάνια, δέσσι Θεοῦ φανέρωσις ἐν ἀνθρώποις. Ἀπὸ ταύτης τῆς σεβασμίου ἡμέρας χρονολογεῖται τὸ Βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ ταύτης ἤρξατο καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν τὸ σωτήριον κήρυγμα.

Ἀρχία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἰδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνελψὼν ἡμᾶς. Ἀλλὰ τῷ

ὑψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστὲ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες, ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

✠ 7. Ἡ Σύναξις τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ἡμῶν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τοῦ πανιέρου Προδρόμου, ὡς ὑπουργήσαντος εἰς τὸ μυστήριον τοῦ θείου Βαπτίσματος.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτικ. τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστελλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαι σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτίζομενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Ἡ μὲν ἡσκησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταγομένη ἐκ Καρχηδόνης τῆς ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'. ἐν Παλαιστίνῃ ἐν τινι μοναστηρίῳ, καλουμένῳ τοῦ Χοζεβᾶ.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 9. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ἠθλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐκ Μελιτινῆς πόλεως τῆς Ἀρμενίας καταγόμενος, στρατιωτῆς τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θάλασση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Σωτῆρος κλίναντος, ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν, αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυεύκτου ἡ κάρα δέ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἥσχυεν.

✠ 10. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ τοῦ ὁσίου Δομετιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Οὗτος μὲν ἤχμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινομήτου, βασιλεύσαντος τῷ 685 ἔτει. — Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου νεώτερος, λαμπρὸς καὶ οὗτος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής. Ἐγεννήθη τῷ 331 ἔτει· ἐγένετο ἐπίσκοπος τῷ 372, ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Οὐάλεντος τῷ 374, ἀνεκλήθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τῷ 378 ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· παρέστη εἰς τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικὴν Σύνοδον, ὑφ' ἧς ἀπεστάλη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρειανισμοῦ μολυνομένων καὶ σπαραττομένων· ἐπαρουσίασεν ἔπειτα εἰς τὴν Β'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῷ 382 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, καὶ καταλιπὼν πολλὰ καὶ ἀξιόλογα Συγγράμματα, ἐτελεύτησε τῷ 396 ἔτει, ἐπονομαζόμενος ὑπὸ πάντων, Πατὴρ Πατέρων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τῆ Κοινοβιάρχου.

Ἦν Καππαδόκης τὴν πατρίδα· ἤχμασεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ Θρακῆς, βασιλεύσαντος τῷ 457, ἕως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5. αἰῶνος· ἀνῆγειρεν ἐκ θμελίων εὐρυχωροτάτην μονήν, ἐν ἣ ποιμάνας πολλοὺς μοναχοὺς, καὶ ζήσας ἔτη 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους σεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἴκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς σὰς ὁσίας ἀρεταῖς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδεύόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων· ὅθεν κράζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

✠ 12. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης θυγάτηρ πατρός ἐπισημοτάτου, Ἐπάτου τὸ ἀξίωμα· ἐγένετο τῆς Ἐκκλησίας διάκονος εἰς τὰ τῶν γυναικῶν· διὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἠθλήσεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 218 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Λακινίου τῷ 314 ἔτει.

Συμφάλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων ἡ Ἀκλουθία, διὰ τὴν τῆς Ἑορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τὴν αὐρίον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ὁσίων, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

✠ 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Τῶν μὲν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 296 ἔτος, ὑπὸ τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου βαρβάρων, Βλεμμύων καλουμένων. Τῶν δέ, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶ-
νος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν βαρβάρων λαῶν.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθίσεται τῶν Θεοφανείων ἡ Ἑορτή.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος, τῶν ἐρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρῶτιστος, ἐγεννήθη τῷ 227 ἐν Θη-
βαίδι τῆς Αἰγύπτου· τῷ δὲ 250 ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ τὸν τότε κινηθέντα
διωγμὸν ὑπὸ Δεκίου· καὶ ζήσας μονώτατος ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἔτη 91, τὰ δὲ πάν-
τα 114, ἐτελεύτησε τῷ 341 ἔτει, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου, ὁδηγηθέντος
ἐκεῖ παρὰ Θεοῦ, ἡμέρας τινὰς πρὸς τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. — Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν
Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, υἱὸς γονέων λαμπρῶν, Εὐτροπίου Συγκλητι-
κοῦ καὶ Θεοδώρας. Τῷ 12 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀναχωρήσας κρυφίως, ἀπῆλ-
θεν εἰς τὴν τῶν Ἀκοιμητῶν μονὴν (Δεκεμβ. 29). Μετὰ 6 ἔτη, τῷ πόθῳ τῶν
γονέων φλεγόμενος, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐν σχήματι πέ-
νητος καὶ ἐπαίτου (ψαμοζήτου)· καὶ ποιήσας παρὰ τὴν πύλην αὐτῆς καλύβην
μικράν, ἀφ' οὗ καὶ Καλυβίτης ἐπωνομάσθη, ἔμεινεν ἀγνωστος ἐν αὐτῇ χρόνον
πολὺν, ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν ἐμπαίζομενος. Προϊδὼν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ,
ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς γονεῦσι, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμάς ἐτελεύτησε περὶ τὸ
450 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἵ' βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον
κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἥσκησας ἄρι-
στα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυ-
σας τῶν δαιμόνων, ταῖς ἐνέδρας παμμάκαρ· διό σε Ἰωάννη
ὁ Χριστὸς, ἀξίως ἐδόξασεν.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὴν, πτωχείαν Χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν,
τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσί
σου κρατῶν ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννῃ, πρεσβεύων
ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑκτῆς, τοῦ Θηβαίου, Ἦχος δ'.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες, τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρετῶν ἐκλάμ-
ψαντα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ, Παῦλον τὸν θεῖον, κραυ-
γαῖζοντες· Σὺ τῶν Ὁσίων, Χριστέ ἀγαλλίαμα.

✠ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ
πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου ἐγγονος (Δεκεμβ. 25), καὶ
τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς, ἐχμανεῖς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κατέσφαξεν
ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ 43 ἔτει Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
Ἰδὼν δέ, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, συνέλαβεν ὁμοίως καὶ τὸν

Πέτρον, καὶ κατέκλεισεν εἰς φυλακὴν, τηρῶν αὐτὸν ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, προσενέγκη καὶ τοῦτον εἰς τὸν λαόν, ὡς κεχαρισμένον· σφάγιον· ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος, δι' Ἀγγέλου παραδόξως ἀπολυθεὶς τῶν δεσμῶν, διεσώθη (Πράξ. εῃ. 1-19). Τὰ δεσμά ταῦτα δέσιν ἡ Ἄλσις, ἐν ἣ ὁ Ἀπόστολος ἐδεσμεύθη, λαβοῦσα ἐκ τοῦ πανιέρου αὐτοῦ σώματος ἀγιαστικὴν καὶ ἰαματικὴν χάριν, εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους αὐτῇ, καὶ εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μεταπεσοῦσα, μετεκομίσθη ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ κατ' ἔτος ἐτελεῖτο ἑορτὴ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς, πρὸς ἀγιασμόν τῶν πιστῶν.

Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνήργουν θαύματα καὶ ἰάσεις πολλὰς, μάρτυς ἡ θεία Γραφή, λέγουσα περὶ τοῦ Παύλου, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῳ Χριστιανοὶ τοσοῦτον σέβας προσέφερον εἰς αὐτόν, ὥστε καὶ τὰ μανδηλία καὶ περιζώματα αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐλαδείας λαμβάνοντες, ἐθεράπεον δι' αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν τὰς ἀρρώστιας. Ὅστε ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους (Πράξ. ιδ'. 12). Καὶ οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, τὰ ὅπως ὅποτε ἐγγίσαντα εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μόνῃ ἡ ἐξ αὐτῶν ἐκπεμπομένη σκιά τὰς αὐτὰς ἐποίει θεραπείας· καὶ τοῦτο βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, βάλλοντες τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἔφερον αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροὺς ὁδοὺς ἐτίθουν, ἵνα, ἐρχομένου Πέτρου, καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν (Πράξ. εῃ. 15)· καθότι εἰάν αὐτοὶ οὐκ ἐθεραπεύοντο, οἱ μετὰ κόπου ἐκφέροντες αὐτοὺς οὐκ ἔστεργον κοπιᾶζειν ματαίως. Ἐκ τούτου ἔμαθεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν οὐ μόνον τῶν λειψάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱματίων τῶν ἀγίων Ἀνδρῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίῳν Ἀλύσεων, τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονε· ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἑορτάσαι Πέτρου τὰ θαύματα, τῆς τιμιάς Ἀλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἀντώνιος, ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 261 ἔτει ἐκ γονέων εὐσεβῶν. Ἀκούσας δέποτε τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς· (Ματθ. ιδ'. 21), ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πρᾶξιν· καὶ πάντα ὅσα εἶχε, διαμερίσας εἰς πένητας, καὶ πᾶσαν τύρβην τοῦ κόσμου φυγὼν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Οἱ εἰς εἰκοσιν ἔτη κατὰ συνέχειαν ποικίλοι αὐτοῦ πειρασμοὶ εἰσὶν ἀπίστευτοι· οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀσκητικοὶ αὐτοῦ ἀγῶνες, δι' ὧν, νεκρώσας τὰ σκιρτήματα τῶν παθῶν, ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαθείας, ὑπερβαίνοντι τῆς

φύσεως τοὺς ὄρους· καὶ τῶν ἐναρέτων αὐτοῦ πράξεων ἡ ἀκοή ἐσуре τοσοῦτον πλήθος πρὸς μίμησιν, ὥστε ἡ ἐρήμος μετεμορφώθη εἰς πόλιν, ὑπάρχοντος αὐτοῦ καὶ πολιτάρχου, καὶ νομοθέτου, καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν πολιτῶν τῆς νεο-συστάτου ταύτης πόλεως. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τοῦ κόσμου αἱ πόλεις ἀπήλυσαν τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. Διωκομένων τῶν Χριστιανῶν καὶ θανατουμένων ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 312, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ παραμυθίαν. Ταραττομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, κατέβη μετὰ ζήλου εἰς Ἀλεξάνδρειαν τῷ 335, καὶ ἡγωνίσαστο κατ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· ὅτε καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς χάριτος τῶν ἑαυτοῦ λόγων. Καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, καὶ γενόμενος τύπος ἀρετῆς, καὶ κανὼν τῶν μοναζόντων, ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ 356 ἔτους, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 105.

Αργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ὕμνος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ὕμνος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀπώσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Ἀντώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

✱ 18. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὃν ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἐγεννήθη, ὡς συμπεραίνουσι τινές, τῷ 296 ἔτει. Διάκονος ἔτι ὢν, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 318 ἁγίων Πατέρων, τῷ 325 ἔτει κατὰ τοῦ Ἀρείου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἣ διέπρεψεν ὑπὲρ πάντας διὰ τοῦ ζήλου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσιίου διδασκαλίας. Τὸ ἐφεξῆς 328 ἔτος διαδεξάμενος τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀλέξανδρον, ἡρνήσατο τὴν πρὸς τὸν Ἀρείον κοινωνίαν, γινώσκων αὐτοῦ τὴν τῆς γνώμης διαστρεφὴν, καὶ τὴν ἔτι ἐμφωλεύουσαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς αἵρέσεως νόσον. Ἐντεῦθεν ἡρξάντο εὐθύς αἱ κατ' αὐτοῦ συγκρουστικαὶ καὶ ἐπιβουλαὶ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Αἰρεσιάρχου τούτου· ἐντεῦθεν τὰ ληστρικά αὐτῶν συνέδρια, καὶ αἱ παρὰ τῶν βασιλείων, Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ τοῦ Σερμεῦ προστάτου τῶν Ἀρειανῶν Οὐάλεντος, τοῦ μὲν, ὑπὸ εὐπιστίας εἰς τὰς τῶν ἄλλων διαβολάς, τῶν δὲ ὑπὸ τῆς οἰκείας κακοπιστίας κινουμένων, ἀδοκoi ψῆφοι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξορίαι αἱ ἀλλεπάλληλοι. Ὁ δὲ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπιστής, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς βίας τῶν κρατούντων συρόμενος, ποτὲ δὲ τῶν ἐχθρῶν τῇ ὀργῇ τόπον διδοὺς, ἀπήχθη εἰς Τρίβεριν τῆς Γαλλίας, κατέφυγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐμάκρυνε φυγαδεύων εἰς τὰς ἐρήμους, ἐκρύβη εἰς ὑπόγεια μῆνας ὀλοκληρούς, ὑπέμεινε μυρίους κινδύνους καὶ διωγμούς 46 ἔτη· ἐν οἷς ἀνακαλούμενος πρὸς καιρὸν, μετ' ὀλίγον ἐδιώκετο πάλιν. Τελευταῖον, ἀναφανείς ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ

θρόνου αὐτοῦ, ὡς ἀστήρ φαεινὸς μὲν, ἀλλ' ἐσπέριος, καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν λόγων αὐτοῦ καταφωτίσας τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐπὶ μικρὸν χρόνον, κλίνας πρὸς τὴν δύσιν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ὁ πολύτλας ἀπὸ τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων τῷ 373 ἔτει.

Ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἀντιπῶς Θεοφίλου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ὃς οὐ καὶ ἐδιδάχθη ἐκ νεότητος. Συνδιατρίψας δὲ πρότερον, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, μετὰ τῶν ἐν τῇ Νητρίᾳ μοναχῶν, ἐγένετο ἔπειτα διάδοχος τοῦ θείου αὐτοῦ τῷ 412 ἔτει. Ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ διὰ τῆς τῶν Νεστοριανῶν συνεργείας, ἐπανελάθεν αὐτὸν πάλιν μετ' οὐ πολὺ. Ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Γ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 200 Πατέρων, τῷ 431 ἔτει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσαν, ἧς καὶ ἐξαρχος ὑπῆρξε, καὶ τὸν κατὰ τῆς Θεοτόκου βλασφημοῦντα Νεστόριον κατήσχυε διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ τὰ δυσσεβεῖς ἐκείνου δόγμα ἐξηλέγξε. Ποιμένας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 444. — Κατέλιπον ἀμφότεροι πολλὰ σοφὰ Συγγράμματα, ἐρμηνευτικὰ τῶν θείων Γραφῶν, δογματικὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεικτικὰ καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν αἱρέσεων πλάνης ἐλεγκτικὰ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σθέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὖρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

✠ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας· καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαΐρκου Μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐν Θηβαῖδος τῆς Αἰγύπτου, μαθητῆς, ὡς λέγουσιν οἱ τινες, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη περὶ τὸ 331 ἔτος· ἤσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἔρημον Σκήτῃ· διὰ τὴν ἀκραν αὐτοῦ πρόνοιαν καὶ σκληραγωγίαν, νέος τι ὢν, ἐκαλεῖτο Παιδαριόγερων· ἐχειροτονήθη δὲ καὶ πρεσβύτερος· καὶ ζήσας ἔτη 60, ἐτελεύτησε τῷ 391. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου σώζονται 30 Ὀμιλῖαι· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Μ. Ἀντώνιος συνέγραψεν αὐτάς Συριστί, ὁ δὲ Μακάριος μετεγγλύττισεν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν Παλαιστίνος τὴν πατρίδα, θεοφιλῶν γονέων υἱός· ἀφιερῶν τῇ παιδείᾳ τῷ Θεῷ, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα· ἐμαθήτευσεν ἐν Σελευκείᾳ, ἐν ἧ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἔλαβε· μεταβάς ἐκείθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προχειρίσθη ἐπίσκοπος Κερκύρας· ἐκόσμησε τὸν θρόνον αὐτῆς διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ παιδείας· ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, γέρων ἤδη τὴν ἡλικίαν, κατέπαυσε τὴν ἀδικον τοῦ βασιλέως ἀρχὴν, Κωνσταντίνου τοῦ Πορ-

φυρογεννήτου, κατὰ τῶν προκρίτων τῆς Κερκύρας. Τελευταῖον, ὑποστρέφων εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσας κατὰ τὴν Κόρινθον, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος.

Ὁ δὲ μέγας διδάσκαλος καὶ ἀήττητος πρόμαχος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Μάρκος, ὑπῆρξε γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τοῦ πόλεως. Ἀνατραφεὶς ὑπὸ γονέων εὐσεβεστάτων, καὶ παιδευθεὶς τὴν τε θύραθεν καὶ τὴν ἐσω σοφίαν, ἄκρος κατ' ἀμφοτέρα ἐγνωρίζετο· διελθὼν δὲ τοὺς κατὰ τάξιν τῆς ἱερωσύνης βαθμοὺς, προδιβάλλεται ἐν τέλει εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀνάγεται καθέδραν τῆς τῶν Ἐφεσίων Μητροπόλεως. Ἀποσταλείς, τῇ ἐπιμόνῳ προτροπῇ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Σύνοδον τῶν Λατίνων, πρὸς ἔνωσιν τῶν ἐκ μακροῦ τοῦ χρόνου κεχωρισμένων Ἐκκλησιῶν, κατέπληξε τὰ λατινικὰ γένη διὰ τῆς θεοσοφίας τῶν ἑαυτοῦ λόγων, μόνος μὴ ὑπογράψας εἰς τὸν βλάσφημον ὅρον τῆς ψευδοσυνοδου ἐκείνης. Διὰ ταῦτα ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐτίμησεν αἰείποτε τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα ὡς εὐεργέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ μόνον ὑπέρμαχον καὶ ἀήττητον ἀριστεὰ τῆς ἀποστολικῆς ὁμολογίας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία, ἀγρυπνία προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τῆς νοσούντος, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίσει προσρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σέ σεφανεώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, Ἦχος β'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὁρα σελ. 238.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Μάρκου, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως ὁμολογία, μέγαν εὖρατο ἡ Ἐκκλησία, ζηλωτὴν σε θεῖε Μάρκε πανεύφημε, ὑπερμαχοῦντα πατρῷου φρονήματος, καὶ καθαιροῦντα τοῦ σκότους ὑψώματα. Ὅθεν ἄφεςιν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς σέ γεραίρουσι.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῇ, φωταγωγῶντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων Μακάριε ὅσιε.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Μάρκου,

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πανοπλίαν ἄμαχον, ἐνδεδυμένος θεόφρον, τὴν ὄφρυν κατέσπασας, τῆς Δυτικῆς ἀνταρσίας, ὄργανον τοῦ παρα-

κλήτου γεγεννημένος, πρόμαχος ὀρθοδοξίας προβεβλημένος. Διὰ τοῦτο σοι βοῶμεν, χαίροις ὦ Μάρκε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἦρχεν ἐν Μελιτινῇ τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Παύλου καὶ Διονυσίου. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 377 ἔτος· στείρας δὲ οὐσῃς τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρότερον, ὠνομάσθη Εὐθύμιος, διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν γονέων καὶ χαρὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Μελιτινῆς Εὐτρώφῳ, ὑφ' οὗ καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεπιστεύθη τῶν ἐν Μελιτινῇ μοναστηρίων. Εἵτα, εἰς Παλαιστίνην ἀπελθὼν, κατέστη πολλοῦ πλήθους μοναχῶν προστάτης· ἐπέστρεψεν εἰς εὐσέβειαν πολλοὺς τῶν Σαρακηνῶν· κατεπολέμησε τοὺς Νεστοριανούς, Εὐτυχιανούς καὶ Μανιχαίους· διώρθωσεν Εὐδοκίαν τὴν βασίλισσαν Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοφυσιτῶν πεσοῦσαν· ἐγένετο τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Χρησμός, ἡ μάλλον εἰπεῖν, τὸ Χρηστήριον, καθὼς τῶν ἱστορικῶν τις γράφει, καὶ ζήσας ἔτη 96, ἐτελεύτησε τῷ 473 κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου.

Αργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουςα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις· εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυματῶν· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκαθάρσον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν· Ἀλληλοῦῖα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290 ἔτει.— Ὁ δὲ δεῖος Μάξιμος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γένους λαμπροῦ καταγόμενος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ περιφανέστατος θεολόγος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐ χρημάτισε πρῶτος μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ, κυριευθείσης δὲ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ὑπὸ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἵρέσεως, μισήσας αὐτήν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Χρυσόπολιν (Σκούταρι) μονήν, ἧς καὶ ἡγούμενος ἐγένετο ὕστερον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος

ἵνα, ἡ τὸ τῶν Μονοθελητῶν δέξηται δόγμα, ἡ παύσῃται λέγων καὶ γράφων κατ' αὐτῶν, ὁ δὲ μηδέτερον τούτων στέργων ποιῆσαι, ἐκτέμνεται τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ πέμπεται εἰς ἐξορίαν, ἐν ἣ ἑτελεύτησε τῷ 602 ἔτει. Τινὲς δὲ τῶν ἱστορικῶν ἀποσιωπῶσι τῆς γλῶσσης καὶ τῆς χειρὸς τὴν ἐκτομήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριαδὸς ἑραστὴν καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ὡδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε Κήρυξ τῆς Πίστεως.

✱ 22. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ Αὐστρας τῆς Λυκαονίας, γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτε πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ὃ καὶ ἠκολούθησε κατ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, ὑφ' οὗ καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας κεχειροτονήται ὕστερον. Ποιμένας δὲ αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ πάσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐκκλησίας διοικούντος, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 97 ἔτει, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, διότι ἠθέλησεν, ὡς νομίζουσι τινὲς, ἐναντιωθῆναι εἰς τὴν τῆς λατρευομένης ὑπ' αὐτῶν Ἀρτέμιδος ἑορτήν. Ἡ πρὸς Τιμόθεον Α'. καὶ Β'. Ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου πρὸς τοῦτον ἐγράφησαν. — Ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἦν Πέρσης τὸ γένος· βλέπων δὲ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀσπονδον μῖσος Χοσρόου Β'. βασιλέως Περσῶν, καὶ ἀπορῶν τὴν αἰτίαν, ἠθέλησεν ἵνα μάθῃ κατὰ βάθος τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν διδασκαλίαν· ἦν καὶ διδασκθεὶς, καὶ θαυμάσας, καὶ ὑπεραγαπήσας, ἐνηγκαλίσατο αὐτήν· καὶ βαπτισθεὶς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Ἀναστάσιος μετονομασθεὶς ἀντὶ Μαγουνδάτ, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον, ἐμόνασε χρόνον ἱκανόν ἐν τοῖς ἐκεῖ μοναστηρίοις. Ὅτε δὲ ὁ Χοσρόης ἐποικήσατο κατὰ τῆς Παλαιστίνης τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἐκστρατείαν, κατ' ἣν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκυρίευσεν, καὶ τὰς Ἐκκλησίας πάσας κατέκαυσε, καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέσφαξε, καὶ τὸν αἰχμαλωτισθέντα λαόν, τὰς 90,000 ὑπερβαίνοντα, ὡς ἱστοροῦσι τινὲς, ἐπώλησεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἱερά, καὶ αὐτὸ τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐκόμισεν εἰς Περσίαν, τότε καὶ ὁ Ἀναστάσιος οὗτος, τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογῶν, μετὰ πολλὰς καὶ πικροτάτας βασάνους, ἀπετιμῆθη τὴν κεφαλὴν τῇ 22 Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 614.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦγος α΄.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντηλσας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦγος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύρια, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦγος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ὁ μὲν Ἀγαθάγγελος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα. Ὁ δὲ Κλήμης ὑπῆρχεν ἐξ Ἀγκύρας τῆς ἐν Γαλατίᾳ, υἱὸς πατὴρς μὲν ἀπίστου, μητὴρ δὲ πιστῆς, Σοφίας τὸ ὄνομα. Μονάσας δὲ πρότερον, εἶτα καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπίσκοπος γενόμενος, καὶ τοσαῦτα παθὼν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ ἀγῶνων ὁ χρόνος παρετάθη εἰς 28 ἔτη, τελευταῖον συναπετηνήθη μετὰ τῷ Ἀγαθαγγεῷ τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦγος δ΄.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερῶτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερα, ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σὺναθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σὺνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦγος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλήμη πολὺαθλος ὀφθεῖς, σὺν τῷ σὺνάθλω τε ἔκραζες· Χριστὸς Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν Ξένης.

Αὕτη ἦν Ῥωμαία τὴν πατρίδα, ἐκ γένους ἐπισήμου καταγομένη. Ἐν ᾧ δὲ οἱ γονεῖς ἡτοίμαζον αὐτὴν εἰς γάμον, λαθοῦσα αὐτούς, καὶ δύο θεραπευίδας μετ' ἑαυτῆς παραλαβοῦσα, ἀνεχώρησεν εἰς Μύλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Καρίας, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, μετονομασθεῖσα Ξένη, διὰ τὴν ξενιτείαν αὐτῆς, ἀντὶ Εὐσεβείας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ᾧ πασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀρειανζῷ, κώμῃ τῆς Β'. Κεππαδοκίας, οὐ μακρὰν τῆς Ναζιανζῆς. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ γενόμενος ὕστερον, ἡ δὲ μήτηρ, Νόννα. Ἐμαθῆτευσεν κατ' ἀρχάς μὲν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, μετὰ ταῦτα δὲ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, καὶ τελευτᾶσεν ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἐφιλιώθη μεγάλως μετὰ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετ' οὗ καὶ συνήσκησε, καὶ συνέζησεν ἱκανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν Πόντον ἡτυχαστηρίοις. Ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ναζιανζηνῶν Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὑπὸ δὲ τοῦ Μ. Βασιλείου προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Σασίμων, ἢ Ζασίμων, ὑποκειμένου τῷ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπῳ. Κατὰ δὲ τὸ 378 ἔτος, ἀπελθὼν εἰς βοήθειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ταραττομένης ἤδη τισσάρακοντα ἔτη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ καμάτων πολλῶν, ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς λύμης τῶν αἱρέσεων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ τότε συγκροτηθείσης Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἣ καὶ διέπρεψε διὰ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ δογματῶν. Κυβερνήσας δὲ αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, εἶτα τὸν Συντακτῆριον, ὅστις ἀποχαίρετικόν αὐτοῦ λόγον, ἐνώπιον 150 ἐπισκόπων καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐκφωνήσας, δί' οὐ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ παρὰ πάντων αἰτήσας ἐπέτυχεν, ὑπέστρεψεν εἰς Ναζιανζόν· ὅπου τελείας τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 391, ζήσας, ὡς λέγουσιν, ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ Συγγράμματα, λογογραφικά, καὶ ποιητικά παντὸς μέτρου, δεικνύουσι τὴν λαμπρὰν καὶ γλαφυρὰν αὐτοῦ ῥητορίαν, καὶ τὴν θαυμάσιον πολυμαθειαν. Τὸ ὕψος τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ νοημάτων, προσέειπεν αὐτῷ τὴν ἐπωνυμίαν Θεολόγος, καὶ ἰδοκώτερον, Θεολόγος Τριαδικός· διότι εἰς πάντα λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ τῆς μίας αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως. Διὸ καὶ Ἀλέξιος ὁ Ἀνθωρὸς ἐστὶ χοῦργησεν εἰς αὐτὸν ταῦτα.

Ὡς ἄλλος ἀσπὴρ ἀπλανὴς σελασφόρος,
Πρὸς ἑλισκὴν Τριάδος φωταυρίαν,

Ἡμᾶς πορθομένους μυσταγωγίαις, Πάτερ
Γρηγόριε μάλιστα, περιπνέουσι στέμα.

Ἀργία, καὶ Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο παμενικός αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προστεθή σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, ταῖς συμπλοκαῖς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

† 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Οὗτος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέβειαν πνέων. ἔχων δὲ δύο υἱούς, Ἀρκάδιον καὶ Ἰωάννην, ἐπεμφεν αὐτοὺς εἰς Βηρυτόν πρὸς μάθησιν τῶν νόμων καὶ ἀσκήσιν· οἱ δὲ, ναυαγήσαντες κατὰ τὸν πλοῦν καὶ μόλις διασωθέντες, ἀπῆλθον εἰς Παλαιστίνην. Ἀγνοῶν δὲ ὁ πατήρ τὰ κατ' αὐτούς, παραλαβὼν Μαρίαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἐξῆλθον εἰς τὴν τῶν υἱῶν ἀναζήτησιν· καὶ εὐρόντες αὐτοὺς εἰς Ἱεροσόλυμα, τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδεδυμένους, ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτό· καὶ οὕτω τελέσαντες ὅσιος τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν περὶ τὰς ἀρχαῖς τοῦ 6. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποίων αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἡγρύπνησας, ταῖς τοῦ Δεσπότη, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον Μάικαρ ἰλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σε· διὸ κληροῦσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

† 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀπὴν ἐγένετο τῷ 438 ἔτει, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, βασιλεύοντος ἤδη 30 ἔτη Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, τῶν ἐξορισάντων τὸν Ἀ΄γιον, Ἀρχιεπισκόπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὄντος Πρόκλου, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ (Ὁρα Νεαμδ. 20).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Τπῆρχεν ἐν Νισίβειος τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, υἱὸς γεωργοῦ τινος τὴν τέχνην. Μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νεότητος, ἤσκησεν εἰς ἄκρον τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ ἐγένετο ἀγιώτατος ἐρημίτης· ἐχειροτονήθη ἔπειτα καὶ διάκονος τῆς Ἐδессηνῶν Ἐκκλησίας. Ὁ ἑνθεὸς αὐτοῦ ζῆλος κατέστησεν αὐτὸν εὐγλωττότατον ῥήτορα· συνέγραψε Συριστὶ πολλὰ καὶ θρυμμάσια, ἐξελληνισθέντα σχεδὸν πάντα, ἐν τῷ ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν, καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω θαρρῆστως τελέσας τὸν βίον αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 379 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραίμ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις Ἐφραίμ, δάκρυα κατανύξεως· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσιε· ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

✠ 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὅρα Δεκεμβρίου 20).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ ἑώας σήμερον, ἐξαναστείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδασχαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ Θεῖος Ἰγνάτιος.

✠ 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείῃ τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Ἡ κοινὴ αὕτη τῶν τριῶν τούτων Διδασκάλων ἑορτὴ συνέστη περὶ τὸ 440 ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, διὰ τὴν τότε γενομένην στάσιν καὶ φιλονεικίαν μεταξὺ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἐξ ὧν τινὲς μὲν προτιμῶντες τὸν Βασίλειον, ἕτεροι δὲ τὸν Γρηγόριον, καὶ ἄλλοι τὸν Χρυσόστομον, ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ πρὸς διαφορὰν αὐτῶν, ἐπωνομάζοντο ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ἁγίων, οἱ μὲν Βασιλεῖται, οἱ δὲ Γρηγορίται, οἱ δὲ Ἰωάννιται. — Τῆς δὲ κοινῆς ταύτης ἑορτῆς τὴν Ἀκολουθίαν ἐποίησεν ἄριστα Ἰωάννης ὁ Εὐχαῖτων ἐπίσκοπος (Φεβρ. 8), ὁ καὶ Ἰωάννης Μελανόπουρος, ἡ Μαυρόπουρος ἐπωνομαζόμενος, ἡνίκα ὑπῆρχεν εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν πρὶν ἀρχιερατευσθῆ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κανόνος, τοῦ εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Ἦκμασε δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΑ'. αἰῶνος, παρατείνας τὸ ζῆν ἕως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω Κομνηνοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμῆσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριαδί, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκαλῶν Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

✠ 31. Τῶν ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κυρίου καὶ Ἰωάννου.

Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἑδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, κατέφυγον εἰς τινα μονήν, παρὰ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον κειμένην· καὶ μονάσαντες ἐκεῖ, διετέλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν δωρεὰν θεραπεύοντες, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες δὲ, ὅτι γυνή τις Ἀθανασία τὸ ὄνυμα, συλληφθεῖσα μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς συγατέρων Θεοδότῃς, Θεοκτίστῃς, καὶ Εὐδοξίας, ἀπήχθη εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν, καὶ τροβούμενοι μήπως, ἐν ταῖς βασάνοις ἀποδειλιάσασαι, ὡς γυναῖκες, ἀρνηθῶσι τὸν Χριστόν, ἀπῆλθον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ μαρτύριον. Διὸ συλληφθέντες καὶ αὐτοὶ, καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων Γυναικῶν τιμωρηθέντες, ἀπετμήθησαν πάντες τὴν κεφαλὴν τῷ 292 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς Δείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κύρῃ Θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 28· εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, 29.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Προσεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ἡθλησεν ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προσεόρτιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἰκόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασιζόμενον, πρὸς Ναὸν τῶν τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· προσεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στερόρότητι, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων αἰοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γεγόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

(*) Ἐν παλαιῇ Ὁρολογίῳ, τετυπωμένη τῇ α' φεγ'. ἔτι, εὐρίσκεται τὸ παρὸν Τροπάριον οὕτως·

Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς Ναὸν τοῦ Πρωτότοκου, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προσεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✱ 2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφ' οὗ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθαιρισμοῦ τῆς καθαρωτάτης Μητρός καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀντήγαγεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, ἵνα κα' αὐτὸν παραστήσῃ ἐν τῷ Ἱερῷ, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἐστὶ ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εἰς τοῦτο νενομισμένην θυσίαν προσενέγκῃ, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν (Λουκ. β'. 22-24. Ε'ξ. ιγ'. 2. Λευϊτ. ιβ'. 6-8). — Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τε καὶ ὦραν, ὁδηγηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου, εὐρέθη παρὼν ἐκεῖ καὶ ὁ εὐλαβὴς, καὶ δίκαιος ὑπέργηρος Συμεὼν· ὃς τις, περιμένων πρὸ πολλοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον, καὶ πεπληροφορημένος ἐκ θείας ἀποκαλύψεως ὅτι οὐκ ἀποθάνειται, πρὶν ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου, ἰδὼν τότε αὐτόν, καὶ δεξάμενος εἰς τὰς γηραιάς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε δόξαν τῷ Θεῷ, ᾄσας τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν Ὅδὴν τῆς Νέας Διαθήκης· «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα...» καὶ ὡμολόγησεν ὅτι μετὰ χαρᾶς λοιπὸν κλείει τὰ ὄμματα εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ εἶδε τὸ φῶς τῆς τῶν ἐθνῶν ἀποκαλύψεως, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ (Λουκ. β'. 25-32).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθέने· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνε καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἁγιασας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις

τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἡγάπησας ὁ μόνος φιλόνητος.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου· καὶ τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐχημάτισε μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου· ἡσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὸ Πηλοῦσιον Ὀρος μονῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πηλουσιώτης ἐπωνομάζεται· ἐγένετο ἡγούμενος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἀσκουμένων· συνέγραψε πολλὰ καὶ μάλιστα Ἐπιστολάς κατὰ τινὰς μὲν 10,000, κατ' ἄλλους δὲ 3,000, πλήρεις θείας καὶ ἀνθρωπίνης χάριτος, καὶ πάσης ὠφελείας· ἐτελεύτησε τῇ 8 Φεβρουαρίου τῷ 440 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγελῶν συναγάζεται, ὅσιε Ἰσίδωρε, τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρον ἄλλον σε, ἢ Ἐκκλησίᾳ, εὐραμένη ἐνδοξε, ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπρυνομένη κραυγάζει σοι· Χαίροις παμμακάρε, θεόφρον Ἰσίδωρε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ἐπὶ τῆς Πανόρμου τῆς Σικελίας, παρθένος περικαλλῆς καὶ σωφρονεστάτης, ἥτις, μετὰ πολλὰς καὶ δριμυτάτας βασάνους, ἐτελεύτησεν ἐν φυλακῇ τῷ 251, μὴ βουληθεῖσα συγκατανεῦσαι εἰς τὸν ἔρωτα Κυντιανοῦ, τοῦ τῆς Σικελίας Κυβερνήτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα σελ. 196.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἢ Ἐκκλησίᾳ, πορφυρίδα ἐνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἁγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος· Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Ὅσιος ἐχειροτονήθη παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καταλιπὼν διὰ-
δοχον αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον. Ὁ δὲ τρισμακάριος καὶ ἱερώνυμος Ἱεράρχης Φώ-
τιος, ὁ μέγας καὶ λαμπρότατος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος, ὁ ὁμο-
λογητὴς τῆς πίστεως καὶ Ἰσαπόστολος, ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Αὐτοκρα-
τόρων Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου, Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης, καὶ Λέοντος τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ. Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου καὶ διέπρεψεν εἰς τὰ πρώτιστα
τῶν βασιλικῶν ἀξιωματῶν, βίον ἐνάρετον καὶ Θεοφιλῆ ἀείποτε ἐξασκήσας. Αὐτὸ
καὶ ἀναδιβάσσεται ἐπὶ τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον
τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ οἷους μὲν ἀγῶνας διήνυσεν ὁ τρισόλβιος ὑπὲρ
τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κατὰ Μανιχαίων καὶ εἰκονομάχων καὶ ἄλλων αἰρετικῶν,
οἷας δὲ ἐπίδουλας καὶ καταδρομαῖς ὑπέμεινεν ἐκ μέρους τῶν λατινοφρόνων, ἡλί-
κους δὲ διωγμοὺς καὶ κακώσεις ὑπέστη, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ὅσίως δὲ καὶ
εὐαγγελικῶς ποιμάνας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ τῷ ἐνθέρμῳ αὐτοῦ ζήλῳ
πάσης ἑτεροβιδασκαλίας τὰ ζιζάνια ἐκριζώσας, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, ἐν τῇ
τῶν Ἀρμενιανῶν μονῇ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας δι-
δάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Βουκόλε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ ἀγίου Φωτίου, Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδά-
σκαλος, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ἰκέτευε, Φώτιε, εἰρήνην
τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλκος.

Κοντάκιον τοῦ Ἰδίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ Ὁρθοδό-
ξων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι
τῶν ἀσμάτων, ἡ Θεόφθογος κιθάρα ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ
στερρότατος αἰρέσεων ἀντίπαλος, ᾧ καὶ κράζομεν· Χαῖρε
πάντῃς Φώτιε.

✠ 7. Τοῦ ἀγίου Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμψάκου· καὶ τοῦ
ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στείρι τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου περὶ τὰ 318.
Ὁ δὲ Λουκάς, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς
Αἰγίνης καταγομένων. Ἦν δὲ τὸ Στεῖριον, ὄρος κατὰ τὴν Φωκίδα, καὶ πόλις
κατ' αὐτὸ, Στεῖρις, ἢ Στίρις καλουμένη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσῆσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Δαυμάτων εἴληψας, τὴν Δείαν χάριν Δεοφόρον, ἱερὲ Παρθένιε, Δαυματουργέ Δεοφόρε, ἅπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν τῆς Γαλατίας· κατῴκει εἰς τὴν Ἡράκλειαν, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλήσεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 320 ἔτει. — Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαραχίου σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου, προφητεύσας καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, κατ' οὓς ἐκεῖνος (Δεσμ. 16). Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 14 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ ἐνδεκάτη τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλήνου ἐν ἔτει 360.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ἰσπανίης ἡ Ἑορτή, καὶ φέλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ ἴσθι Τισσαρισσότη. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν αὐτῇ, φέλλεται ἡ Ἀπολυθία τοῦ Ἀγίου, ὡς προαποδιδόμενη τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Αγάπης τῷ δεσμῷ συνδεθεὶς Νικηφόρε, διέλυσας τραινῶς, τὴν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἔνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐνδοξον μνήμην σου.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους.

Ἦτοίρην ἱερεὺς τῶν Χριστιανῶν ἐν Μαγνησίᾳ, πόλει πρωτεύουσῃ τῆς κατὰ τὴν Θετταλίαν ὁμωνύμου ἐπαρχίας· ἤθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεδῆρου, ἐπὶ ἡγεμόνος τῆς Μαγνησίας Λουκιανοῦ, τῷ 198 ἔτει.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος, τῆς οἰκουμένης σοφὲ, ἐδείχθης Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτομάνιν μάκαρ. Διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστήρ ἀνέτειλας, ἐκ τῆς ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου· καὶ τῆς Ἀγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· ἡ θεία χάρις, δι' ἧς ἐθεράπευε τὰς νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπίων, κατέστησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκουστόν· ἤθλησεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 316 ἔτει. — Ἡ δὲ αἰδέμιος Βασιλὶς Θεοδώρα κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, θυγάτηρ χιλιάρχου τινός, Μαρίνου τὸ ὄνομα. Ἐγένετο σύζυγος τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου, καὶ ἐκόσμησε τὸ διάδημα διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας. Ἀνεστήλωσε τὰς ἁγίας Εἰκόνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς (Α'. Κυρ. τῶν Νησ.). Ἐκυβέρνησε τὸν θρόνον μετὰ μεγάλης φρονήσεως 15 ἔτη, ἀνηλίκου ὄντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαῆλ. Τῷ δὲ 857 ἔτει, καταλιπούσα τὰ βασίλεια, εἰσῆλθεν εἰς Παρθενῶνά τινα, καλούμενον Γαστρία· ὅπου ὁσὶς τελέσασα τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον εὕρεται νῦν ἐν Κερκύρᾳ, ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Σπηλαιωτίσσης ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως (Δεκεμβρ. 12).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας

ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσις. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οΰδεῖος βλαστὸς, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολυφόρον, Θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ὁ θεσπέσιος οὗτος πατὴρ ὑπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, ἀνὴρ ἁμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβὴς, εἰλικρινής, καὶ ἐπιεικέστατος. Προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σεβαστείας τῷ 357 ἔτει, ἐξώσθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βέρροϊαν τῆς Συρίας, τὸ νῦν Χαλέπ, κατὰ τινας. Μετακληθεὶς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον τῷ 360, ἐξωρίσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον, ἐξωρίσθη καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἐπιζήσας δὲ μέχρι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθείσης τῷ 381, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτήν, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ· ἀλλ' ἀσθενήσας ἐκεῖ, ἐτελεύτησε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐθρήνησαν αὐτὸν πάντες οἱ τῆς Συνόδου ἐπίσκοποι ὡς ἑαυτῶν πατέρα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν.

Τὴν πνευματικὴν σου παρρῆσιαν, δεδοικῶς ὁ ἀποστάτης, φεύγει Μακεδόνιος· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πόθῳ σοὶ προστρέχουμεν, τῶν Ἀγγέλων ἐφαίμιλλε Μελέτιε, ἡ πύρινος ρομφαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντα τοὺς ἀθέους κατασφάττουσα· ὕμνουμέν σε τὸν φωστῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἤκμασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Β'. αἰῶνος· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους· πεσὼν δὲ εἰς πειρασμόν, μετᾴ-

κησεν εἰς τινα νήσον· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ παθὼν, ἔφυγε τοῦ λοιποῦ ἐκ τόπου εἰς τόπον, λέγων κατ' ἑαυτόν· Φεύγε Μαρτινιανέ, καὶ σῶζου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρῶν τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβησας Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένος εἰ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζᾶλης ὁ σῶσας με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ω'ς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν αἰσιδέαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὕξεντιου.

Ἦν ἡρχεν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, ὅτε τῷ 433 ἔτει ἐνεγράφη εἰς τὸ τέταρτον στρατιωτικὸν τάγμα τῶν Σχολαρίων, οὕτω καλουμένων ἐκ τοῦ σχολάζειν εἰς τὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς φυλακὴν. Ὑστερον δὲ μονάσας ἐπίτινος βουνοῦ τῆς Βιθυνίας, καὶ Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐκεῖ συναχθέντων μοναχῶν γενόμενος, καὶ φανείς καρτερικώτατος εἰς τὴν ἀσκησιν, καὶ ὀρθοδόξοτατος τὴν πίστιν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακός, τῷ 447-474 βασιλεύσαντος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Αὕξεντιε· νηεῖα, ἀγρυπνία, προσευχὴ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκίτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 15. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου. (Ὁρα Νοεμβρ. 22).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Ὁνήσιμε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω'ς ἀκτὶς ἐξελαμψας τῇ οἴκουμένη, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

✠ 16. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἡθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει ἐν Καισαρείᾳ· τῶν δὲ συναθλητῶν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Οὐάλης, Παῦλος, Σέλευκος, Πορφύριος, Ἰουλιανός, Θεόδουλος, καὶ πέντε Αἰγύπτιοι· Ἡλίας, Ἰερεμίας, Ἡσαΐας, Σαμουὴλ, καὶ Δανιὴλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κοινοῦσθε τὴν φοβερὰν προκειμένην, οἱ τῷ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τοῦτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαισμάτα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Ἐπὶ τῆς κατατῆρας τῶν Πόντων Ἀμασείας· ἠθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῷ 297 ἔτει. Ἐπωνομάσθη δὲ Τήρων, ἢ ὀρθότερον, Τίρων (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Τίρο, ὅπερ καὶ Τυρο γράφεται)· διότι, μόλις συναριθμηθεὶς εἰς τὸ τάγμα τῶν Τιρώνων, ὁ ἔστι νεοσυλλέκτων, ἡ πρωτοπείρων στρατιωτῶν, παρρησιασάμενος τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπέστη διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγαλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ σέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Ἐγεννήθη κατὰ τινας μὲν ἐν Ῥώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Τυρρήνῃ (Τοσκάνᾳ) προεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Ῥώμης θρόνον τῷ 440 ἔτει· ἀπέστειλε τέσσαρας τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 630 ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Μαρκιανοῦ τῷ 451 συγκροτηθεῖσαν κατὰ Διασκούρου καὶ Εὐτυχοῦς· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· ἐτελεύτησε τῷ 461.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχεία τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Λέων. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύσοις σεπτῆς Τριάδος, νύγασας φῶς τῇ σῇ ποιίμνῃ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχιππε. (Ὁρα Νοεμβρ. 22).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀρχιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· Σῶσον τοὺς πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

✠ 20. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἱταλίας· ἤμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, περὶ τὰ 886-919.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τ

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ μὲν Ὁσίου ἄδελφος καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καὶ ὃν ἤσκησεν· ὁ δὲ μέγας τῆς εὐσεβείας ὑπερασπιστὴς Εὐστάθιος, ὑπῆρχεν ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας· ἐγένετο πρῶτος τῆς Βερρόϊας (Χαλέπ) ἐπίσκοπος· εἶτα τῷ 325 παρουσιάσας εἰς τὴν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον, μετετέθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἀλλ' ὁ Μ. Κωνσταντῖνος πιστεύσας εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης, ὅπου ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τινας· ἄλλοι δὲ παρατείνουσι τὸν βίον αὐτοῦ μέχρι τῶν 360.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστήρ πολύφωτος, ἐκ τῆς εἰσῆς, ἀναλάμπας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ταῖς ἀρεταῖς τῶν θαυμασίων σου, θαυματοφόρε παμμάκαρ Τιμόθεε.

✠ 22. Ἡ εὐρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 287.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ χαρακτὴρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Βουκόλου διάδοχος (Φεβρουαρίου 6). Γηραιὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, 95 ἔτων, ὅτε ὁ Ε'. κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, τοῦ καὶ Ἀντωνίνου Φιλοσόφου καλουμένου, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης, καὶ παρακινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστόν, εἶπεν· «Ὁγδοήκοντα καὶ ἕξ ἔτη δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδέν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν Βασιλέα μου, τὸν σώσαντά με»; Ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, ἐκέλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἔτει, ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ὃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ὃ καὶ ἡ Ἐκκλησία παραδίδωσιν, ὃ καὶ μόνον ἐστὶν ἀληθὴ (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. δ'. κεφ. 14, καὶ 15).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρέπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίθασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιοθέτος, Ἱεράρχα

μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦ-
μέν σου, τὴν ἀξίεπαινον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνοντες.

✠ 24. Ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλῇ, ἀκτῖνας
ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν
συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται
τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ
τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ καὶ Προδρόμε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν
σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς
ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον,
ἐν κόσμῳ κηρύττεται τὴν μετάνοιαν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτων ἀρχόντων· ἐχρημάτισε πρό-
τερον ὁ Πατριάρχης καὶ πρῶτος τῶν ἐξ ἀπορρήτων· εἶτα τῷ 784 ἐψηφίσθη Κων-
σταντινουπόλεως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῶν βασιλέων Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς
Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐνήργησε τὴν συνάθροισιν τῆς περὶ τῶν ἁγίων
Εἰκόνων Ζ'. Οἰκουμένης Συνόδου· ἐγένετο ἡ εὐκλῆς τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ
τὸ φῶς τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου· ἐτελεύτησε τῷ 806 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα σελ. 288.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο'ρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, καὶ Χρι-
στοῦ μακάριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα, σέβεσθαι καὶ
προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἡλεγξας Εἰκονομάχων ἄθεον
δόγμα· διὰ τὸτό σοι βοῶμεν· ὦ Πάτερ, χαίροις σοφὲ Ταράσιε.

✠ 26. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου
Γάζης.

Ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐν Θεσσαλονικίᾳ τὴν πατρίδα· ἐμόνασε πρότερον ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσο-
λύμων μοναστηρίοις· ἐγένετο ἔπειτα Γάζης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος· ἐτε-
λεύτησε περὶ τὰ 450.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως . Ὅρα ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τοῖς τῶν αἱμάτων σου .

Ιερωτάτοις ταῖς τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολῇ κατηγαῖσαι, παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἱαμάτων ἐμπρέπεις δυνάμεισι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου .

Οὗτος, καὶ ὁ κατωτέρω εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναθλητῆς αὐτοῦ Βασίλειος, ἤμασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἡ'. αἰῶνος, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Γ' αὐτοῦ, ὅφ' οὐ καὶ πολλὰ ἔπαθον διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· ἐτέλεσαν δὲ τὸν βίον αὐτῶν ἀσκητικῶς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Προκόπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Εὐσφόρον σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἅπασαν, κακοδοξίας τὴν ἀχλὺν, διασκεδάζει τιμῶσά σε, οὐρανομύστα Προκόπιε ἐνδοξε .

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α' . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὴν νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι . Δόξα τῷ δεδοκί σοι ἰσχύϊ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Ταῖς ἀνω ζητῶν .

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκαλύψιν, ἐξῆλθες σοφέ, ἐκ μέσου τῶν συγχύσεων, καὶ μονάσας Ὅσιε, τῶν θαυ-

μάτων ἐλήφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ ταῖς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Ῥπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, στρατιωτικὸς πρότερον τὴν τάξιν· εἰς τα καταλιπὼν αὐτὴν καὶ μονάσας, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε'. αἰῶνος.

Ἀλληλουῖα.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31, Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

✠ 1. Τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

Εἰδωλολάτρις ἦν πρότερον, καὶ ἀκόλαστος τὸν βίον, ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς κατὰ Φοινίκην καταγομένη. Ὅσπερον δὲ προσελθοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἀσκητικoὺς τελέσασα, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὰ 126 ἐπὶ Ἀδριανοῦ Αἰλίου.

Ἀλληλουῖα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Εὐδοκία τὸ πνεῦμά σου.

✠ 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Ἡθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 802, λίθῳ βαρεῖ προσδεθεὶς τὸν λαμπόν, καὶ εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν τῆς Κοίλης Συρίας ῥιφθεὶς.

Ἀλληλουῖα· ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Ἡθλησαν ἐκ ἔτει 296 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀλληλουῖα· ἢ,

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 287.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ῥπῆρχεν ἐκ Λυκίας· ἐζησεν ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔτη ἔρημικῶς· μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν Παλαιστίνην· ἔκτισε μεγίστην Λαύραν παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ· ἐτελεύτησε τῷ 475 ἔτει.

Ἀλληλουῖα· ἢ,

Ἀπολυτέμνον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε· νη-
στεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θε-
ραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσ-
τρεχόντων σοι . Δόξα τῷ δεδοκóτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος .

Ἦθησαν ἐν ἔτει 950 ἐπὶ Δεκίου .

Ἀλληλουϊά· ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

✠ 6. Τῶν ἁγίων 42 Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ .

Ἦθησαν ἐν ἔτει 840 ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου .

Ἀλληλουϊά· ἢ, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Οἱ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἠθληκότες, ἀναδειχθέντες εὐσε-
βεῖς στεφανῶνται, τοὺς οὐρανὸς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ .
Πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, πόνοις καὶ τοῖς
αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωθεν αἰεὶ,
ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε .

✠ 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπη-
σάντων, Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου,
Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου .

Ἦθησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 296 ἔτει .

Ἀλληλουϊά .

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτη,
ἐπισκόπου Νικομηδείας .

Ἐξορισθεὶς ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων πρόσκυ-
νησιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 832 .

Ἀλληλουϊά .

✠ 9. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβα-
στεία τῇ πόλει μαρτυρησάντων .

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων καταγόμενοι, ἦσαν πάντες στρατιῶται τὴν τά-
ξιν ὑφ' ἓνα στρατηγόν . Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθέντες, καὶ δει-
νῶς ἐτασθέντες πρότερον, τελευταῖον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν Σεβάστειαν
τῆς Καππαδοκίας λίμνην, κατ' ὃν καιρὸν ὑπῆρχε ψύχος δριμύτατον, καὶ παγε-
τὸς πολὺς· ἐν ἧ διακαρτερήσαντες γυμνοὶ ὅλην τὴν νύκτα, παρακινεῦντες ἀλ-

λήλους εἰς τὴν μέχρι τέλους ὑπομονήν, καὶ νεκρωθέντες σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους, τὸ πρῶτ' συνεντρίβησαν τὰ σκέλη, καὶ οὕτω παρέθεντο τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ, τῷ 320 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λικινίου. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ ταῦτα, κατὰ Ἀλφάβητον· Ἀγγίας, Ἀγλαῖος, Ἀέτιος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιβιανός, Γαῖος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός, Δόμνος, Ἐκδίκιος, Εὐνοϊκός, Εὐτυχής, Εὐτύχιος, Ἡλιανός, Ἡλίας, Ἡράκλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξανθίας, Οὐαλέριος, Οὐαίλης, Πρίσκος, Σακερδῶν, Σεθεριανός, Σισίνιος, Σμάραγδος, Φιλοκτήμων, Φλάδιος, καὶ Χουδίων.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ᾧς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή-
θητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, φιλάν-
θρωπε δεσόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρά-
νοῖς Δεσπότη προσεκολληθήτε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσ-
σαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι,
ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων
πληθύν.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας
αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

✠ 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἀρχιεπισκό-
που Ἱεροσολύμων.

Διεδέχθη τὸν Μόδεστον τῷ 633 ἔτει· ἐτελεύτησε περὶ τὸ 638, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Συγγράμματα. Ἡ δὲ Ἐπιλυχνίος Εὐχαριστία· Φῶς ἰλαρόν.... ἡ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενη, ἔστι καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀρχαιοτέρα ὡς αὐτὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἐν Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὕτω λέγων· «Ἐδοξε τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, μὴ σιωπῇ τὴν χάριν τοῦ ἐσπερινοῦ φωτὸς δέχεσθαι, ἀλλ' εὐθὺς φανέντος, εὐχαριστεῖν. Καὶ ὅς τις μὲν ὁ Πατὴρ τῶν ῥημάτων ἐκείνων τῆς Ἐπιλυχνίου Εὐχαριστίας, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν· ὁ μὲντοι λαὸς ἀρχαίαν ἀφήσιν τὴν φωνήν, καὶ οὐδενὶ πώποτε ἀσεβεῖν ἐνομήσθησαν οἱ λέγοντες· Αἰνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ (ἴσως Θεόν). Εἰδέ τις καὶ τὸν ὕμνον Ἀθηνογένους ἔγνω, ὃν ὡσπερ τι ἀλεξιτήριον (ἢ ἄλλο ἐξιτήριον) τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλέλοιπεν, ὁρμῶν ἤδη πρὸς τὴν διὰ πυρὸς τελείωσιν, οἶδε καὶ τὴν τῶν Μαρτύρων γνῶμην ὅπως εἶχον περὶ τοῦ Πνεύματος». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Βασιλεὺς περὶ τῆς Ἐπιλυχνίου ταύτης Εὐχαριστίας, ἡ Ὑμνου Τριαδικοῦ, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον. Ὑστερον ὁμως φαίνεται ὅτι ὁ Σωφρόνιος, ἀναπληρώσας ἑλλείποντά τινα, ἐποίησεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὁποῖος ἤδη εὐρίσκεται· ὃθεν καὶ ἔφερε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἀλληλουῖα.

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν κατ' ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Συγριανῆς. Ἀλληλουῖα.

✠ 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (Ὁρα Ἰουνίου). Ἀλληλουῖα.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ἐγεννήθη τῷ 480 ἐν Νουρσίᾳ, τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἔσυρε πολλοὺς μιμητάς· διὸ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κασσίου τῆς Καμπανίας, καὶ κτίσας ἐκεῖ μοναστήριον, συνέστησε τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ (ὅπερ σημαίνει Ἑλληνιστὶ Εὐλόγημένος), Βενεδικτῶνων καλουμένων, δούς εἰς αὐτοὺς κανόνας καὶ τύπον διαγωγῆς. Ἐκ τούτου ὀνομάζεται καθηγητῆς, καὶ πρῶτος τῶν ἐν τῇ Δύσει μοναχῶν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ 543 ἔτει.

Ἀλληλουῖα.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Μαρτύρων.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ. Ἀλληλουῖα.

Ὁ μὲν Μάρτυς, ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 299 ἔτει. — Ὁ δὲ Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν περιχώρων Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, Θεοδώρου καὶ Ἀννης υἱός, Ἰωάννης καλούμενος πρότερον. Ἐνδυθεὶς δὲ τὸ μοναδικόσχημα ἐκ νεότητος, καὶ Χριστοδούλος μετονομασθεὶς, ἤσκησε κατ' ἀρχάς ἐν διαφόροις τόποις· εἶτα, λαβὼν ἄδειαν, καὶ βοήθειαν χρηματικὴν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀνήγειρεν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸν τε ναὸν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εἰσέτι σωζομένην βασιλικὴν μονήν, Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου καλουμένην. Ἐπιδραμόντων δὲ ἐκεῖ τῶν Ἀράβων, φυγὼν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Εὐβοίαν (Εὐριπον), ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, τῇ 16 Μαρτίου. Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, λαβόντες τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, μετεκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν μονήν, ἐνθα κατὰκειται μέχρι τῆς σήμερον πρὸς ἁγιασμόν τῶν μετὰ πίστεως προστερχομένων.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἀλληλουῖα.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἐγεννήθη τῷ 315, διεδέχθη τὸν Μάξιμον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῶν Ἱεροσολύμων θρόνον τῷ 350, ἐφάνη ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τρεῖς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων βασιλέων, Κωνσταντίου καὶ Οὐάλεντος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων ἀνακληθεὶς εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει. Τῶν ἱερῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπισημότερα εἰσὶν αἱ 25 Κατηχήσεις, θεωρούμεναι ὡς ἡ ἀρχαιότερα καὶ μεθοδικωτέρα ἐπιτομὴ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἀλληλουῖα.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χρύσανθου καὶ Δαρείου.

Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὴν πατρίδα ὁ Χρύσανθος, κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν, πίστιν ὑπὸ ἐπισκόπου τινός. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, ὅς τις ἦν Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, κατακλείσας αὐτὸν πρότερον εἰς φυλακὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, εἶτα τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ βλέπων, ἀποστείλας ἔλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Δαρείαν, παρθένον περικαλλὴ μὲν καὶ ἐλλόγιμον, εἰδωλολάτριν δέ, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτέλεσε τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ· ἵνα διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης, ἀποσπάσῃ αὐτὸν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ταύτην μᾶλλον ἐλκύσας εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ παρρησιασάμενοι ἀμφοτέρω τὸν Χριστὸν, ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου τῷ 284 ἐπὶ Νουμεριανοῦ, ριφθέντες εἰς λάκκον βορβορώδη.

Ἀλληλουῖα.

✠ 20. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀνααιρεθέντων.

Ἀλληλουῖα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἀλληλουῖα.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ἀλληλουῖα.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν 199 Μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα.

✠ 24. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀπολυτίκιον, Ὕχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, μετὰ χαρμοσύνης προεορτάσωμεν· ἰδὲ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φόβῳ καὶ θαύματι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

✠ 25. Ὁ Ευαγγελισμός τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μετὰ μῆνας ἐξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου Συλλήψεως ἀπεσταλὴ ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρὶάμ· ἣτις, ἐξελθοῦσα τοῦ Ναοῦ ὡς κόρη τελεία (Νοεμβρ. 21), ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἠσπάσατο αὐτήν, λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σῆ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ Παρθένος, μετὰ τινα ταραχὴν τῆς ψυχῆς καὶ διαλογισμὸν, καὶ φόβον, διὰ τὸν τοιοῦτον ἀσπασμὸν, τέλος, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτῆς ἀνερμήνευτον τοῦ Θεοῦ συγκατάδοσιν καὶ ἀπόρρητον οἰκονομίαν, καὶ πιστεύσασα, ὅτι πάντα δυνατὰ εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ βούλημα, ἀποκρίνεται ἐν ταπεινώσει· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τούτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπέρχεται ἐπ' αὐτήν· ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπισκιάζει τὴν πανάμωμον αὐτῆς γαστέρα· καὶ ὁ προαιώνιος Τίος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς συλλαμβάνεται ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ σαρκοῦται ἐκ τῶν ἀχράντων αὐτῆς αἱμάτων (Λουκ. α. 26-38).

Ἐχουσα λοιπὸν ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον ἡ μακαρία Παρθένος, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὰ ὄρεϊνά τῆς Ἰουδαίας μέρη, εἰς μίαν τῶν ἐκεῖ πόλεων (τὰ Ἱεροσόλυμα τυχόν, ἢ τὴν Βηθλεὲμ, ἢ τὴν Χεβρών, κατ' ἄλλους), ἐνθα εἶχε τὴν οἰκισιν ὁ Ζαχαρίας· ἵνα, εὐροῦσα Ἐλισάβετ τὴν συγγενῆ, συγχαρῇ αὐτῇ διὰ τὴν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς κυοφορίαν, ἣν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ἔμαθε· διηγηθῇ δὲ μᾶλλον πρὸς αὐτήν καὶ τὰ μεγαλεῖα, ὅσα ὁ Δυνατὸς εὐδόκησε ποιῆσαι δι' αὐτῆς. Καὶ ἀσπάζεται μεν τὴν Ἐλισάβετ, εἰσελθοῦσα πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, μόλις ἀκούσασα τῆς Μαρίας τὸν ἀσπασμὸν, αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάμνητον ἤδη ἔμβρυον σκιρτᾷ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ διὰ τοῦ τοιοῦτου σκιρτήματος, καὶ πρὶν ἔτι ἶδῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, προφητεύει τὴν ἀνατολὴν τοῦ νοητοῦ Ἠλίου. Ἀμέσως Πνεύματος ἁγίου πλησθεῖσα ἡ γηραιά Ἐλισάβετ, γνωρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου αὐτῆς, καὶ μακαρίζει μεγαλοφώνως καὶ τὴν κοιλίαν τῆς Θεομήτορος, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βασταζόμενον καρπὸν. Ἡ δὲ Παρθένος, κινηθεῖσα τότε καὶ αὐτὴ εἰς μίαν ὑπερφύη ἀγαλλίασιν πνεύματος, ψάλλει τὴν Δεοπρεπῆ Ὠδὴν, τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ πρώτην, δοξολογοῦσα τὸν ἑαυτῆς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡ γαλλία-

σε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρί μου· καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς ἐγγράφως παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Διηγόρος Λουκάς (ἀ. 39-55). Διὰ τοῦτο ἀξίως τάττεται ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ Πρώτη τῶν ἱερῶν Συγγραφέων τῆς Νέας Διαθήκης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τῇ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ, τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· **Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.**

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχυσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐν παντοίῳ με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· **Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.**

✠ 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ποιῶμεν εἰς δόξαν αὐτοῦ, ὡς ὑπουργήσαντος εἰς τὸ ὑπερφυές τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας Μυστήριον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, Ἀλληλουῖα· εἰδὲ μὴ,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργέ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

✠ 27. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀλληλουῖα.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Γλαρίωνος τοῦ Νέου. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρε-
 θουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων τῶν ἐπὶ Ἱελια-
 νοῦ ἀθλησάντων. Ἀλληλουϊα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως
 τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ περὶ τὰ 523, ἐδόθη εἰς τὴν ἀσκησιν ἐκ νεα-
 ρᾶς ἡλικίας· προεχειρίσθη ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Σιναίῳ Ὁρει μονῆς· συνέγραψε
 περὶ ἀρετῆς τριάκοντα λόγους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνων μίαν ἀρετὴν, καὶ
 ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεωρητικὰς προχωροῦντες, ἀναδιδάξουσι τὸν ἀν-
 ὄρωπον, ὡς διὰ βαθμίδων τινῶν, εἰς οὐράνιον ὕψος· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ σύγ-
 γραμμα τοῦτο ὀνομάζεται, Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 603, ἐτῶν
 ὀγδοήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρ-
 γησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους ξυναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
 πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη
 λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς αἰιθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα
 σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως,
 προσεχόντων Μακάριε· κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα
 γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει
 τιμώντων σε.

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαλ-
 γρῶν.

Ἀλληλουϊα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. Ὁρχ. σελ. 289.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἐχον ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Αὕτη, δωδεκαετῆς ἔτη οὖσα, ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἀ-
 λεξάνδρειαν, ἔζησε βίον ἁσώτου 47 ἐτη. Εἴτα, ὑπὸ περιμεργείας κινουμένη, ἀπῆλθε

μετὰ πολλῶν ἄλλων προσκυνητῶν εἰς Ἱερουσόλυμα, ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ὑψωσιν· ὅπου ἐδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας, καὶ πολλοὺς ἔσυρεν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἦν ἡμέραν ὑψέτω ὁ Σταυρός, ἡσθάνθη τρεῖς καὶ τετρακίς δυνάμειντινα ἀόρατον, κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐν ᾗ τὸ μετ' αὐτῆς πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδίστως εἰσῆρχετο. Πληγείσα οὖν τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάτισεν ἵνα μεταβάλη ζωὴν, καὶ ἐξίλεωσῃ τὸν Θεὸν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκόλως εἰς αὐτήν. Προσκυνήσασα δὲ τὸ τίμιον εὐλόν, ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καὶ ἐζησεν ἐν αὐτῇ 47 ἔτη ζωὴν σκληροτάτην καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, μόνῃ Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς συναντήσασα ἐρημίτη τινί, Ζωσιμᾷ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ἀπ' ἀρχῆς βίον αὐτῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεσεν αὐτόν, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἀχράντα Μυστήρια πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκράν ἐπὶ γῆς ἡπλωμένην, καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, ταῦτα λέγοντα· « Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψον ᾧδε τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ ἦν ἐκοινωνήσα τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ ». Τάττεται δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς τῷ 378 ἔτει, ἢ τῷ 437, κατ' ἄλλους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσωθῇ τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττῃσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν ἀγώνων σου πόνοις θεόληπτε, τὸ τῆς ἐρήμου τραχὺ καθηγιάσας· διό σου τὴν μνήμην δοξάζομεν, ἐν ὕμνω δαίαις Μαρία τιμῶντές σε, ὅσια Ὅσιων ἀγλαῖσμα.

✠ 2. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἦν ἐκ Σικελίας, Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης υἱός. Διὰ δὲ τὴν τῆς πατρίδος αὐτοῦ αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, φυγὼν ἐκεῖθεν, καὶ ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβάς, κατήντησεν εἰς Κωνσταντινῆσιν, ὅπου καὶ ἐλίψεις πικρὰς ὑπέμεινε διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον. Τελείας δὲ ὁσίως τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, καὶ ἀριστος ἄσματογράφος χρηματίσας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 883. — Οἱ ἄσματικοὶ Κανόνες τῶν Μηναίων πλὴν ὀλίγων τινῶν, οἱ λοιποὶ πάντες τοῦ Ἰωσήφ τούτου εἰσὶ πόνημα, ἐχόντες εἰς τὴν ἐνάτην Ὁδὴν ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰωσήφ. Αὐτὸς ἐξεπώνησε καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἱεράν βίβλον, τὴν καλουμένην Παρακλητικὴν. Διὰ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἐπνομάζεται κατ' ἐξοχὴν Ὑμνογράφος.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ ἑτέρων πέντε .

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλισπίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης .

✠ 8. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμῆ .

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐφυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς .

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας .

Οὗτος ὑπῆρχε σύγχρονος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου κατέστη· ἤθλησε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ τῷ 85 ἔτει, βληθεὶς, ὡς λέγουσιν, εἰς χάλκινον βουν πεφυρακτωμένον. Περί τούτου γράφει ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ ἐστὶν ἐπίσκοπον τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίας· Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ Μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς (Ἀποκ. β'. 13).

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου .

✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίου, Πάπα Ῥώμης .

✠ 14. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου .

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος .

✠ 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων παρθένων καὶ ἀνταδελφῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας .

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι .

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Δεκαπρόλιτου .

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

✠ 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Γνωρισθεὶς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φανεὶς τῶν χαρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱερουργὲ Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ὁ μέγας δυνατὸς καὶ ἐνδόξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ὑπῆρχεν ἐκ πατρὸς μὲν Καππαδόκης τὸ γένος, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος· Τριβένος, ὃ ἐστὶ Χιλίαρχος τὸ ἀξίωμα, καὶ εἰς τοὺς πολέμους λαμπρὸς καὶ τροπαιοφόρος, ἀφ' οὗ καὶ ἐπονομάζεται. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, παρρήσιασάμενος τὸν Χριστὸν, ὃν ἐκ προγόνων σεβόμενος ὑπεκρύπτετο ἕως τότε, πολυειδεὶς τε βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείνας, καὶ κατὰ πάντα Τροπαιοφόρος ἀναδείχθεις, καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ γενομένων θαυματουργιῶν πολλοὺς ὁδηγήσας εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, τελευταῖον ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν τῷ 296 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ Λεῖψανον (ἄθλον ποῦ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου), κομισθέν ὑπὸ τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κωμόπολιν Λυδδαν, ἀναμφιδόλως πατρίδα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατετέθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀνεγερθέντα Ναόν (Νοεμβ. 3).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὴς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίαις σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

Αὕτη, ἐν παρθενίᾳ ζήσασα, καὶ ἐκ νεότητος κατατήξασα ἑαυτὴν πόνοις ἀσκητικοῖς καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ διὰ τούτων τοῦ χαρίσματος τῆς θαυματουργίας ἀξιωθείσα παρὰ Θεοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐ σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Ὅρα ὅπισθεν.

✠ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἕλλην, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ τὴν Λιβύην Πενταπόλεως, ὡς λέγουσί τινες. Προσελθὼν δὲ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως Ῥώμης· ὅπου διατρίβων συνέγραψε, διὰ προτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ αἰτήσεως τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, δεύτερος τοῦ Ματθαίου. Ὑστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτήν, καὶ πρῶτος τὴν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Ἐκκλησίαν συστήσας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος, ὡς λέγουσιν. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὁ Λέων, τὸ δεύτερον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), ἵσως διότι ἡ ἀρχὴ τῆς κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου ἐστὶν ἡ ἐν ἐρήμοις διαγωγή τοῦ Προδρόμου, ἔνθα ζῶσιν οἱ λέοντες· ἢ, κατ' ἄλλους, διότι χαρακτηρ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ διακριτικός ἐστὶν ἡ τῇ Χριστῷ βασιλείᾳ, ὡς καὶ τὸ ζῶον αὐτό ἐστὶ βασιλικόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Ε'ξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ρητόρων πλοκαῖς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειας.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἦν πρωτεῖς ἀδελφός τοῦ Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Κλωπᾶ ἢ Κλεόπα, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, ἀδελφοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνηστορος. Ἐγένετο δεύτερος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, διάδοχος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου· ἐτελεύτησε σταυρωθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ τῷ 107 ἔτει, ὑπάρχων ἐτῶν 120.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Χριστοῦ σε συγγενῇ, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερόρον, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάινην ὀλέσαντα, καὶ τὴν

πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σε λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀξέρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον, τὸν Σεηγόρον Συμεών, φωταγωγεῖται κραυγάζουσα· Χαίροις Μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

✠ 28. Τῶν ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

✠ 29. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι ἐχηρμάτισαν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταί, δς τις καὶ ἀναφέρων αὐτοὺς ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγει· Ἀσπάζονται ὑμᾶς.... Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου (ιβ'. 21). Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἰάσων ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἧς καὶ ἐπίσκοπος ἐγένετο· ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας, γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου. Καλῶς δὲ τὰς ἐαυτῶν Ἐκκλησίας ποιμάναντες ἐπὶ χρόνον ἱκανόν, ἀπῆλθον πρὸς τὰ δυτικά μέρη, ἵνα καὶ ἄλλους ὠφελήσωσι. Καὶ καταλαβόντες τὴν νῆσον Κέρκυραν, γίνονται εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς πρῶτοι Κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκεῖ τελευταῖον πληροῦσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, πολλὰ πρότερον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ παθόντες. — Ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν σωζόμενος ἀρχαιότατος Ναὸς ἐν τῇ παλαιᾷ τῆς Κερκύρας πόλει, καὶ, τῶν Ἀγίων, κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενος, βεβαιοῖ τὰ τῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφετιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 30. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὁὗτος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (Σεπτεμβρ. 26), οὗς ὁ Κύριος ἐπωνόμασε Βοανεργές, ὃ ἐστὶν υἱὸς βροντῆς, ὡς μεγαλοκήρυκας καὶ θεολογικωτάτους, ἡ διότι, ὡς λέγουσι τινές, ἐπειδὴ οἱ ἔκτινος κώμης Σαμαρείται οὐκ ἐδέξαντο τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐπιξένωσιν, οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ζήλου πλησθέντες ἐπεθύμησαν ἵνα καταβῇ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ κατακαύσῃ τοὺς ἀξένους ἐκείνους (Μάρκ. γ'. 17. Λουκ. γ'. 52-54). Τούτου οὖν τοῦ Ἰακώβου τὴν παρήρησιαν εἰς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα μὴ ὑποφέρων Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου υἱός, καὶ τοῦ Μ. Ἡρώδου ἐγγονός, συλλαβὼν αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ἐν μαχαίρᾳ κατέσφαξε τῷ 43 ἔτει· καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ ποτήριον, ὃπερ προεῖπεν εἰς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ (Ματθ. κ'. 23). — Ὁ δὲ Ἡρώδης, κατελθὼν τὸ ἐφεξῆς ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνδυσάμενος βασιλικῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημηγόρει πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων. Καὶ ἐνῷ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὸν κόλακες προσηγόρευον αὐτὸν Θεόν, λέγοντες· Θεοῦ φωνὴ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου· πατάσσεται παρευθὺς ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, διότι (λέγει ὁ ἱερὸς ἱστοριογράφος) οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκληροδωτός, ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ (Δεκεμβρ. 29), κατέστρεψεν ἐλεεινῶς τὸ ζῆν μετ' ὀλίγον (Πράξ. ιβ'. 19-23).

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς Θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλήσῃς σε, ἀγάπην πατρός,
παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ τῷ
συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ ἡξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν Θεῖαν
Μεταμόρφωσιν.

Μ Η Ν Μ Α Γ' Ο Σ.

Ἐχων ἡμέρας 91. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Ὁ μέγας οὗτος Προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλάδελφος καὶ ὁρηνητικώτατος, ὁ
πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀγίας Πόλεως, ὑπῆρχεν υἱὸς Χελ-
κίου, ἐκ φυλῆς ἱερατικῆς, ἐκ πόλεως Ἀναθῶν, ἐν γῇ Βενιαμὴν, ἡγιασμένος ἐτι ἐκ
κοιλίας μητρός, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος περὶ αὐτοῦ λέγει· Πρό τοῦ με πλάσαι σε
ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε· καὶ πρό τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγία-
κά σε, Προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε (Ἱερ. α'. 5). Προεφήτευσεν 40 ἔτη,
ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ· ὅτε, γενομένης τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ
ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ ὀλίγων μόνον τινῶν ἀφεθέντων πρὸς ἐργασίαν τῆς γῆς, ἔμεινε
καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, κατὰ ἀδειαν Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου Ναβουχοδονό-
σορ, κλαίων καὶ πενθῶν ἀπαρὰ μύθητα τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν
τῶν ὁμογενῶν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι, παρανομήσαντες πάλιν, καὶ
φοβούμενοι τὴν τῶν Χαλδαίων ἐκδίκησιν, ἐφυγον εἰς Αἴγυπτον, συμπαραλαβόντες
βιαίως καὶ τὸν Ἱερεμίαν μετὰ Βαρούχ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ γραφέως· ὅπου
προφητεύων κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, ἐλιθοβολήθη ἐν Τάφναις ὑπὸ
τῶν ἰδίων ὁμογενῶν, περὶ τὸ 583 πρὸ Χ., μὴ ἀνεχομένων ἀκούειν τὴν τῶν λόγων
αὐτοῦ ἀλήθειαν, καὶ τοὺς δικαίους ἐλέγχους. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς κεφάλαια
51 διηρημένη, καὶ οἱ θρήνοι εἰς 5, τὰττεται ἡ δευτέρα τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἱερεμίου τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες,
δὲ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. (Ὅρα Ἰανουαρ. 18).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στυλος γέγονας ὀρθοδοξίας, Θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων,
τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν

Υἱὸν ὁμοῖσιον ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτεue, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ο ῥθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνσας τὸν σπóρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἰ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν πανίερον, τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ ἀνίδιμε Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γάρ ἐστι πιστῶν τὸ κραταίωμα.

✠ 4. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ 288. Ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας· ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα κατωτέρω.

✠ 5. Τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ 315. Ἐκ Λακωνίας· ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 315.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφεῖς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσσυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὠραιότατη Εἰρήνη· αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σου φοινιχθεῖσα, πλάνην τε καταβαλοῦσα τῆς ἀθείας· διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πολυάθλου.

Ὁ πιστὸς οὗτος Σεράπων τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἀρετῆς ἐντελεστάτη εἰκὼν, καὶ ἐξαιρέτως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ζαρὲ καὶ Βοσόρρας, καὶ τοῦ Ἀβραάμ πέμπτος ἀπόγονος· ἄνθρωπος ἀληθινός, ἀμemptos, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός πονηροῦ πράγματος, καὶ διὰ ταῦτα ὑπέρπλουτος, καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένος ὑπὸ Θεοῦ, ὥς οὐδεὶς ἄλλος τῶν κατοίκων τῆς Αὐσιτίδος χώρας, πατρίδος αὐτοῦ, τῆς μεταξύ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας κειμένης. Ἀλλὰ κατὰ θεῖαν συγχώρησιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, στερηθεὶς διαμικρὰ καὶ τέκνων, καὶ πλούτου, καὶ δόξης, καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληρωθεὶς κατ' ὅλον τὸ σῶμα φοβερώς, ἐνεκαρτέρησε γενναίως εἰς τὴν ἀπαραδειγματίωτον ταύτην συμφορὰν ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Εἶτα, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανελθὼν πάλιν εἰς εὐδαιμονίαν λαμπροτέραν τῆς πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, τὰ δὲ πάντα 240, ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν περὶ τὸ 1350 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν μόνον ἔτος διήκρυσεν ἡ πληγὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἔζησε μετ' αὐτὴν 140 ἔτη, πάντα δὲ, 240.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἰωβ, συλῆσαι ἐμχανᾶτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν ἐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ πνεύματος· εὗρε γὰρ ὠπλισμένην τὴν τοῦ ἀμέμπτου ψυχὴν· ἐμὲ δὲ καὶ γυμνώσας ἡχημαλώτευσεν. Προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ῥῦσαι με τοῦ δολίου Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβὴς καὶ ἀμemptos, ἡγιασμένος τε ὡφθὴς πανένδοξε, Θεοῦ Σεράπων γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰωβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

✠ 7. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ.

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ἃν περ ἐξ Ὁρῆς ἀγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σε Σῶτερ ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τῆς κρατύνας καὶ τῆς πιστῆς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περισώζεις διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο΄ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγούμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 8. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, ἡγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Περὶ μὲν τοῦ Ἀποστόλου δὲρα Σεπτεμβ. 26. Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν διάκονος τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας, λαμπρὸς κατὰ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν, καὶ θαυμασίως τὴν ἀρετὴν. Τῷ δὲ 373, ὅτε Θεοδόσιος ὁ Μέγας ἐνέδυσσε τὴν βασιλικὴν πορφύραν Ἀρκάδιον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ, ἐπταετῇ ὄντα, ἐκλεχθεὶς ὁ Ἀρσένιος ὑπὸ Δαμάσου τοῦ τῆς Ρώμης ἀρχιεπισκόπου, ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ βασιλόπαιδος τούτου. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διδάσκειν αὐτὸν ὡς ἰδιώτην, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ νέου ἑπαρσιν καὶ ἰσχυρογνωμίαν, μᾶλλον δὲ καὶ κινδυνεύσας ὑπ’ αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατέλειπε τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Θηβαΐδος Σκήτην· ὅπου τελέσας τὸν ὑπόλοιπον βίαν ἀσκητικῶς, ἐτελεύτησε τῷ 445, ἐτῶν 95.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκηδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἀρσένιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγῆσται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Ἀρσένιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι, τῷ τοῦ Δεσπότης Διόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφρσιν.

† 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ὁ μὲν Προφήτης ὑπῆρχεν υἱὸς Ἀμώς, ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καταγόμενος. Προεφητεύσεν ἐν ἡμέραις Ὀζίου (τοῦ καὶ Ἀζαρίου καλουμένου), Ἰωάθαμ, Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. Περὶ δὲ τὸ 681 πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανασσῆ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ εὐσεβεστάτου Ἐζεκίου, ἐλέγχων τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ, ἐπιονίσθη διὰ ξυλίνου πρίονος· καὶ οὕτως ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Ὀνομάζεται ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὁ Εὐτονώτατος καὶ Μεγαλοφωνότατος, διὰ τὸ κάλλος καὶ ὕψος τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 66 κεφάλαια διηρημένη, τάσσεται ἡ πρώτη τῶν Μετξόνων Προφητῶν. Τούτῃ ἐστὶ καὶ ἡ Ε'. τῆς Στιχολογίας Ὁδῇ. Ἐκ νυκτὸς ἀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, κτλ. — Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου λέγουσι τερατῶδη καὶ μυθῶδη πολλὰ, ὅσα ἐγέννησεν ἡ ἀμάθεια καὶ δεισιδαιμονία· ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὸ νομίζειν, ὅτι, ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἔδλεπτε τις αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ἢν ἀδύνατον ἀποθανεῖν αὐτὸν κατ' αὐτὴν αἰφνιδίως, ἢ ἐκ συμδεδηκότος τινός. Ἐντεῦθεν προῆλθε τὸ περιαδόμενον ἐκεῖνο· Χριστοφόρον ἀφ' οὗ ἰδὲς, ὑπερέσφαλῃς βαδίξεις. Ἐκ τούτου ἡ συνήθεια τῶν παλαιῶν τοῦ τιθεῖναι τὰς εἰκόνας αὐτοῦ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν τὰς εἰσόδους, ἵνα οἱ εἰσερχόμενοι βλέψωσιν αὐτάς. Ἡ δὲ ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὅπερ δηλοῖ Χριστὸν φέρειν, παρεκίνησεν ἀναμφιδόλως τοὺς ζωγράφους, ἵνα ζωγραφίζωσιν αὐτὸν, βαστάζοντα ἐπὶ τῶν ὤμων νήπιον τὸν Ἰησοῦν· οὐχὶ ὁμως ἔχοντα καὶ πρόσωπον κυνὸς (σκύλου), ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν ζωγράφων. Ἡθλήσε δὲ ὁ Μάρτυς ἐπὶ Δεκίου τῷ 250 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου τὴν μνήμην Κύριε ἐορταίζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοίδιμε· ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτραίνωσας τοῖς ὑφ' ἥλιον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται.

✠ 40. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, ὀνομαζόμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Ματθαίου, Σ. Κανανίτης, ὑπὸ δὲ τοῦ Λουκᾶ, Σ. Ζηλωτῆς (Ματθ. ι. 4. Λουκ. ε'. 15)· καὶ ὅτι τὸ Κανανίτης ἐρμηνεύεται εἰς τὸ Ζηλωτῆς, ἐκ τοῦ Κανᾶ, ὅπερ δηλοῖ Ζήλος, κατὰ τοὺς ἐρμηνευτάς. Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ νυμφίος τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γενομένου γάμου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ (Ἰωάν. β'. 1-11).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα ἀπαισμάτων ἄφεσιν, παραύσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβοῦντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγαλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τὰ Γενέθλια, ἦτοι τὰ Ἑγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τῇ 20 Νοεμβρίου, καταβλήθησαν τὰ θεμέλια τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει, Ἰνδικτιῶνος 3, Μαΐου μηνὸς 11, ἡμέρᾳ β' τῆς ἑβδομάδος, ἐγένοντο τὰ Ἑγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου· καὶ ἀφιερθεῖσα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνομάσθη Κωνσταντινουπόλις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου — Ὁ δὲ Ἱερομάρτυς ἤβλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Μώκιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἑγκαινίων, ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυ-
τῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται δια-
μένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βρωῶσα
πρὸς αὐτήν· Χαῖρε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Καθοπλισθεὶς τῷ Θυρεῷ τῆς πίστεως, τῆς ἀσεβῶν ταῖς
παρατάξεις ἔτρεψας, καὶ ἐδέξω δόξης στέφανον, παρὰ
Κυρίου μάκαρ Μώκιε· διὸ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, πε-
ρίσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκό-
που Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος ἐν Βεσανδούκῃ, κώμῃ τῆς Πα-
λαιστίνης μικρᾷ, ἐκ γονέων πτωχῶν, Ἰουδαίων τὸ γένος. Μετῆλθε τὸν μοναχι-
κὸν βίον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· καὶ μνησάμενος πᾶσαν ἀρετὴν τῶν μοναχῶν τῆς
Αἰγύπτου, ἔλαθεν ὕστερον πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν ἰδίῳ
μοναστηρίῳ. Ἐδιδάχθη τὴν Ἑβραϊκὴν, Αἰγυπτιακὴν, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ
Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκ τούτου ἐκαλεῖτο Πεντάγλωσσος. Περὶ τὸ 368,
ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Σαλα-
μῖς, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ θαρσύνων, καὶ πάσης αἵρέσεως ἀμόλυντον,
ἐτελεύτησε περὶ τὸ 438 ἔτος, ζήσας ἔτη 105, κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συ-
ναξαριστὴν, 115. Μεταξὺ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων τιμᾶται μᾶλλον τῶν
λοιπῶν τὸ Πανάριον (ἐκ τοῦ Α. Panarium), ὃ ἐστὶν Ἀρτοφόριον, ἡ Ἀρ-
τοθήκη, περιέχον ἀποδείξιν τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, καὶ ἀνασκευὴν τῆς
πλάνης 80 αἵρέσεων. — Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπόλιτης τὴν πατρι-
δα, λαμπρὸς τὸ γένος, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο ἐπί-
σκοπος Κυζίκου· τῷ δὲ 715 προσεβιβάσθη εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρό-
νον. Ἀλλ' ἐπειδὴ γενναίως ἀντέστη εἰς τὸ περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων πρόσταγμα
Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ τῷ 730 ἔτει, καὶ ζήσας τοῦ
λοιποῦ ὡς ἰδιώτης, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἑτῶν 95. Τὸ περὶ τῶν Ἐξ Οἴκου-
μενικῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτιστον τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων. Ἐχρημάτισε δὲ
καὶ ἀσματογράφος ὁ αὐτός, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶν Στιχηρῶν
Ἰδιωμῶν, ἐξ ὧν καὶ τὰ εἰς τὴν Ἱσαπαντὴν· Λέγε Συμμεῶν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πισταὶ
κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι
γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων ταῖς γλώσσας, δόγματα σοφᾶ

τατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

✠ 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίου βασιλέως.

Ἀπολυτίκιον· Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 306.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργουσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν διетήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν· πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἦθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου· διὰ τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ, σὲ στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✠ 14. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν πατρίδα, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἦθλησεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ τῷ 251, ἐπὶ Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος, τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς· διὸ ὑμνοῦμέν σε σήμερον, Μάρτυς Θεόφρων, Ἰσίδωρε ἔνδοξε.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ μὲν Ἀχιλλίος ἦν εἰς τῶν 318 Θεοφώρων Πατέρων τῆς Α'. Οἰκουμένης Συνόδου, τελευτήσας περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος. — Ὁ δὲ Παχώμιος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἄνω Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου ἐκ γονέων εἰδωλολατρῶν· ἐστράτευσε πρότερον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· εἴτα, τὰς ἀρετὰς τῶν Χριστιανῶν βλέπων, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ἐμαθήτευσεν ὑπὸ τὸν ἐρημίτην Παλάμωνα· ἐγένετο περιδότης εἰς τὴν ἀρετὴν, δι' ἧς ἐνέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβεννησίαν, μοναστηρίων καὶ σκήπτων, καὶ κατέστη Κοινοβιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 14 χιλιάδας· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Παχώμιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Παχωμίε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἡξίωσαι, τῷ τῷ Δεσπότην θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεισιν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς οἴκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ὑμνήσωμεν ἐκβοῶντες· Παρρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κράζωμέν σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

✠ 16. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου.

Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας; καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίου καὶ Ἰουνίας.

Τούτους ἀναφέρει ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς καὶ συναιχμαλώτους μου, οἱ τινὲς εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονόσιν ἐν Χριστῷ (ἱε'. 7).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Οὗτοι ἐκ διαφόρων πόλεων ὄντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεσίου τῷ 250.

Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλοῦϊα· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 306.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου. Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνωτέρω.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ἐπὶ τῆς ἐκ τινος χώρας τῆς Φοινίκης, καλουμένης Λιβάνου, υἱὸς πατρὸς μὲν Βερουκίου, ἀρχιερέως τῶν Χριστιανῶν, μητρὸς δὲ Ῥωμυλίας· ἰατρὸς τὴν τέχνην, κρυπτόμενος εἰς ἐλαϊῶνά τινα διὰ τὸν τῶν εἰδωλολατρῶν φόβον· συλληφθεὶς δέ, ἤθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διαβασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὴ Θαλλελαίε.

✠ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ μέγας οὗτος καὶ αἰόδιμος Ἀ. Βασιλεὺς Χριστιανῶν ὑπῆρχεν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους), καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγεννήθη τῷ 272 ἔτει ἐν Ναίσσῳ τῆς Δαρδανίας, πόλει ποτὲ τοῦ Ἑλλησπόντου, κατὰ τινος. Τῷ 306 ἔτει, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς, ἀνηγορεύθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312 μαθὼν ὅτι ὁ Μαξέντιος μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξέστράτευσεν εἰς Ἰταλίαν· ὅπου ἀπερχόμενος ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μεσημβρίας, κάτween τοῦ ἡλίου, στύλον φωτεινόν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης· Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα φανείς καθ' ὕπνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, παρήγγειλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροειδοῦς ἐκείνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ· ὁ δέ, ἐγερθεὶς τὸ πρωῒ, διώρισεν ἀμέσως τὴν τούτου κατασκευὴν, ὀνομάσας αὐτὸ Λάβαρον (Labarum, ὅπερ ἐτυμολογοῦσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λάφυρον)· ὅ ἐστι, Σημαίαν πρὸς νίκην καὶ λαφυραγωγίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Χ., καὶ κροτήσας τὴν μάχην τῇ 28 Ὀκτωβρίου, ἐνίκησε κατακράτος τὸν Μαξέντιον· ὃς τις καταδικώμενος, ἐπνίγη εἰς τὸν Τίβεριν ποταμόν. Ὁ δὲ Κωνσταντίνος, εἰσελθὼν τῇ ἐπαύριον εἰς Ῥώμην μετὰ θριάμβου, ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας αυτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Λικινίου βασιλεύοντος, εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτον, ζηλοτυπήσαντα ὑπερον, καὶ ἐκδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς, πολεμήσας ἀπαξ καὶ δις, κατεξώλόθρευσεν εἰς τέλος τῷ 323 ἔτει· καὶ οὕτως ἔμεινεν αὐτὸς μο-

νάρχης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· ἔπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοὶ, ἐθριάμβευσεν ὁ Χριστιανισμός, καὶ κατελύθη ἡ εἰδωλολατρεία. Τῷ 325 συνήθροισεν τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ'. Οἰκουμένην Σύνοδον, ἣν καὶ ἐτίμησε διὰ τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας. Τῷ 328, κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου, κατέβαλε τὰ Σεμέλια τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν μετακομισθέντος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐπωνομάσθη καὶ αὕτη Νέα Ῥώμη. Τελευταῖον ἀσθενήσας κατὰ τὴν Νικομήδειαν, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (εἰς Κωνσταντ. Βιβλ. δ'. 61-62), ὁμοίως καὶ τὸν Σωκράτην, καὶ Σωζόμενον, αἰτήσας καὶ λαθὼν τὸ θεῖον Βάπτισμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων Μυστηρίων ἀξιώθεις, ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τὴν 21, ἢ 22 Μαΐου, ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, ἐξ ὧν ἐβασίλευσε 31. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ, ἐνεχθέν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῷ τῶν Ἀποστόλων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν Ῥώμῃ τῷ 324 ἔτει ὑπὸ τοῦ ἀγίου Σιλδέστρου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσιν Πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περίσῳζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλόνηρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνῃ ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

✠ 22. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου. Ἀλληλουϊα.

✠ 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ, ἐπισκόπου Συννάδων. Ἀλληλουϊα.

✠ 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐξ Ἀντιοχείας, ἐξήσεν ἐπὶ στύλου, ἐπωνομάσθη Συμεῶν ὁ νέος Στυλίου, ἐτελεύτησε τῷ 395 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Συμεῶν· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαθὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προσ-

τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν στυλὸν τεκτηνᾷμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαιμαμάτων τῇ αἴγλῃ Ὅσιε, εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῆ Προδρόμου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως θεῖον θησαυρίσμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θηηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κάρπε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου. Ἀλληλουῖα.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας. Ἀλληλουῖα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλματῶν. Ἀλληλουῖα.

Ἡ μονὴ αὕτη, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐκτίσθη ὑπὸ Δαλμάτη Πατρικίου, ἀνεψιοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσιν, ἐπω-

νομάσθη οὕτως, ἐξότου ὁ Δαλμάτος διεδέχθη ἐν αὐτῇ τὸν Ἰσαάκιον (Αὐγύς. 3). Πιθανώτερον ὅμως, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην πληθυντικῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Δαλμάτων. — Τὴν μονὴν ταύτην ὁ Κοπρώνυμος ἐποίησεν ὕστερον στρατώνα, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν· « Καὶ τὴν τοῦ Δαλμάτου δὲ λεγομένην μονήν, ἀρχαίαν οὖσαν, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέρων πασῶν, ἀφ' ἧς ἀπελάσας τὸς μοναχοὺς, στρατιωτῶν αὐτὴν πεποίηκε καταγώγιον ». (Χρονικ. ΙΕ'. η.).

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Ἀλληλουῖα.

Μ Η Ν Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ, φιλόσοφος Πλατωνικός· προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοὺς διωγμοὺς, οὓς ἐβλεπε τοὺς Χριστιανοὺς ὑπομένοντας· ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην, ἔδωκεν εἰς Μάρκον τὸν Αὐρήλιον ἔγγραφον ἀπολογίαν, δι' ἧς ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγιότητα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 167 ἔτει.

Ἀλληλουῖα.

✠ 2. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Διεδέχθη τὸν Ταράσιον τῷ 806, ἀντίστη γενναίως, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν, εἰς τὸ πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ὑφ' οὗ ἐξορισθεὶς ἐν τινι μοναστηρίῳ, ἐτελεύτησε τῷ 827 ἐτῶν 70.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτῆσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἔνδοξε, ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδάσκαλον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ. Ἀλληλουῖα.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐτέθη εἰς τὸν θρόνον τῷ 320, ἀπέστειλε τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 330. Κατ' ἄλλους δέ, γενόμενος ὁμολογητὴς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐτελεύτησε τῷ 312 ἔτει. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Τριαδικοὶ τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες οὐκ εἰσὶ τοῦ Μητροφάνους τούτου ποίημα, ἀλλ' ἐτέρου ὁμωνύμου, ἐπισκόπου Σμύρνης χρηματίσαντος, περὶ τὰ μέσα τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανῶς σὺ ἐδογματίσας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ἠΐξησας, τὸ πιστόν σου ποίμνιον· σὺν Ἀγγέλοις ὅθεν Μητρόφανες, συναγάλλῃ νῦν, καὶ Χριστῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

✠ 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. (Ὅρα Φεβρ. 8).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεὶ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως ἀθλητῆς καὶ ἀριστεύς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγοῦ τῶν δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνεις αἰεὶ, πάντας τοὺς προσφεύγοντας, τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀγία σου σκέπη. Διὸ βοῶμεν· Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων, παμμακάρε Θεόδωρε.

✠ 9. Τοῦ ἐν ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον εορτάζεται κυρίως ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ· τῇ δὲ 18 Ἰανουαρίου ἡ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας φυγὴ αὐτοῦ, ὡς πρόξενος ἀγαθῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καθότι συγκροτηθεῖσα δι' αὐτῆς ἡ ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδος, ἐξωστράκισε τὸ βλάσφημον τοῦ Νεστορίου δόγμα. Ὅρα Ἰανουαρίου 18.

Σημείωσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καὶ ἡν γίνεται τὸ θεινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος σπρί-
φισθαι πάλιν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν τὰς νύκτας εἰς ἡμέας, σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων θείοπνευστον ἐγκαλ-
λώπισμα, Κύριλλε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτι-
σας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς τῶν αἱρέσεων πλοκαῖς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
Χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλού-
τισας, πάντα τὰ ζιζάνια, Νεστορίου ἐκκόψας· ὅθεν καὶ παρί-
στασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων μάκαρ
ἐκτενῶς, πᾶσι πταισμάτων ὠρῆσασθαι ἄφεςιν.

✠ 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

✠ 11. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα·
καὶ ταῦτα μόνᾳ βέβαια περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Περί δὲ
τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λέγουσι πάντες, ὅτι ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἀραβίαν,
καὶ Περσίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, φέρων εἰς αὐτοὺς, τὸ κατὰ Ματ-
θαῖον Εὐαγγέλιον, Ἐβραϊστὶ γεγραμμένον, ὅπερ, μετὰ 100 ἔτη, εὗρεν ἐκεῖ ὁ Πάν-
ταινος, φιλόσοφος Στωϊκός, καὶ περίφημος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανικῆς scho-
λῆς διδάσκαλος (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Ε'. 19). Ἐτελεύτησε δέ, κατὰ τὴν κοι-
νοτέραν γνώμην, σταυρωθεὶς, ἡ ζῶν ἐκδαρεῖς τὸ σῶμα ἐν Ἀλδανοπόλει τῆς Ἀρ-
μενίας, ὅπερ φαίνεται βεβαιουῖσα καὶ ἡ ἀρχαία τῶν Ἀρμενίων παράδοσις. — Τι-
νὲς νομίζουσιν, ὅτι Βαρθολομαῖος καὶ Ναθαναὴλ ἐστὶν εἰς καὶ ὁ αὐτός· διότι, λέ-
γουσιν, οὐδαμοῦ φαίνεται ἡ τοῦ Βαρθολομαίου κλήσις, ἐνῷ σημειοῦται ἡ τοῦ Να-
θαναὴλ (Ἰωάν. ἀ. 46-52). Ὅτι οἱ περὶ τοῦ Βαρθολομαίου λαλοῦντες Εὐαγγελισταί,
ἀποσινωπῶσι τὸν Ναθαναὴλ· ὁ δὲ Ἰωάννης, ὃς τις μόνος ἀναφέρει αὐτόν, οὐδὲν
περὶ Βαρθολομαίου λέγει. Ὅτι τὸ Βαρθολομαῖος οὐκ ἐστὶν ὄνομα κύριον, ἀλλὰ πα-
τρωνυμικόν, σημαῖνον τὸν Θεολομαῖου, ὅπερ ἐρμηνευόμενον εἰς τὸ ἀναρτῶν,
ἡ ἀναχαιτίζων ὕδατα, ἐμορφώθη πάντως εἰς τύπον Ἑλληνικόν ἐκ τοῦ Ἐ-
βραϊκοῦ Θεολαμί, ἢ Θεολμαί (Ἰησ. ιε. 14. Β'. Βασ. γ'. 3). Σημαίνει οὖν τὸ Βαρ-
θολομαῖος τὸν Θεολομαῖου, ἢ Πτολομαῖου (ἐπειδὴ εὐρίσκεται που καὶ Βαρ-
πτολομαῖου γραφόμενον), ὡς καὶ τὸ Βαρτίμαιος, τὸς Τιμαῖου (Μάρκ. ι. 46), καὶ ἐπομένως ἡδύνατο ἔχειν τοῦτο μὲν ὡς ἐπίθετον, ὡς κύριον δὲ
τὸ Ναθαναὴλ. Τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἰωάννης φαίνεται συναριθμῶν τὸν Ναθαναὴλ με-
τὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐνθα λέγει· Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς
ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,
κτλ. (κα. 2).

Ὁ δὲ Βαρνάβας ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Κύπριος τὴν πατρίδα, Λευϊ-
της τὴν φυλὴν, συμμαθητὴς τοῦ Παύλου ὑπὸ τὸν Γαμαλιήλ, Ἰωσήσ καλούμενος
πρότερον· ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Βαρνάβας, ὅπερ μεθερμηνεύεται εἰς τὸ, Τίς
παράκλησις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἰσως τῆ ἄλλης Ἰωσή, τοῦ καλουμένου Βαρ-
σαβά, καὶ ἐπικληθέντος Ἰούστου. Οὗτος ὁ Βαρνάβας ἔχων ἀγρόν, ἐπώλησεν αὐ-
τόν, καὶ ἤνεγκε τὰ χρήματα εἰς τοὺς Ἀποστόλους (Πράξ. α. 23, καὶ δ. 36-37).
Κηρύξας δὲ τὸ Εὐαγγέλιον πολλαχοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Παύλου συνοδοιπορῶν, καὶ
καταμόνας, τελευταῖον ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μετὰ τὸ 51 ἔτος. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ζή-
νωνος, τῷ 488 ἔτει, εὐρέθη τὸ ἱερόν τούτου λείψανον, ἔχον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ
κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον ὑπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Βαρνά-
βα χειρὸς, καὶ προσσηγῆθαι τῷ Ζήνωνι. Ἐκ τούτου ἔλαβε προνόμιον ὁ ἀρχιεπί-
σκοπος τῆς Κύπρου, ἵνα ὑπάρχῃ αὐτοκέφαλος, καὶ υπογράφῃται διὰ κοκκίων
γραμμάτων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, διδασμάτων λάμπεσι,
καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε,
Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ Κυρίου γέγονας, παναληθὴς ὑπηρέτης, Ἀποστόλων
ῥῳφθης τε, τῶν Ἑβδομήκοντα πρῶτος· ἠύγασας, καὶ
σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν
Σωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τὴν θείαν μνήμην Βαρνάβα
τελοῦμέν σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου
τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριε·
νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν,
θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσ-
τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον κοινόν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α΄ στήρ φαινὸς, εἰδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτὶ, αὐγάξεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, καθάπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὁνούφριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτης Τριάδος δοχεῖον ὥφθης λαμπρότατον, καὶ χάριν τῶν θαυμαμάτων ἀπέιληρας, κραυγάζων· Ἀλληλουῖα.

✠ 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 298 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η΄ ἁμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 14. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἑλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν υἱὸς Σαφάτ, ἐκ πόλεως Ἀβελ-Μεοῦλ, ἢ Ἀβελ-Νεοῦλ, ἐκ γῆς Μανασσῆ, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα πρότερον. Τῷ δὲ 908 πρὸ Χριστοῦ λαβὼν προσταγὴν παρὰ Θεοῦ ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἔχρισεν αὐτὸν ἀντὶ ἑαυτοῦ εἰς Προφήτην, ἡνίκα ἡροτρία (ὥργονε) τὴν γῆν, ἔχων ζεύγη βοῶν δώδεκα, ἅπερ σφάξας εὐθύς, καὶ διὰ τῶν ἀρότρων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν ξύλων ἐψήσας (βράσας), ἔδωκεν εἰς τροφήν τῷ λαῷ· αὐτὸς δὲ τοὺς γονεῖς ἀσπασάμενος, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Ἠλίᾳ, ὑπηρέτει αὐτῷ ἕως τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν (Ἰουλίῳ 20)· ὅτε λαβὼν τοῦ διδασκάλου τὴν μελωτήν, καὶ τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου πνεύματος διπλασίαν τὴν χάριν, εἰδείξε διὰ τῶν θαυμασίων ἔργων, ὅσα ἡ Δ' βίβλος τῶν Βασιλειῶν διηγείται περὶ αὐτοῦ, τίνος ἦν μαθητῆς· καὶ ζήσας μέχρι τοῦ 839 πρὸ Χριστοῦ, ἐτελεύτησε πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ Θεός· καθότι μετὰ παρέλευσιν ἐνιαυτοῦ, ἐκφέροντες τινὲς νεκρὸν εἰς ταφὴν, εἶτα ληστὰς Μωαβιτῶν αἰφνιδίως ἰδόντες, ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Προφήτου, καὶ ἔφυγον· ὁ δὲ νεκρὸς, μόλις ἐγγίσας εἰς τὰ ὅσθα αὐτοῦ, ἀνέζησεν εὐθύς, καὶ ἔστη ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ (Δ' Βασιλ. ιγ'. 20-21). Τοῦτο ἀναφέρων καὶ ὁ Σειράχ λέγει· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ (μη. 14). Ἐκ τούτων ἐπαυξάνει μᾶλλον τὸ σέβας τῶν πιστῶν εἰς τὰ

τῶν Ἀγίων λείψανα, καὶ δικαιούται τὸ εὐσεβὲς περὶ τούτων φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (Ἰανουαρ. 16). — Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Η' αἰῶνος. Πρεσβύτερος ὢν, ἀπεσταλὴ πρέσβις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ Νικηφόρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθέντος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (Ἰουνίου 2). Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐπανήλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἀλλ' ὡς ζηλωτῆς τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, ἐξωρίσθη ἀμέσως εἰς τὸ φρούριον τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Ἀκρίτα ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ. Ἀποθανόντος καὶ τούτου, ἐλευθερωθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἐκλείσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου, διὰ τὸν αὐτὸν ζήλον, εἰς σκοτεινότητα φυλακῆν, ὡς εἰς τάφον, ὅπου ἐτρέφετο ὑπὸ τινος πτωχοῦ ἀλίσκως (ψαῖα). Τελευταῖον, ἀναλαβούσης τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐαυτῆς ἐλευθερίαν, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, ἐξάγεται καὶ οὗτος ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἀναδιδάσκεται εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 842 ἔτει· ὃν καὶ κυβερνήσας 4 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 846. Οὗτος ἐνήργησε τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων· εἰς τοῦτον ἀποδίδεται, μετὰ τινων ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ ἡ βιογραφία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ Ῥώμης κομισάντα αὐτήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Μεθόδιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'. Ταῖς ἁνὼ ζητῶν.

Προφήτης Θεῷ, ἐδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαίε μακάριε· Ἠλιὲ γὰρ γέγονας σύσκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Επὶ τῆς γῆς ἡγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανούς ἐκληρώσω Μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασιν, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρήσίᾳ ἐλέγχων, ἀθετοῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Θεκουί, ἐκ γῆς Ζαβουλαίν, ἄνθρωπος ἰδιώτης, αἰγῶν καὶ προβάτων ποιμὴν πρότερον, ὡς αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ (Ἀμ. ζ'. 44-45). Ἦρξατο δὲ προφητεῦειν δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐκείνου (αὐτ. α'. 1), ὃν τὰ π- τουσιν οἱ κριτικάι τῷ 25 ἔτει τῆς βασιλείας Ὁζίου, βασιλέως Ἰούδα, περὶ τὰ 785 πρὸ Χριστοῦ. Ὑστερον δὲ ὁ ψευδοῖερεὺς τῆς Βαϊθήλ Ἀμασίας ἐνήργησε τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 9 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ τρίτῃ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἔτερος δὲ ἐστὶν ὁ Ἀμώς οὗτος παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Προφήτου Ἡσαίου, Ἀμώς καὶ ἐκείνου καλούμενον.

Ἀλληλουϊά.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμα-
 ζούντος τῆς Κύπρου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμῃ πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματερ-
 γὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Τύχων· νηστεία,
 ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις
 τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων
 σοι. Δόξα τῷ δεδοκίτη σοι ἰσχύϊ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαν-
 τι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν ἀσκήσει ἅγιε, Θεοφιλεῖ διαπρέψας, Παρακλήτου δύνα-
 μιν, ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξόανα καθαιρεῖν πλάνης,
 λαοὺς δὲ σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι· διὰ
 τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον, Τύχων μακάριε.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ·
 καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαὴλ.

Ἦσαν Πέρσαι τὸ γένος, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, στρατιωτικοὶ τὴν τάξιν· ἠθλη-
 σαν δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 363 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 306.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ πίστει Χριστοῦ, τρωθέντες Παμμακάριστοι, καὶ τούτου
 πιστῶς, πiónτες τὸ ποτήριον, τὰ Περσῶν σεβάσματα,
 καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
 πρεσβείας ποιῶντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Ἦθλησεν ἐπὶ Οὐέσπεσιανοῦ περὶ τὸ 73 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν τυράννων ἥσυχνας, τὰς πονηραὶς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἤλεγξας, τὸ ἀθεώτατον σέβας· ἔλαμψας θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις, δόγμασι τῆς εὐσεβείας, θεόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ θεόντιε.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἐπῆρχεν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, καλούμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ (ε'. 16, καὶ Πράξ. α'. 13), Ἰούδας Ἰακώβου· ὁ ἐστίν, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐπομένως καὶ τοῦ Κυρίου συγγενῆς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· ὑπὲρ δὲ τοῦ Ματθαίου (ι. 3), Λεβδαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς (λέγει) Θαδδαῖος, ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβδομήκοντα ὄντα Θαδδαῖον, τὸν ἱασάμενον τὸ πάθος Ἀδάρου, ἢ Ἀγθάρου, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. α'. 13). Οὗτος δὲ κηρύξας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, Ἰδουμαίαν, καὶ Συρίαν, ἐτέλεσε μαρτυρικῶς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸν δρόμον ἐν Βηρυτῷ, ὡς λέγουσι, περὶ τὰ 80 ἔτος. Τοῦτου ἐστὶν ἡ τελευταία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν, πρὸς ταυτὲς ἐν τῇ διασπορᾷ ὄντας πιστοὺς Ἰουδαίους γεγραμμένη, μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀλωσιν ὑπὸ τοῦ Οὐεσπεσιανῶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στερόρον, ἱερώς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορταζόντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ε'κ ρίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλημα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε θεοῦ ἀδελφε, τοῦ Χριστοῦ κηρύξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύσης τῆς χάριτος.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, ἐπισκόπου Πατάρων.

Οὗτος, διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν, ἐπωνομάζετο Εὐδουλος· γενόμενος δὲ ἐπίσκοπος τῶν ἐν Λυκίᾳ Πατάρων, προεβιάσθη ἐπειτα εἰς τὸν τῆς Τύρου θρόνον, ὅπου καὶ ὑπέμεινε ἐνδόξως τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Χαλκίδι τῆς Κοίλο-Συρίας, τῷ 311 ἔτει, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον· Συμπάσιον Παρθένων.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμωσατῶν.

✠ 23. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

✠ 24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τοῦτον τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, καὶ θεομαρτύρητον Προφήτην ἁπάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον (Ματθ. ια. 9-11), γεννήσασα ἡ γηραιὰ καὶ στεῖρα Ἑλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυοφορίας αὐτῆς, ἐνέπλησε πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος. Ἀλλὰ πολλῶ θαυμαστότερα ἐφάνησαν ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὁγδόην ἡμέραν τῆς περιτομῆς, τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Παιδίου. Οἱ παρόντες ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Ἡ μήτηρ, κατὰ θεῖαν πάντως ἐπίπνοιαν, ἀποκριθεῖσα, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Ὁ δὲ πατὴρ ἐρωτώμενος μὲν περὶ τούτου διὰ νεύματος, μὴ δυνάμενος δὲ λαλῆσαι (Σεπτεμβ. 23), αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν· Ἰωάννης ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ παραχρῆμα ἀνεψύχθη αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐλύθη αὐτοῦ ἡ γλῶσσα τοῦ ἐννεαμήνου δεσμοῦ, καὶ πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, ᾄδει τὴν Β'. Ὡδὴν τῆς Νέας Διαθήκης, εὐλογῶν τὸν Θεὸν τῷ Ἰσραὴλ, τὸν πληρώσαντα τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ γενομένας ἐπαγγελίας, τὸν ἐπισκεψάμενον τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, καὶ ἐξαποστείλαντα αὐτοῖς τὸ φῶς τὸ σωτήριον. Προφητεῖει δὲ καὶ περὶ τοῦ Παιδίου, ὅτι ἔσται Προφήτης τοῦ Ὑψίστου, καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Προδρόμος (Λουκ. α. 57-79). Τὸ δὲ παιδίον Ἰωάννης, ὅπερ δηλοῖ, πλήρης χάριτος, ἠύξανε (λέγει ὁ Εὐαγγελιστής) καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξας αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (αὐτ. 80).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκάταλλαβε.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομέ, τῆς παρησίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατὴρ ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η' πρὶν στεῖρά σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, ἀπάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ, ὁμῶς καὶ Πρόδρομος.

✠ 25. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 302 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· καὶ τῆς Μάρτυρος.
 Η' αἰνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 321.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.
 Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γάρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷ μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Δαυὶδ τὸ πνεῦμά σου.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Ἦκασεν ἐπὶ Τουσινιανοῦ τοῦ μεγάλου ἐν ἔτει 541.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τέτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Σαμφῶν θεόφρον μακάριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως ἱατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπράσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμφῶν θεόφρον ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

✠ 28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψαίων τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κυρίου καὶ Ἰωάννου. (Ὁρα Ἰαν. 31).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκηπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὸ μέγα ἱατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζευγος τοῦ Χριστοῦ τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας,

ταῖς αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες· Κύρος καὶ Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυμάτων, καὶ ἱατροὶ τῶν νοσούντων, αὐγάζουσι τὰ πέρατα.

✠ 29. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Τούτων, ὁ μὲν Θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωάνᾶ, ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀλιεὺς τὴν τέχνην, ἰδιώτης καὶ πτωχός, Σίμων καλούμενος τοπρῶτον· εἶτα μετωνομάσθη Πέτρος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτε, ἐμβλέψας εἰς αὐτόν, εἶπε· Σὺ εἰ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωάνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος (Ἰωάν. α. 43). Ὑψωθείς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ ἀχώριστος καὶ ζηλωτὴς μαθητὴς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα· ὅπου ἀρνησάμενος αὐτὸν τρίς, διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον, καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἔλαβε πάλιν, διὰ πικροτάτων δακρύων, πληρεστάτην τοῦ οἰκείου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος καθόδον, κηρύξας αὐτὸν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τινα τῆς Ἀσίας μέρη, κατήντησε τελευταῖον εἰς Ῥώμην· ἐν ἣ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς δὲ πόδας ἄνω, ἀνῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τῷ 66 ἢ 68 ἔτει, καταλιπὼν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ δύο Καθολικάς Ἐπιστολάς.

Ὁ δὲ Θεσπέσιος Παῦλος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ὑπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος, Βενιαμίνης τὴν φυλὴν, Ταρσεύς τὴν πατρίδα, πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκριβοῦς εἰς τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστήμην, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, ἐκ Φαρισαίου πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ὑπὸ τὸν Φαρισαῖον Γαμαλιήλ, τὸν ἐν Ἱερουσολύμοις ἐπίσημον νομοδιδάσκαλον, μαθητεύσας· καὶ διὰ τοῦτο θερμώτατος ζηλωτὴς κατ' ἀρχὰς τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης, Σαῦλος, ἢ Σαοὺλ καλούμενος τότε (Πράξ. κβ'. 3-4). Περί δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅτε, ἐν τῇ σφοδροτέρᾳ ὁρμῇ τῆς κατὰ τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου μανίας αὐτοῦ καὶ λύσσης, ἀπῆρχετο εἰς Δαμασκόν, ἐφωδιασμένος μετὰ συστατικῶν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γραμμάτων, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ δεσμίους, ὅσους ἂν εὕρῃ πιστευόντας εἰς Χριστόν, πλησιάσας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλάμπεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ὑπὸ οὐρανίου φωτός, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνὴν, λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας· Τίς εἰ, Κύριε; ἀκούει πάλιν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἡ οὐράνιος αὕτη φωνὴ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτὸν ἐντρομόν, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρὸν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος, καὶ κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀποστόλου Ἀνανίου (Ὁκτωβρ. 1), ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικούς ὁμοῦ καὶ ψυχικούς ὀφθαλμούς, πρὸς ἐπίγκωσιν τοῦ ἀνατείλαντος Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐθὺς, ὡ θαυμασίου μεταβολῆς! παβήρσιάζεται ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τῶν Ἰουδαίων κηρύττει τὸν Χριστόν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Τίος τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 9. 1-20).

Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ἀμετρητοὺς αὐτοῦ κόπους, καὶ θλίψεις τὰς πελυιδεῖς, τὰς πληγὰς, τὰς φυλακάς,

τὰ δεσμά, τοὺς ράβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὰ ναυάγια, τὰς ὁδοιπορίας, τοὺς κινδύνους ἐν γῇ, ἐν θαλάσσῃ, ἐν πόλεσιν, ἐν ἐρημίαις· τὰς συνεχεῖς ἀγρυπνίας, τὰς κατ' ἡμέραν νηστείας, τὴν πείναν καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπέμεινεν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐδάστασεν ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, καὶ Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ὃν ἐγένετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντας σώσῃ, εἰ δυνατόν· ὃν οὐ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων, καὶ ὥσπερ πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ ἵπτατο εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Δύσιν καὶ Ἀνατολήν, οὐδαμοῦ μένων, οὐδὲ ἰστάμενος· ταῦτα πάντα διηγεῖται περιστατικῶς ἡ ἱερά τῶν Πράξεων βίβλος, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐαυτοῦ Ἐπιστολαῖς. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ αὐταί, δεκατέσσαρες μὲν οὖσαι τὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ 250 Ὀμιλίας ἐρμηνευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ Χρυσοστόμου, ἐμφαίνουσι τὸ ὕψος τῶν νημάτων αὐτοῦ, τὴν υπερβολὴν τῶν γενομένων αὐτῷ ἀποκαλύψεων, τὴν θεοθεν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, δι' ἧς συμβιβάζει θαυμασίως τὴν Παλαιὰν μετὰ τῆς Νέας Διαθήκης, ἐρμηνεύει τὰ ταύτης Μυστήρια, τὰ ὑπὸ τοὺς τύπους ἐκείνης κεκρυμμένα, κρατύνει τὰ τῆς πίστεως δόγματα, πλατύνει τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, καὶ ὑποδεικνύει ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα ἐκάστης τάξεως, καὶ ἡλικίας, καὶ καταστάσεως ἀνθρώπων. Ἐν τοῦτοις πᾶσι καταστήσας αὐτοῦ τὸ στόμα σάλπιγγα πνευματικὴν, καὶ τὴν γλῶσσαν λαμπροτέραν τοῦ ἡλίου, δι' ὧν περιήρχεσε τρανῶς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ κατεφώτισε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα· τέλος, πληρώσας τὸ ἔργον τῆς διακονίας αὐτοῦ, ἐτελεύτησε καὶ αὐτὸς μαρτυρικῶς, ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος, καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς λέγουσι τινες, κατ' ὃν καὶ Πέτρος ἐσταυρώθη.

Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Ζαύλου εἰς Παῦλον φαίνεται ἐν ταῖς Πράξεσιν, ἐξότου ἐπίστρεψεν εἰς Χριστὸν τὸν ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου ἀνθύπατον, ἐθνικὸν ὄντα, Σέργιον Παῦλον τὸ ὄνομα (ἱγ'. 6-12). Ἡ δὲ αἰτία ἐστὶν ὅτι, καθὼ μὲν Ἰουδαῖος τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, ἐκαλεῖτο Ζαῦλος· καθὼ δὲ Ῥωμαῖος ἐκ τῆς πολιτογραφίας, ὡς ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας γεννηθεὶς, ἐκαλεῖτο καὶ Παῦλος· ἥδη δὲ, ἀρξάμενος κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς, ἐκράτησε τὸ δεῦτερον τοῦτο ὄνομα, ὡς μᾶλλον σὺνήθης καὶ γνωστὸν καὶ τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. Οὕτω γνωμοδοτοῦσι τινες.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονα, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήτασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθω τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθίσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὃ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 30. Ἡ Σύναξις τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα.

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα· Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Πρωτόκλητος· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστὴς, καὶ Θεολόγος. Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ καὶ Λευῖς, καὶ Εὐαγγελιστὴς. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου υἱός, καὶ Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ καὶ Λεβδαῖος καὶ Θαδδαῖος ἐπικληθεῖς· Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ ἐρμηνευόμενος Ζηλωτής, καὶ Ματθίας, ὁ εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ψηφισθείς. Ὅρα Λύγουστος 9.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Ἔτερον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Π' πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παυλῷ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον· ὧν τὴν μνήμην τελοῦντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

Μ Η Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Ἔτεροι ὄντες οὗτοι παρὰ τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου ἐορταζομένους, ὑπῆρχον ἐκ Ῥώμης, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεάν, μηδένα ἄλλον μισθὸν τῆς ἰατρείας αἰτῶντες, εἰμὴ τὴν εἰς Χριστὸν

όμολογίαν καὶ πίστιν τῶν θεραπευομένων. Ἐτελεύτησαν δὲ μαρτυρικῶς τῷ 284 ἔτει, ἐπὶ Καρίνου καὶ Νουμεριανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αῖγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ ἔστιν ἡ χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥώσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοὶ· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράσκη κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακός, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις περικαλλῆ τῆς Θεοτόκου Ναόν, οἰκοδομηθέντα κατὰ τινας μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Λέοντος, κατ' ἄλλους δὲ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας· περίφημον δὲ γενόμενον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τῶν Ἀδάρων καταστροφὴν (Σαββ. Ε'. τῶν Νηστ.). Ἐκεῖτο δὲ ὁ Ναὸς οὗτος εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ λεγομένου Κερατίου κόλπου, κατὰ τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτοῦ, ὅπου καὶ βασιλεία ἐκτίσθησαν ὕστερον, καὶ πύλη τῆς πόλεως ὑπῆρχε, πρὶν μὲν Πύλαι Βλαχερνῶν, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐῖβαν σεραΐ καποῦσι λεγομένη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν ἐστέφη Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός τῷ 1345 ἔτει· καὶ ἡ κατὰ Ἀκινδύνου τοῦ Βαρλαάμιτου Σύνοδος εἰς αὐτὸν συνηθροίσθη (Κυρ. Β'. τῶν Νηστ.).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνή· Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου· καὶ τῷ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κατακομιστής, ἡ δαλαμηπόλος (Κουβικουλάριος, Valet de chambre) τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ· ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φάγῃ ἐκ τῶν εἰδωλοθύτων, καὶ μὴ βουληθεὶς, κατεκλείσθη νῆστις εἰς φυλακὴν, ὅπου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο, τῷ 108 ἔτει. — Ὁ δὲ Ἱεράρχης ἦν πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας πρότερον· εἶτα διεδέχθη τὸν ἁγίον Φλαβιανὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῷ 449 ἔτει· παρέστη εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει. — Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τοὺς Αἵνους τῆς Ὀκτωήχου ἐπιγραφόμενα, Στιχηρὰ Ἀνατολικά, τινὲς μὲν ἀποδιδάσκειν εἰς τὸν Ἀνατόλιον τοῦτον· ἕτεροι δὲ, καὶ ἴσως πιθανώτερον, εἰς ἄλλον ὁμώνυμον, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μαθητὴν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴ ἐκείνου σώζεται.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Τοῦ Ἱεράρχου· Κανόνα πίστεως. "Ορα κατωτέρω.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Τπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, υἱὸς Γεωργίου καὶ Γρηγορίας· ἐμαθήτευσεν ἐκ νεότητος· ἐ χρηματίσας κληρικὸς καὶ γραμματεὺς Θεοδώρου τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' οὗ καὶ Ἱεροσολυμίτης ἐπωνομάζεται· παρέστη εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Σ'. Σύνοδον, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δεῦτερον συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἔτει 680, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου· ἐγένετο διάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης· ἐτελεύτησε τῷ 720, ἢ 723, ἔτει. Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ἱερῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐποίησε προσέτι καὶ ᾠσματα διάφορα, ἐξ ὧν καὶ ὁ λεγόμενος Μέγας Κανὼν, ὃς τις ἐστὶν ἴσως ὁ πρῶτος μελουρηθεὶς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τῆς ἐκτῆσιν τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια· Πάτερ Ἱεράρχα Ἀνδρέα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεία μελωδήματα, εἰδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπρόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσι· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀβχνασίῳ τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ Ἀσμπασίου τοῦ Σαυματούργου.

Ὁ δοσιος οὗτος Ἀθανάσιος Τραπεζούντιος ἦν τὴν πατρίδα· ἐμόνασε κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ Κυμαίου ἢ τοῦ Κυμινᾶ λεγομένου ὄρους, τοῦ ἐν τῇ Μυσίᾳ τῆς Βιθυνίας· εἶτα μεταβάς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, συνέστησε τὴν μεγίστην μονήν, τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην καὶ καλουμένην Λαύραν· ἐτελεύτησε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σὺ κατεπλάγησας, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκαῖς, ἐχώρησας αἰοῖδιμε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμεῖψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ σὺ τὸν σταυρόν, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος, τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς θείας μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἀρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Σισώη· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὸς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὺ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Ε'ξασκήσας ἄγγελος, ἐν γῇ ὠράθης, καταυγάζων ὅσιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, θεοσημεῖαις ἐκάστοτε· ὅθεν σε πίστει, Σισώη γεραίρομεν.

✠ 7. Τῷ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾷ, τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ· καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, Δωροθέου καὶ Εὐσεβίας· γεννηθεῖσα δὲ ἐν τῇ κυριωνύμῃ ἡμέρᾳ, ὠνομάσθη Κυριακὴ· ἠθλησεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτίκιον· Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 321.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η' Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θεῖους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν.

φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν .

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου .

Ἦθλησε περὶ τὰ 390 ἔτη ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ, ἰσχυρῷ συμφραζάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ θράσος καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς .

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ .

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, Ἀντιοχεὺς τὸ γένος, παρὰ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειραγωγηθείς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Παγκράτιε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας .

Ἦθλησαν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 315 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ο Ἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-

σαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίας Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 11. Τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὅρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσεν.

Τῷ 451 ἔτει ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης ἐν Χαλκηδόνι τῆς Ἀ. Οἰκουμένης Συνόδου, κατὰ Εὐτυχούς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν, μετὰ πολλὰς διαλέξεις, συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, οἱ τε τῆς ὀρθοδόξιας ὑπερασπισταί, 630 Πατέρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες, ἵνα γράψωσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, τὸν Ὅρον, ὁ ὅστις τὸ δόγμα τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως φρόνημα, καὶ αἰτήσωσι παρὰ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου ψῆφον. Τοῦτο ποιήσαντες, ἔβαλον καὶ τοὺς δύο τόμους (τὰ βιβλία) εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Λειψάνου τῆς ἀγίας Εὐφημίας, καὶ σφραγίσαντες αὐτὴν ἀπῆλθον. Μετὰ δὲ τριῶν ἡμερῶν παννουχίους δεήσεις, ἀνοίξαντες αὐτήν, παρόντος καὶ τοῦ Βασιλέως, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἰρετικῶν τόμον εἰς τοὺς πόδας τῆς Μάρτυρος, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα κρατούμενον. Περὶ δὲ τῆς Μάρτυρος, ὅρα Σεπτεμβρ. 16.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ Καλλιπάρθενε, τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν ταῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

✠ 12. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἰλαρίου.

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 100, ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.

✠ 13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Περὶ τούτου ὅρα Ὀκτωβρίου 28.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς,

σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξiάρχης τῶν ἄνω Δυναμέων .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων Δεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδασκαλίαις σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον τοῦ Ἀρχαγγέλου, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν .

Ο ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπὶ γῆς ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σοφέ Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου Δεῖος πρόμαχος, σῶζε φρουρεῖ τοὺς βοῶντάς σοι· Αὐτὸς γενοῦ βοηθός, καὶ οὐδείς κατ' ἡμῶν .

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13. τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἀγίων καὶ Διοφόρων Πατέρων, τῶν εἰς τὰς Ἐξ Οἰκουμηνικὰς Συνόδους συνελθόντων· ταῦτεστι τῶν εἰς τὴν Α'. ἐν Νικαίᾳ 318. τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150. τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφίῳ 200. τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι 630. τῶν εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δεύτερον 165. καὶ τῶν εἰς τὴν Σ'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ τρίτον 170.

Σημειῶσαι δέ, ὅτι ὁ τῆς παρουσίας Κυριακῆς Συναξαριστῆς ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνην Συνόδον· ὁμοίως καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς Σ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοθελητῶν συγκροτηθειῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Ἔτερον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υ περδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν Διμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας· Πολυεύσπλαγγχε δόξα σοι .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοταμεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὁ μὲν Ἀκύλας ἦν ἐκ τοῦ Πόντου τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν τέχνην σκηνοποιός. Εἰρισκόμενος δὲ μετὰ Πρίσκιλλης τῆς γυναίκος αὐτοῦ ἐν Κορίνθῳ τὸ 52 ἔτος, ὅτε πρῶτον ἦλθεν ὁ Παῦλος ἐκεῖ, ἐξενοδόχησαν αὐτόν, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐμεινεν ὁ Ἀπόστολος ἡμέρας πολλὰς, ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν τέχνην (Πράξ. ιη. 2-3). Πιστεύσαντες δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου, ἠκολούθησαν αὐτῷ ἔκτοτε, συνεργοῦντες αὐτῷ καὶ συγκινδυνεύοντες εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τὼς συνεργὸς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἳ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, κτλ. (ιθ'. 2-4). Πότε δὲ, καὶ ποῦ, καὶ πῶς ἐτελεύτησαν, ἀδελον.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Νοεμβρ. 11), Στουδίτης λεγόμενος πολλάκις καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὅτε μετ' ἐκείνου συναναφέρεται· καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐποίησαν τοὺς Κανόνας τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐν τοῖς χρόνοις Ἀέοντος τοῦ Ἀρμενίου, καθήμενοι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ (Νοεμβρ. 18). Γενόμενος δὲ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξωρίσθη ἔπειτα δις καὶ τρίς διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· καὶ πολλὰ παθὼν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἐτελεύτησε τῷ 833 ἔτει.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐκ πόλεως Ἰκονίου· φοβουμένη δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, παραλαβοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Κήρυκον, τριετή ὄντα, ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειαν, ἀλλὰ κακεῖ τὰ αὐτὰ δεινὰ εὐρούσα, μετέβη εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ὅπου συλλαβὼν αὐτὴν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἀποχωρίσας τὸ νηπίον, ἐσπούδαζε διὰ κολακείας ἐλκύσαι αὐτὸ πρὸς ἑαυτόν. Τὸ δὲ, ὑποφελλίζον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον, ἐλάκτισε τὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν κοιλίαν, ὅσον ἡδύνατο· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐρρίψεν αὐτὸ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ κριτηρίου, καὶ συντριβὲν τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Ἡ δὲ μακαρία μήτηρ, πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασιάνους, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 287.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκαλῆαις φέρουσα ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου ἑερομάρτυρος Ἀθηνογένους .

Ἐπῆρχεν ἐκ Σεβαστείας τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ· ἐγένετο ἐπίσκοπος Πιδαχθός κατὰ τὸν Συναξαριστὴν (ἴσως Πίδας καὶ Χλόης, πόλεων τῆς Γαλατικῆς Καππαδοκίας, ὑπὸ τὸν τῆς Σεβαστείας μητροπολίτην)· ἤθλησε διὰ πυρὸς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει· ὅτε ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἡτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ, ἔψαλλεν, ὡς λέγουσι, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, κτλ. εἰς ὕμνον τῆς ἁγίας Τριάδος, καθὼς σεσημειῶται σελ. 123. Ὅρα καὶ Μαρτίου 11.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης .

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου, ἐκ Πισσιδείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ, θυγάτηρ ἱερέως τινός τῶν εἰδώλων μονογενής . Ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῆς μητρός, καὶ εἰς γυναῖκα τινα παραδοθεῖσα, ἐδιδάχθη δι' αὐτῆς, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τῷ δὲ 15 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, συλληφθεῖσα ὑπὸ Ὀλυμδρίου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεῖσα τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν πίστιν, ἀπεκρίνατο· « Μαρίνα ὀνομάζομαι· τῆς Πισσιδείας εἰμί γέννημα καὶ ὄρεμμα· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικαλοῦμαι » . Ἐκ τούτου δεσμὰ καὶ φυλακὰς καὶ μαστίγας πολλὰς ὑπομείνωσα, ἀπετμήθη τελευταῖον τὴν κεφαλὴν, τῷ 270 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' . Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Πᾠνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφί μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἄθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι . Αὐτῆς πρεσβεΐαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος γ' . Ἡ Παρθένος σήμερον .

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, ἀκηράτοις γέμμασιν, ἐστεφανώθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινιχθεῖσα, θαύμασι κατελαμπρύνθης τῶν ἱαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ τοῦ Κτίστου σου .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ .

✠ 19. Τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὀσίας, Ἦχος πλ. δ' .

Ἦν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ·

ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἁθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μακρίνα τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Δίε' νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σέ γεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου.

Ἡλίας ὁ μεγαλύνυμος ὑπῆρχεν ἐκ θείσης ἢ θέσης πόλεως τῆς Γαλααδ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ γένους ἱερατικοῦ, ἀνὴρ ἐρημικὸς καὶ ἀσκητικὸς χαρακτηρὸς, ἐνδεδυμένος μῆλωτῃν (δέρμα προβάτου), καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὀσφύν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐρμηνεύεται Θεὸς Κύριος, ἢ Θεὸς ἰσχυρὸς. Ὁ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ζήλος αὐτοῦ συγκρίνεται πρὸς τὸ πῦρ· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς διδασκαλίαν καὶ ἔλεγχον, πρὸς λαμπάδα καιομένην· ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ζηλωτῆς. Οὗτος οὖν, ὑπὸ τοιοῦτοῦ ζήλου πυρούμενος, ἡλεγγεν αὐστηρῶς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐκλείσσε τὸν οὐρανὸν διὰ προσευχῆς, καὶ οὐκ ἔδρεξεν ἐνιαυτούς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. Ἐκόμισαν αὐτῷ κόρακες τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα, ὅτε ἐκρύπτετο, διὰ προσταγῆς Θεοῦ, παρὰ τὸν χεῖμαρρὸν Χορβάδ. Ἐπλήθυνε τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ ἐλαίου τῆς πενητῆρας καὶ χήρας Σαρεφθείας γυναικὸς, ἥτις ἐφιλοξένησεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ ἀποθανόντα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε πάλιν. Κατεδίδασε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος, καὶ κατέκαυσε τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ θυσίαν ἐνώπιον παντός τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χεῖμαρρὸν Κισσὼν τοὺς 450 ψευδοπροφήτας ἱερεῖς, τοὺς προσκυνοῦντας τὰ εἰδωλα καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδέξατο παραδόξως τροφήν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐκείνης ἐνδυναμωθείς, περιεπάτησε 40 ἡμερονύκτια. Εἶδε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήβ, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὴν ἀνθρωπινον φύσιν. Προεῖπε τὴν καταστροφήν τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ τοῦ υἱοῦ Ὀχοζίου τὸν θάνατον· καὶ τοὺς παρὰ τούτου ἀποσταλέντας δύο πεντηκοντάρχους κατέκαυσε πρὸς τιμωρίαν, δις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβιάσας πῦρ. Ἐσχίσε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἐλισσαῖος διὰ ξηρᾶς. Καὶ τελευταῖον, ἐνῷ συνελάλει μετ' αὐτοῦ, ἀρπαγείς αἰφνιδίως ὑπὸ πυρίνου ἄρματος, τῷ 895 πρὸ Χριστοῦ, ἀνεληφθὴ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου δὴποτε μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἐνώχ (Γέν. ἐ. 24. Δ'. Βασ. β'. 11). Ἄλλὰ καὶ ἐκείθεν, μετὰ 7 ἔτη, ἡλεγγε δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἰωρὰμ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφάτ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Καὶ ἦλθεν αὐτῷ (τῷ Ἰωρὰμ) ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλίου τοῦ Προφήτου λέγων· Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· Ἀνδρῶν οὐκ ἐπορεύθης, κτλ. (Β'. παραλ. κ'. 12). Ἐπέστειλε δὲ ταῦτα, ὡς γνωμοδοτοῦσιν οἱ πλείστοι τῶν ἐρμηνευτῶν, ἢ διὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἐλισσαίου, ἢ δι' ἄλλου τινὸς Προφήτου, φανείς εἰς αὐτοὺς ὥσπερ ἐφάνη καὶ ἐπὶ τοῦ Θεωρίου ὁρους εἰς τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ (Αὐγούστ. 6).

Ἀργία, καὶ Κάταλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτε-
ρος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδο-
ξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀπο-
διώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Προφῆτα καὶ προδῶπα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία
μεγαλῶνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὕδατόρρυντα
νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόνητον.

✠ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν
Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οὗτοι ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστι-
νου τοῦ νέου, ἐν ἔτει 518. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ Συμεὼν, ἀσκήσας πρότερον
ἐν ἐρημίᾳ τινὶ 29 ἔτη, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Ἑμεσαν τῆς Συρίας· ὅπου τὸ ὑπό-
λοιπον τῆς ζωῆς τελέσας, προσποιούμενος τὸν Σαλὸν, ἐτελεύτησε τῷ 570 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκο-
σμίως λάμψαντα, Συμεῶνα τὸν ἰσάγγελον, καὶ Θεοφό-
ρον εὐφημήσωμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐν πί-
στει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

✠ 22. Τῆς ἀγίας Μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς
Μαγδαληνῆς.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινὸς τῆς Γαλιλαίας, κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριά-
δος κεμένης, ἣτις ἐκαλεῖτο Μαγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδα-
ληνῆ. Ἐκβαλόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἐπτά δαιμόνια, ὧν ἑπασχε
πρότερον, ἐγένετο αὐτοῦ μαθήτρια πιστὴ καὶ ἀχώριστος, ἀκολουθοῦσα αὐτῷ καὶ
διακονοῦσα ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου· καὶ τότε ὑποστρέψασα εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ μετὰ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἡτοίμασαν τὰ πρὸς ἄλειμμα τοῦ Κυρια-
κοῦ Σώματος ἀρώματα. Τῇ δὲ Κυριακῇ λίαν πρωὶ ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
πρὶν ἔτι φανῶσιν οἱ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μηνύσαντες Ἄγγελοι, ἰδοῦσα ἡ
Μαγδαληνὴ τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου, τρέχει καὶ ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς
τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην. Ἐπανελθοῦσα εὐθὺς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ κλαίουσα ἔξω,
ἠξιώθη πρώτη ἰδεῖν τὸν Κύριον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτε καὶ προσπεσοῦσα εἰς
τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ, Μῆ μου ἄπτου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ
Κυρίου, ἀδέδαια πάντα τὰ τῆς Μαγδαληνῆς. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν
ἐν Ἐφέσῳ κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δὲ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνή, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθήτριάν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφρουν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἐπέτελεσας πλεῖστα· καὶ μετασταῖσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Περὶ μὲν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὅρα Σεπτεμβρίου 22. Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βουζεὶ, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ Ἰωακὴμ (Ἰερονίου). Τῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, περὶ τὸ 593, ἢ 594 πρὸ Χριστοῦ, ἤρξατο προφητεῦειν. Αἱ ὑπὸ Θεοῦ προσταχθεῖσαι εἰς αὐτὸν πολλαὶ συμβολικαὶ πράξεις, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς γλωσσαλγήσαντας κατὰ τῆς ἱερᾶς θρησκείας ἀτοπωτάτων χλευασμῶν. Προφητεύσας δὲ περίπου 20 ἔτη, ἐφονεύθη, ὡς λέγουσιν, ὑπάτινος ἄρχοντος Ἰουδαίου, διότι ἤλεγχε τὴν εἰδωλολατρείαν αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 48 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ τρίτῃ τῶν μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον· Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 333.

Καὶ τοῦ Προφήτου· Τοῦ Προφήτου σου Ἰεζεκιήλ. Σελ. 309.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἡθλησεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κρᾶζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ωτωσείδης περιστερὰ ἐγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυσαῖς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή. Ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγαῖζεις πᾶσιν ἀληθῶς, ἱαμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

* 25. Ἡ Κοίμησις τῆς ἀγίας Ἀννης, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἡ μὲν Θεοπρομήτωρ Ἀννα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησεν 69 ἔτη, ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ, 80. Τίς δὲ ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε πρότερον, οὐδὲν οὐδεὶς ἀναφέρει, εἰ μὴ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπωφανίσθη ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ὅτε διέτριβεν ἐτι ἐν τῷ Ναῷ. Ὅρα Νοεμβρ. 21, καὶ Σεπτεμβρ. 8.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα θεόφρον Ἀννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραϊνομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμὸν αἵμακαρίστε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ρύσθῃναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μετ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας.

* 26. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ὁ μὲν Ἑρμόλαος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 306 ἔτει. — Ἡ δὲ Παρασκευὴ ἦν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ρώμης, γονέων εὐσεβῶν, Ἀγαθῶνος, καὶ Πολιτείας, θυγάτηρ· ἣτις γεννηθεῖσα τῇ Παρασκευῇ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ἔλαθεν ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα. Παιδιέθην δὲ τὰ ἱερά γράμματα διδασκείσα, ἐσχόλαζεν εἰς τὴν μελέτην τῶν βιβλίων Γραφῶν, βίον μοναδικὸν διάγουσα, καὶ πολλοὺς ὁδηγοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, δι' αὐτὸ τοῦτο συλληφθεῖσα, καὶ προτρεπομένη εἰς τὴν τῶν εἰδῶλων προσκύνησιν, ἀπεκρίθη τὸ τοῦ Ἱερεμίου· Θεοὶ, οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς (ἰ. 44). Ἐκ τούτου πολυῶδυνα βάσανα ὑπομείνας, τελευταῖον ἀπετεμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 440 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἑκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σε τῇ κλήσει κατὰλληλον, ἐργασαμένη φερῶνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευῇ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυγάζουσι· Χαῖρε Μάρτυς πολυάθλε.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρ. καὶ ἱαματικῆ Παντελεήμονος.

Οὗτος ἦν Νικομηδεὺς τὴν πατρίδα, Εὐστοργίου καὶ Εὐδουλῆς υἱός, εἰδωλολάτρου μὲν ὄντος τοῦ πατρὸς, χριστιανῆς δὲ τῆς μητρὸς ἐκ προγόνων· ὑφ' ἧς καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν ὀδηγηθεὶς, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ ἀνωτέρω (εἰς τὰς 26) Ἑρμαλαίου κατηχηθεὶς, ἐδαπτίσθη. Διδαχθεὶς δὲ τὴν ἱατρικὴν τέχνην, μετήρχετο αὐτὴν φιλανθρώπως, πᾶσαν νόσον ἰώμενος τῇ χάριτι μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ψυχῶν καὶ σωμάτων πρὸς πάντας ἐπιδεικνύμενος συμπαθῶς, ἀφ' οὗ καὶ Παντελεήμων ἐπαξίως μετωνομάσθη ἀντὶ Παντολέοντος, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀνοίξας δέ ποτε, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ θεοῦ νόματος, τυφλοῦ τινος τοὺς ὀφθαλμούς, ἐφώτισεν ἐκ τούτου καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὄμματα, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἐγένετο αἷτιον. Καθότι ἐρωτηθεὶς ὁ πρῶτος τυφλός, ὑπό τινος, καὶ πῶς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠνεψύχθησαν, καὶ ὁμολογήσας παρρησίᾳ, κατὰ μίμησιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἐκείνου τυφλοῦ, τὸν τε ἱατρὸν, καὶ τῆς ἱατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, αὐτὸς μὲν ἀναφείρεται παρעוּתָּ· ὁ δὲ Παντελεήμων συλληφθεὶς, καὶ πολλὰς μαστίγας ὑπομείνας, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τῷ 305 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Αθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αυτόμελον.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστῆ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεραπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βωόντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α' πόσοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδειχθήτε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἐνδοξε· ὅθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

✠ 29. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Μάρτυρος· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 340.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι· Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρὸς Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας· ὃ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 30. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 31. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδόκιμου· καὶ Προεδότη τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Ὁ μὲν Εὐδόκιμος ἦν υἱὸς εὐσεδῶν καὶ λαμπροτάτων γονέων, Πατρικίων τὸ ἀξίωμα, ἐκ τῆς Καππαδοκίας καταγομένων. Ζήσας δὲ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ δσιώτῃ, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν εὐδόκιμος τρόντι φανείς, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 840, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου. Περὶ δὲ τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὅρα Αὐγούστου 1.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους σκηναίς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἄγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. Διὸ ἐν παρρήσιᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε. Ὅρα ἔμπροσθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πσεπτῇ σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι, τῶν ἱερῶν σε λειψάνων· πάντες ὅν οἱ προσιόντες καὶ προσκυνῶντες, ἅπασαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοδοῦνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτρῶνται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Ἐπτὰ Παίδων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Διὰ τὰς κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα, ὡς ἐπιτοπολὺ, συμβαινούσας ἀσθενείας, ἐπεκράτει τὸ πάλαι συνήθεια ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα περιφέρηται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλατείας τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἁγιασμόν τοῦ τόπου, καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν χθесινὴν ἡμέραν ἐκφέροντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ Σησαυροφυλακίου, ἀπετίθουν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς ἁγίας Σοφίας)· κατὰ δὲ τὴν σήμερον, καὶ ἐφεξῆς ἕως

τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, λιτανεύοντες μετ' αὐτοῦ κατ' ὅλην τὴν πόλιν, προστίθουν αὐτὸν ἔπειτα τῷ λαῷ εἰς προσκύνησιν. Καὶ αὕτη μέν ἐστιν ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Οἱ δὲ ἅγιοι Μακκαβαῖοι, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Ἀβείμ, Ἀντώνιος, Γουρίας, Ἐλεάζαρος, Εὐσεβωνάς, Ἀχείμ, καὶ Μάρκελλος· οὗτοι, Ἰουδαῖοι ὄντες τὸ γένος καὶ τῶν πατρῴων νόμων φύλακες ἀκριβεῖς, ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου, τοῦ ἐπονομαζομένου Ἐπιφανοῦς, βασιλέως τῆς Συρίας, καὶ τῶν Ἰουδαίων ἀσπόνδῳ ἐχθρῷ· ὃς τις ἅπαν τὸ ἔθνος αὐτῶν καταδουλώσας, καὶ πολλὰ ποιήσας κακὰ, ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερά τῆς θρησκείας πράγματα, ἠνάγκαζεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἵνα καὶ κρέας φάγωσι χοίρινον, ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τότε καὶ οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι Παῖδες, συλληφθέντες μετὰ τῆς Μητρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ Διδασκάλου, καὶ καταδυναστευόμενοι εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν νομίμων, καθυπεβλήθησαν εἰς μύρια κολαστήρια, ὅσα γνώμη τυραννικὴ καὶ ψυχὴ θηριώδης δύναται ἐφευρεῖν. Οἱ δὲ, πάντα γενναίως ὑπομείναντες, καὶ δείξαντες διὰ τῶν ἔργων, ὅτι ὁ λογισμὸς ἐστὶν αὐτοκράτωρ τῶν παθῶν, καὶ δύναται νικῆσαι αὐτὰ, ἐάν τις ἐλθῇ, ἐτελεύτησαν ἐνδόξως ἐν ταῖς βασάνοις, προδόντες τὴν ζωὴν διὰ τοῦ θείου Νόμου τὴν τήρησιν, πρῶτον μὲν ὁ γηραιὸς διδάσκαλος Ἐλεάζαρ, εἶτα καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ δὲ θυμαστή μήτηρ Σολομὴ, γενναίου πεπληρωμένη φρονήματος, καὶ τὸν θῆλον λογισμὸν ἄρρειν· θυμῷ διεγείρασσα (β'. Μακκ. ζ'. 21), παρίστατο εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου θρίαμβον τῶν τέκνων, ἐνισχύουσα ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνα, καὶ ὑποφέρουσα εὐψύχως τὰς ὀδύνας αὐτῶν διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας. Ἰδοῦσα δὲ καὶ τὸν νεώτατον αὐτῆς υἱὸν τελειωθέντα, ρίπτεται ἐσχάτῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀξιοῦται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τοῦ μακαρίου τέλους, τῷ 168 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπο ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχομένη τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α'.

Παῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ὃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή-
θητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἱάσαι φιλάν-
θρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτὸς οἱ
λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρ-
τύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰ-
τεῖσθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυ-
ρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Μετὰ τὸν λιθασμὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος ὑπὸ τῶν Χριστοκτόνων Ἰουδαίων (Δε-
κεμβ. 27), Γαλιληὴ δ' οὗτου διδάσκαλος ἐνεθάρρυνε τινὰς τῶν Χριστιανῶν,
ἵνα, ἐλθόντες νυκτός, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου ἄραντες, θάψωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἐαυ-
τοῦ ἀγρόν, ἀπέχοντα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως 20 μίλλια, καὶ καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόμα-

τος αὐτῷ Καφαρ-γαμαλά, ὃ ἐστὶν ἀγρός Γαμαλά, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Γαμαλιήλ μετὰ ταῦτα ἐτάφη. Κατὰ δὲ τὸ 415 ἔτος, ἀνήρτις εὐσεβής, Λευκιανὸς τὴν κλήσιν, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, ἐφημέριος ἐκκλησίας τινός, πλησίον τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου, ἀπεκα-
λήφθη δι' ὀράματος ἐκ Θεοῦ τὸν τόπον, ἐνθα ἦν τεθαρμένος ὁ Πρωτομάρτυς, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλεν εὐθύς εἰς Ἰωάννην τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ἀπελθόντες δὲ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, καὶ σκάψαντες, εὗρον λάρανακα, Ἑβραῖοσι ἐπιγε-
γραμμένην, Στέφανος· καὶ ἀνοίξαντες αὐτήν, καὶ τὸ ἱερώτατον Λείφανον λα-
βόντες, μετεκόμισαν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ μεγάλης δоруφορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλείον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέ-
μεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μαρτύρων Πρωτόαθλε·
σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σω-
τῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Πρῶτος ἐσπάρας ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ Παν-
εύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας
μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης γέφανον ἀνεδήσω
ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων
ὁ Πρωτάθλος.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ
Φαύστου.

Τούτων ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ὃς τις καὶ Ἰσάκιος, καὶ Ἰσάκης εὐρίσκεται γεγραμμέ-
νος, καὶ κατὰ τὴν 80 τοῦ Μαΐου ἰδιαίτερως ἐορτάζεται, ἐγένετο μοναστῆς ἐκ
νεαρᾶς ἡλικίας, ἐργάτης πάσης ἀρετῆς, ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ
προφητικοῦ χαρίσματος ἡξωμένος, οἰκῶν πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν
καλυδὴ μικρᾷ. Ὅτε δὲ Οὐάλης ὁ ἀρειανόφρων ἐξεστράτευσεν αὐτοπροσώπως κατὰ
τῶν Γότθων, τῶν περὶ τὸν Δούναβιν ποταμόν, ἐξελθὼν ὁ Ὅσιος εἰς συνάντησιν
αὐτοῦ, εἶπε παρρησίᾳ ὅτι ὁ Θεὸς ἐκίνησε τοὺς βαρβάρους κατ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ
καὶ αὐτὸς ἐκίνησε κατὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰς γλώσσας εἰς βλασφημίαν, καὶ τοὺς
ὕμνουντας αὐτὸν ἀπεδίωξεν ἐκ τῶν Φείων οἰκῶν· καὶ ὅτι, εἰάν παύσῃ πολεμῶν
τῷ Θεῷ διὰ τῆς αἰρέσεως, καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀρίστους ποιμένας εἰς τὰ ποιμνία
τοῦ Χριστοῦ, κερδήσει τὴν νίκην ἀπόνως· εἰάν δὲ, μὴ ποιήσας ταῦτα, μὴδὲ ἔχων
σύμμαχον τὸν Θεόν, κροτήσῃ τὴν μάχην, ἢ καταστροφῇ αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύ-
ματος ἐστὶ βεβαία· «Μαθήσῃ, εἶπεν, ἐκ τῆς πείρας, ὅσον ἐστὶ σκληρόν τό-
πρὸς κέντρα λακτιζεῖν· οὔτε γὰρ ἐπανήξεις καὶ προσαπολέσεις τὴν στρα-
τιάν». Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὀργισθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν κατακλείσας τὸν Ὅσιον, ἵνα
τιμωρῇ αὐτὸν καὶ θανατώσῃ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἐκίνησε κατὰ τῶν βαρβάρων·
ἀλλὰ κατακράτος νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κατεκαύθη ζῶν ἐν τινι κώμῃ τῷ 378 ἔτει
(Θεοδώρ. Κύρου, Ἱστορ. Ἐκκλ. Λόγ. δ'. 31-32). Ὁ δὲ Ὅσιος ἀπολυθεὶς τῆς φυ-
λακῆς, καὶ θανατωθεὶς διὰ τῆς πρόρρησιν ταύτην, ἐθαυμάσθη ἔτι μᾶλλον διὰ τὸν
ζῆλον αὐτοῦ, ὃν ἐδείξεν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὴν ἐν ἔτει 384 συγκροτηθεῖσαν Β'.
Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. Μετὰ ταῦτα, μονῆς ἀνεγερθεῖσης ἐν Κωνσταντινουπόλει χά-
ριν αὐτοῦ, ἐποιήμανεν εὐσεβῶς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνασκούοντας· καὶ δούς αὐτοῖς τυ-

πον μοναδικῷ βίου τὸ ἑαυτοῦ παραδειγμα, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταλιπὼν διάδοχον αὐτοῦ τὸν Δαλμάτου.

Ὁ δὲ Δαλμάτος οὗτος κατ' ἀρχάς μὲν ὑπῆρχε στρατιώτης, ἐν τῇ Β'. σχολῇ τῶν καλουμένων Σχολαρίων στρατιωτῶν συνηριθμημένος· ὕστερον δὲ καταλιπὼν πάντα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰρημένην τοῦ Ἰσακίου μονήν, ἐν ἣ ἐνδύθει τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐγένετο διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς αἰδέσιμος εἰς πάντας· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ, τῷ 431 ἔτει, συγκροτηθεῖσαν Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον· καὶ δεῖξας ἐν αὐτῇ κατὰ τοῦ Νεστορίου τὸν ὀρθόδοξον ζῆλον αὐτοῦ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου Πατέρων Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μοναστηρίων. Ζήσας δὲ ἔτη ὑπὲρ τὰ 80, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσῆσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ὡς φωστῆρας, καὶ ταῖς αἰρέσεσι ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον εὐφημῶμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας, αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 4. Τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ὅρα τῇ 22 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 333.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ ταῖς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, διαφθορᾶς διέμειναν θανόντες παρεκτός· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάψαντες, δισμενῶν ἀπιστίαν. Οὐς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνειφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

† 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, στρατιώτης τὴν τάξιν ἀπὸ τῶν χρόνων ἐστὶ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀλωροῦ, πατὴρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἐλέγχων δὲ τὴν τούτου ἀσέβειαν, καὶ ἐνθυμίζων αὐτόν, ὅτι ἦν ἀνεψιὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Χριστιανῶν, ὅτι ἐξ ἀπαλῶν οὐνύχων ἀνέτραψεν τῷ γάλακτι τῆς εὐσεβείας, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐδιδάχθη, καὶ συμπαθητῆς ἐχρημάτισε Βασιλεῖον τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, καὶ ἀναγνώστης ἐγένετο τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· καὶ ὅτι

ἀθετήσας ἤδη τὰ πάντα, καὶ παραβάτης γενόμενος τῶν εἰς τὸ Δεῖον Βάπτισμα ὑποσχέσεων αὐτοῦ, προσέφερεν εἰς τὰ εἶδωλα τὴν εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφειλομένην προσκύνησιν· ταῦτα, λέγω, ἐνθυμίζων τὸν ἀποστάτην ἐλεγκτικῶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 361 ἔτος, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐν δὲ τοῖς στρατιωτικοῖς πλέον τῶν 60.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὠραιότητα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ Δεῖᾳ σήμερον Μεταμορφώσῃ, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σῶζων ἅπαντας.

Ἡ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

✠ 6. Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ πολλάκις προεῖπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, οὐ μόνον περὶ τοῦ ἰδίου πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων διωγμῶν καὶ ὀλίψεων αὐτῶν τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐπειδὴ τὰ μὲν δεινὰ ἦσαν πρόχειρα, ἡ δὲ ἀντὶ τούτων ἀπόλαυσις τῶν ἀγαθῶν, μέλλουσα καὶ ἐλπιζομένη· διὰ τοῦτο, ἵνα πληροφρήτῃ αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἐκείνης, ἣτις ἐστὶν ἡτομασμένη διὰ τοὺς ἔως τέλους ὑπομεινάντας, παραλαμβάνει τοὺς τρεῖς προκρίτους αὐτοῦ μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάζας αὐτοὺς εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος καταμόνας, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Ἐξαίφνης, μετὰ τῆς υπερφουδῆς καὶ ἐξαισίου ταύτης φωτοχυσίας, ἐπιφαίνονται

διαμίας τῶν Προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας, συλλαλοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ δεικνύοντες ἐνταυτῷ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, παραστάντες ἐμπροσθεν αὐτοῦ δουλοπρεπῶς, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐκ τοῦ Ἄδου, ὡς πρὸ πολλῶν αἰῶνων ἀποθανὼν (Σεπτεμβρίου 4), ὁ δὲ Ἡλίας ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔτι ζῶν ἀνελήφθη (Ἰουλ. 20). Μετ' ὀλίγον ἐπισκιάζει αὐτοὺς νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτὴ φωνή, ἥτις ἠκούσθη καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ (Ἰανουαρ. 6), μαρτυροῦσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Τίός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. ιζ'. 1-5). Ταῦτά εἰσι τὰ θεοπρεπῆ καὶ παραδόξα τῆς παρουσίας Ἑορτῆς, ἥτις ἐστὶν εἰκὼν καὶ προτύπωσις τῆς μελλούσης καταστάσεως τῶν Δικαίων, ὧν τὴν λαμπρότητα ἐδήλωσεν ὁ Κύριος εἰπὼν· Τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος (Ματθ. ιγ'. 43). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς ταύτης ψάλλεται καθ' ἐκάστην ἐν ταῖς Ὁραῖς (σελ. 102), εἰς ὑπόμνησιν παντοτεινῇ τῆς δόξης ἐκείνης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύς Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰδίδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Επὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκῆσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Οὗτος ἦν Πέρσης τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, εἰδωλολάτρης πρότερον. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος Χριστιανοῦ, Ἀδάρου τὸ ὄνομα, ἀπῆλθεν εἰς Νίσιβιν, πόλιν τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου βαπτισθεὶς, ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐν τινι μοναστηρίῳ. Μετὰ ταῦτα ἀναβὰς ἐπὶ τινος ὄρους, διεκαρτέρησεν ἐκεῖ ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει, θαύματα τελῶν εἰς τοὺς προσεχόμενους αὐτῷ, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφων. Ταῦτα δὲ μαθὼν Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅτε κατὰ τῶν Περσῶν ἐξεστράτευεν ἐν ἔτει 363, ἀπέστειλε καὶ ἐλιθοδόλησαν αὐτόν τε καὶ δύο μαθητάς αὐτοῦ, ἡνίκα ἐψαλλον τὴν Τρίτην Ὁραν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Κυζίκου.

Ἐπὶ τῶν χρόνους Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, ἴσως τοῦ Ἀρμενίου, περὶ τὰ 815, ὑφ' οὗ ἐξορίας καὶ θλίψεως πολλὰς ὑπομείνας, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἄνω.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία.

Ἀφ' οὗ ὁ προδότης Ἰούδας ἔλαβεν ἀντάξιον τῆς παρανομίας αὐτοῦ τὸν μισθόν, κρεμασθεὶς ὑπὸ ἀπελπισίας, καὶ τελειώσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ κατησχυμμένου ἐκείνου θανάτου (καθότι πεσὼν ἀπὸ τῆς κρεμάστρας ἐπίστομα, ἔσκασε κατὰ τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν)· τότε, ἵνα μὴ κολοβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Δώδεκα, εὐρισκόμενοι πάντες οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, εἰς ἓν συνηγμένοι, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, τὸν ἀριθμὸν ὡς 120, ἐκλέξαντες δύο ἄνδρας ἐξ αὐτῶν, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος (ὃ ἐστὶ Δίκαιος), καὶ τὸν Μαθθίαν τοῦτον, ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶτα εὐχόμενοι πρὸς Θεόν, ἔβαλον εἰς αὐτοὺς κλήρους (λαχνούς), καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Ματθ. κζ'. β. Πράξ. 15-26). Καὶ οὕτως ἀναπληρώσας ὁ Μαθθίας τὸν κενὸν τοῦ Ἰούδα τόπον, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπλήρωσε καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ προφητείαν, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ· Γενηθήτω ἡ ἑπαυλις αὐτοῦ ἡρημωμένη· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος (Ψαλμ. ξη'. 25, ρή. 8). Μετὰ ταῦτα, ὡς λέγουσι, κηρύξας ὁ Μαθθίας τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Λιβυοῖσι, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ὕψος γ'.

Απόστολε ἅγιε Μαθθία, πρέσβευε τῷ ἐλθόντι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςσι, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ὕψος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος, εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, Δαυματοφόρε Μαθθία Ἀπόστολε.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν Ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, τὰ σκευὴ αὐτῆς διοικῶν, καὶ τὰ χρήματα διαμερίζων εἰς τοὺς πένητας. Σκληροτάτου δὲ διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινηθέντος ὑπὸ τῷ Οὐάλλεριανῷ, καὶ τῷ τότε ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ῥώμης Εὐσέβῳ, ἡ Σίξτος Β', ἐπὶ σταυροῦ τελειωθέντος, συλληφθεὶς καὶ ὁ Λαυρεντίος οὗτος, ἦχθη πρὸς τὸν ἐπαρχον· καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν θησαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐζήτησεν ἀδειαν τριῶν ἡμερῶν πρὸς ἐτοιμασίαν· καὶ ἐν τοσούτῳ συναθροίσας πάντας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παραστήσας τῷ ἐπάρχῳ, Ἰδοὺ, εἶπε, τῆς Ἐκκλησίας οἱ θησαυροί. Ἐκ τούτου ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐκέλευσεν ἀπλωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάρας σιδηρᾶς πεφυρακτωμένης. Ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητής, ἀφανακτὶ ἐγκαρτερήσας καίόμενος ἐκ τοῦ ἐνός μέρους, Στρέφατέ με, εἶπε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ὁλὸς καλῶς ὀπτηθῶ. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει τότε πρὸς τοὺς τυράννους ὁ Μάρτυς· Γεύσασθε ἤδη καὶ ἴδετε, εἰ αἱ σάρκες τῶν Χριστιανῶν εἰσὶν ἡδύτεραι ὥπτημέναι μᾶλλον, ἢ αἰμαί. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ εὐχόμενος χριστομμήτως ὑπὲρ τῶν διωκτῶν καὶ τῶν θημιῶν αὐτοῦ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῇ 10 Αὐγούστου ἐν ἔτει 258.

Ἀπολυτίκιον, Ὕψος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σὺ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων

γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σε, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετεφρώσας, ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐν ἄθλοις ἐδόας πιστῶς· Οὐδέν με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, δριμυτάτας πρότερον ὑπομείνας βασάνους, εἶτα καὶ τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάρεμι, ἐναθλήσων σερρότατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικλήτου.

Ἠθλήσαν ἐν Νικομηδείᾳ τῷ 288 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἦν δὲ ὁ Φώτιος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνικλήτου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ σμφάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου, διὰ τὸ ἀποδίδουσαι αὐρὴν τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε Διεγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης, λύρα τῆς εὐσεβείας καὶ ὄργανον, καὶ μοναζῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ὁ'ρα Ἰανουαρίου 21.

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς δέας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ προφητείας, ὑπῆρχε Μωρασθίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γῆς Ἰούδα, προφητεύσας ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰούδα, ὧν ὁ μὲν Ἰωάθαμ ἐδασίλευσε περὶ τὰ 758 πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Ἐζεκίας ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 698 πρὸ Χ. Ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Μιχαίας ἐκεῖνος, ὁ υἱὸς Ἰεμβλαά, ἡ Ἰεμβλά (Γ'. Βασ. κβ'), ὁ ἐλέγξας τὸν Ἀχαάβ, καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωράμ φονευθεὶς, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· καθότι ὁ μὲν Ἰωράμ οὗτος ἐδασίλευσε τῷ 896 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Μιχαίας προεφήτευσεν ἐτι, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἐζεκίου, ὃς τις ἦν σύγχρονος τοῦ Ὁσηέ, ἐσχάτου βασιλέως τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ βασίλειον ἐκεῖνο κατεστράφη ὑπὸ Σαλμανασσάρ βασιλέως Ἀσσυρίων (Δ'. Βασ. ιζ'. 1-6, καὶ ιη'. 1). Ἔστι δὲ ὁ Μιχαίας οὗτος ἐκ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν ἔκτος τῇ τάξει· ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 7 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκირτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλῶντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως· ἦν ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξαζόμεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, προσκირτῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεοκυῆτορ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ταῦτα παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίας τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅτι, πλησιάσαντος τοῦ καιροῦ, καὶ ὅν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εὐδόκησεν ἵνα παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, ἐμήνυσεν αὐτῇ δι' Ἀγγέλου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὴν ἀπὸ τῆς προσκαίρου ζωῆς μετὰθασιν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δέ, τοῦτο ἀκούσασα, ἀνέβη μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσήυχετο· καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἡτοίμαζε τὰ πρὸς ἐνταφιασμόν. Ἐνῷ ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἐνθα ἔτυχεν ἕκαστος κηρύττων, παρέστησαν αὐτοὺς διαμίας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεομήτορος· ἦτις, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν συνδρομῆς δηλοποιήσασα, καὶ τὴν ἑλπίσιν αὐτῶν, ὡς εἰκός, μητρικῶς παραμυθησαμένη, ὕψωσεν ἔπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, ἔδειξθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης, εὐλόγησε τοὺς Ἀποστόλους, ἔτα ἐπὶ τῆς κλίνης ἀναπεσοῦσα, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς σχηματίσασα, ὡς αὐτὴ ἠδουλήθη, οὕτω τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέθετο εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Γίου καὶ Θεοῦ.

Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, ἄραντες μετ' εὐλαβείας καὶ λαμπαδοφορίας πολλῆς τῷ Θεοδόχῳ ἐκείνου σώματος τὴν κλίνην, καὶ ὕμνους ἐπιταφίους ψάλλοντες, ἐκόμεζον ἐπὶ τὸ μνήμα, ὅτε καὶ Ἀγγελοι συνέψαλλον οὐρανόνθεν, προπέμποντες τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουδīm. Εἰς δὲ τῶν Ἰουδαίων, φθόνῳ κινηθεῖς, καὶ αὐθαδῶς ἐπὶ τὴν κλίνην τὰς χεῖρας ἀπλώσας, ἔλαθεν ἀμέσως τῆς αὐθαδείας αὐτοῦ τὰ ἐπίχειρα παρὰ τῆς Δείας δίκης, κοπεῖς τὰς τολμηρὰς ταύτας χεῖρας ἀράτῳ πληγῇ. Φθάσαντες δὲ εἰς χωρίον, καλούμενον Γεθσημανῇ, ἔθαψαν ἐκεῖ ἐντίμως τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν τῆς Θεοτόκου Σῶμα. Ἀλλὰ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ταφὴν, ὅτε, παραμυθίαν ὁμοθυμαδὸν ποιοῦμενοι, ἀνύψουν, κατὰ τὸ σύνηθες, τὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ κείμενον ἄρτον, ἐπιφαίνεται ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ αἵρῳ, λέγουσα αὐτοῖς τὸ· Χαίρετε, καὶ ὅσα ἐφεξῆς ἐγράφησαν, σελ. 130, ἅπερ ἀνάγκη ἐκεῖ· ἐξ ὧν ἐπίγνωσαν τὴν εἰς οὐρανὸς ἐνσωμῶν μετὰστασιν τῆς Θεοτόκου.

Ταῦτα παραλαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεων πατρικῶν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀσματογραφήσασα, ὡς ὑπόθεσιν εὐλαβείας, ψάλλει κατὰ τὴν σήμερον μὲς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὃ μῆτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

✠ 16. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦτοι τοῦ ἀγίου Μανδηλίου· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✠ 17. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 18. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἀγιώτατος οὗτος ἀνὴρ, ὁ παιδιώθεν Προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ ἔσχατος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαὶμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανὰ καὶ Ἀννης τῆς Προφῆτιδος, γεννηθεὶς περὶ τὸ 1155 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σαμουὴλ, ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον, Θεοί-

τητος· διότι στείρα οὔσα πρότερον, ἡγήσατα τέκνον παρὰ Θεοῦ διὰ πολλῶν δεήσεων καὶ δακρύων θερμῶν· τεκούσα δὲ τοῦτον καὶ ἀπογαλακτίσασα, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Σηλωμ, ἐν ἣ εὐρίσκετο τότε ἡ Δεῖα Κιβωτός· καὶ νηπιον ἔτι ὄντα ἀφιερῶσασα αὐτὸν, κατὰ τὴν υπόσχεσιν, εἰς λειτουργίαν Θεοῦ, εὐχαρίστησεν αὐτῷ, ψάλλουσα τὴν Γ'. Ὡδὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· Ἐσπερεῦθέ η̄ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, κτλ. σελ. 58. Ἐῖτα αὕτη μὲν ὑποστρέψασα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐγέννησεν ἔπειτα τρεῖς ἐτέρους υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ δὲ Σαμουὴλ ἐμείνεν εἰς Σηλωμ ὑπὸ τὴν προστασίαν Ἡλὶ, τοῦ τότε ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦ σεμνοτάτου αὐτοῦ πολιτεύματος εὐαρεστῶν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Δείας Γραφῆς· Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (Α'. Βασ. β'. 26). Κοιμώμενον δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο παιδάριον ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ Κιβωτός, ἀκούει φωνὴν τρεῖς καὶ τετράκις καλοῦσαν αὐτὸ ἐξ ὀνόματος, καὶ λέγουσαν· Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Ἡ φωνὴ αὕτη ἦν φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὅς τις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Σαμουὴλ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης καταστροφῆς τοῦ Ἡλὶ· διότι οὗτος, ἔχων δύο υἱούς, Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς καλουμένους, νέους παρανομωτάτους καὶ τοῦ Θεοῦ καταφρονητάς, οὐκ ἐφρόντισε παντοίῳ τρόπῳ τὴν τούτων διόρθωσιν. Καὶ ἡ μὲν Δεῖα ἀπόφασις ἐπληρώθη ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἡλὶ ἐξωλοθρεύθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· παραδείγμα φοβερὸν τῶν ἀμελούντων τῶν ἰδίων τέκνων τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ τῶν παρανομῶν αὐτῶν τὴν πρέπουσαν παιδευσιν.

Ὁ δὲ Σαμουὴλ, ἐκλεχθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ, ἐκρίνευ αὐτὸν ἐν δσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, γινόμενος εἰς αὐτὸν τύπος καλῶν ἔργων, καὶ τὴν νομίζων μέγα ἀμάρτημα, εἰς παῦσιν ποτὲ προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀφ᾽ αὐτοῦ τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ παρὰ Θεῷ ἐξαιτούμενος, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος ἐνάπιον πάντων· Ἐμοὶ μηδαμῶς (γένοιτο) τῷ ἀμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν (αὐτ. ἱβ'. 23). Τὴν δὲ δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἀφιλοκέρδειαν, δι' ἧς ἐκυδέρνα τὸν λαόν, καὶ ἐδίκαζε τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου, ὡμολόγησαν πάντες, ὅτε ἡρώτησεν αὐτοὺς, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἵνα εἰπωσιν ἐν συνειδήσει, εἰν ἡδίκησε ποτὲ τινα, ἢ ἔλαβε παρὰ τινος ἢ κτήμα, ἢ χρήμα, ἢ δῶρον, μέχρι καὶ ἐνὸς ὑποδήματος εὐτελοῦς. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως λέγοντες· Οὐκ ἡδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλιψας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληψας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν (αὐτ. 2-4). Αἰτήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ βασιλεία, περὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἔχρισεν αὐτοῖς τὸν Σαοὺλ· ἀλλὰ παρακούσαντα μετ' ὀλίγον τοῦ Δείου προστάγματος, ἡλεξέν αὐτὸν ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπειλῶν ἐχρισε τὸν Δαυῖδ, τοῦ Θεοῦ τοῦτο κελεύσαντος. Ζήσας δὲ ἀνεπίληπτος κατὰ πάντα ἔτη 98, καὶ γενόμενος τῷς πάσι παραδείγμα ζωῆς ἁγαπᾶστος, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 1057 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν πλειόνων τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν, τῆς 'Ρούβ, καὶ τὰ 24 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Α'. τῶν Βασιλειῶν βιβλίου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

* 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἠθλησαν δὲ ἐπὶ Μαζμικανοῦ τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ, Ἀπόστολος, Ἐδессηνὸς ὢν καὶ αὐτὸς τὴν πατρίδα, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος, ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ὃ καὶ ἠκουλούθησε μέχρι τοῦ πάθους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ,

περί τὸ 36 σωτήριον ἔτος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ κατηχήσας καὶ βαπτίσας τὸν τοπάρχην αὐτῆς Ἀβγαρον, ἐθεράπευσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνιά-
του πάθους, ὑφ' οὗ ἔπασχε δεινῶς. Κηρύξας δὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐτελεύτησε μαρ-
τυρικῶς. Περὶ ταύτου οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, ὃ
ὑπὸ τοῦ Ματθαίου ὀνομαζόμενος Λεβδαῖος, ὃ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος (ἰ. 3).
Ὁ δὲ Εὐσέβιος λέγει αὐτὸν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ταῦτα ἐπὶ λέξεως γράφων περὶ
αὐτοῦ· « Μετὰ γοῦν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν αὐτοῦ
(τοῦ Χριστοῦ), Θωμᾶς, τῶν Ἀποστόλων εἰς τῶν Δώδεκα, Θαδδαῖον, ἐν ἀριθμῷ
καὶ αὐτὸν τῶν Ἑβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν κατεileγμένον, κινήσει θειο-
τέρα ἐπὶ τὴν Ἑδεσσαν κήρυκα καὶ Εὐαγγελιστὴν τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ διδασκα-
λίας ἐκπέμπει (Ἰσορ. Ἐκκλ. α. 13) ». Τὸ δὲ, Ἀβγαρος, γράφεται παρὰ αὐτῷ Ἀβγα-
ρος· ὅπερ ἕτεροι γράφουσιν, Λύγαρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Θαδδαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παραύξη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

Σήμερον συμπύλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἀποθιθεῖσθαι αἱρεσι-
τὴν Ἑορτῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Σελ. 351.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πα-
νηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα
Ἀγαθόνικε ἐνδοξε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος,
καὶ ἀπειλήφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον
στέφανον.

* 23. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθιθεῖται ἡ Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

* 24. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχῆ, μαθητοῦ Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστό-
λων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεω-
ρίας ἐπίδασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,
καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυ-
χῆς. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Περὶ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου δὲα Ἰουνίου 11. Ὁ δὲ Τίτος ἦν Ἕλλην τὸ γένος, καὶ τὴν ὁρησκίαν ἐθνικός. Πιστεύσας δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τὸ Ἀποστόλου Παύλου, ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ἀκόλουθος, καὶ μεγάλως συνήργησεν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Χειροτονήσας δὲ αὐτὸν ὁ Παῦλος τῆς Κρήτης ἐπίσκοπον, ἔγραψεν ἔπειτα καὶ τὴν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφομένην Ἐπιστολήν. Ὁ δὲ, ἀποστολικῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθεὶν αὐτῷ ποιμνιον, καὶ γενόμενος πλήρης ἡμερῶν, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 94.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η καθόδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς παιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ τοῦ Τίτου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα τίτε αἰοῖδιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 351.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ θεέμενος Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασιάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῆ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὸς νοσούντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκóτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σε γεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν καταπλουτήσας, σκότος ἔλυσας παθῶν παμμάκαρ, καὶ εὐχαῖς σου ταῖς ἀγρύπνοις ἐμάρανας, τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

✠ 29. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ὁ θεὸς οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐναρέις, ὁ μεσίτης τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας τοῦ Θεοῦ Διαθήκης, ἡ Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ θεόπεμπτος Ἄγγελος τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου, καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ Πρόδρομος καὶ προετοιμαστής (Ἠσ. μ'. 3. Μαλαχ. γ'. 1)· ὁ διὰ πολλῶν θαυμασιῶν καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς ἐτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὡς ἄλλος Ἠλίας ζηλωτής, οὐ τινος ἐμμήνη καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον, καὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐνδυμα, καὶ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸν ἐνθρον ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (ὄρα Σεπτέμβρ. 23. Μαρτ. 25. Ἰουν. 24. Ἰουλ. 20)· οὗτος, λέγω, ἀφ' οὗ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, κατὰ τὴν θεῖαν ἐπιταγὴν (Ἰαν. 6)· ἀφ' οὗ ἐδίδαξε τὰ πρακτέα καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιώματικούς, καὶ ὑπέδειξε παντός ἐπάγγελματος τὰ χρῆ· ἀφ' οὗ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ θεοῦ φόβου, ὅτι οὐδεὶς δύνάται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, εἰ μὴ ποιήσῃ καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· ἀφ' οὗ διὰ τοῦ τοιοῦτου κηρύγματος ἠνέτριψε τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς ὑποδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας· ἀφ' οὗ, τέλος πάντων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτήρα δακτυλοδεικτῆσας αὐτοῖς, εἶπεν· Ἰδὲ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λουκ. γ'. 2-18. Ἰωάν. α'. 29)· ἐπεσφράγισεν ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν ἀληθεῖαν τῶν ἑαυτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ θεοῦ νόμου σφαγίον ἱερὸν· πό χεῖρες ἀνδρὸς παρανόμου.

Ἡρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ Μ. Ἡρώδου υἱός, ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀντίπας· ὃς τις, ἔχων γυναῖκα νόμιμον, τὴν συγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα, ἡ Ἀρέθα, αὐτὴν μὲν ἀναιτίως ἀπέβαλεν, ἤρπασε δὲ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδα, τεκοῦσαν καὶ συγὰτριον ἐξ ἐκείνου, Σαλώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἄθεσμον οὐκ ἐπαύετο ἐλέγχων ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρβήσιastos καὶ αὐστηρὸς ἐπιπλήκτωρ, Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων αὐτῷ, ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρ. ε'. 18). Ὁ Ἡρώδης, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι, προσέθηκεν ἔτι καὶ τοῦτο, καὶ συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην, κατέκλεισεν εἰς δεσμωτήριον· καὶ ἐφόνευεν ἴσως αὐτὸν παρευθὺς, ἂν ἔλειπε τοῦ τυράννου ἡ συστολή, διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἀκραν εὐλάβειαν, καὶ προσέειπε διὰ τὸ ὅπωςδὴποτε σέβας, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἰστροῦ τῆς θλυμανίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μιὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνείας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν· ὅτε ἡ μὲν Σαλώμη ὠρχήσατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιζόντων, αὐτὸς δὲ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μεθ' ὅρκου τὴν πάσης ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν ὑπόσχεσιν, ὅτι, κἂν τὸ ἡμῖς τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἀναιδὴς ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλευθεῖσα, αἰτεῖ παράυτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ παραβάτης τοῦ θείου νόμου, νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὅρκον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πρᾶξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διάθεσιν, καὶ πληροῖ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπόσιον αἱμάτων προφητικῶν· καὶ ἡ πάντιμος ἐκείνη κεφαλὴ, αἰδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους, δίδοται βραβεῖον βεβήλου ὀρχήματος, καὶ γίνεται παίγνιον ἀκολάστου συγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τὸ δὲ πανίερρον σῶμα τοῦ θείου Βαπτιστοῦ, ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν καὶ ἔθηκαν ἐν μνημεῖῳ (Μάρ. ε'. 21-29).

Ἀργία, καὶ Νηστεία.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾿Αδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Π τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκῇ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾿Αδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

✠ 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

✠ 34. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰεπάρθε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνένκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα αἰεπάρθετος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

Τ Ρ Ο Π Α Ρ Ι Α

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΩΔΙΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ
ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Τ Ρ Ι Ω Δ Ι Ο Ν.

✱ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. ✱

Αἰρεσις παλαιὰ καὶ ἐπίσημος μεταξύ τῶν Ἰουδαίων ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι, οἵτινες, πονηροὶ ὄντες καὶ ὑποκριταί, τὰς μὲν κακίας αὐτῶν ἐκρυπτον, πᾶσαν δὲ ὑποκριτικὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐδημοσίεουν, ποιοῦντες πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τὸ δεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις (Ματ. κγ'. 5)· διὸ καὶ ἐνομίζοντο ὑπὸ πάντων ἐνάρετοι καὶ δίκαιοι, καί, κατὰ τὴν φαινομένην τῆς ζωῆς ἀγιότητα, κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν, ὅπερ δηλοῖ τὸ ὄνομα Φαρισαῖος. Ἐξ ἐναντίας οἱ Τελῶναι, τουτέστιν οἱ ἀγοράζοντες τὰ βασιλικὰ δόσιμα, ἐπειδὴ, συλλέγοντες αὐτὰ, ἐποιοῦν πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς δι' αἰσχροκέρδιαν, διὰ τοῦτο πάντες ἐστοχάζοντο αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀδίκους. Κατὰ τὴν τότε οὖν κοινὴν γνώμην, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἓνα Φαρισαῖον, σημαίνοντα τὸν ἐνάρετον, καὶ ἓνα Τελῶνην, δηλοῦντα τὸν ἀμαρτωλόν, ἐδίδαξε παραβολικῶς τῆς ὑπερηφανείας τὴν βλάβην, καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν ὠφέλειαν.

Ἐπειδὴ δὲ, μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐμβαίνομεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τοὺς πνευματικούς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας, καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ὅπλον πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἡ ταπείνωσις, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ὑπερηφάνεια μέγιστον ἐμπόδιον εἰς αὐτὴν, διὰ τοῦτο οἱ δεῖοι Πατέρες τὰς μὲν ἑβδομάδας ταύτας ἐπενόησαν, ὡς προετοιμασίαν ἡμῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀγῶνας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὴν παρῶσαν ἑβδομάδα ἐκάλεσαν Προφωνήσιμον, ὡς προλέγουσαν τρόπον τινα καὶ κηρύττουσαν, ὅτι ἤγγικε τῆς νηστείας ὁ καιρὸς. Τὴν δὲ ἀνάγνωσιν τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολῆς ἐταξάν σήμερον, διδάσκοντες ἡμᾶς δι' αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπαιρωμέθα, ὅταν πράττωμεν τὸ καλόν, μηδὲ καυχώμεθα δι' αὐτό, ὡς ὁ μέγας Φαρισαῖος· ἀλλὰ, μαθόντες ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐκείνου, ὅτι ὁ καπνὸς τῆς οἰήσεως, καὶ τῆς καυχήσεως ἡ δυσωδία, διώκει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸν ἄνθρωπον πάσης ἀρετῆς, κηρυμνίζει αὐτὸν εἰς τοῦ Ἀδου τὰ βάραθρα, δεώμεθα μετὰ συντετριμμένης καρδίας τοῦ Θεοῦ, μμυόμενοι τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, ἥτις, κἂν ἀμαρτωλὸς ὑπάρχη ὁ ἄνθρωπος, κἂν εἰς ἔσχατα περιπέσῃ κακὰ, δικαιοῖ αὐτόν, καὶ εἰς ὕψος ἀναβιάζει μέγα.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τοῦ Ἥχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἥχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγαζόντες· Ἰλασθήτι μόνε ἡμῖν εὐδιαλλακτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ✠

Τρία πράγματα παρέστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου· τὴν κατάστασιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανόνα, καὶ τῆς θείας εὐσπλαγχνίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τῇ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολὴν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὕτη διδασκαλίαν· ἵνα, δηλαδή, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσω κυλιόμεθα εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐνόσω εὕρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἔλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς, καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, καὶ ἐν εἰς τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν Νηστεϊῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδὴ τινες, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομήματα, καὶ χρονίσαντες εἰς αὐτὰ, ἔρχονται πολλάκις εἰς ἀπόγνωσιν, νομίζοντες ὅτι οὐκίτι ἐστὶ συγχώρησις δι' αὐτούς· καὶ οὕτως ἀπηλπισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν κατ' ἐκάστην εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ ἔτι χεῖρονα κακὰ τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ θεῖοι Πατέρες, ἵνα ἐκριζώσωσι τῆς ἀπογνώσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνθαρρύναντες αὐτούς, διεγείρῳσιν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἔταξαν τὴν παροῦσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δεικνύοντες εἰς αὐτοὺς τὰ φιλόπρωπα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμαρτήμα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ὑποτεθῇ, δυνατόν νὰ νικήσῃ ποτὲ τὴν φιλόπρωπον αὐτοῦ γνώμην.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τῷ Ἰχθου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον, ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν (Βιβλ. ἡ. 42), ἔλαβεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν συνήθειαν τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ λεγόμενα Τρίτα, καὶ Ἑννατα, καὶ Τεσσαρακοστά, καὶ λοιπὰ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀπέθανον ἄωρα ἢ εἰς ξενιτείαν, ἢ εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ὄρη καὶ κρημνοὺς· ἴσως δὲ καὶ πένητες ὄντες, οὐκ ἠξιώθησαν τῶν διατεταγμένων μνημοσύνων· διὰ τοῦτο, φιλοπρωπῶς οἱ θεῖοι Πατέρες κινούμενοι, ἐθέτισαν σήμερον μνημόσυνον κοινὸν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων ἀνθρώπων, ἵνα, καὶ ὅσοι τῶν μερικῶν μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον, δι' ὅποιονδήποτε συμβεδικός, συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο καθεῖνοι.

Πρὸς τούτοις, ἐπεὶ αὐριον ποιοῦμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπειδὴ οἱ κεκοιμημένοι οὐδὲ ἐκρίθησαν, οὐδὲ ἔλαβον ἔτι τὴν τελειάν ἀντάμειψιν (Πράξ. ιζ'. 34. Β'. Πέτρ. β'. 9. Ἑβρ. ια'. 39-40), εὐκαίρως μνημονεύει σήμερον τῶν ψυχῶν ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ ἀπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ θάρρους, δέεται ἵνα ἐλεήσει τοὺς ἀμαρτωλοὺς. — Ὅτι δὲ ἀπάντων κοινῶς τῶν τεθνεώτων ἡ μνήμη ἀναμνησκει τὸν κοινὸν θάνατον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν καιρῷ ἀρμοδίῳ, καὶ διεγείρει πρὸς μετάνοιαν, τοῦτό ἐστι τρίτον αἷτιον τοῦ παρόντος μνημοσύνου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἄλλος ἅγιος σκοπός.

Ἀπολυτίκιον Νεκρώσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Αἱ προλαβοῦσαι δύο παραβολαί, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Ἀσώτου, παρέστησαν ἡμῖν τὴν ἄκρην τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ ἀγαθότητα. Ἀλλ' ἵνα μὴ τινες, εἰς ταύτην μόνην θάρρουντες, διαγῶσιν ἀμελῶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας παραματευόμενοι, ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ οὕτως ἀρπάσῃ αὐτοὺς αἰφνιδίως ὁ θάνατος· διὰ τοῦτο οἱ Δειότατοι Πατέρες ἔταξαν σήμερον τὴν ἑορτὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἀδεκάστου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνθυμίζοντες δι' αὐτῆς τοὺς ποιούτους, ὅτι οὐ μόνον φιλόανθρωπός ἐστιν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ κριτὴς δικαιοτάτος, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σκοπὸς οὖν τῶν ἁγίων Πατέρων ἐστὶν ἵνα, διὰ τῆς ἐνθυμήσεως τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας, διεγείρῃσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀμελείας πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ προτρέψωσιν εἰς φιλαδελφίαν καὶ συμπάθειαν. Ἐπειδὴ δὲ, τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ποιοῦμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἐξορίας ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος βίου, δηλονότι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ λογίζεται ὡς τελευταία πασῶν· διότι εἰς ταύτην ἀληθῶς τελευτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, καὶ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον τῇ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οταν ἔλθῃ ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμός δὲ τοῦ πυρός, πρὸ τοῦ βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται.

τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξῶν σου μέ στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ.

Ἰστίον, ὅτι, ἐν τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπίσης Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τυρὸν καὶ ὡά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος ἡμέρας.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπαιδαγωγήσαν ἡμᾶς οἱ Θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν, ὅσα εἵπομεν εἰς τὰς προλαβούσας ἑορτάς, καὶ κατ' ὀλίγον ἡτοίμασαν εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, ἰδοὺ προβάλλουσιν ἤδη καὶ τοὺς θεαρέστως βιώσαντας, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ὁμοῦ· ἵνα, διὰ τοῦ παραδείγματος τούτων, ποιήσωσιν ἡμᾶς προθυμοτέρους εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ κατὰ τῶν καθῶν ἀνδρειοτέρους. Καὶ καθὼς οἱ ἐμπειροὶ στρατηγοί, ὅταν τὰ στρατεύματα ἐτοιμάσθωσιν εἰς μάχην, καὶ ἴστανται ἤδη κατὰ πρόσωπον, οὐ μόνον διὰ λόγου προτρέπουσι τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἐρίστων ἀνδραγαθίας ἀναφέρουσιν εἰς αὐτοὺς, ἐξ ὧν ἐγκαρδιούμενοι ἐκείνοι, ὁρμῶσιν ὀλοφύχως κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω καὶ οἱ θεόσοφοι Πατέρες ποιοῦσι νῦν εἰς ἡμᾶς, διορίσαντες σήμερον κοινὴν μνήμην καὶ ἑορτὴν πάντων τῶν Ἀγίων, ὅσοι, διὰ κόπων πολλῶν νικῆσαντες τὰ πάθη, εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ· ἵνα καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνων ἀποβλέποντες, ἀγωνιζώμεθα γενναίως κατὰ τῶν παθῶν, καὶ τὰς διαφόρους ἀρετάς ἐργαζώμεθα, μιμούμενοι αὐτοὺς, ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν καὶ αὐτοί, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν εἶχον φύσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Ἐὐεὶς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαιδρυνας, Κύριε, τὴν ὑψηλὴν λάμποντα. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τοὺς σὲ δοξάζοντας, καὶ μεγαλύνοντας, διαφυλάξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι Ἀλληλοῦϊα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ✠

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἔταξαν ἐνταῦθα, τῇ παραμονῇ τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ θεώτατοι Πατέρες, δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ὠφελιμὸν ἐστὶν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου πόσον ἐπιβλαδὲς καὶ ὀλέθριον ἡ ἀκρασία, καὶ τῶν θείων ἐντολῶν ἡ παράβασις· καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐστὶν ἡ τῆς νηστείας ἐντολή, ἣν λαβόντες οἱ Πρωτόπλαστοι, καὶ μὴ φυλάξαντες αὐτήν, οὐ μόνον θεοὶ οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφαντάσθησαν, ἀλλ' ἀπώλεσαν καὶ ἣν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ πεσόντες εἰς φθοράν καὶ εἰς θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα, καὶ μυρία ἄλλα κακά, ὅσα ἐκείθεν ἐπήγασαν, εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ταῦτα πάντα βάλλουσιν ὑπ' ὅψιν ἡμῶν σήμερον οἱ θεοφόροι Πατέρες· ἵνα, ἐνθυμούμενοι τὸ, Πόθεν ἐξέπεσαμεν, καὶ τί ἐπάθομεν διὰ τὴν τῶν Προτοπλάστων ἀκρασίαν καὶ παρακοήν, σπουδάσωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ δόξαν, διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ θεῖα προστάγματα.

Α' πολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τοῦ Ἰηχ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδεύτα, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῇ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφάγου, ὁμοίως καὶ τῇ Β'. καὶ Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχος α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχος β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

✠ Τῷ Πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν ✠

Α'νάμνησιν ποιούμεθα τοῦ διὰ τῶν Κολλύβων γενομένου θαύματος παρὰ τῇ ἀγίῃ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρῃ τῇ Τήρωνος.

Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαίρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο Καθαρὰν Ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠβουλήθη ἵνα τότε μάλιστα μολύνῃ αὐτούς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως, ἵνα τεθῶσιν εἰς τὴν ἀγοράν, κατ' ἐκείνας τὰς

ἡμέρας, βρώματα μεμιασμένα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν. Ἀλλὰ νεύσει θεία, ἐπιφανείς κατ' ὕπνον ὁ Μάρτυς Θεόδωρος εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Εὐδόξιον, καὶ φανερώσας τὸ πρᾶγμα, παρήγγειλεν αὐτῷ, ἵνα συγκαλέσῃ τοὺς πιστοὺς εὐθύς τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, καὶ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τὴν χρῆσιν, τὴν δὲ ἔλλειψιν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀναπληρώσῃ ἐκ τοῦ προχείρου διὰ Κολλύβων· καὶ ἐρμηνεύων αὐτά, εἶπεν· ὅτι Κόλλυθα ὀνομάζομεν ἡμεῖς εἰς τὰ Εὐχαῖστα (Φεβρ. 17) τὸν βρασμένον σῖτον. Τοιοτρόπως ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ Τυράννου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεβὴς λαὸς, διαφυλαχθεὶς ἀμόλυντος κατ' ὅλην τὴν καθάρσιμον Ἑβδομάδα, ἀπέδωκεν εἰς τὸν Μάρτυρα τὴν εὐχαριστίαν κατὰ τοῦτο τὸ Σάββατον, ποιήσαντες τὴν μνήμην αὐτοῦ διὰ Κολλύβων. Καὶ ταῦτα μὲν συνέβησαν τῷ 362 ἔτει· ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ κατ' ἔτος τὴν ἀνάμνησιν εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ σέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

✠ Τῇ Πρῶτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων.

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ διωγμὸς τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων, ὧν πρῶτος ὑπῆρξε Λέων ὁ Ἰσαυρος, ἐσχάτος δὲ ὁ Θεοφίλος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἁγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τῷ 842 ἔτει, ἐστερέωσε πάλιν τὴν ὀρθοδοξίαν. Αὕτη οὖν ἡ αἰμὴνιστος Βασιλεῖς, πρῶτον μὲν ἠσπασθὲν τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος ἐνώπιον Μεθοδίου τοῦ Πατριάρχου (Ἰουν. 14), καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων ἀνδρῶν, ἐκδόησας παρρησίᾳ τὰ ἅγια ταῦτα λόγια· Εἴ τις ταύτας οὐ προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, οὐχ ὡς Θεοῦς, ἀλλ' ὡς εἰκόνας ἀρχετύπων, διὰ τὸν πόθον, εἴη τὸ ἀνάθεμα. Εἶτα ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀνδρός τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νηστείας καὶ δεήσεως καθ' ὅλην τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν πα-

ροῦσαν Κυριακὴν, λιτανεύσαντες καὶ αὐτὴ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ, μετὰ πάντος τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀνεστήλωσαν τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ ἐστόλισαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἀγίου τούτου ἔργου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν σήμερον οἱ Ὁρθόδοξοι πάντες, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὴν λαμπρὰν καὶ σεβάσμιον ταύτην ἡμέραν ὀνομάζομεν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τὸ ἐπόμενον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νῦν δόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφῃ σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ Πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Γ' καὶ Ε' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἴδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

✠ Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ δεῖος οὗτος Πατὴρ, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἀνεδράφῃ παιδιόθεν ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐλῇ, ὅπου καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς, καὶ τὴν θύρα-

θεν ἐπαιδεύθη σοφίαν. Μετὰ ταῦτα, καταλιπὼν τὰ βασίλεια, ἤσκησεν ἐκ νεότητος ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνος, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Βέρροϊαν Σκήτη. Διέτριψεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκ τῆς σκληραγωγίας ἀσθενειῶν αὐτοῦ. Παρέστη εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσας Συνόδους τῷ 1341 ἔτει κατὰ Βαρλαάμ τοῦ Καλαβροῦ, καὶ τῷ 1347 κατὰ τοῦ ὁμόφρονος αὐτοῦ Ἀκινδύνου, ἐν αἷς γενναίως ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δογμάτων. Κατὰ δὲ τὸ 1349 ἔτος προχειρισθεὶς Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς 13 ἔτη, καὶ ζήσας τὰ πάντα 63, καὶ πολλὰ συγγραφάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Τὸ ἱερὸν τούτου λείψανον σῴζεται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει· τὴν δὲ ἀσματικὴν αὐτοῦ Ἀκολουθίαν ἐποίησε Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης τῷ 1368 ἔτει, ὅτε καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ ἐθεσπίσθη κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπερμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς Χάριτος, ἐκέτευε διαπαντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε θεορρήμον. Ἀλλ' ὡς νοῦς Νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κραζώμεν· Χαῖρε κήρυξ τῆς χάριτος.

✠ Τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Εὐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τῇ τιμῇ καὶ ζωοποιῷ Σταυροῦ.

Παντὸς ἔργου κοπιαστικοῦ ἡ ἐκτέλεισις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην, ἀλλὰ τῆς δυσκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· διότι ὁ ἕως τότε καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυναμίαν, ἡ δὲ ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώτερον τὸ λοιπὸν τοῦ ἔργου. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν δεῖα χάριτι εἰς αὐτὸ τὸ μέσον σχεδὸν τοῦ τῆς νηστείας δρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περιεκύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ δυσκολία ἠύξησε· διὰ τοῦτο ἡ ἀγία ἡμῶν μήτηρ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, προσβάλλει σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κραταιότητον, τὸν πανάγιον Σταυρόν, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν δύναμιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα· ἵνα, εὐλαδῶς αὐτὸν κατασπαζόμενοι, λάβωμεν χάριν καὶ δύναμιν, πρὸς τελείωσιν τοῦ θείου τῆς νηστείας ἀγώνος.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλιν τῆς Ἑδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σθέσις, τὸ ξύλον τῷ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νῆκος ἐλήλαται. Ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἡ τοῦτου μνήμη τελεῖται κατ' αὐτὸ τῇ τριακοστῇ Μαρτίου, ὅπου ἐτίθη καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· ἑορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἴσως διότι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἀρχεται συνήθως ἀναγινώσκεισθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἡ Κλίμαξ τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασίμων· καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφείας, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε. Κλίμαξ γὰρ ἐστὶ, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Τὸν κατανυκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τοῦτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν Τροπαρίων τὴν ποσότητα, ὡς πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ἰουλ. 4). Οὗτος οὖν ὁ Σεῖος Πατήρ, ἐρανισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνηέντως ἀρμολογούμενος, προτρέπει διὰ τούτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς μίμησιν μὲν τῶν καλῶν, ἀποφυγὴν δὲ τῶν κακῶν, καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστροφὴν διὰ μετανοίας.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθευδεῖς; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φεί-

σηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἀκάθιστον Ὕμνον.

Περὶ τὸ 620 ἔτος, οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἀθαροὶ, γένος Σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφότεροι μετὰ στρατοῦ πολυαριθμοῦ, ἐπολιόρησαν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀπόντος τότε τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον Κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἱππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἐφοδὸν ἐτοιμοί. Οἱ δὲ πολῖται, καὶ τοὶ γενναίως ἀνθιστάμενοι, ἀλλ' ὀλιγώτατοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τοσαύτης ὁρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠλπίζον τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προσασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ τῶνόντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερὸς τὰ μὲν πλοκάμια πάντα συντρίψας ἐθύθισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτώματα ἐξέβρασεν ἔμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἰουλ. 2). Ἐκ τούτου θάρρησας ὁ λαός, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιποὺς, φεύγοντας ὑπὸ τοῦ φόβου. Τὸ δὲ ἑσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναόν, ἀπέδωκαν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μηδὲν καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὕμνος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη Ὑμνος Ἀκάθιστος. Τῆς παρὰ δόξου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἴκους τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγινώσκομεν σήμερον κατ' ἐξοχὴν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην, οἱ δὲ, εἰς Γεώργιον τὸν Πισίδην, σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτόν, καὶ Χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗ τινος καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Εἰς τὴν γενομένην ἐφοδὸν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀστοχίαν· ἦτοι, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεταξύ Ἀδάρων καὶ πολιτῶν ».

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχου τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῆς ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, ἐνθα

ἡ γράφη καὶ ὁ βίος αὐτῆς· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν βραθύμων, καὶ ἁμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἔχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἑορταζομένην Ἀγίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν Ἐνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτου τὴν πανάμωμον, καὶ ἁγίαν Μητέρα, πρέσβιν συμπαθέστατον, προσενέγκασα· ὅθεν, καὶ τῶν πταισμάτων εὗρες ἀποχὴν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάζεσαι.

Ἡ ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου ✠

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λάζαρος, καὶ αἱ τοῦτου ἀδελφαί, Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τινες καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτόν, καὶ δηκόνησαν πολλάκις (Λακ. ι. 38-40. Ἰωάν. ιβ'. 2-3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ἰουδαίας, Βηθανίας τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικά μέρη πρόποδας τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης, ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως δύο μίλις Ῥωμαϊκῇ. Τοῦτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, διαμνηύουσι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφὴ εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρίβοντα τότε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὁ δὲ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὐ ἀπέθανεν ὁ Λάζαρος, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ· Ἀγώμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐξυπνίσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν δηλαδὴ τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον. Φθάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπα-

ραμύθησε τὰς ἀδελφὰς τοῦ πρὸ τεσσαρῶν ἡμερῶν τεθωρήμενου ἤδη Λαζάρου· ἐνέβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου· ἠρώτησε· Ποῦ ἐναπετέθη τὸ λείψανον; ἐδάκρυσεν ἐπ' αὐτῷ· προσήλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρῃσι τὸν λίθον· ὕψωσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξεληνθόντος εὐθύς, ἐντετυλιγμένος εἰς τὰ σάβανα, εἶπε πρὸς τὰς παρестῶτας· Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν (Ἰωάν. ια'). Τὸτόστις τὸ ὑπερφυῖς τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἑορτάζομεν σήμερον.

Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοντούτης, ὅτε ἀνέστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα τριάκοντα, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ τὸ 63 ἔτος· καὶ ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἐκεῖτο πλησίον τῆς πόλεως Κιτιέων, ἔχων ἐπιγραφήν· « Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ ». Τῷ δὲ 890 ἔτει μετεκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον Λέων ὁ Σοφός, ὅτε ἀναμφιδόλως ἐποίησε καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αὐτοῦ Ἰδιόμελα· Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὄθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζιτῶν.

Η' πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάσσις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεςιν.

Η Β Α Γ Δ Ε ΣΤ Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ ΣΤ Ζ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ✠

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱερουσόλυμα, ἀπίστευτε θαῦμα

τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ἄναριον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, εἰσ-
ἤρχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ πλήθος τοῦ λαοῦ, ἀκούσαντες, ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ἔρχεται, λαβόντες εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, ἐξῆλ-
θον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κόπτοντες
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστρώννουν τὴν ὁδόν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἐμελλε διέρχε-
σθαι· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νήπια, προπορευόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες,
ἔκραζον λέγοντες· Ὁσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰωάν. ιβ'. 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμ-
πράν καὶ ἐνδοξὸν πανηγυρίν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐορ-
τάζομεν σήμερον.

Ἐσήμερινον δὲ τὰ μὲν Βαῖα, τρυτέστιν οἱ ἀπαλοὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν
κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ, Ὁσαννὰ, ἐρ-
μηνεύεται, σῶσον, παρακαλῶ· ἡ, σῶσον δὴ. Τὸ δὲ πωλάριον τῆς ὁδοῦ,
καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ (ζῶου ἀδαμάστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον
ἀκαθάρτου), ἐσήμαινε τὴν πρῶν ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν
μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάσασιν, ὡς ἀνωτέρω.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου,
καὶ ἀνυμνοῦντες κρίζομεν· Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνελα-
βον ὑπέρτερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν.
Ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, δια-
παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος
Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παί-
δων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ
ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ✠

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχονται τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· καὶ πρῶτον
πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ
Ἰακώβ ἐνδέκατος· ὃς τις, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ εἰς λάκκον
βληθεὶς, εἶτα πωληθεὶς εἰς ἀλλοφύλους, καὶ ὑπ' ἐκείνων πάλιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ
διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ συκκοφαντηθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς, καὶ
τελευταῖον, ἐξαχθεὶς ἐκεῖθεν μετὰ δόξης πολλῆς, καὶ τιμηθεὶς ὡς βασιλεὺς, καὶ
γενόμενος κύριος πάσης γῆς Αἰγύπτου, καὶ σιτοδότης παντὸς τοῦ λαοῦ, διὰ
τούτων πάντων ἐτύπωσεν εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γέν. λζ'. μά.).

Εἰς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν σήμερον τὸ πρωὶ, 19 Μαρτίου, καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἐαυτῆς ἀκαρπίαν. Εἰκόνιζε δὲ αὕτη τῶν Ἰουδαίων τὴν Συναγωγὴν, ἣτις μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἐγυμνώθη πάσης χάριτος πνευματικῆς διὰ τῆς θείας κατάρας (Ματθ. κἀ. 18-20).

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ραθυμῶντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατένεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος ταῖς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ ✠

Τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ καὶ ἄλλων τοιούτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἡ παραβολὴ αὕτη, ἵνα μὴ, τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον κατορθοῦντες, ἀμελῶμεν τὰ λοιπὰ, καὶ μάλιστα τὴν ἐλεημοσύνην, δι' ἧς ἡ λαμπράς τῆς παρθενίας φαιδρύνεται. Ἐτι δὲ ἵνα, τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγνοοῦντες, ὑπάρχωμεν πᾶσαν ὥραν ἑτοιμοὶ πρὸς αὐτό, ὡς αἱ φρόνιμοι Παρθένοι, πρὸς τὴν τοῦ Νυμφίου ἀπάντησιν· μήποτε, αἰφνιδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐρανίου νυμφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ Μωραὶ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς (Ματθ. κἀ. 1-13).

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνὼ ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι ταῖλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ✠

Δύο γυναῖκες, λέγουσιν οἱ κριτικώτεροι τῶν Εὐαγγελίων ἐρμηνευταί, ἡλεῖσαν τὸν Κύριον μύρῳ, ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ἐλίγων ἡμερῶν· καὶ ἡ μὲν ὑπῆρχε πόρνη καὶ ἀμαρτωλὸς, ἡ δὲ σώφρων καὶ ἐνάρετος.

Τοῦ εὐλαβοῦς τούτου ἔργου τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσα σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πόρνῃς αὐτὸ ἀναφέρουσα, συναναφέρει ἐνταυτῷ καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, ἅπερ ἀμφοτέρα ἐπράχθησαν, κατὰ τὴν ἱστορικὴν τοῦ Ματθαίου σειρὰν, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, Μαρτίου 21, ἡμέρα δ' τῆς Ἑβδομάδος.

Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἤλειψε διὰ τοῦ μύρου τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριγῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπὸσπόγγισεν αὐτούς. Τὸ πολὺτιμον ἐκεῖνο μύρον ἐξετιμήθη 300 δηνάρια, ἢ περίπου 15 φλωρία Βενετικά. Οἱ Μαθηταί, καὶ ἐξόχως ὁ φιλάργυρος Ἰούδας σκανδαλίζεται, τάχα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοσούτου μύρου. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιπλήττει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐνοχλῇ τὴν γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν, πορεύεται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, συνηγμένους εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα, καὶ συμβουλευομένους ἤδη κατὰ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ συμφωνήσας μετ' αὐτῶν τὴν προδοσίαν τοῦ Διδασκάλου διὰ 30 ἀργύρια, ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτόν παραδῷ (Ματθ. κατ'. 2-15). Ἐκ τούτου ἔλαβεν ἀρχὴν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ νηστεία τῆς Τετράδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσήξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπάζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων, κρᾶζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ✠

Κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον, ἥτις ἦν τότε ἡ πρὸ τῶν Ἀζύμων ἡμέρα, τουτέστιν ἡ τοῦ νομικοῦ Πάσχα παραμονή, Μαρτίου 22, ἡμέρα ἐ. τῆς Ἑβδομάδος, συνεδείπνησεν ἐν τῇ πόλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Δώδεκα. Εὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ παρέδωκε τὸ Μυστήριον τῆς βίαις Εὐχαριστίας. Ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἰς ὑπόδειγμα ταπεινώσεως. Εἶπε παρήρησία, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμελέτα τὴν κατ' αὐτοῦ προδοσίαν· καὶ ἔδειξε τὸν προδότην, δούς εἰς τὸν Ἰούδαν ψαμίου κομμάτιον, βεβαμμένον εἰς τοῦ τρυβλίου (πιάτου) τὸν ζυμὸν.

Ἐξελθόντος ἐκείνου εὐθύς, ἐδίδαξε τοὺς Μαθητὰς τὰ ὑπερφυῖ καὶ τελευταία μαθήματα, ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ ἁ. Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων Παθῶν. — Ἐξέρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Θεάνθρωπος εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν, καὶ ἐκεῖ ἄρχεται λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Ἀναχωρεῖ κατ' ἰδίαν, καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσεύχεται ἐκτενῶς· καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγωνίας γίνεται ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡς αἵματος πηκτοῦ κόμβοι, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν. Μόλις πληροὶ τὴν ἐναγώνιον ἐκείνην προσευχὴν, καὶ ἰδοὺ φθάνει καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ στρατιωτῶν ἐνόπλων καὶ ὄχλου πολλοῦ, καὶ χαιρετήσας, καὶ φιλήσας δολίως τὸν Διδάσκαλον, παραδίδει αὐτόν.

Συλλαμβάνεται τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ φέρεται δέσμιος πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς Ἀνναν καὶ Καϊάφαν. Οἱ Μαθηταὶ σκορπίζονται· καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἄλλων Πέτρος, ἀκολουθήσας αὐτόν ἕως εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν αὐλήν, ἀρνεῖται καὶ αὐτὸς τελευταῖον, ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ Μαθητῆς. Ὁ δὲ δεῖος Διδάσκαλος παριστάνεται ἔμπροσθεν τοῦ παρανόμου συνεδρίου, ἐξετάζεται περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ, ἐξορκίζεται εἰς τὸν Θεόν ἵνα εἴπῃ, εἰ αὐτὸς ὑπάρχη τῶνόντι ὁ Χριστὸς· καὶ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, κρίνεται θανάτου ἐνοχος, τάχα ὡς βλασφημίας. Ἐφεξῆς ἐμπυτεύει εἰς τὸ πρόσωπον, ραπίζεται, γρονθοκοπεῖται, ἐμπαίζεται παντοιοτρόπως δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἕως πρωίας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο"τε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεσον ψυχὴν, τὴν Διδασκαλῷ ταιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ✠

Ἀφοῦ ἀνέτειλεν ἡ 23 τοῦ Μαρτίου, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ, ἀποστέλλεται ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἀπὸ τοῦ Καϊάφα πρὸς τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας, Πόντιον Πιλάτον τὸ ὄνομα· ὃς τις, πολυτρόπως ἀνακρίνας αὐτόν, καὶ ἀπαξ καὶ δις ὁμολογήσας ἀθῶον, πρὸς εὐχαρίστησιν ἐπιτετα τῶν Ἰουδαίων, ψηφίζει θάνατον κατ' αὐτοῦ· καὶ φραγγελώσας ὡς δοῦλον φυγάδα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, παρέδωκεν εἰς τὸ σταυρωθῆναι. — Ἐντεῦθεν ὁ Ἰησοῦς, παραδοθείς εἰς τοὺς στρατιώτας, γυμνοῦται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐνδύεται χλαμύδα κοκκίνην, στεφανοῦται ἀκάνθας, σκηπτροφορεῖ κάλαμον, προσκυνεῖται χλευαστικῶς, ἐμπτύεται, κρούεται κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἶτα, ἐνδυθείς πάλιν τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν, ἔρχεται εἰς τὸν Γολγοθᾶ, τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐκεῖ, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας, σταυροῦται μεταξύ δύο ληστῶν, βλασφημεῖται ὑπὸ τῶν παραπορευομένων, μукτηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ποτίζεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὄξος μεμιγμένον μετὰ χολῆς. Περὶ δὲ τὴν γ'. ὥραν κράζας φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, ἐκπνέει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α'. 29)· κατ' ἣν ὥραν, πανσελήνου οὔσης τῆς ἡμέρας, ἐσφάζετο κατὰ τὸν νόμον ὁ Πασχάλιος ἁμνός, ὁ εἰς τύπον αὐτοῦ διαταχθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις πρὸ 1643 ἐτῶν (Ἐξ. ιβ').

Τὸν δεσποτικὸν τοῦτον θάνατον καὶ ἡ ἄψυχος κτίσις πενθοῦσα, τρέμει καὶ ἀλλοιοῦται ἀπὸ τοῦ φόβου· ἀλλ' ὁ Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, καὶ νεκρὸς ἤδη ὢν, λογχεύεται προσέτι καὶ τὴν πλευράν, καὶ ῥέει ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἔρχεται Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ Νικοδήμος μετ' αὐτοῦ, ἀμφότεροι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, ἀποκαθηλοῦσιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάγιον τοῦ Διδασκάλου σῶμα, ἀρωματίζουν αὐτὸ, ἐντυλίσσουσιν εἰς σινδόνα καθαρὰν, καὶ θάψαντες αὐτὸ ἐν μνημείῳ καινῷ, προσκυλοῦσιν ἐπὶ τὸ στόμιον αὐτοῦ λίθον μέγαν.

Ταῦτα τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν παρελάβομεν, ἐξ Ἀποστολικῆς διαταγῆς, τὴν τῆς Παρασκευῆς νηστείαν.

Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν ἁγίων Παθῶν, εἰς τὸ Ἀλληλουϊα·
Οὔτε οἱ ἐνδοξα Μαθηταί, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Εἴξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

✠ Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ✠

Τῇ ἑπαύριον, μετὰ τὴν Παρασκευὴν, ἡμέρᾳ Σαββάτου, Μαρτίου 24, συναχθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, παρεκάλεσαν αὐτόν, ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· διότι (ἔλεγον οἱ θεομάχοι) ἔχομεν ὑποψίαν, μήπως οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψαντες διὰ νυκτός τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα, κηρύξωσιν ἔπειτα εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀληθινὴν τὴν Ἀνάστασιν, ἣν προεῖπεν ὁ πλάνος ἐκεῖνος, ἐπὶ ζῶν· καὶ τότε ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ταῦτα εἰπόντες πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ λαβόντες ἄδειαν παρ' αὐτοῦ, ἀπῆλθον καὶ ἐσφράγισαν τὸν τάφον, διορίσαντες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ Κουστωδίαν (Custodiam), τουτέστι φύλακας, ἐκ τῶν φυλασσόντων τὴν πόλιν στρατιωτῶν (Ματθ. κζ'. 62-66).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ ἐβλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καιρῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Δόξα.

Ο τε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδὴν ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε

δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυναμεῖς τῶν ἐπερανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Καὶ νῦν.

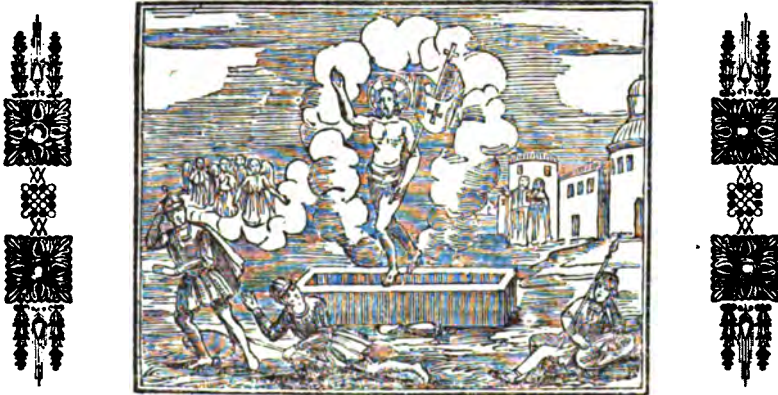
Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξι, παρὰ τὸ μνημα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Ταῦ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνελημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίησαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνῶσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ✠

Αἱ εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τοῦ Σωτῆρος κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς, παρευρεθεῖσαι γυναῖκες, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῶν λοιπῶν (Κυριακ. τῶν Μυροφ.), ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἡτοιμάσαν ἀρώματα καὶ μύρα, ἵνα ἐλθοῦσαι μετὰ ταῦτα, ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τῇ μὲν ἐπαύριον, διὰ τὴν περὶ τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἐντολήν, ἡσυχᾶσαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Κατὰ δὲ τὸν βαθὺν ὄρθρον τῆς ἐφεξῆς Κυριακῆς, ἥτις ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνομάζεται πρώτη Σαββάτου, καὶ μία Σαββάτων, ἡγουν πρώτη τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, Μαρτίου τότε 25, μετὰ 36 ὥρας σχεδὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζωοδότου νεκρώσεως, ἔρχονται μετὰ τῶν νεκρωσίων ἀρωμάτων εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἐνῷ αὐταὶ διαλογίζονται τὴν δυσκολίαν τῆς τοῦ λίθου ἀποκυλίσεως ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἰδοὺ γίνεται σεισμὸς φοδερὸς· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ἀστρα-

πηφόρος τὴν ὄψιν, χιωνόφωτος τὴν στολὴν, ἀποκυλίσας τὸν λίθον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, ἀπενέκρωσεν ἀπὸ τοῦ φόβου τοὺς φύλακας, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, βλέπουσιν ἄλλους δύο Ἀγγέλους λευκοφοροῦντας, ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, οἱ, καὶ μηνύσαντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀποστέλλουσιν αὐτάς ἵνα, δραμοῦσαι ταχέως, ἀπαγγείλωσιν εἰς τοὺς Μαθητάς τὰ φαιδρὰ Εὐαγγέλια. Ἐν τοσούτῳ φθάνει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, μαθόντες τὰ γενόμενα παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, ὡς εἴρηται (Ἰουλ. 22)· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν τάφον, εὐρίσκουσι μόνα τὰ σάβανα. Διὸ ἐπανερχονται πάντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ χαρᾶς, κήρυκες ἡδὴ τῆς ὑπερφυοῦς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ εἶδον ζῶντα πραγματικῶς πεντάκις κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ταύτην οὖν τὴν χαρμόσυνον Ἀνάστασιν ἐορτάζοντες σήμερον, ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, δεικνύοντες διὰ τούτου τὴν κατάλυσιν τῆς πρῶν ἔχθρας μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πάλιν αὐτοῦ διαλλαγὴν διὰ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἡ μὲν ἐορτὴ ὀνομάζεται Πάσχα, ὁμωνύμως τῷ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ὅπερ, κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, σημαίνει διαβάσιν· διότι ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Ἰησοῦς διεδίδασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ μακαριότητα. Ἡ δὲ παρούσα τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ἥτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἀφιερθεῖσα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, Κυριακὴ, καὶ εἰς αὐτὴν μετετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις τῆς τοῦ Σαββάτου ἐορτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρέμενος, ὁ τοῖς πεσῶσι παρέχων Ἀνάσασιν.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὁραι, τὰ Ἀποδείπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ψάλλονται οὕτω.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν .

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος. Ἐκ γ'.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγελου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῇ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρήμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάσσειν.

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ πασᾶδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδεδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἴτα, Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τρισεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἔντε τῷ Μεσονυκτικῷ, καὶ ταῖς Ὥραις, καὶ τῷ Ἀποδείπνῳ· ἐν τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἐπομένην

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατὰ πεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχε δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεΐαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'· καὶ ἀπόλυσις.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ.

Ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἥτις ὡς μία λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἐπτά Πύργων, ὑπῆρχε τὸ πάλαι ναὸς μέγιστος καὶ περικαλλής, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Θρηκός, τοῦ καὶ Μακέλλη καλουμένου, πλησίον πηγῆς τινας, ἥς τὸ ὕδωρ πολλὰς ἰάσεις ἐποίησε κατὰ καιροῦς, καὶ παντοίας νόσους ἐθεράπευσε τῇ χάριτι τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἧς καὶ ἐπωνομάσθη Ζωοδόχος, ἡ μᾶλλον Ζωηφόρος Πηγὴ. Τοῦ ναοῦ τούτου τὰ Ἐγκαίνια ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· οὐτινος ὁμως ναοῦ, μετὰ τὴν

πρωῖν τοῦ βασιλείου, καταδαφισθέντος δὲ ἀνωτέρας ἐπίταγῆς, καὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ μετακομισθείσης εἰς κατασκευὴν τοῦ Σουλτὰν Βαγιαζιτίου, οὐδὲν ἕτερον ἔμεινεν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης καλλονῆς, εἰ μὴ σμικρότατον καὶ εὐτελὲς παρεκκλησίον, ὅλον σχεδὸν εἰς τὰ ἐρείπια κεχωσμένον, ἔχον 25 βαθμίδας πρὸς κατάβασιν, καὶ φεγγίτας ἀνωθεν τῆς στέγης, δι' ὧν ἐδέχετο ὀλίγον φῶς. Πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἔκειτο ἡ ῥηθεῖσα τοῦ Ἀγιάσματος πηγή, διὰ κιγκλίδων πεφραγμένη, ἐν ᾗ ἐφαίνοντο κολυμβῶντα καὶ ὀψάρια τινά. Τοιαύτη μὲν ἦν ἡ κατάστασις αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1821 ἔτους· τότε δὲ κατεδαφισθὲν καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο λείψανον, συγκατέχωσεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα, καὶ ἐγένετο πάντῃ ἀφανές.

Ἄλλ' ἐπὶ τῶν εὐκλεῶν ἡμερῶν τοῦ Σουλτὰν Μαχμούτ, ὅτε οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ ἔχαιρον ἐλευθερίαν εἰς τῶν ὀρησκευτικῶν αὐτῶν ἐθίμων τὴν ἐκτέλεσιν, ἐζητήθη ἄδεια ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν πρὸς ἀνοικοδομὴν τοῦλάχιστον τοῦ εἰρημένου παρεκκλησίου. Καὶ ἤρξατο μὲν τὸ ἔργον τῇ 27 Ἰουλίου τοῦ 1833 ἔτους· ἀνασκαφῆς δὲ γενομένης, καὶ τῶν θεμελίων τοῦ ἀρχαίου ναοῦ εὐρεθέντων, ἀνηγέρθη, διὰ νεωτέρας ἀδείας βασιλικῆς, οὐ μόνον τὸ τοῦ Ἀγιάσματος παρεκκλησίον, λαμπρότερον τοῦ προτέρου, ἀλλὰ καὶ ἕτερος νέος, ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ παλαιοῦ, μέγιστος, περικαλλέστατος, καὶ μεγαλοπρεπέστατος ναός. Καὶ τὰ μὲν θεμέλια τούτου, κατεβλήθησαν τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους· τὸ δὲ ἔργον ἀπληρτίσθη τῇ 30 Δεκεμβρίου τοῦ 1834· κατὰ δὲ τὴν β'. Φεβρουαρίου τοῦ 1835, ὁ παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντίνος ὁ β'. ἔχων συλλειτουργοὺς καὶ δώδεκα τῶν προκρίτων Ἀρχιερέων, μετὰ μεγάλης καὶ ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, καὶ ἀπείρου πλήθους Χριστιανῶν, ἐξετέλεσε τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, εἰς δόξαν τῆς Θεομητορῆς, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ε'ξ ἀκενώτου σου πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι
πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀεννάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ
λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἰκετεύω σε
δροσιζεῖν με σῇ χάριτι, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ .

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ✠

Κεκλησμένοι ἦσαν αἱ σύραι τοῦ οἰκήματος, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, ὅτε, ἐλθὼν πα-

παρόδῳ ὁ Ἰησοῦς, ἔστη ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς κατὰ τὸ σῆμα, Εἰρήνη ὑμῖν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν πλευράν· καὶ προσέτι, λαβὼν παρ' αὐτῶν μέρος ἰχθύος ὀπτοῦ, καὶ κηρόμελι, ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπιστοποίησεν αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάστασιν. Ὁ δὲ Θωμᾶς, μὴ εὐρεθεὶς τότε μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν ἐκείνων, ἀλλ' ἔλεγε ἀποφασιστικῶς· « Ἐὰν μὴ ἴδω καὶ ψηλαφήσω τὰς τρυπηθείσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ τὴν λοχευθεῖσαν πλευράν, οὐ μὴ πιστεύσω ». Ὅθεν μετ' ἡμέρας ὀκτώ, τουτέστι κατὰ τὴν σήμερον, ὅταν πάλιν τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ὁμοῦ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν πάλιν κεκλεισμένων, ὡς καὶ πρότερον· καὶ σταῆς εἰς τὸ μέσον, καὶ εἰπὼν τό, Εἰρήνη ὑμῖν, λέγει ἔπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἰδὼν καὶ ψηλαφήσας ἀκριβῶς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν τοῦ Δεσπότου, ἀνέδωκε μετὰ πίστεως· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου· καὶ οὕτως ἐκήρυξε τρανῶς τοῦ Θεανθρώπου τὰς δύο φύσεις, τὴν ἀνθρώπινον καὶ τὴν θεϊαν (Λουκ. κδ'. 36-43 Ἰωάν. κ'. 19-28).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Ε'σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνει, Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσηλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόᾳ σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ✠

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 32 ἔτους, ὅτε ὁ Ἰησοῦς πενήρρχετο τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων καὶ θαυματουργῶν, πολλαὶ γυναῖκες, εὐεργετηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, κατέλιπον τὴν οἰκίαν πατρίδα· καὶ ἀκολουθοῦνται εἰς τὸ ἐξῆς κατόπιν, διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἦλθον ἔπειτα φέρουσαι τὰ πρὸς ἄλειψιν τοῦ δεσποτικοῦ σώματος ἐτοιμασθέντα μύρα (Κυρ. τοῦ Πάσχα). Ἐκ τούτων οὖν τῶν μύρων, ἅπερ ἔφερον αἱ θεοφιλεῖς αὐταὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἐπωνομάσθησαν Μυροφόροι· καὶ αἱ μὲν ἐξ ὀνόματος γνωστὰί εἰσὶ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ (Ἰουλ. 22), Μαρία, ἡ τοῦ Γαλκῶδου καὶ Ἰωσή μητὴρ, ἣτις καὶ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ λέγεται (Ὀκτωβρ. 23), Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα, Σαλώμῃ ἡ μητὴρ τῶν υἱῶν Ζεδεδαίου, καὶ Σωσάννᾳ· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ὀνόματα ἀπεσιωπήθησαν ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. κζ'. 56. Λουκ. κ'. 3. Ἰωάν. ιγ'. 25). Καὶ αὐταὶ μὲν αἱ Μυροφόροι.

Συνεορτάζονται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ πρῶν κεκρυμμένοι τοῦ Σωτῆρος μαθηταὶ Ἰωσήφ, καὶ Νικοδήμος· ὧν ὁ μὲν Νικοδήμος ἦν πιθανῶς Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, ἀρχὸν τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ ἀξίωμα, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, νομομαθὴς καὶ πεπαιδευμένος τὰς ἀγίας Γραφάς, πιστεύσας εἰς τὸν Χριστόν, ὅτε, ἐν ἀρχῇ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα (Ἰωάν. γ'. 1-24). Εἰς δὲ τὸν ἐνταφιασμόν αὐτοῦ ἦλθε φέρων σμύρνης καὶ ἀλῆος μίγμα ἀρωματι-

στικόν ἑμοῦ καὶ βαλσαμωτικόν, ἕως 100 λίτρας, δεῖγμα εὐλαδείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν δεῖον Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίας ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τῶν ἐν Ἱερουσολύμοις. Οὗτος τολμήσας εἰσήλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ αἰτήσας τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκήδευσεν αὐτὸ μετὰ τοῦ Νικοδήμου. — Λέγουσι δέ τινες, ὅτι ὁ ἐν Πολγοῦ κήπος, ὅπου ἐτάφη ὁ Ἰησοῦς, ἦν τοῦ Ἰωσήφ τούτου κτῆμα, ἐν ᾧ εἶχε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἐτοιμον ἐσκαμμένον εἰς πέτρᾳ (βράχον)· μὴ συγχωροῦντος δὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἐτοιμασίαν ἑτέρου τάφου, ἐθηκεν ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστής, λέγων· Καὶ ἐθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημεῖῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ (Ματθ. κζ'. 60).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Ταῖς μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾷ ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ✠

Πλησίον μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, Προδατικῆς καλουμένης (Νοεμ. γ'. 4), ὑπῆρχε ποτὲ κολυμβήθρα, ἣ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, Στέρνα (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Κιστέρνα, Cisterna), Προδατικῆ καλουμένη καὶ αὕτη· διότι εἰς αὐτὴν φέροντες ἐπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν δυσιαζομένων ζώων· ἡ δὲ πύλη ἔλαβεν ἰσως τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἡ, ὡς τινες λέγουσιν, ὅτι δι' αὐτῆς εἰσήγοντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόδατα, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς δυσίαν ζῶα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη πεντάγωνος οὖσα τὸ σχῆμα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλῳ αὐτῆς ὅστας, ὁέστι ὅσας στυλῶν παραλλήλων βασταζόντων στέγην καμαρωτὴν· ὑπὸ δὲ τὴν στέγην αὐτὴν κατέκειντο διαφόρων ἀρρώστημάτων ἀμύητοι ἀσθενεῖς, ἀναμένοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρὸν, ἐτάραττεν αὐτῆς

τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ πρῶτος ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ταραχὴν, ἰατρεύετο πάραυτα, ὁποιοδήποτε πάθος καὶ ἂν εἶχεν.

Ἐκεῖ οὖν κτείνεται καὶ ὁ Παράλυτος τῆς σημερινῆς τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορίας, βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ 38 ἔτη. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ἡρώτησε λέγων· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; Ὁ δὲ, πτωχὸς μὲν ἀναμφιβόλως καὶ ἄπορος, ἴσως δὲ καὶ ξένος, ἀπεκρίνατο μετὰ πραΰνης καὶ ἡσύχου φωνῆς· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθὺς, ὑγιὴς γενόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἤρει τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν ἐνώπιον πάντων, ἀπῆλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. — Ἐθεράπευσε δὲ τὸν Παράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἀρμονιογράφους, τῷ 32 ἔτει, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε, ἀναβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα διὰ τὴν ἑορτὴν, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ διδασκῶν· πάντως δὲ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν (Ἰωάν. ἐ. 4-9).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ αἰτοί-
ποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεικῇ σου
ἐπιστάσιᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἡγεiras πάλαι, ἵνα
κράζῃ σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Η ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς τὸν Παράλυτον θαυματουργίαν τοῦ Ἰησοῦ, φθόνῳ κινούμενοι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐξαιρέτως οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, ἐδίωκον αὐτόν, καὶ ἐζήτησαν ἀποκτείνειν ἐπὶ προφασί, ὅτι οὐκ ἐτήρει τὸ Σάββατον, θαυματουργῶν ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, τότε μὲν ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ἑορτῆς, τῆς λεγομένης Σκηνοπηγίας, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸ Γερὸν καὶ ἐδίδασκεν· ὅτε, καὶ θαυμάζοντας οἱ Ἰουδαῖοι τὴν σοφίαν τῶν λόγων αὐτοῦ, ἔλεγον· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεραβηκῶς; Ὁ δὲ, ἐλέγξας πρότερον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ παρανομίαν, ἀπέδειξεν ἔπειτα διὰ τοῦ νόμου, ὅτι ἀδίκως ζητοῦσιν αὐτόν ἀποκτείνειν, τάχα ὡς τοῦ νόμου καταφρονητὴν, διότι ἐθεράπευσε τὸν Παράλυτον ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἐπειδὴ οὖν τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑορτῆς ἐκείνης λαληθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ σχίσιν ἔχουσι πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς πεντηκονθημέρου διαστήματος, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία, μετὰ τὴν τοῦ Παραλύτου ἱστορίαν, ἔταξεν ἐνταῦθα τὴν παρούσαν ἑορτὴν, ὡσπερ σύνδεσμον τῶν ἐιρημένων δύο μεγάλων ἑορτῶν, καὶ τρόπον τινα ἑνωσιν ἀμφοτέρων εἰς μίαν. Ὅθεν καὶ Μεσοπεντηκοστὴν ἐκάλεσε τὴν σημερινὴν ἑορτὴν, καὶ τὴν περιχοπὴν ἐκείνην τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, κτλ. ἐφήρμοσεν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ γράμμα, ἐνῷ ταῦτα ἱστοροῦνται κατ' αὐτὸ περὶ τῆς Σκηνοπηγίας (Ἰωάν. ζ').

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τρεῖς ἦσαν αἱ μέγισται τῶν Ἰουδαίων ἑορταί· τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Καὶ τὸ μὲν Πάσχα ἐποιοῦν τῇ 15 τοῦ παρ' αὐτοῖς πρώτου μηνός, συμπίπτοντος τῷ παρ' ἡμῖν Μαρτίῳ, εἰς ἀνάμνησιν, ὅτι κατ' αὐτὴν δισταχθήσαν ἵνα φάγωσιν ἀφ' ἐσπέρας τὸν ἀμνόν, καὶ ἀλείψωσιν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τῶν οἰκίων αὐτῶν τὰς θύρας· καὶ οὕτω, διαφυγόντες τῶν Αἰγυπτίων τὸν θάνατον καὶ τὴν δουλείαν, διέδωκαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, διὰ τὴν γῆν τῆς Ἑπαγγελίας. Ἐλέγετο δὲ ἡ αὕτη καὶ ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, διότι ἄρτον ἄζυμον ἔτρωγον εἰς αὐτὴν 7 ἡμέρας. — Ἡ δὲ Πεντηκοστή ἐτελεῖτο μετὰ 50 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ μὲν, ὅτι τότε φθάσαντες ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ Ὅρος Σινᾶ, ἔλαβον ἐκ Θεοῦ τὸν Νόμον· τὸ δὲ, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑπαγγελίας, ὅτε καὶ ἄρτον ἔφαγον, τραπεζήσαντες πρότερον ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ Μάννα ἐτῆ 40· διὸ καὶ προσέφερον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν θυσιάαν τῷ Θεῷ, ἄρτους ἐκ νέου σίτου κατεσκευασμένους. — Τὴν δὲ Σκηνοπηγίαν ἐώρταζον ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 22 τοῦ Σεπτεμβρίου, κα-

ῥήμενοι ὑπὸ καλύδας καὶ σκηνάς, ἐκ διαφόρων κλάδων κατεσκευασμένας, πρὸς ἐνθυμῆσιν, ὅτι τὰ εἰρημένα 40 ἔτη διέτριψαν εἰς τὴν ἔρημον, κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς (Ἐξ. ιβ'. ιδ'. Λευϊτ. κγ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μεταρρύσεως τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεθείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγε, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας. Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς αἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✱ Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος ✱

Μία τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς γῆς τῆς Ἑπαγγελίας ὑπῆρχεν ἡ Συχέμ, ἣ τις καὶ Σίκιμα ἐκαλεῖτο, κεμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ κατὰ τὰ ἀνατολικὰ μέρη τῆς Ἱερικῆς ὁρους Γαρζίν, ἅπου ποτὲ ἀνέγνωσαν οἱ Ἰσραηλίται τὰς Εὐλογίας (Δευτ. ια'. 29). Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης, ἐπανερχόμενος ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας, πρὸ Χριστοῦ περίπου 1887 ἔτη, ἠγόρασεν ὑποστατῶν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ φρέαρ, σωζόμενον ἕως ἐπὶ Χριστοῦ, καὶ καλούμενον Πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὅστερον δέ, ἀποθνήσκων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέλιπε τὸ ὑποστατικὸν ἐκεῖνο εἰς κληρονομίαν ἐξαιρεταὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ (Γέν. μγ'. 19, λη'. 29). Ἡ πόλις αὕτη, πρὶν κτισθῇ ἡ Σαμάρεια, ἐ χρημάτισε καὶ μητρόπολις τοῦ βασιλείου τῶν δέκα φυλῶν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τούτων, καταλιπόντες τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐδόθησαν μανικῶς εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐμπαίζοντες αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν εὐσεβίαν ἐμμέναντες Ἰουδαῖοι, ὥς τινες λέγουσι, μετωνόμασαν τὴν πόλιν αὐτῶν Σιχάρ, ὅπερ σημαίνει μέθην· ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον Σίκερα, πᾶν εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ.

Εἰς ταύτην οὖν τὴν πόλιν ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας, καὶ ἐκ τῆς ῥοδοιπορίας καὶ τῆς καύσεως κεκοπιακῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς εἰρημένης πηγῆς εἰς τὸν τυχόντα πότον. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ σήμερον ἱστορούμενη Σαμαρείτις γυνὴ, ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ αὐνομλήσασα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διεξοδικῶς, καὶ ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τὰ ἐαυτῆς ἀπόκρυφα, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· δι' αὐτῆς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολῖται αὐτῆς Σαμαρείται (Ἰωάν. δ'. 5-42).

Περὶ δὲ τῶν Σαμαρειτῶν τούτων ἱστέον ὅτι, τὸ 721 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, Σαλμανάσαρ, ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, αἰχμαλωτίσας τὰς ἀνωτέρω δέκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετώκισεν ἅπαντα τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μηδίαν· ἐκεῖθεν δὲ συναγαγὼν διάφορα ἔθνη, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν Σαμαρείαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν εἰδωλολάτραι ἐξ ἀρχῆς· διδασθέντες δὲ ὕστερον καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἐπίστευσον μὲν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐλάτρευον ὅμως καὶ τὰ εἰδωλά· καὶ δεχόμενοι τὴν Πεντάτευχον μόνον τοῦ Μωϋσεώς, ἀποστρεφόμενοι δὲ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰακώβ ἀπογόνους. — Τοὺτους οὖν τοὺς ἰουδαίζοντας, καὶ εἰδωλολατροῦντας ἐν ταυτῷ, ὠνόμαζον οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι Σαμαρείτας, ὡς κατοικοῦντας τὴν

Σαμαρείαν τὴν πρῶν μνητρόπολιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῶν πόλεις· ἀπεστρέφοντο δὲ αὐτοὺς, ὡς ἐθνικοὺς καὶ ἄλλοφύλους, καὶ οὐδεμίαν κοινωνίαν εἶχον πρὸς αὐτούς, κατὰ τὸ, Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις (Ἰωάν. 8. 9). Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Σαμαρείτης ἀναφέρεται καταφρονητικῶς πολλαχού τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος δ'.

Τὸ φαῖδρον τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι, ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

Κοντόικιον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Πίστει ἔλθούσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρείτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκκληρώσατο, αἰωνίως ἡ αἰοίδιμος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ ✠

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ἐξήρχητο ὁ Ἰησοῦς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ὅτε, διαβαίνων διὰ τῆς ὁδοῦ, εἶδε τὸν Τυφλὸν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, νέον, οὕτω γεννηθέντα ἐκ κοιλίας μητρός αὐτῆς, καὶ ἡλικίαν ἱκανὴν ἤδη ἔχοντα, καὶ ἐπομένως ἀνεπίδεκτον θεραπείας τινὸς ἐξ ἀνθρωπίνης τέχνης. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Θεάνθρωπος, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐκ τοῦ πτύσματος ἐποίησε πηλόν, καὶ χρίσας αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Τυφλοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὁ παγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ. Ἦν δὲ ὁ Σιλωάμ (ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος) πηγὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ περίφημος, διὰ τὴν εἰς τοὺς ἐγκατοίκους μεγάλην χρῆσιν τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἅπερ, περιχέμενα εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς τεῖχη τῆς πόλεως, ὑπεδέχετο εὐρυχωροτάτῃ κολυμβήθρᾳ, ὀνομαζομένῃ Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Εἰς ταύτην οὖν ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Τυφλόν, ἵνα νίψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ἐκ τοῦ πηλοῦ κεχρισμένους· οὐχ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῆς εἶχε τοιαύτην δύναμιν ὥστε ἀνοίγειν τυφλῶν ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ἵνα καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἡ πίστις καὶ ἡ ὑπακοὴ δοκιμασθῇ, καὶ τὸ θαῦμα κατασταθῇ ἐπισημότερον, γνωστὸν εἰς πάντα, καὶ ἀναμφίβολον. Ἐπίστευσε λοιπὸν ὁ Τυφλὸς εἰς τοῦ Ἰησοῦ τοὺς λόγους, ὑπήκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ, ὑπήγεν, ἐνίφθη, καὶ ὑπέστρεψεν οὐκέτι τυφλός, ἀλλ' ὕγιης καὶ βλέπων. — Πόσον δὲ φιλαληθὺς ἀπεκρίθη ἔπειτα εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸν τῆς ἰατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, μετὰ πόσης παρρησίας ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἰατροῦ, καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν Φαρισαίων, καὶ πῶς τελευταῖον, μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐδιώχθη μετὰ ὕδρων ὑπὸ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν, ταῦτα πάντα δηγεῖται λεπτομερῶς ἡ σημερινὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορία (Ἰωάν. 9. 1-38).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Πατρὸς τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ

Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προσερχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σε καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπηρωμένους, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι. Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως ✠
Γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καὶ τὸ Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Κοντάκιον. Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα.

Καὶ τοῦ Πάσχα. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες. Σελ. 380.

ὡς ἀνωτέρω.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. ✠

Τεσσαράκοντα ἡμέρας διέτριψεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συνεχῶς, ἐν διαφόροις τόποις, εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς, μετ' ὧν καὶ συνωμίλησε, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιε, παριστάνων διὰ πάντων βεβαιωτέραν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστή ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ τρίτη τότε τοῦ Μαΐου, ἐφανισθεῖς πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ πρότερον πρὸς αὐτοὺς διαλεχθεὶς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔπειτα τὴν τελευταίαν ἐντολήν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα.

μα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐν τοσούτῳ ὁμως παρῆγγειλεν αὐτοὺς, ἵνα μὴ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐκεῖ περιμένωσι συνηνωμένοι, ἕως ἂν λάθωσιν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπ' αὐτοὺς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐξήγαγεν αὐτοὺς εἰς τῶν Ἑλακῶν τὸ ὄρος, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτοὺς· καὶ λέγων ἐτι τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας τὰ ῥήματα, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπήρθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως νεφέλη φωτεινὴ, δεῖγμα τῆς θείας αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὑπεδέξατο αὐτόν, ἐφ' ἧς καὶ καθήμενος, ὡς ἐπ' ὀχήματος βασιλικοῦ, ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ὀλίγον ἀπεκρύπτετο ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν Μαθητῶν, οἱ τινες ἔμενον προσηλωμένοι τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτόν. Ἐν τούτῳ, ἐπιφανέντες δύο Ἄγγελοι λευκοφοροῦντες ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, εἶπον πρὸς αὐτοὺς· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλεπόντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλεύσεται πάλιν ὁ αὐτός τοιοῦτοτρόπως, καθὼς εἶδετε αὐτόν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Λόγοι, οἱ τινες συμπληροῦσι καὶ ἀπαρτιζοῦσι τὰ περὶ τοῦ Τίτου καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δογματιζόμενα ἐν τῇ τῆς πίστεως Συμβόλῃ. — Οὕτω λοιπόν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, πληρώσας πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν, ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Οἱ δὲ ἱεροὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῶν Ἑλακῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, χαίροντες διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγελίαν (Λουκ. κδ'. 46-52. Πράξ. α'. 1-12).

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν Ἑλακῶν τὸ ὄρος ἀπέιχε τῆς Ἱερουσαλὴμ τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ἦν ὠρισμένον εἰς τοὺς Ἰουδαίους βαδίζειν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου διὸ καὶ Σαββάτου ὁδὸς ἐλέγετο τὸ διάστημα ἐκεῖνο. Περὶ δὲ τοῦ μήκους αὐτοῦ οὕτω γράφει ὁ Οἰκουμένιος. « Μίλιον ἓν, ἡ τοῦ Σαββάτου ὁδός, ὡς φησιν Ὀριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ στρωματεῖ, δισχιλίων πηχῶν ὑπῆρχεν » (Ἑρμην. εἰς τὰς Πράξεις). Αἰτιολογοῦσι δὲ τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν τὰ σκηνώματα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοσοῦτον ἀπέιχον τῆς ἁγίας Σκηνῆς, ὅπου καὶ τὴν ἡμέραν τῷ Σαββάτῳ βαδίζοντες, ἀπῆρχοντο εἰς προσκύνησιν τῷ Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθηταῖς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βωῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι ὑμῶν, καὶ ἕδεις καθ' ἡμῶν.

✠ Τῇ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα ✠

Ἥλλαται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς αἰρεσιάρχης, ὁ Λίβυς μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρίων Ἐκκλησίας, ἤρξατο, περὶ τὸ 313 ἔτος, βλα-

σφημῖν εἰς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινὸς ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα, καὶ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρὸς. Ἡ φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐτάραξε τῆς Ἀλεξανδρείας τοὺς πιστοὺς· καὶ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ ματαίως ἐδοκίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ νοθεσίας, ἀφώρισεν αὐτόν, καὶ διὰ τοπικῆς Συνόδου ἐκάθηρε, κατὰ τὸ 321 ἔτος. Ἀλλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἠδουλήθη σωφρονισθῆναι, ὡδὲ ἐπαύετο σπεῖρων τῶν αἰρετικῶν αὐτοῦ δογμάτων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια· καὶ τῆς αἵρέσεως ταύτης ἡ πλάνη ἐφαπλουμένη πολλοῦ, καὶ καθ' ἐκάστην αὐξάνομένη, ἐσπάρατε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο, δεῖψ ζῆλῳ κινέμενος ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς, Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος, συνεκάλεσε τὴν περίφημον Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον εἰς Νίκαιαν πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ συναχθέντες πανταχόθεν τῷ 325 ἔτει οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἅπαντες, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ φωνῇ, τὸν μὲν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράφαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον μέχρι τοῦ, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον (ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β'. Οἰκουμένη Σύνοδος)· τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἀρειον, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, ἀνεθεμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σεσηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὅλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς δεῖους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοὺς δεηγόρους Ἀποστόλους, ὥρισε, κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν, ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐπικαινον καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασίμον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες αἵπενεν ρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῶσα τὸ ἄχραντόν σε Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· υπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωροῦμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγγνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὡς ὅπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἥ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντόν ἐκ τῆς ἁνῶ Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας ὡς ὅπισθεν.

✠ Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀκούσεται ἡ Ῥουτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῇ· ὅτε τῷ Ὑπερφῶ, καὶ τῷ Ὁρῶν καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε, ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τείχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ἡ ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, οἱ ἑνδεκα Ἀπόστολοι καὶ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταί, αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀκολουθήσασαι αὐτῷ θεοφιλεῖς γυναῖκες, ἡ ἀγιωτάτη Παρθένος Μαρία ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, πάντες ὁμοῦ ψυχαὶ ὡς 120, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἔμενον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερφῶν, ὃ ἐστὶ τὸ ἀνάγαιον αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ, προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, περιέμενον

τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπέλευσιν, κατὰ τὴν τοῦ θείου Διδασκάλου ἐπαγγελίαν. Ἐκεῖ, ἐκλεχθεὶς καὶ ὁ Ματθίας ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Αὐγούστ. 9).

Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος Κυριακῆν, καὶ δεκάτην μὲν ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως, πεντηκοστὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, 13 δὲ τότε τοῦ Μαΐου, περὶ ὧραν γ'. τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ανατολῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο τοιοῦτος ἥχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνέῃ ἄνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγένισεν ὅλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθητο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθὺς μετὰ τὸν ἥχον ἐφάνησαν γλώσσαι πυροειδεῖς, αἱ τινες διαμερισθεῖσαι, ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑνὸς ἐκάστου· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γενόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν, οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ δι' ἐτέρων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ὅπως καὶ ὁ, τι ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὰ ἀπὸ διαφορῶν τόπων συρρέυσαντα τότε πληθὺν διὰ τὴν ἑορτὴν, Παῖδοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, κτλ., Ἰουδαῖοι μὲν πάντες τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, οὗτοι δὲ καλούμενοι ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, διεσκορπισμένοι ὄντες πρὸ πολλοῦ, ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἕκαστος· οὗτοι, λέγω, οἱ 18 σχεδὸν διαλέκτων ἐτερόγλωσσοι Ἰουδαῖοι, εὐρεθέντες τότε κατὰ θείαν οἰκονομίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀκούσαντες τὸν ἥχον ἐκεῖνον, τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενον, ἔβη ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, συνέδραμον πάντες ἐκεῖ, ἵνα μάθωσι, τί ἄρα συνέβη. Ἀλλ' ἐμειναν ἐκστατικοί, ὅτε ἦλθον, καὶ ἤκουσεν ἕκαστος τοὺς Ἀποστόλους λαλοῦντας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ διαλέκτον· καὶ θαυμάζοντες, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοι εἰσὶν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Ἕτεροι δὲ, διὰ μωρίας καὶ κακίας ὑπερβολὴν (καὶ ἴσως πάλιν οἱ τυφλοὶ Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι), χλευάζοντες τὸ θαῦμα, ἔλεγον τοὺς Ἀποστόλους μεθύοντας.

Τότε, σταθεὶς ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα, καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐδημηγόρησεν ἐνώπιον πάντων ἀποδεικτικῶς, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἦν μέθης ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἦν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῆς διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ εἰρημένης· Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, κτλ. (β'. 28). Ἐπομένως κηρύττει τὸν Ναζωραῖον Ἰησοῦν, καὶ διὰ πολλῶν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος ὁ Χριστός, ὃν οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ὁ δὲ Θεὸς ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκ τούτου κατανυγέντες πολλοὶ, καὶ τὸν λόγον ἀποδεξάμενοι, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ψυχαὶ ὡς 3000 (Πράξ. α'. 12. — β'. 41).

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς παρουσίας ἑορτῆς· τὴν ἐν κόσμῳ δηλαδὴ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελείωσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐορτάζομεν σήμερον. Αὕτη ἐστὶν ἡ μετέορτος καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μεγάλου μυστηρίου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, οἱ πρώην ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἄλκιροι, σοφισθέντες διαμίας ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τρανῶς τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ κόσμου παντός οἱ διδάσκαλοι. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρξαντο τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τὸ ἔργον, οὐδ' ὠραῖος καὶ θαυμάσιος πρῶτος καρπὸς· ὑπήρξεν αὐθημερὸν τρισχιλίων ψυχῶν ἡ σωτηρία.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ εἰρημένον ὑπερῶν, ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι συνήθως εἶχον διωρισμένον εἰς τόπον Εὐκτήριον, τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἦν ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ ὑπερῶν, ἔνθα ὁ Σωτὴρ παρέδωκε τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας· καὶ τοῦτο πάλιν, οἱ μὲν θύλουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, οἱ δὲ ἐν τῷ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου (Πράξ. ιβ'. 12)· ὅς τις οἶκος, γενόμενος Ἐκκλησία μετέπειτα, ἐλέγετο Ἀνωτέρα τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησία (Κύριλλ. Ἱεροσολ. Κατηχ. ιε'). Ἄλλοι τελευταῖον λέγου-

σιν, ὅτι ἦν ἐν τῶν ὑπερφῶν, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτερᾶς αὐλῆς τοῦ Ναοῦ, ἐνθα ἦσαν ὑπερφῶ διάφορα, ἀνεωγμένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν εἰς τὸ Ἱερὸν συντρεχόντων, καὶ ἔτοιμα παντὶ τῷ βουλομένῳ εἰσερχεσθαι. Οἱ τῆς γνώμης ταύτης ἐπιφέρουσι καὶ λόγον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν (Λουκ. κδ. 53). — Σημειωτέον προσέτι ὅτι ἐνταῦθα τελευταῖον ἀναφέρεται, ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, τῆς Θεοτόκου Μαρίας τὸ ὄνομα, καὶ πλέον οὐ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τῆς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο "τε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ παν-
ἅγιον Πνεῦμα.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι κατ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς κατα-
λύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑρτὴ τῆς σιθασμίου ταύτης ἡμέρας, καὶ φαλλονται πάντα τὰ αὐτῇ; ἐντε τῇ Ἑσπε-
ρινῇ, καὶ τῇ Ὁρθρῇ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων ✠

Ὁ μὲν προφητὰν Δαυὶδ, μετὰ πολλῆς εὐλαβείας τιμῶν τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, ἔλεγεν· Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός (Ψαλμ. ρλθ. 17). Ὁ δὲ θεῖος Ἀπόστολος, ἀπαριθμήσας τὰ κατορθώματα τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν προβάλλων ἡμῖν ὡς παράδειγμα, πρὸς ἀποστροφὴν μὲν τῶν γηϊ-
νων πραγμάτων καὶ τῆς ἁμαρτίας, μίμησιν δὲ τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν καὶ ἀνδρείας

εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς ἀρετῆς, οὕτω λέγει· Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικεείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπόμονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα (Ἑβρ. ιβ'. 1).

Ἐκ τῆς διδασκαλίας οὖν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ὁδηγηθέντες ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, τιμῶμεν ἀπαντας τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Ἁγίους, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀρετῆς λαμπρὰ παραδείγματα, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐεργέτας. Καὶ ἕκαστον μὲν τῶν γνωρίμων Ἀγίων τιμῶμεν ἰδικῶς εἰς μίαν τινὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσὶν ἡμῖν ἀγνωστοί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐποπλασταιόσθη κατὰ καιροὺς, καὶ ἔτι πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύσεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἐταξεν, ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πάντων τῶν Ἀγίων κοινὴν μνήμην, ἣτις ἐστὶν ἡ παρούσα ἑορτή.

Ταύτην οὖν ἐπιτελοῦντες σήμερον, τιμῶμεν εὐλαδῶς καὶ μακαρίζομεν πάντας, Δικαίους, Προφῆτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Ποιμένας, Διδασκάλους, Ὅσιους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ, γνωστούς καὶ ἀγνωστούς, τοὺς προστεθέντας καὶ τοὺς προστιθεμένους, ὅσοι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ νῦν ἐτελειώθησαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τούτους πάντας, καὶ αὐτὰ προσέτι τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, Μαρίαν τὴν ἀειπαρθένον τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρουσίας ἑορτῆς, προτιθέμενοι τὸν βίον αὐτῶν ἀρετῆς παράδειγμα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτούς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατηλθες ὁ εὖσπλαγχνός, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στόλισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Ἐγὼ λαῶ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπέμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε ταῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκβσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ως ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

ΣΤΗΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΙΣ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΥΠΑΚΟΑΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῷ λίθῃ σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωροῦμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ Ὑπακοή.

Ἦ τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν· ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλκος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Οὔτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ αἵσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετά τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μύρισαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ ἑράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ καλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθέne· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἀγγέλους, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γινώτε τὸν ἀναλλοιώτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθεῖσθαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται·

Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμαῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι νυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐταῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σιέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε· Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σε καὶ Θεόν, πρεσβεύσας μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου. Ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικῇ ὁράσει τὸν νῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεικῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος ταῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῶσα τὸ ἄχραντόν σε Σῶμα· Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμπσας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων ταῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμή· Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σε τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ἀηστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τέκνου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θάνατῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιланθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζητούν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τῆς Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ,

ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· Χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὁθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτῇ.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτῇ.

Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδά-
σκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ

τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παράσκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Ἦχος β'.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίσιν τηρήσαντες, παρρῆσίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταξῆσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικαῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Ο Α Ω Τ Ω Ε Ν Ι Α Τ Τ Ω,

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΒΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΛΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α' ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Θαῦμα θαυμαίων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγαλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται. Αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αῆραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳς, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳς, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα
ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
περίσωζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς
ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳς, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳς, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Τοῦ Γαβριὴλ φηγεξαμένου σοι Παρθένα τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ
φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ
κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν
οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαν-
τι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς ΤΟΝ Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ τοῦ Θεοτόκε αἰετάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σασσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτη φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπάρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θεῖας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σσεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτῃ φωτὸς νεφέ-
λη, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने, ὑμνοῦμέν
σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ
ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀ-
πόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς
ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθι-
νόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις
τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰάν δὲ τύχη, Ἀλληλεῖα, ἐν οἰωδήποτε Ἦχῳ, λέγονται ταῦτα.
Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι,
καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντες, παρρῆσίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα . Νεκρώσιμον .

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταξᾷσι δῶναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν .

Εἰς ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ .

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπᾶξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Ε'καστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σε σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Ε'καστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ρ'άβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις, ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵνα σὺ ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κειτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σε σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ΄ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῇ ἀνατραφεῖσθαι ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμειπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γάρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τῷ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, θυσωπούσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυσήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Εἰς τὸν ΠΑ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη

τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία·
χαῖρε σεμνὴ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σαρκαρῶμενον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. αΐ.

Ο ἑκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος
δείξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ κα-
ταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου
ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι
ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. αΐ.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτά-
χῃτι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ
πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχύς
καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ,
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦν-
τες, σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. αΐ.

Ο ἑκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη
σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθησιν ἄνευ σποράς, καὶ σαρκὶ
ἀνεδείχθησιν δίχα φθοράς, ἡ πάντων χαρά· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. αΐ.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτά-

χθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε αἰσιπαύθηνε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδῶλων ἡ
πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς
καταπεπιάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ,
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογῶντες,
σε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη
τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ
Ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποτητὴν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσ-
κυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τῇ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρ-
θένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ ἐκ ἀπέφυγε τὸν
ἀσπασμόν· ἐκ ἐδίδασκεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηנῇ, ἀλλ' ἔτι
ἔλεγεν· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀ-
νεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκαλῆς σου ἐβάστασας, Θεοτόκε,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῇ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν· Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἰτῆσαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῷ τέλει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αγία Δέσποινα ἀγνὴ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἀπάντων ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνὴ, Παρθένε Θεομήτορ σὺ ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκυσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεῆ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σε Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς, γῆ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Θεοτόκε Παρθένα αἰμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμέσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, ταῖς πιστῶς σε δοξαζοῦσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Υ'περέβης ταῖς Δυναμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης· Δεῖκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Γοῦ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κηύσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βωόντων σοι· Ἐλεῆμον Κύρια, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ κατελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευς, Θεοτόκε Παρθέने, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πληρωμα· διὸ σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς γαστροῦ σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διὸ σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ κατελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευς, Θεοτόκε Παρθέने, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθέne, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν ΠΑ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μητέρα Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσιμον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθέne ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύνουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, ταῖ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου· Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Η' νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τὴς προστρέχοντάς σοι πιεῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῶσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἄμνόν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' καρπὸς τῆς κοιλίας σε Ἀχραντε, τῶν Πραφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ Θανάτῳ τὸν Θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς ὡς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σε εἰλεῖμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῶσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΔΕΥΤΕΡῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Δείας Μεταλήψεως.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας τὰς Ἁγίας.

Καὶ τοὺς εἰκοσιτέσσαρας Οἴκους εἰς τὴν νοτιήν Κλίμακα, τὸν τίμιον Σταυρόν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.

Λουκ. Α'. 38.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τ Ο Υ Α Κ Α Θ Ι Σ Τ Ο Υ Τ Μ Ν Ο Υ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ .

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι .

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριήλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανούς ἡ μετὰγούσα· καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε Δεῖα στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀραῆς· χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος .

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπον; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μή με δελεάσῃς ἀπάτῃ· οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξεις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπον διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε . Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σε, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἀνθρώπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως .

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τῇ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδαίμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας ἢ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδαίμ ἀπεργάσῃται. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγγνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποστίχα προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριήλ καταπτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδαίμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Ἐκ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανῷ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς καίτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν, οἶκτον λαβὼν, τοῦ κατ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδαίμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλοτρίον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδίδως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος, μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστάς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδαίμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρί, τῆς ἀσπόρου συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελός εἰμι· ὅφρις ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτὲ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος,
Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπει-
ρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται
ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λα-
βόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμ-
φη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγομεν εὐθύς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους.

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δευνῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς οὕτω τοὺς ἐπομένους ἔξ Οἴκου.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεο-
τόκῃ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματού-
μενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκ-
λείψει.

Χαῖρε, τοῦ πσιόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δα-
κρύων τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε,
βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστά-
ζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀσὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρ-
κώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖ-
ται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαραλέως· Τὸ παραδόξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γοῦρ συλλήψεως τὴν κῆψιν πῶς λέγεις; κρᾶζων·

Ἀλληλουῖα.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγαζὼν οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμαμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπεράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μεταγούσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδὲνα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἄγρον ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασιν τοῖς θείουσι θεριζεν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Ε"χουσα Θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βιάσζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπόνοῶν· Ἀμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν συλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλουῖα.

Εἶδ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἀμωμον· μετ' ὃν λέγομεν πάλιν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἑτέροις ἐξ Οἴκους.

Π"κουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, αὐτὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι

αὐτοῦ ἡρεύνων κραταῖν ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες· Ἀλληλουῖα.

Ιδὸν παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μουσικῆς ἡμέρας·

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σθέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα·

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν·

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων·

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα·

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε·

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέσχεσαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδὸτα ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατὰπτωσις τῶν δαιμόνων·

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα·

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν·

Χαῖρε, πύρινε στύλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης·

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διαδόχε· χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε·

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίξασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Εἰτα τὸν Ν. καὶ εὐθὺς τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαράς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τῷ Ὑμνογράφῳ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθί-
» σομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
» τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἐμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέ-
γας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θωόμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε
χαράς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου
ἡ νέκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασι-
λέως· χαῖρε θρόνε πύρρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνῃ βλαστήσασα· τὸ μῆ-
λον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων
Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡ-
μῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
» πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέω-
» σον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θειόν, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς,
χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε
τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκούσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὁρθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφῶδεις δαίμονας ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἰσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρος, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες.

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκίοφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρήσιας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλουῖα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ Θεϊκὴ, οὐ μετὰ-

βασίς δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου,
ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε, θεῶ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου δύρα.
Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν
ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· χαῖρε, οἶκη-
μα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεράφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτό ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν
καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθή Παρά-
δεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν
αἰώνιων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐναν-
θρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει
πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαίγοντα, ἀκούοντα
δὲ παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλουῖα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρώμεν ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ Παρθέ-
νος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυ-
μάζοντες, πιστῶς βοῶμεν.

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον,
Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους
ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμα-
ράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκαῖς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν
Ἀλίων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει
φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὁλκαῖς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ
βίου πλωτῆρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦ-
τον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,

δι' ἡμᾶς ἐφάνη καὶ ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια·

Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ
- » κούφη ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρατῷ πα-
- » λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
- » δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εν φωναῖς ᾠσμάτων πίσει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὅρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νη-
δυϊ, Ἀχραντε ἀκόπως βασιάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν
θεῖαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν ταῖς ἀνομίας πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος ὕψος ἄρρήτον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀ-
νυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλα-
κτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν
καταφύγιον.

Καταβασία· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
- » ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
- » Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
- » σωτηρίαν βραβεύοντα. Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ
τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκου-

σμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγάσματος τῆς δόξης· κέρωσις Ἄδῃ, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σε.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παραδείσε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὐ ὁ γλυκασμός ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύφαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τῆ παμβασιλείας, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκυστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκηνώμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε· κόχλος ἡ τὸν θείον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάσποτε.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες εὐορτήν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θείωσης, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περὶήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσσα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθεάσατα.

Ἰδοῦ σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενεῖ θαλαττεύσει καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδαλίων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμόν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταβασία· Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ ραβδτηγῷ τὰ νικητήρα.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκου.

Τεῖχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκευάσας σε Ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·
Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χάρις δεικνύς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τὸς συληθέντας αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, πᾶσι τοῖς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοῦς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε Παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν κυμφοστόλε Ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἡττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ὧδ' αἰς ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν· Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπαδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν, ὁρῶμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὔλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητῆς Ἡλίου· χαῖρε, βολὴς τοῦ αἰθέρος φέγγους.

Χαῖρε, ἀσραπὴ ταῖς ψυχαῖς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροστὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυθτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιρουῦσα τὸν ῥύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνειδήσεων· χαῖρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμή τῆς Χριστῆ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μουσικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων
χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς
ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον,
ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλουῖα.

Ψᾶλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυ-
χον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρὶ ὁ συνέ-
χων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν
σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἀγία Ἀγίων
μειζων.

Χαῖρε, κιθωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ
τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διαῖδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα
σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βα-
σιλείας τὸ ἀπόρρητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ κατα-
πίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἑμοῦ Θεραπεία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς
σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἀγίων ἁγιώ-
τατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης
ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κο-
λάσεως τοὺς συμβοῶντας· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον·

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεο-
τόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματού-
μενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων
τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε, βά-
 ρος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστά-
 ζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου
 σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖ-
 ται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
 Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν κτί-
 » σαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες,
 » χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
 » καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τροπάρια.

Α' νυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἥλιου τοῦ νοητοῦ·
 Ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργή-
 σασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν
 πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ
 ράβδος ἡ μουσική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε
 Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληρήμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογησαί
 σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα
 Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πι-
 στῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφηνεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι·
 Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος

Ἀγνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς σου Ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

- Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
- Π σῶσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
- τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον
- ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βασταύζοντα ἐβάστασας· γαλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἀγνή, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱσάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἅγια Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρῶν ἀπάτη γυμνωθέντες, σολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλάλοι οἱ ἄλαλοι, πρῶν χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένε, βρωτῶν ἢ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**"πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδευομένης
• νος· πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα,
• τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
• παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε. · Τροπάρια.

Ινα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ τοῦ τῆς χα-
ρᾶς, μέτοχοι γινόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥύσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ,
βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος,
Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ῥφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι·
Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον· χαῖρε
Εἰδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στυλε, πύρινε
εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαδῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν
Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν·
χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος,
μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σέ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα, ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἀει-
πάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
βεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώ-
πισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν,
πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε,
τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος
θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε, χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· ὁ Γαβριὴλ
τῇ Παρθένῳ, χαρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Ναζαρέτ νῦν
τὴν πόλιν, χαρὰς τὰ εὐαγγέλια. Χαῖρε Ἀγνή πανάμωμε, τοῦ
κόσμου ἡ προστασία· χαῖρε οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Λῆνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γα-
βριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεῦ-

σεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσῃ σοι, Παναγία τὸ, Χαῖρε· ἐτοιμάζῃ, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόνιν εἰσδέξασθαι.

Δίς.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος· Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατὰβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμένον κατὰβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσῃ σοι· Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη· ὑποδέχου, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι βελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι, βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολλὰ ἰσχύει δέποις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν
Δεσπότην.

Ἡ Ἐκκλησία. Σελ. 94.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποίημα Θεοσηρίκτη μοναχῆ· οἱ δέ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ PMB'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποτήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκυσὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας, τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποσρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γάρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν, σελ. 175. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσεί ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μο-
• χθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ
• καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μητὲρ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθὼν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν. Εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρω-
θῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ
τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ
προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὁροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομῆτορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφε-
» τῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ Θεογεννητορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας
τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν
τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυ-
νατὸν ἐν ἰσχυρί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστiais, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
ἄλγος.

Εἴτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ Παράκλησις γίνεται·
καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἰε. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκ-
φώνησιν, τὸ ἐπόμενον·

Κάθισμα, Ἦχος β'. Ταῦτα ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε

Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κα-
  - » **Τ**ενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.
- Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλυδωνά κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοnúμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμείλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρώμεθα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
- » **Β**ραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου
- » ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἷτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἢ αἰωνίαν τεκῆσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσιν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ Φῶς τεκοῦσα τὸ Δεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν με τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὴν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
- » **Τ**αῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῇ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ

• ζωῇ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
 • φθορᾶς ὃ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπαρία.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς
 τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κα-
 τασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
 τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουράν ἀσφαλεστά-
 την Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύσας ὄχλον, καὶ ἐπηρείας
 δαιμόνων ἐλαύνουσα· καὶ δέομαι διαπαντός· Ἐκ φθορᾶς τῶν
 παθῶν μου ρύσθηναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτῆμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ
 σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ
 φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν
 παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἱάσις τῇ
 σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεόν, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν
 λυτῆρα τῶν νόσων κηρύσσας, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ
 φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχά-
 των τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
 παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδηλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
 Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων
 φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
 σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν
 τιμώντων σε.

Εἶτα, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου.

Ε'κ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀν-
 τιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δις.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνηθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Αἴγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αἴγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον·

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. "Ακουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιγεύσασα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τῆ νῦν μακαριῶσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μοναδί, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἴτα, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά με.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε, πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνῃ προστασίᾳ τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάρπεψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπυρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν

Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τῆ Θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε· Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Μετὰ δὲ τὸ,· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶ-
- » νι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμί-
- » νου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
- » Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προσάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ
- » Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
- » αἰῶνας.**

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ ταῖς προσβολαῖς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμέ-
• νοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγα-
• λύνοντες.

Τροπάρια.

Ρόην μου τῶν δακρυῶν, μὴ ἀποποιήσῃς, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κηύσασα.

Χαρὰς με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρὰς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενεὴ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκῃσα, τῆς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θειράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδό-
των ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σὺ τεχθέντα. Ὡς Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ παννυμνῇ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἀλλὰ τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἷσι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφοδρὰ, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ρύσθειμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ᾧ οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προσκατεύεις ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ

πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστατίς, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονημένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις. Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθωμι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν,
σελ. 439-440 ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τῷ βασιλέως Θεοδώρῃ Δέκα τῷ Λασκάρεως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατηργῆσα ποτέ, Μω-
- σαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
- θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσ-
- μα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυ-
χὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν
Θεονύμφευτε· ἀλλ' ἡ Φῶς τετοκυῖα, τὸ Δεῖον καὶ προαιώ-
νιον, λάμπον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσ-
μενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κρα-
ταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου συμ-
πάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παρακλήσιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν,
καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω
Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ ξεναίζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον,
τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τῷ βοᾷν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ
γάρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸςθεύουσα

τῷ Ὑῖῳ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πακύνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομῆτορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφε-
» τῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιζῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· Πρόφθασον
θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ
σε, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦν-
τι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργε-
σίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σε· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ
καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν
λυπηρῶν τρικυμίας καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖ-
ρά μοι δός βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σέ τὴν τοῦ θανάτου
τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν
τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πακύνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χα-
λεπὴν τῆ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε
Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ
μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μὲ καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ
- μὲ ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὲς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν
- ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ,
- Ἀββακὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; πῦ προσφύγω;
 ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλί-
 ψει τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σέ μόνην
 ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ
 σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις,
 δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε
 ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογι-
 σθείσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου,
 σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω,
 τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν, ὄπλον
 σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων,
 ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξείπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους,
 οἰκτιρμοὺς ὡς Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς
 πυρρμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὡς τῆς σῆς προ-
 νοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
 χαλεπὴν τοῦ σώματος καίκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
 ἄλγος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυ-
- τον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον;
- ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
- ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια .

Εὐχαρίσως βοῶ σοι· Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τείχος ἀπόρρητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως .

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ἠντρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι με, καὶ καταβιάσασαι πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με .

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε .

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν .

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν .

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος .

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός .

- » Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
- » ταῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ με ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ
- » με τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης· Ἐκ φθορᾶς
- » ὁ Θεός με ἀνάγαγε .

Τροπάρια .

Τὰ νῆφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμόν ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου .

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἱατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελεῖ, συντριμμόν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμόν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν .

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μελίσσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροιμί σε βοηθόν, καὶ δώκτην καὶ ρύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τῷ σώματι κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνὰς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιζῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προσατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38, καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ, ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρσασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία

ἡ κοιλία ἡ βαστασασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα λέγε ὅσα προεγράφησαν, σελ. 445-446.

Εἶτα τὰς λοιπὰς Ὠδαὺς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
- θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βόων-
- τες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Θὼς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγωγήσον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων. Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Βλέψον ἰλέῳ ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κἀκωσιν, ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κἀκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς
- Ἄειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
- ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς σεμνὴ, ποντούμενόν με σάλῳ, βωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περισταίσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινήν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην· καὶ προστατίν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνία, λαμπρὰς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Δάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
- τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι-
- κῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
- νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
- μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφυγῶ ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λαοπόν· καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θάρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἔξειπείν, τῶν ὑπὲρ νῦν θαυμαμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ ταῖς εὐεργεσίαις σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παριδῆς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

Δάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἑξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 447-448.
Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνοτέρᾳ τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἐκ περάτων, συνάθροισθέντες ἐνθαδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο' γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὀλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προσάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἐν ἑμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. ῥ'. 56.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Μ Ε Τ Α Λ Η Ψ Ε Ω Σ .

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τῇ Ἀποδείπνῳ, σελ. 175, ἕως τέλους τοῦ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αῖον ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγχνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δειλαιο, τοῦ σου ἀχράντου Σώματος, καὶ θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Γῇ ἀγαθῇ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν ξάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσόν με τοῦτον τρώγοντα σωζέσθαι.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά
» μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθα-

μένος, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων Δώρων σου.

Εἰς ἄφεςιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ θείον Αἷμα, εἰς Πνεύματος ἀγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν Φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτριώσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινότεραν ζωὴν διδόντος, καὶ με ἀξιώσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Η'θέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθείς Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἀμαρτήματα· ὅθεν ἰκτερεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλείψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὅλον ἀγίασον, καὶ καταξιώσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θείου δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχχνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρύπον, τὸν σὸν ἱκέτην, καὶ ἄμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἀγιαζωμαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ σου· καὶ ἐν ἐμοί, μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θείον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τοῦ σοῦ Σώματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί, καὶ καθαρισμὸν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου. Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκηνώμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκευὸς ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἀγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου σου.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀγίασον, Σῶτερ, καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ καταξιώσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικταῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος, σχοῖν τε προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἀγίων Χριστέ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ο Θεῷ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἀγίασον, νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείαις Μυστηρίοις σου, τῆς ἀγίας Μητρός σου δεήσῃς,

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ τὸ θείον νῦν Αἷμά σου· τῶν ἀχράντων Δείσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνες χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μεταλήψις Χριστέ τῶν ἀθανάτων σου, νῦν Μυστηρίων γεννηήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνη ἀγαθῆ, ὅπως δοξάζω σε.

Ρυθίθειν παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν, καὶ πάσης θλίψεως, τρόμῳ καὶ πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλαβείας Φιλάνθρωπε, σοῦ ταῖς ἀθανάτοις, καὶ θείαις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλων σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστόν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος· Μελλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, καθαρον ὅλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἀγίων σου Χριστέ νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου καὶ μυστικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι καὶ με καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου.

Υπό τὴν σὴν καταφυγῶν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθῆ, κράζω σοι φόβῳ· Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφης ἐν σοί·

ἰδοὺ γάρ, Πατρίων τῷ ἐλέει σου, τρώγων σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνων σου τὸ Αἷμα.

Θεοτοκίον.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὥσεί κηρὸς καὶ ὥσεί χόρτος. Ὡ φρικτοῦ Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγγνίας Θεοῦ! Πῶς θείου Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι;

ᾠδὴ θ'. Ἀναρχοῦ γεννήτορος.

Χρησός ἐσι γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος· δι' ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς γὰρ παλαι γενόμενος, ἅπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφοράν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰεὶ σφαγιαῖζεται, ἀγιαζὼν τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθεῖν Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἰκός σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἔνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὥσεί φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτήρ μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἁμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ὅλον φωτίζουν με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα, Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθύς τὸ, "Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕ ΕΠΑΥΡΙΟΝ,

Μετὰ τὴν συνήθη Ἑωθινὴν προσευχὴν, λέγε· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον β'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

ᾠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσπερ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἄ θῶος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμωσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Ο ὕτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Α ὕτη ἡ γενεὰ, ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὰ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄ ρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάριθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Ἄ ρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάριθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυναμένων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐ γὰρ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίαν παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς ἀνομίαις μὴ πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μὴ καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τῷ ἀχράντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μή με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σου προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων σου, πῶς ἀναιδευθῶ ὁ ἀνάξιος; εἰ γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατάκρισιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτητῇ μου ψυχῇ. Καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὣν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, τὸ παρόν.

Οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῇ τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰουδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σέ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρετον ψυχὴν, τὴν Διδασκαλῷ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μί. Μετανοίας ὅσας βούλει· καὶ εὐθύς ταῖς ἐπορίνας ἐκστηρίους Εὐχάσις.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις
Μυστηρίοις.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, σῶμα Δεσπότου,
φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς· πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἶμα πρὸς μετουσίαν,
πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σέ λυποῦσιν,
ἔπειτα παρρώων, μυστικὴν βρωσὶν φάγε.

Orologio.

30

Ἕτεροι ὅμοιοι.

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
τοῦ ζωοποιοῦ σώματος τοῦ Δεσπότη,·
τῷ δε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναϊδίου Υἱὸς καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς, ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καί μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου· ἡμαρτον γὰρ Κύριε, ἡμαρτον εἰς τὸν ὕψανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γὰρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σοῖς ἐντολαῖς παραβὰς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προσταγμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γὰρ εἶπας, φιλάνθρωπε, διὰ τῆ Προφήτευσθ, ὅτι ἐθέλησει θελω τὸν θάνατον τῆ ἁμαρτωλῆ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ἐ γὰρ βύλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καί γω, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτόν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δαλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγωνῶς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θάρρησας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καί με, φιλάνθρωπε Χρι-

στὲ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἀσωτον· καὶ ἄρὸν μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὃ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τῇ κόσμῃ, καὶ ταῖς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὃ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὃ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ναὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὃ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἢ μετὰληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μὴδὲ ἀσθενὴς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν κἀγὼ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ με· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων με τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν, καὶ

κάθαρσιν, καὶ φωτισμόν, καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίης, καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἄξιος, ἔδὲ ἰκανός, ἵνα με ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς τῷ οἴκῳ τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσά ἐστι, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν. Ἀλλ' ὥς ἐξ ὑψους δὲ ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὥς, κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω καταδεξαί καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὥς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνήσαι ἁμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω καταδεξαί εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ὥς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἁμαρτωλὸν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὥς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέσερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσσα καὶ ἀκάθαρτα μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς

ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συν-
 θείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐν-
 τολῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς
 βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί
 σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότη-
 τι· καὶ ἵνα μὴ, ἐπιπολὺ ἀφισταμένος τῆς κοινωνίας σου, θη-
 ριαλῶτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. Διὸ δέομαί σε, ὡς
 μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἀγίασόν με τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶ-
 μα, τὸν νῆν καὶ τὴν καρδίαν, τῆς νεφρὸς καὶ τὰ σπλάγχνα,
 καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ρίζωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς
 μέλεσί μου, καὶ τὸν ἀγίασμόν σε ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποιή-
 σον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθός, καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρή-
 νῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παρα-
 στάσεως μετὰ τῶν Ἀγίων σου· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς
 παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν καὶ
 ἀχράντων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶ-
 νός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ μεταφράστου ὁρίσκει καὶ
 ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγίου ἡμετέρου πατρὸς

ΕΥΧΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ εἰμὶ ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν
 στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπεὶ βούλει σὺ, ὡς φιλάν-
 θρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀνα-
 πετάσω τὰς πύλας, ἅς σὺ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ
 μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζεις τὸν
 ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. Πιστεύω, ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ
 γὰρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ
 Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Διωκτὴν ἐπιγινόντα
 τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ Διωκτὴν μετανοήσαντα
 κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι προσα-
 χθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὃ
 μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νῦν, καὶ εἰς τοὺς ἀπε-
 ράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἱλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἄχρειῷ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταισμάτα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐκθυμήμασιν ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πράσιν μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρους κυρησάσης σε παναχράντης καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προστασίας, καὶ σωτηρίας μου, καταξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζώην αἰώνιον· εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ρώμην, καὶ ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελεῖ ἁφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ', ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταισμάτα, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σε Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, καὶ ἀρράθωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βχσιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημ-

μελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, Η ΜΑΛΛΟΝ

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ (*).

Ἀπὸ ρυπαρῶν χειλέων,
ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
ἐκ ψυχῆς ἐρρύπωμένης,
δίξαι δέησιν, Χριστέ μου·
καὶ μὴ παρωσάμενός μου,
μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν,

δός μοι παρρησίᾳ λέγειν,
ἃ βεβούλευμαι, Χριστέ μου·
μᾶλλον δὲ καὶ διδάξόν με,
τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
Ἡμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην,
ἦ, μαθεῦσα ποῦ κατὰ γεις,
μύρον ἐξωνησαμένη,
ἤλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι,

(*) Ἡ Εὐχή αὕτη, ἐν μὲν ταῖς ἀρχαιότεραις τοῦ Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν ἐπεγράφετο τῷ ὀνόματι Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου· ἐν τισὶ δὲ τῶν νεωτέρων, ἔφερε τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ ὅτι μὲν εὐρίσκεται τῷ ὀνόματι συντετυπωμένη τοῖς τούτου συγγράμμασι, σελ. 691 τοῦ Α'. Τόμ. τῆς ἐν Παρασ. ἐκδόσ. 1712, ἐδηλώθη τούτο εἰς τὴν ἐτει 1832 γενομένην παρὰ Φ. Ἀνδρεῶλα ἐκδοσιν τοῦ Ὁρολογίου, καὶ ὅν χρόνον ἐγένετο καὶ ἡ τούτου μεταρρύθμισις· ὅτε καὶ αἱ μικραὶ ἐκείνης διαφοραὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ καὶ παλαι καὶ νῦν συνήθως ἀναγιγνωσκομένην, ὑπεσημειώθησαν, χάριν περιεργείας, αἱ τινες οὐκ ἔπαυσαν ἀνατυπόμεναι καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς αὐτοῦ γενομένας ἐκδόσεις μέχρι τοῦ νῦν, παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Φοίνικι. Φαίνεται ὁμως, ὅτι συγγραφεὺς τῆς Εὐχῆς ταύτης ἐστὶν ὁ Συμεών. Α'. διότι αὕτη εὐρίσκεται ἐν τῷ τέλει τῶν διαστίχων θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, τῶν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1790 ἐτει ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ζαγοραίου ἐκδοθέντων, ἀπαράλλακτος, ὡς ἐτυπώτο ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰσέτι τυπώται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, Β'. διότι εἰς τὴν εἰρημένην ἐκδοσιν τῶν συγγραμμάτων Ἰ. τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑποσημειοῦται, ὅτι οἱ στίχοι οὗτοι εἰσὶν Ἀνακρέοντειοι, ὅπερ οὐκ ἀληθεύει. Καθότι οἱ μὲν Ἀνακρέοντες, κατὰ τοὺς Μετρικοὺς, συνίστανται ἐκ τριῶν ἱαμβῶν καὶ μιᾶς συλλαβῆς, ἡ ἐξ ἐνός τῶν τριτυλλάδων ποδῶν, ἀντὶ τοῦ πρώτου ἱάμβου· ὥστε γίνεσθαι τὰς πάσας τοῦ στίχου συλλαβὰς 7 ἢ 8, π. χ. ὡς τὸ· Νόμον Θεοῦ φύλαττε· ἢ τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος αὐτοῦ· Μακαρίζομέν σε τέττιξ. Οἱ δὲ παρόντες στίχοι, ὅκτασύλλαβοι ὄντες ἐκ τῶν λεγομένων Πολιτικῶν, οὐδὲν ἄλλο μέτρον ἔχουσιν, εἰμὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὅκτασύλλαβον μόνον, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ παροξύτονον. Ἀλλ' οὐδὲ ἀρμόζει ἴσως εἰς τὸν κάλαμον τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ τοιοῦτον μέτρον. Ταῦτα οὖν, καὶ προσέτι ἡ ἀρχαία ἐπιγραφή τῆς Εὐχῆς ταύτης, πιθανολογοῦσι μᾶλλον, ὅτι πατήρ αὐτῆς γνήσιος ἐστὶν οὐχ ὁ Δαμασκηνός, ἀλλὰ Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος.

Ἡμεῖς δὲ ὁ Συμεών οὗτος περὶ τὰ 1030, ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀγιότητι διαβεδοημένος, ἠγούμενος ὦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Ἀγίου Μάρκου Μονῆς,

σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπόσω,
 προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
 μὴδ' ἐμέ βδελύξη, Λόγε·
 σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας,
 καὶ κρατῆσαι, καὶ φιλῆσαι,
 καὶ τῷ ρείθρῳ τῶν δακρῦν,
 ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ,
 τούτους τολμηρῶς ἀλείψαι.
 Πλυνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
 κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε·
 ἄψες καὶ τὰ πταίσματά μου,
 καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
 οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
 καὶ τοὺς μώλωπας ὀρᾶς μου·
 ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
 καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
 Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,
 ποιητά μου, λυτρωτά μου,
 οὐδὲ σταλαγμὸς δακρῦν,
 οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος.
 Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου
 ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου·
 ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου,
 καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα,
 γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
 Ἰδε μου τὸν κόπον, ὅσος!
 καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας
 ἄψες μοι, Θεέ τῶν ὅλων·
 ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ,

περιτρόμῳ διανοίᾳ,
 καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ,
 τῶν ἀχράντων σου μετᾶσχω,
 καὶ πανάγνων Μυστηρίων,
 οἷς ζῶνται καὶ θεοῦται
 πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων
 ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.
 Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου·
 Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
 πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,
 ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,
 ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
 Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Τῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων
 καὶ θεοποιῶν χαρίτων,
 οὐμνουν, οὐκ ἔστι μόνος,
 ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτός τοῦ τρισηλίου,
 τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.
 Ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω,
 δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου,
 τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
 τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
 διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,
 ὡς ὀρᾶς, μετὰ δακρῦν,
 καὶ ψυχῆς συντετριμμένης·
 λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων
 ἱκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
 καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
 καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων
 μετασχεῖν ἀκατακρίτως·
 ἵνα μένης, καθὼς εἶπας,

τῆς ἐπικαλουμένης Ξυλοκέρκου. Συνέγραψεν Ἐκκλησιαστικά, Θεολογικά, καὶ Ἀσκητικά πολλά· ἅπερ, ἀνανεωθέντα ἔπειτα ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐξεδόθησαν Ἑλληνιστὶ ἐν Ἰγρολοσταδίῳ, τῷ 1603 ἔτει. Ἐξ ἐκείνων δὲ μεταφράσας ὕστερον εἰς τὸ ἀπλοῦν, τὰ λογογραφικὰ μόνον, ὁ προρρήθεις Διονύσιος, συνεξέδωκε μετὰ καὶ τῶν ποιητικῶν αὐτοῦ. Τούτου τὸν βίον συγγραψάμενος Νικήτας ὁ Στῆθάτος, λέγει περὶ αὐτοῦ· « Οὐκ εἶχεν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ » χάρις ὅλον αὐτὸν πρὸς ἑαυτὴν ἐπεσπάσατο· καὶ τὴν μὲν γλῶτταν αὐτοῦ κάλαμον ὀξύγραφου, τὴν δὲ διάνοιαν πηγὴν σοφίας Θεοῦ ἀπειργάσατο. Διὰ τῆς » καὶ ἀμαθῆς ὧν πάντη τῶν ὑράσθην μαθημάτων, ὡς ὁ Ἠγαπημένος (Ἰωάννης » δηλ.) ἐθεολόγει, καὶ τὰ τῆς θεολογίας ὁλαὶς νυξὶν ἀνετάττετο ». (Μελετ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Γ'. κεφ. η'. 3).

μετ' ἐμὸς τοῦ τρισαθλίου·
 ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρών με
 τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως,
 καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
 τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
 Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω,
 καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι·
 Ὡς τὸν Ἄσωτον εἰδέξω,
 καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,
 οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
 καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
 ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ,
 νῦν με προσερχόμενόν σοι.
 Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπταισέ σοι,
 οὐδὲ ἐπραξε τὰς πράξεις,
 ὥς ἐγὼ κατειργασαμην.
 Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
 ὡς σὺ μέγιστος πταισμάτων,
 οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος,
 ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου
 τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
 καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν·
 ἀλλ' ἐλαίῳ συμπαθείας,
 τοὺς θερμῶς με ανοοῦντας,

καὶ καθαίρεις, καὶ λαμπρύνεις,
 καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
 κοινωνοὺς Θεότητός σου
 ἐργαζόμενος ἀφθόνως·
 καί, τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις
 καὶ ἀνθρώπων διανοίαις,
 ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,
 ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.
 Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,
 ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου·
 καὶ θαρρύν ταις σαῖς πλουσίαις
 πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
 χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα,
 τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
 χόρτος ὢν, καί, ξένον θαῦμα!
 ὀροσιζόμενος ἀφράστως,
 ὥσπεροῦν ἢ βάτος πάλοι,
 ἢ ἀφλέκτως καιομένη.
 Ταῖνυν εὐχαρίστῳ γνῶμῃ,
 εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
 εὐχαρίστοις μέλεσί μου,
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου,
 προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω,
 καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
 ὡς εὐλογημένον ὄντα,
 νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Η'. ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δὲ οἶκτον φι-
 λανθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ ἡμέτερον ὄλον προσλαβό-
 μενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς
 ὑπερφυῶς κυησώσεως σε, Πνεύματος Θεοῦ ἐπελεύσει, καὶ εὐ-
 δοκίᾳ Πατὸς αἰδίου, Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνη,
 καὶ δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σω-
 τήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρὸν, τοὺς Ἥλους, τὴν
 Λόγχην, τὸν Θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη
 τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βα-
 σίλεια, θάψον με διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ δια-
 βούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκεδάσον. Ὁ τῇ
 τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότε Προ-

πάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θιώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρακλήτου Πνεύματος σκευὴ τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθηταῖς ἐργασάμενος, δοχεῖον καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρίναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον καὶ μετὰ προὔπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ μου σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου· ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιώσας, καὶ Χαναναίαν ἐλέησας, καὶ τῷ Ληστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσασα. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ ἐκείνας, καὶ φωτίσόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς ἀσπάρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς

τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτος εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι ἔν σου. Ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε τοὺς παρόντας

Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς Θείαν Κοινωνίαν.

Πλαστοργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.

ἀλλ' οὖν κάθαρὸν ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινώνησον με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ ταῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰουδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ τοὺς Στίχους τούτους.

Θεουργὸν Αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων.

ἄνθραξ γὰρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ Θεοῦ με, καὶ τρέφει.

Θεοῦ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἐθέλξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ Θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξιώσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; εἰάν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον Κύριε τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν· Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κτλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν Δείαν Μετάληψιν.

Στίχοι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν ταύτην προτρεπτικοί.

Ἐπὶ δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ὑμνησον εὐθὺς, εὐχαρίστησον μέγα,
καὶ τὰδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·

Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους Εὐχάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα καὶ μοι εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμόν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρή-

νην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυτον,
 εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίη-
 σιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος,
 καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου
 δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαν-
 τός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη
 καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῇ δε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι
 ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ
 τῶν ἐορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος
 ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρ-
 ρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐ-
 φροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σέ
 ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιερ-
 γέ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέ-
 σχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ
 ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθέ, καὶ φιλάν-
 θρωπε· Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν
 πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότητι,
 μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγια-
 σμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ
 γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν
 ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ,
 καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Οὐς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως,
 ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους,
 μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστοργέ μου·
 μᾶλλον δὲ ἐλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,

εἰς πάντας ἄρμους, εἰς νεφροὺς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων·
 ψυχὴν καθάρων, ἀγίασον τὰς φρένας·
 τὰς ἰγνύας στήριξον ὅστέοις ἅμα·
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·
 ὅλον με τῷ σῷ συγκαθηλώσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἀγνίζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζέ με·
 κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φωτίζέ με·
 δεῖξόν με σὸν σκηνῶμα Πνεύματος μόνου,
 καὶ μηκέτι σκηνῶμα τῆς ἀμαρτίας·
 ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰσὸδῶ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα·
 ὧν τὰς λιτὰς εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος,
 ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν, καὶ λαμπρότης·
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν κατ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς
 χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευ-
 τέρᾳ ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν στῆναι ἐκ δε-
 ξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς
 καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραθυμία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαρισῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φωτισόν μου τῆς νοητοῦς ὀφθαλμοῦς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεῦσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἱασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι,
καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. ΙΑ. 28.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

Ι Η Σ Ο Υ Ν Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Ν .

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε .

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θανάπτεισον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλόνητο, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος .

Θεοτοκίον .

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες .

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας .

Εισάκουσον φιλόνητο, Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης,

καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γεέννης, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἔδαπανησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γεέννης, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξιώτον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς ἀγήρω με.

Κάθισμα, Ὕψος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρνην, καὶ μὲ νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον οἵκτειρον, ὃ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ὥκτειρας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλόνηθρωπος.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπη σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξιώσον.

Οὐχ ἤμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἤμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθεκέντευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς κολά-

σεως ῥῦσαι, καὶ γεέννης, ἐμὲ κραυγάζοντα· Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὁλοσχερῶς Ἰησὺ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος, ἤδη κραυγάζω· Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκσπασον κράζοντα· Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβοῶ σοι· Κάθαρον τοῦ ρύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βλάβη κακίας, ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεογεννητορ, τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μονασταῖς καὶ μιγάδας, καὶ γεέννης ῥυσθῆναι, κράζοντας· Πλήν σου προστασίαν, βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

Ὡδὴ 5. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὃ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος ἕδεις, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὃ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου καὶ Πόρνην καὶ Ἄσωτον, καὶ τὸν Μανασσὴν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὃ Ἰησοῦ μου πάθῃσι, καὶ Ληστὴν, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστόν μου κηύσασα, ἄχραντὲ Παρθένε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑσώπω νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, τοὺς ὀφθαλμούς, Υἱὲ Θεοῦ, τῇ Δεαυγεῖ σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμνῶ σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ὡδὴ 7. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἡμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος, ὃ Ἰησοῦ μου, ὡσπερ ἡμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλαις καὶ ἄσωτος.

ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι· Μελωδοῦντά με οἵκτειρον, Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὡς Ἰη-
σοῦ μου, καὶ κυθέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδιον· ὅπως
Ἰησοῦ μου οἰκτίρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος· Εὐλογητός εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας, ὡς Ἰησοῦ
με, τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσάμην ὁ ἄθλιος· ὅθεν Ἰησοῦ μου
βοῶ σοι· Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν μου φώτισον Χρι-
στέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν,
αὐτὸν δυσώπει παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν με πταίσματα,
πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος· Εὐλο-
γημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ· Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυ-
τρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καὶ με Ἰησοῦ,
Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρν, τὴν ῥερυπωμένην ψυχὴν
μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἀλογος ὥφθην,
καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὡς Ἰησοῦ μου οἰκτρῶς, ὁ τάλας Σῶ-
τερ ἀφωμοίωμαι· ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσὼν ὡς Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυμνώ-
σθην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου, τὴν Θεοῦφαντον νῦν, καὶ κει-
μαι μῶλωψι κατὰστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχρε καὶ
οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερ-
μηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπείρα-
ντρε Παρθένε.

Ὡδὴ Σ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην, τὸν
ἄσῳτον, οἰκτίρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα,

Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον .

Τοὺς ἐξ Ἀδάμ Ἰησοῦ μου, ἁμαρτήσαντας πάντας πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με .

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ τύχῃ τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος .

Θεοτόκιον .

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριὰμ, τοῦτον ἀγνή ἐξιλέωσαι, ὡς Ὑῖόν σου καὶ Κτίσιν, ῥυσθῆναι τοὺς προσρέχοντας εἰς σέ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος .

Στιχηρὰ προσόμοια .

Ύμνος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι .

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ καθαρσις, τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπῃς με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξιώσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύνταξον, Ἰησοῦ φιλαίνθρωπε .

Ὅμοιον .

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων, Δέσποτα παντοδύναμε· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὠραιότατε, τὸν σοὶ προσρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκνύσεως σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἀγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξιώσον, Ἰησοῦ φιλαίνθρωπε .

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, χειρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν παγίδων νῦν, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λαΐκκου κατωτάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καὶ δεξιόις συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοίς με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία, Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψεις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

 ἔσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη μου θειραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά μου ἰατρεύσας, χάρισαί μοι τῷ πολλὰ σοι πταίσαντι δάκρυα κατανύξεως· συγκέρασόν μου τὸ σῶμα, ἀπὸ ὁσμῆς τοῦ ζωοποιοῦ σώματός σου, καὶ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν, τῷ σῷ τιμῷ αἵματι, ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότισεν. Ὑψώσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλकुσθέντα, καὶ ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω μετάνοιαν, ἐκ ἔχω κατανύξιν, οὐκ ἔχω δάκρυον παρακλητικόν, τὰ ἐπανάγοντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν. Ἐσκότισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικοῖς πάθεσι, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ ἐν ὁδύνῃ, οὐ δύναμαι θειραμανθῆναι τοῖς δάκρυσι τῆς πρὸς σέ ἀγάπης. Ἀλλὰ, Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι μετάνοιαν ὁλο-

κληρον, καὶ καρδίαν ἐπίπονον εἰς ἀναζήτησίν σου· χάρισαί μοι τὴν χάριν σου, καὶ ἀνακαίνισον ἐν ἐμοὶ τὰς μορφαὶς τῆς σῆς εἰκότος. Κατέλιπόν σε, μή με ἐγκαταλίπῃς· ἔξελθε εἰς ἀναζήτησίν με, ἐπανάγαγέ με πρὸς τὴν νομὴν σε, συναρίθμησόν με τοῖς προβάτοις τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμένης, καὶ διάθρεψόν με σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς γλότης τῶν θείων σου Μυστηρίων· πρεσβείαις τῆς πανάγνου Μητρός σου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου. Ἀμήν.

Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου, μήποτε προσκίψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σε.

Ψαλμ. γ': 11. 12.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος. Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Ἀγγελον μέλπω σε τὸν φύλακά μου.
Ὡδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς καὶ προσάτην, τῆς ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν, θεόθεν ὃν ἔλαχον ὑμνωῶ σε, Ἀγγελε θεῶε Θεοῦ παντοκράτορος.

Ὁ θεῶν σωθῆναι πάντας βροτῆς, ἀγίους Ἀγγέλους, ὁδηγούς καὶ φωταγωγούς, ἐπέστησας λόγε τοῖς ἀνθρώποις, χειραγωγούντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβον σου.

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερά, καὶ μέλανι γνόφῳ, καλυπτόμενον τῶν παθῶν, φωτὶ μετανοίας αὐγάσόν με, ὁ ὁδηγὸς καὶ προστάτης καὶ φύλαξ μου.

Αἰσchrῶν ἐνθυμήσεων ἐν ἐμοὶ, πηγαῖζει πλημμύρα, βορβορώδης καὶ ζοφερά, τοῦ Θεοῦ χωρίζουσα τὸν νοῦν μου· ἦν ἀποξήρανον, ὃ ἀντιλήπτόρ μου.

Θεοτοκίον.

Γαλήνη σὺ Δέσποινα καὶ λιμὴν, τῶν χειμαζομένων, ἐν πελάγει αἱμαρτιῶν· διό σου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυδωνιζόμενος σάλῳ ποικίλῳ παθῶν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γεηροῦ καὶ πηλίνου, καὶ χοῖκοῦ κράματος, ἐσχηκῶς τὴν ὑπαρξιν, τῇ γῇ προσήλωμαι· ἀλλ' ὡς προστάτα μου, καὶ ὁδηγέ μου καὶ ῥύστα, τρέψον με τὴν ἔφесιν, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, καὶ παραπικραίνω καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε, καὶ οὐκ ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἐξάναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον, καταναγκάζω σε.

Λύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι, ὡς ἀμετανόητος μένων, καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι, μετανοῆσαι γνησίως, καὶ χαροποιῆσαι σε, τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ὁ ὁρῶν ἀοράτως, τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς καθημένου, καὶ ἐπιβλέποντος, ἐπὶ τὴν γῆν νοερῶς, καὶ τρέμειν ταύτην ποιούντος, αἵτησαι σωθῆναί με, ἄγιε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα, ὅπως ἐπιγνῆς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμῆσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθεσι, τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὕβρισα. Δέσποινα σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώματος, ἀφορισθεὶς μοι ἐκ Θεοῦ, θεῖε Ἀγγελε, θεομιμήτως παρίδε πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ρῦσαι τοῦ θολίθ με, τῶν ποικίλων παγίδων, καὶ τὸν κοινὸν ἰλέωσαι Θεόν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχῃ μοι ἄφεσιν.

Ὤδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Μὴ ἐννοῶν, τὸ φοβερὸν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω, Σῶτερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι λόγον περὶ παντός, ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἄδηλον, εἰς νοῦν λαμβάνων ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω. Ὁδηγέ μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἐπιμελῶς πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, νηπιόθεν, καὶ οὐκ ἐπαυσάμην σε, τὸν ἀντιλήπτορα τὸν ἐμὸν, τοῦ παραπικραίνειν, ἀθέσμοις λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλ' ὅν μὴ ἐκκακίσῃς, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων φωτίζων στηρίζων με.

Λόγου Θεοῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος, τοῦ ἐλθόντος, ὅπως εἰς μετάνοιαν, καλέσῃ πάντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐκδεχομένῃ, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ βιαζομένου, καὶ αὐτὸς ὁδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθυμῶς παραμένειν.

Πορρώ Θεοῦ, ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον, δοῦλον καὶ ἀνάξιον· ἀλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς, προσελάβετό με, εὐσπλάγχχνως καὶ ὠκειώσατο· ἐγὼ δὲ τὴν τοσαύτην, ἀθετοῶν αὐτοῦ χάριν, ἔτι θλίβω καὶ σέ, θεῖε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, βασιλείαν, τὴν μὴ διαπίπτουσιν· καὶ ἐνεδύσατο ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ὡραιότητα ἐν ἐνδοξῇ, τὴν σάρκα τὴν ἁγίαν, δι' ἧς θάνατον εἶλε, καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Σὲ φρουρὸν κειτημένος, σύννοικον, συνόμιλον, ἅγιε Ἀγγελε, συμπαρομαρτοῦντα, συνοδεύοντα, συμπαραμένοντα, τὰ σωτηριώδη, ὑποτιθέμενον αἰέ μοι, ποίαν ἔξω συγγνώμην ἀσύνετος ὢν.

Ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, θρόνῳ παριζάμενος τοῦ Παντοκράτορος, καὶ περιχορεύων, περὶ τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως, τῶν πολλῶν κακῶν μου, παρασχεθῆναί μοι συγγνώμην, ὁ ὑπερασπιστής μου δεήθητι.

Τὰς βασάνους προβλέπων, καὶ τὰς τιμωρίας τὰς ἀναμενέσας με, καὶ τὴν πώρωσίν μου, καὶ τὴν ἀναλγησίαν καὶ τυφλώσιν, ἐλεῶν στενάξεις, καὶ σκυθρωπάξεις, καὶ στυγναῖς, κατηφείας πληρούμενος, ῥῦστά μου.

Ὑψομένην πρὸς ὥραν, ἀλλ' οὐδὲ ξιγμὴν, ἣ καὶ ταύτης βραχυτέρον, συνεχώρησά σοι, τῷ ἐμῷ εὐεργέτῃ καὶ φύλακι, ἐπ' ἐμοὶ χαρῆσαι, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ σκιρτῆσαι, ἀμαρτίαις αἰεὶ συμφθειρόμενος.

Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ὥραθη, ὁ ἀπερινόητος ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὁ σταθμῷ τὰς νάπας, καὶ τὰ ὄρη ζυγῷ στήσας γνώσεως· ὁ χορὸν ἀστέρων διαριθμῶν, καὶ βῶλον δρόσου, καὶ ἀνέμων πνοὴν μεταθέμενος.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Φυλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλω μου, καὶ ὁρμᾶς ἀναχαιτίζων δαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν θηριώδεις ἐφόδους, τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστελλων ἐκάστοτε, μὴ λίπης ὁ φύλαξ ὁ ἐμός· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

ὑπερτίμον καὶ εὐώδες ὢν μύρον, μὴ βδελύξη τὴν ἐμὴν δυσωδίαν, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ μέχρι τέλους, ἀλλ' ἀδιάστατος ἔσο μοι φύλαξ αἰεὶ· καὶ ἥλιος τόπους ῥυπαροῦς, διερχόμενος γὰρ οὐ μολύνεται.

Διβαάδας δακρυομβρύτης ὀμβρίζειν, τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι λόγῳ, τὰ ἑαυτοῦ ὑψηλὰ ὑπερῶα, χάριν μοι δοῦναι δυσώπει προστάτα μου· ὥς ἂν δι' ἐκείνων καθαρῇ ἡ καρδία μου, καὶ καθορᾷ τὸν Θεόν.

Ἄ ὕλως ὡς καθαρὸς καὶ ἄῦλος, παρεστὼς τῷ καθαρῷ καὶ ἄῦλῳ, καὶ πρὸς αὐτὸν κекτημένος πλουσίαν, τὴν παρρῆσίαν καὶ τὴν οἰκειότητα, δυσώπησον τοῦτον ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου σωθεῖσαν χαρίσαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνῃ, ταῖς αἰσχραῖς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις, ὅψεις ἐχθρῶν, ὀπηνίκα τοῦ σκηνους, ἡ ταπεινή μου ψυχὴ διαζεύγνυται· αὐτὴν δὲ σκεπάσῃς, ὁδηγέ, σαῖς λαμπραῖς πανιέροις τε πτέρυξι. Θεοτοκίον.

Ἄ γίων ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τὸν χαμερπῇ καὶ χαμαίζηλον νοῦν μου, τῆς γεηρᾶς καὶ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνιον πόθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεοῦ λειτουργέ, καὶ φύλαξ μου πανάριστε, τῷ ἁμαρτωλῷ, αἰεὶ μοι συμπαράμενε, κακουργίας πάσης με τῶν δαιμόνων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς θείας τρίβους ὁδηγῶν, ζωὴν προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυριαάδας τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ ληστῶν ἀφανῶν, ζητηντῶν τὴν ψυχὴν μὲ, ἀρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῇ πυρίνῃ ῥομφαίᾳ σε, ἀποσοβῶν κραταιῶς, μὴ λίπῃς βοηθέ μου.

Ὅταν μέλλῃ με κρῖναι, ὁ Κριτὴς καὶ Θεὸς μὲ καὶ κατακρῖναί με, τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τοῦ συνειδότος, πρὸ ἐκείνης τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάβῃ τοῦ σοῦ, δούλου χειραγωγέ μου.

Ἦλῃν σχὼν τὴν μητέρα, καὶ πηλὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν προπάτορα χοῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλου βλέπω· αἰδεῶς δὸς προστάτα μου, καὶ ἄνω βλέψαι ποτὲ, πρὸς οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὥραϊος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις, ὁ ἡλιόμορφος νῆς, φαιδρῶς παράστηθί μοι, προσώπῳ μειδιῶντι, ἱλαρῶς τε προσβλέμματι, ἡνίκα μέλλω τῆς γῆς, ἀπαίρειν ὁδηγέ μου.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέης, διὰ φιλανθρωπίας περισίαν πολλήν, τῶν σῶν πτερυγῶν σκέπη, φρυγέ με σκέπασόν με, ἐκδημῶντα τοῦ σώματος, ὡς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ, πρόσωπα τῶν δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ κλίμαξ ἡ νοητή, δι' ἧς Θεός κατέβη, καὶ ἄνθρωπος ἀνέβη, οὐρανῶν βασιλείας με, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου Σεμνή, ἀξιώσον σὸν δοῦλον.

Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ Θεὸν σὲ ἔλαβον, ἐκ Θεῆ ἀντιλήπτορα, καὶ χειραγωγόν, καὶ βοηθόν καὶ πρόμαχον, πανάγιε Ἀγγελε· διὸ μὴ παύσῃ δέομαι, καὶ παιδαγωγῶν, καὶ νοουθετῶν, καὶ διδασκων, τὰ δέοντά με πράττειν, καὶ φωτίζων τὸν νοῦν μου, ἕως με παραστήσης, τῷ Χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται, καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθέζηται, καὶ κρίνονται ἄνθρωποι, καὶ Ἀγγελοι παρίστανται, καὶ κλονῆται γῆ, καὶ πάντα φρίσση καὶ τρέμη, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἐπ' ἐμοὶ δεῖξον τότε, καὶ ῥῦσαί με γεέννης, Χριστὸν καθικετεύων.

Νῦν ὡς κηρίον μέλισσαι, ἀοράτως κυκλοῦσί με, οἱ Θεοστυγεῖς καὶ λυμεῶνες δαίμονες, ὡς ἄρπαγες ὄρνιθες, ὡς δολεραὶ ἀλώπεκες, καὶ ὡς αἰμοφάγα, πετεινὰ σαρκοβόρα, κυκλόθεν ἵπτανταί μου. Σκέπασόν με φρουρέ μου, ὡς ἀετὸς σκεπάζει τὰ ἑαυτοῦ νοσσία.

Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα, ἀστακτὶ καταρρέοντα, μετὰ δαψιλοῦς τῆς προχοῆς παράσχου μοι, δι' ὅλου με πλύνοντα, ἐκ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, ὡς ὑπὲρ χιόνα, λευκανθέντα χιτῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν Θεῖον, εἰσέλθω σε γεραίρων τὸν ὑπερασπιστήν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχουσιν, τὴν καρδίαν μου πάθεσι, χοίρων νοητῶν, διατριβὴν ἐτέλεσα· ἀλλὰ με δυνάμωσον, ὃ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βοηθός, ταύτην καθαρῖσαι, θυμιάσαι, ῥαντίσαι, αἰρώμασι καὶ μύροις, προσευχῶν καὶ ἀγνείας, ὡς ἂν ὑπάρξῃ πάλιν, ναὸς Χριστοῦ εὐώδης.

(Ὁ) ὁδηγὸς καὶ φύλαξ μου, καὶ προστάτης καὶ ῥύστης μου, τῆς ἀπεγνωσμένης μου ψυχῆς ὁ ἔφορος, ἡνίκα τῆς σάλπιγγος,

τὸ φοβερόν ἀπήχημα, μέλλῃ με τῆς γῆς, ἐξανασηῆσαι εἰς κρίσιν, ἐγγύς μου στηθί τότε, ἱλαρὸς καὶ χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον. Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ χρηστότητος, δωρεάν με ἐλέησον, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν κυήσασα· ἐλέους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω τί προσάξω σοι· τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρεῖαν ἔχεις, ὡς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀρρήτως συλλαβοῦσα, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ι"δοίμῃ σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς παριστάμενον, φαιδρόν καὶ ἡμερον, τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προστατήν μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου, καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαβεῖν πικροὺς ἐχθροὺς φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεῷ Δεῖος λειτηγός, ποιῶν αὐτοῦ τὰ Δεῖα Δελήματα, πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτόν, τὴν παρρήσίαν, ἄγιε Ἀγγελε· διὸ Θερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτόν παρακάλεσον, ὡς ἂν σωθεῖς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἀπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδραμῶν ματαιιότητι, τῷ τέλει ἤγγισα, καὶ δυσωπῶ σε τὸν ἐμὸν φύλακα· Γενοῦ μοι ὑπερασπιστής, καὶ πρόμαχος ἄμαχος, ὅταν διέρχωμαι τοὺς τελώνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός μὲ τὰς παρεκτροπὰς, ῥεμβασμὸς, αἰχμαλωσίας, φαυλότητας, καὶ τὴν αἰσχρονοίαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, τρέπειν ἐννοίας εἰς καλὰς, μὴ λίπης προσάτα μου, καὶ ἀγαθοὺς λογισμοὺς, κατανύξεως ἐμπύρου γεννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενὲς ὑπεράγαθε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν, τοῦ σοῦ αὐλοῦ λειτουργοῦ, Δείαις παρακλήσεσιν, ὃν μοι ἐπέστησας, νηπιόθεν, ὡς φιλάνθρωπος φύλακα.

Ὅλην μὲ σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινὴν πρεσβεΐαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἐμοῦ πάησον, συμπρεσβευτάς προσλαβὼν, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς καὶ συλλήπτορας. Θεοτοκίον.

Ὑψωσον κέρας εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε βαρβάρων φρυάγματα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρκητον διασώζουσα ταύτην τὴν

ποίμνην σου, ἐν ἣ τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ πολυδόξαστον, μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ίψχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ω' Ἀγγελε Θεοῦ ὁ παρεστὼς ἀμέσως, τῇ ἀγίᾳ Τριάδι, μὴ παύσῃ ἱκετεῦν, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ω' ἔλαβες ἰσχὺν, φυλάττειν τὴν ψυχὴν μου, παρὰ Θεοῦ μὴ παύσῃ, σκέπη τῶν σῶν πτερύγων, αὐτὴν σκέπων ἐκάστοτε.

Χάρις τῷ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοί σε μέγαν, φύλακα τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὄπλον κατ' ἐχθρῶν μου, Ἀγγελε Θεοτίμητε.

Α' ζήωσον καί με, τυχεῖν τῆς βασιλείας, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἵνα σὺν σοὶ κραυγάζω, τὸν ὕμνον τὸν Τρισάγιον.

Θὼς δευτέρον σὺ εἶ, μετὰ Θεὸν φηρέ με· μὴ παύσῃ προσαιτεῦν, ἰδεῖν καί με τὸ σέλας, τῆς τριλαμποῦς Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α' γγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ παύσῃ ἱκετεύειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ε Υ Χ Η

Εἰς τὸν αὐτὸν Φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Α' γιε Ἀγγελε, ὁ ἐφεσὼς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμῆ δια τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι, κατακυριεῦσαί με τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναί, ἄγιε Ἀγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴτι ἡμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτὶ καὶ διαφυλάξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἔν τινι ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδειξαί με δοῦλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Πολύ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἰάκ. ε. 16.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ
ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Ὁδὴ ἡ Ἀχροστιχίς, κατ' Ἀλφάβητον. Ὡδὴ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Αναρχε Λόγε, ἱεραῖς δεήτεσι, τῶν Χερουβὶμ Σεραφίμ, Ἐξουσιῶν Θρόνων, καὶ θείων Δυνάμεων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν Κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλούσια, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλόανθρωπος.

Βοήθησόν μοι τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Χριστοῦ δεόμενος· τῶν Προφητῶν δῆμος, Ἀποστόλων σύλλογος, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ἐκδυσωπεῖτε σωθῆναί με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γυναῖκες θεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι, καὶ ἐξασκήσασαι, Ἱεραρχῶν δῆμος, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυρες, ἀγαθῶν αἰώνιων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου Δέσποινα, καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον ἐλευθέρωσον, καὶ δοῦλον γνησιώτατον, ἀγαθῶν ἐργασίαις, τοῦ σοῦ Υἱοῦ με ἀνάδειξον, ὅπως κατὰ χρεὸς δοξάζω σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Σεραφίμ ρύσασθαί με, Ἐξουσίαι Χερουβὶμ ἱκετεύω, Κυριότητες Ἀρχαί, καὶ

Θρόνοι, καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν ταῖς Ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε.

Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν, Πρόδρομε ἐκδυσώπει, σὺν Προφήταις καὶ Μαρτύρων χορείαις, Ἀποστόλων ἱερῶν, Ἱεραρχῶν Οὔσιων τε, καὶ Ἱερομαρτύρων, τελειωθέντων δι' αἵματος.

Ἦς ἠξιώθητε τρυφῆς καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀθλήσασαι Γυναῖκες ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσασαι παιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νικήσασαι, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκέτεue, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημάτων ληψώμεθα.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ι"δε Χρισέ, καὶ μὴ παρίδης με δέομαι, ἀμαρτίαις πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου Ἀγγέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σε, οἰκτείρησόν με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὐσπλαγχνος.

Κήρυξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἐσβεσμένον με, τῆς καρδίας λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἥδη χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἱκέτεue, καὶ πᾶσι ταῖς Ἀγίοις, ἐν Δερμῇ μετανοία, τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον.

Λάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλόανθρωπε, μεσιτείας, τῶν ἐν ὁσιότητι, Δεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Γυναίων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου, Κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, σωματωθέντα κηύσασα, Παναγία, τῷτον καθέτεue, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ρύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζέσης, καὶ φωτὸς ἀξιώσαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς Δεραπεύσασαι.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Νοεραὶ σε Δυνάμεις, νῦν καθικετεύουσιν εὐσπλαγχνε Κύριε, Ἐξουσαίαι Θρόνοι, Σεραφίμ Κυριότητες Ἀγγελοι, σὺν ταῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς Ἰλεως ἔσο, τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως βιώσας, Πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποιήσας, πάσης τιμωρίας, Ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, σὺν Προφήταις θείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις, καὶ Μαρτύρων ἀγίοις στρατεύμασιν.

Ὁ τῆς σῆς Ἱεράρχας, καὶ Ἱερομάρτυρας λαμπρύνας Κύριε, καὶ σεπτῶν Γυναίων, ἀθλησάντων τὸν θεῖον κατάλογον, μεγαλύνας τούτων, ταῖς προσευχαῖς οἰκτεیرهσόν με, ὁ εἰδὼς μου τὰ ἄμετρα πταίσματα. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Λόγον τὸν πανάγιον ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πᾶσαν, ἀθυμίαν καὶ λύπην ἀπέλασον, καὶ εὐδωσόν μου, τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράττειν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὤδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ῥ'υσθῆναί με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολάσεως, δεήθητε Χερουβὶμ, Θρόνοι Κυριότητες, Ἀγγελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυνάμεις, τὸν Δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σὺν Ἀποστόλων χοροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων στρατεύμασι, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ᾧ ῥα τῆς κρίσεως, Ἰησοῦν δυσώπει, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων γερρῶς, Γυναίων Θέκλα ἐξάρχουσα, ἐκέτευε σὺν αὐταῖς, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε οἱ πισοὶ, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, τὸν ὑπερῷμνητον γάρ, Θεὸν ἀπεκύησας ὃν δυσώπει ἄχραντε, πόλιν καὶ λαὸν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

Ὤδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὸς φῶτα δεύτερα, τοῦ πρώτου ὄντες, ἅγιοι Ἀγγελοι, ἐν μεθέξει αὐλῶ, καὶ πανολβίῳ καταφαιδρύνεσθε· ὅθεν κραυγάζω· Τὸν νοῦν μου φωτίσατε, ἐσκοτισμένον αἰεὶ βίου τοῖς πάθεσιν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε, σὺν τῷ θεῷ Προδρόμῳ, τῶν Ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ἱεραρχῶν τε Ὀσίων φιλάνθρωπε· πᾶριδε πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον, καὶ ταύτην ᾧ-
κτειρον, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν Ὁσίων
σου, ταῖς μεσιτείαις μὴ καταισχύνης με, ἥνίκα μέλλω τῷ σῷ,
Θρόνῳ παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως,
ὃν δυσώπει Παρθέने, σὺν μακαρίαις καὶ ἱεραῖς Γυναιξί, τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προ-
στασίαν σου.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς Χερουβὶμ πυρίμορφα, Σεραφὶμ πολυόμματα, Θρόνοι
Ἐξουσίαι, καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἄγγελοι, καὶ πάντες Ἀρ-
χάγγελοι, καὶ Κυριότητες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσωπεῖτε
Προδρόμῳ, Προφήταις Ἀποστόλοις, Ἱεράρχαις Ὁσίοις, καὶ
πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρθολο-
μαῖε, καὶ Θωμᾶ, καὶ Φίλιππε, Ἀνδρέα, Μάρκε, Λουκᾶ, καὶ
Γωάννη φίλε Χριστοῦ, Σίμων καὶ Ἰουδα, παμμακάρισοι Θεῶα
καὶ μέγιστε Ματθία, ἐπηρεαῖς τοῦ πλάνου, καταπεπονημέ-
νοις καὶ ἐξηπορημένοις.

Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλλάμψεως, Στέφανε
ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἰκέτευε, καταν-
γασθῆναι πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα
ζόφον, βοῶντας τῷ Δεσπότη Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰχνηλατεῖν με Πάναγνε, τοὺς ὁσίως βιώσαντας, διὰ πολι-
τείας ἐναρέτου ποίησον, ἐχθροὺς καταρρώσασσα, τοὺς ἀφει-
δῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς κατολισθαίνειν τὰ
πάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω Ἁγῶς
ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὡς Θεῖα Ἐξουσίαι καὶ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ Κυριότητες
Ἄγγελοι, Θρόνοι, Ἀρχαί, πᾶσαι καὶ Δυνάμεις πανευ-
κλεεῖς, καὶ ἱεροὶ Ἀρχάγγελοι, δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν,

καλῶς ἡμᾶς βιώσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι.

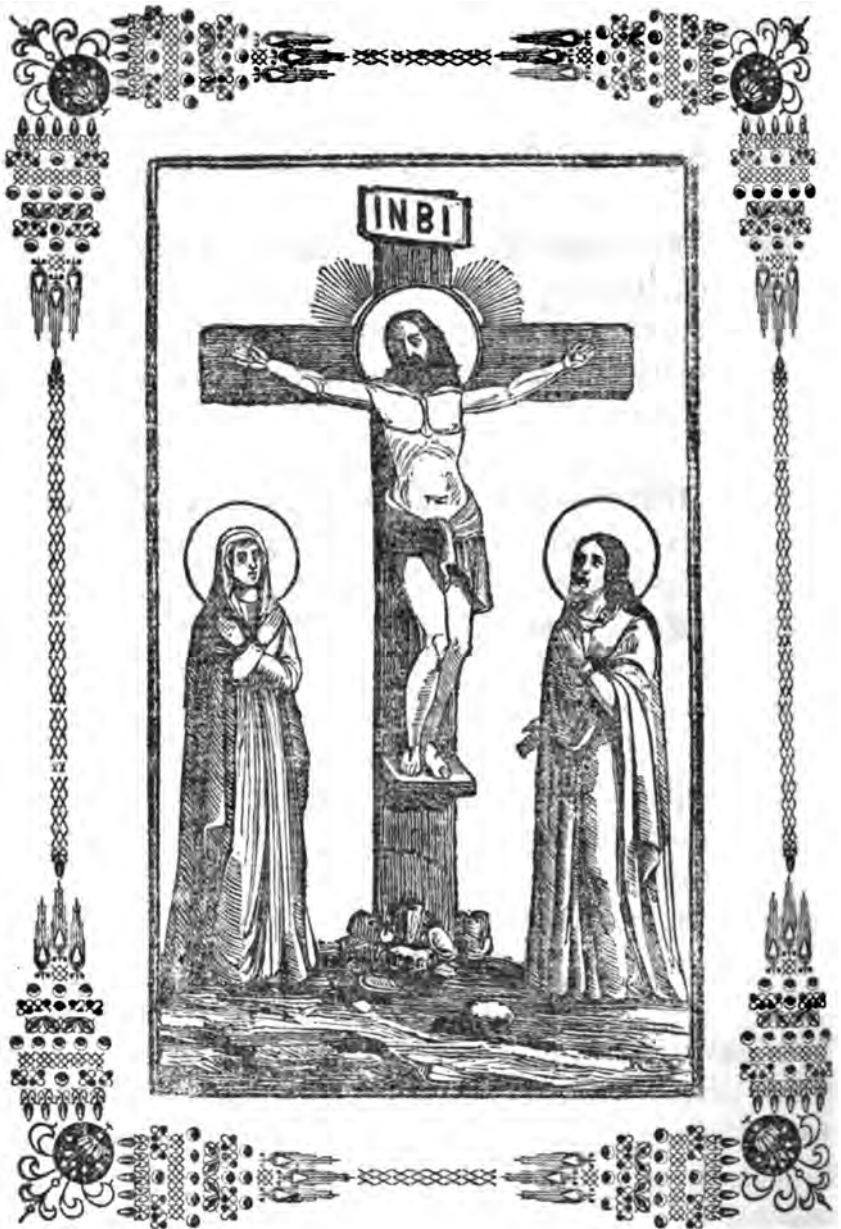
Σὺν πᾶσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρηματίσας ὑπέροχος Πρόδρομε, τῶν ἀγαθῶν, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, τοὺς κακωθέντας πάθεισι, καὶ ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πονηροῦ, αἰεὶ συνεχομένους, καὶ βίου ταῖς ἀπάταις, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Ἡ Θεία Ἀποστόλων πανευκλεής, δωδεκάς σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἅπασιν, Ἱεουργοῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς, Προφήταις μακαρίοις τε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, αἱ στερόντως, ἀθλήσασαι Γυναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖαν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει Υἱόν σου καὶ Κύριον, διαπαντός, τὴν κεκακωμένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰάσασθαι καὶ σῶσαι, καὶ πάσαις ἀγαθῦναι, ταῖς φωτοφόροις ἀναβάσεσιν.

Ἐμεῖ μὴ γίνωιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κολ. γ'. 14.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΑΙΝΑΚΑ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω τρισμακάρισε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνούμεν οἱ πισοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κρίζοντας· Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Α ἄγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρόν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἵστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρὲ οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, Εὐλον ζωομύριστον, καὶ θαυμάτων θησαυρὲ· χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θείον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἑμπλεως· χαῖρε, λαμπτὴρ τῆς ἀνῶ λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἑλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ Παρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τῇ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σου τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω· Ἀλληλουῖα.

Γινῶσιν ἄγνωστον πρῶν ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημεῖον· χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, θησαυρὸς ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ· χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον· χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρέ, ἀπορούντων προστάτα· χαῖρε, στερόρ' εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου, ἐπιδέδεικται τότε, πρὸς πίστωσιν ἀληθῇ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ νεκράν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θάναμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Εχουσα ἡ Ἑλένη τὰ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δὲ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχέιμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βασταῖζουσα ὥσπερ θῦμα τὸν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν στάζοντα φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρόν τῆς πίστεως γνώρισμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν δεῖον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἀνακτι· ὃν ὕψωσε· καὶ βλέπον τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη· Ἀλληλουῖα.

Ηλιόμορφος ὥφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀξέρα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, αὐγὴ νοητοῦ Ἥλιου· χαῖρε, πηγὴ ἀκηνώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιαζεις τὰς ψυχάς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε, Πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτό, δι' αὐτοῦ τροπεῖμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν· Ἀλληλουῖα.

Ι"δε φῶς ἡρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' αἰσέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Ξύλον φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα·

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας· χαῖρε, φλόξ κα-
θάπερ ὁ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπεράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ πιστοῦ· χαῖ-
ρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὀφρὺν καταβάλλων· χαῖρε, ὁ
τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, καλῶν πολλῶν
βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖα
θρηνοῦσι.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ἐγένετο, τοὺς
πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῦ χο-
ροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς
μὴ ὄντα, καὶ εἰδότες ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Λάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν Ἄδῃ, ἐφώτισας
τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ Ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ
ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτῶκασιν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέν-
τες, νῦν ὁρῶντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων· χαῖρε, παράκλησις τῶν πεν-
θούτων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ Ἄδου ἡ κένωσις· χαῖρε, Παραδείσου
τρυφῆς ἡ ἀπολαυσις.

Χαῖρε, ῥάβδος ἡ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατὸν· χαῖρε,
αὕθις ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία· χαῖρε, εὖοσμον
ρόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινώντων ἐν πνεύματι· χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔ-
λαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε, Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ῥέθρα χέον-
ται θεῖα. Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρώσασθαι
ἐκ τῆ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ῥάβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώ-
σθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου,
Σταυρέ, τὴν δυναστείαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 503.

Τὸν Ν'. ψαλμὸν, καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χαρὰς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ. Ἰησοῦς.

Ποῖημα Κωνσταντίνου Δαπόντε.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Α**'νοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
- καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ ὀφθί-
σομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, τούτου
- τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστῆ σκηπτρον ἅγιον, ἐμψυχωμένον σε Πνεύματι, Σταυρέ
πανσεβάσμιε, Ἑλένη βλέπουσα, προσεφώνει σοι· Χαῖρε
Χριστοῦ ἡ δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες, προσενεδύθημεν.

Ἀήττητος δύναμις, Χαῖρε Σταυρέ τρισμακάριστε, πιστῶν
δεομένων σου· χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα, τὰ κέρατα
δαιμόνων· χαῖρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον πανάγιον.

Ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστὸν τὸν ζωήρῳτον,
καρπὸν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωὴν καρπούμεθα· Χαῖρε ἐνδοξον,
σημεῖον τῆ Δεσπότῃ, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται, γῆ καὶ οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, Χαῖρε βροτῶν τὸ διάσωσμα, δαιμό-
νων πολύστονον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρέ ἡ
σωτηρία, καταπονουμένων τε, καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους ζωοδότα, ἰάσεων ἄφθονος πηγῇ,
- Διάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ
- ἐν τῇ θεῇ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Τροπάρια.

Σταυρέ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρέ τῶν Μαρτύρων ἡ
χαρὰ, κήρυγμα Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέ-
πε φρούρει καὶ φυλάττε, τοὺς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατέ·
ὄθεν βοῶμεν· Χαῖρέ σοι· χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ
τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὅδος πρὸς μοναὶς τὰς οὐρανίους, ἀπάγουσα, χαῖρε τὸ
λαμπρὸν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόπαιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφανος·
χαῖρε σωτὴρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ῥάβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε σὺ ἡ ῥάβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χρι-
στοῦ, ἡ ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν, ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε
φυτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα ἐτέρους ἐξ Οἴκους.

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δοὺς παλαιοί, Σταυρῷ ἐθε-
λοντι προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ
κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν
ὀρῶντες ἅπαντες νῦν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε, κατὰπτωσις κοσμο-
λάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μονα-
ζόντων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖ-
ρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· Χαῖρε, τῆς πο-
λιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν πταιόντων
κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρὲ ὀρφανῶν ἀντιληπτορ· χαῖρε, Σταυρὲ πλουτι-
στά τῶν πενήτων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ενὸν θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιῶμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐ-
ρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χρι-
στός ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς
τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Ο ἦλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιώ-
νιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ φα-

νεῖς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Χαῖρε, Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ὄπλον· χαῖρε, βαλθῖς τῶν ὁδοιπορούντων·

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα· χαῖρε, ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα·

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον καὶ ζωηφόρον φυτόν· χαῖρε, ἄνθος, ὅπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν·

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῇ σὺν τοῖς ἄνω· χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω·

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται· χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται·

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλθος· χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμον εὐχος·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον·

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα· ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν· Ἀλληλουῖα·

Ρεύματα συνεστάλη λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστὲ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τὸ, Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος·

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια· χαῖρε, μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια·

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ·

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας· χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας·

Χαῖρε, Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε· χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε·

Χαῖρε, Σταυρὲ ἱατρὲ τῶν νοσούντων· χαῖρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν βοῶντων·
Χαῖρε, Ξύλον μακάριον·

Σῶσαι θείων τὸν κόσμον ὃ τῷ κόσμου κοσμήτωρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα καὶ ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων· Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν Σταυροῦ
- τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ πα-
- λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
- δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, Χαῖρε Σταυρέ· καὶ ὑψοῦμεν τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύσιν παραβάσει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θείαν δύναμιν, Σταυρὲ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεὶς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δούς Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἐλισσεὶ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενος· χαῖρε φῶς Κυρίου, τὸ φωτίζον πάντα τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρβάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰουδαίων ἀπώλεια.

Νῆσοι, ἡπειρος ἡ πᾶσα, σὺ τιμῶ κλειζονται, κλέος οἴκου μένης, Σταυρὲ ζωφόρε ὀνόματι· ὑψωσον κέρας ἀπάντων, χριστωνύμων τε, καὶ κατὰβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμεν ὡς ἐμψύχῳ· Χαῖρε Ξύλον τρισόλβιον· χαῖρε ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων, ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
- τρισμακάριστον ᾧ Ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τὸν ἐπὶ πᾶν-
- των Θεόν, καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί
- σε, σωτηρίαν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Οπλον θεοχάλκευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κράτος τὸ ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαῖρε ἡ δίστο-

μος, σπάθη τῶν πιστῶν· χαῖρε δι' ἧς, Ἄγαρ κατασφάττεται, καὶ ἐγείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρὲ τίμιε, κλίμαξ τὸν Θεὸν ἐστηριγμένον, ἐπὶ σὲ ἔχουσα, χαῖρε κήρυγμα, πάντων Προφητῶν· χαῖρε δι' οὗ, ὁ κόσμος ἡγίασται, καὶ Σατᾶν καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἔνδοξε, χαῖρε τῇ παθόντος ἐκουσίως, ἐξ οὗ τὸ θείον πόμα ἀνέβλυσε, πᾶσι τὸ πανάχραντον αὐτοῦ, Αἷμα καὶ ἐπίομεν, ἐκτακέντες οἱ ἄνθρωποι.

Ῥεῖθροισ θείου Αἵματος, ἐπαρδευθεῖς πανάγιε, Σταυρὲ θεοτίμητε τοὺς πίστει, σῶζε κινδύνων, καὶ τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶντάς σοι· Χαῖρε ἡ πηγὴ, ἄρδουσα τὰ σύμπαντα, τὰ σωτήρια νάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, τὸν ἐνιαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς, τὸν στρατὸν, πάντα περιούσιον λαόν, πιστῶς προσκυνοῦντάς σου, τὸν Σταυρὸν τὸν φωτόμορφον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ
• θεόφρονες, τοῦ θεοδέγμονος, Σταυροῦ, τὰς χεῖρας κρο-
• τήσωμεν, τὸν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Τροπάρια.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καὶ ψάλλομεν τῷ θείῳ ὀνόματι, σοῦ Σταυρὲ ὑψιστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβερωῷ καὶ αυτοῖς τοῖς δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἐλένη γῆθεν τὸ Λάβαρον, ἐκλάμψαν βασιλείας τοῦπίσημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τὸ, Χαῖρέ σοι ἔκραζε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κραταίωμα.

Ἰδοὺ καὶ σοὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε Σταυρὲ Κυρίου παν-ἐνδοξε· χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν· χαῖρε ὑψὼν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θείᾳ ὑψώσει σου.

Χαρὰς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοὶ νῦν τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καὶ προσκυνοῦμέν σε· Χαῖρε λαμπτήρ παμφαέστατε· χαῖρε νηπίων φύλαξ, καὶ πολυῦμνητε.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρέ ζωηφόρε, ἀπόρθητον καὶ
θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατα-
σκευάσας σε Ποιητὴς, τάννυσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα!
καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει·

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νῆκος τῆς κλη-
ρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοσητὸν ὁ τροπύμενος· χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς
χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιάς· χαῖρε,
σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τὸν
φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατη-
γάσθημεν.

Χαῖρε, σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖρε, σοὶ γὰρ προσ-
φωνοῦμεν, βοῶντες·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θελων, τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν σου θαυματίων· ἐγκωμίων πληθὺν καὶ γὰρ
ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν
δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν· Ἀλληλουῖα.

Φωτοπάροχον αἵγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρὸς ὁ
ζωοδότης οὗτος· τὸ γὰρ ἄϋλον δέδεκται φῶς, καὶ
πρὸς γνῶσιν θείαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοὶ δὲ νῦν ὑψοῦμε-
νος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἀστήρ τὸν κό-
σμον αὐγάζων.

Χαῖρε, ἀστραπὴ χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα· χαῖρε, ἡ βροντὴ
τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς· χαῖρε,
ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, ὅπερ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, ὅπερ ἡ χάρις
πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθὼν ὁ κτεί-
νων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κό-
σμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖ-
ρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ,
καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τὸν ὕ-
μνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν· Ἀλληλουῖα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυ-
χον Κυρίου σε Ξύλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν σαρκὶ ὁ
δεσπόζων τῶν ἄνω δυνάμεων, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητὴ ρομφαία· χαῖρε, Ἀγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε, τοῦ Χρι-
στοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, κρά-
τος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε, τῆς σω-
τηρίας εὐτυχέστατος ὅρμος.

Χαῖρε, φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλαῖσμα· χαῖρε, υἱὼν τῆς Ἀγα-
φῆς φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυ-
μηδία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ω πανύμνητον Ξύλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἀγίων
ἀγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιτάς, ἀπὸ
πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς, ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κο-
λάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν· Ἀγγελοι οὐρανόθεν. Καὶ τό· Ω τρισμακάριστε
Σταυρέ. Σελ. 503.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτί-
• σαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες,

- χαίροντες ἑψάλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος
- καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα· χαῖρε· σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ρομφαία μὲν ὑποκεχώρηκε· Ληστὴς ἦλθε δέ, χαίρων εἰς τὸν Παραδείσον. Ἀνυμνῶ τὴν δύναμίν σου.

Ἱερῶν, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῳτε, χαῖρε Θεμέλιον, τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος· χαῖρε ἀνάκλησις, μετανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις· χαῖρε Ξύλον ἀφθαρσίας.

Ὁδὸν εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστήσασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατελλόμενον, ἄρτον ἔχουσα· χαῖρε τροφή πεινῶντων τε, καὶ λιμῇ χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακραίξει· Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῶ, ἐν ᾧ περιεδραμεν ἀγαλλιώμενος, ὥσπερ γίγαστις, τὸν οὐρανόν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε· χαῖρε ἡ σύστασις παντὸς τοῦ κόσμου Σταυρέ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανηψόμεθα, καὶ διάβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῇ ἡτοιμασμένον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀδύσσω, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου
- διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμε
- νος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύ
- ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
- αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ, πλουσίως ἀρυσώμεθα, Θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει ψάλλοντες· Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυρὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρέ Κυρίου ὡραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δι

τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδου, ψάλλοντες· Τὸν τίμιον Σταυρόν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σὺ πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σε, Σταυρέ ἡλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρυφήμα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἐκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελιάρ, ἡ Θεοδόχος κλίνη.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· Θανάτου καὶ γὰρ τὸν νεκρωτὴν ἐβάστασας· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, ὥτα διανοίγονται, δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρέ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

Ὁσφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ κράτορι εὐσεβείας, ὃ πανσέβαστε, Σταυρέ Θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὅθεν σε, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**ἴπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχοῦμε-
- » **Α**νος, πανηγυρίζετω δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα,
- » τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
- » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ιθυνον ἡμῶν, Σταυρέ παμμακάριστε, τῶν προσκυνούντων σε, πρὸς τὰς ἐντολαῖς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοι Χαῖρε κράζωμεν· χαῖρε κατάρας λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατάραν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

Ἦρθη ἐπὶ γῆς, ἀπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρέ καὶ ἔπλησε, καὶ τὰ ἐπουράνια· διό σοι, Χαῖρε αἰεὶ κραυγαζόμεν· χαῖρε δι' οὗ ἐσώθημεν, τὰ ἔθνη ἅπαντα, προσκυνοῦντες, Τριάδα ἀχώριστον, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἰ ὁ Σταυρός, δι' οὗ πάλαι ἔσχισε, Μωσῆς τὴν θάλασσαν· σὺ εἰ ἡ ἐκφύσασα, Ἀαρωνῆτις ῥάβδος τὰ κάρυα· σὺ τὸ γλυκᾶναν ξύλον Μερρᾶς τὰ νάματα. Σοὶ βοῶμεν· Χαίροις προφητόφθεγкте, αὐτουργεῖ τεραστίων ἐκάστοτε.

Ὡς ἐκ ψυχῆς, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Σταυρέ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτῆς, καὶ πόλεις πλοῖά τε, καὶ ἱερά,

καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ Δεῖον, ὄνομα χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι.

Ὑψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευάντων σοι, καὶ προσκυνοῦντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὰν, καὶ τὰ φρικτά σου Δεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν· Δραῦσον δέ, τοὺς ἀντιλέγαντας, ἵνα γνῶσι, πάντες τὴν ἀήττητον, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν.

Σῶσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου σου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, Δεῖα δυνάμει, ὃν καὶ ὑπέμεινας, ὡς Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ῥεῦσαν τὰ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα.

**ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΡΙΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ,
ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΥΝΤΩΝ ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.**

ΩΡΟΛΟΓΙΟΤ Τ Ο Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Σύνοψιν μικρὰν ἱερῶν Κανόνων.

Ἀλφαριθμητικὸν Πίνακα πάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστί
ἀναφερομένων Ἀγίων.

Κανόνιον τῷ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἄρχεται ἕκαστος μῆν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Κανονίου.

Σεληνοδρομίον παντοτεινόν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Σεληνοδρομίου.

Καὶ Πασχάλια 68 ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπισταλμένος παρὰ Θεοῦ, ἐν αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τούτου, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἐκ μαρτυρήσεως περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος οὐκ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκκεῖνον. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐκ σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (καὶ ἐθαυμάσαμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός)· καὶ χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὁ πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ος τις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρη αὐτῷ τὴν Καθολικὴν κρατῆσαι Πίστιν, ἣν εἰ μή τις σώαν καὶ ἁμωμον τηρήσειεν, ἀνευ δισταγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται. Πίστις δὲ Καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἓνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα, μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Πατρὸς ὑπόστασις, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἀλλὰ Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ἐστὶ Θεότης, ἴση δόξα, συναίδιος ἡ μεγαλειότης. Οἶος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος καὶ ὁ Υἱός, τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἄκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱός, ἄκτιστον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ἀκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἰς αἰώνιος· ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἀλλ' εἰς ἄκτιστος, καὶ εἰς ἀκατάληπτος. Ὁμοίως, παντοκράτωρ ὁ Πατὴρ, παντοκράτωρ ὁ Υἱός, παντοκράτωρ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἰς παντοκράτωρ. Οὕτω, Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Θεοί, ἀλλ' εἰς Θεός. Ὁσαύτως, Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱός, Κύριον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἰς ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὥσπερ μοναδικῶς ἐκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν Χριστιανικὴ ἀληθεία ἀναγκαζόμεθα, οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν, Καθολικὴ εὐσεβεία κωλυόμεθα. Ὁ Πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργημένος, οὔτε γεγεννημένος· ὁ Υἱὸς ἀπὸ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐστίν, οὐ πεποιημένος, οὐδὲ δεδημιουργημένος, ἀλλὰ γεγεννημένος· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιημένον, οὔτε δεδημιουργημένον, οὔτε γεγεννημένον, ἀλλ' ἐκπορευτόν. Εἰς οὖν ἐστὶ Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες· εἰς

Υἱός, οὐ τρεῖς Υἱοί· ἐν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια· καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι, οὐδὲν πρῶτον, ἢ ὕστερον· οὐδὲν μείζον, ἢ ἐλάττω· ἀλλ' ὅλοι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις συνδιαιωνίζουσαι ἑαυταῖς εἰσὶ καὶ ἴσαι· ὡς κατὰ πάντα, ὡς εἶρηται, καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονάς ἐν Τριάδι λατρεύεται. Ὁ θέλων οὖν σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος φρονεῖτω· πλὴν ἀναγκαῖον ἔτι· ἐστὶ, πρὸς αἰώνιαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁρθῶς πιστεύῃ. Ἔστιν οὖν Πίστις ὁρθή ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, καὶ Θεός καὶ Ἀνθρωπός ἐστι. Θεός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθείς· καὶ Ἀνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, ἐν χρόνῳ γεννηθείς. Τέλειος Θεός, καὶ τέλειος Ἀνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς· ἴσος τῷ Πατρί, κατὰ τὴν Θεότητα· ἐλάττω τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὅς, ὡς καὶ Θεός ὑπάρχει καὶ Ἀνθρωπος, ὁμοῦς οὐ δύο, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός· εἷς δέ, οὐ τροπῇ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα· εἷς πάντως, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει ὑποστάσεων· ὥστε γὰρ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ, εἷς ἐστὶν Ἀνθρωπος, οὕτω Θεός καὶ Ἀνθρωπος, εἷς ἐστὶ Χριστός· ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς τὴν Ἀθήν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τὰς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος· ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες ἄνθρωποι ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδώσונτες περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον· καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰ μὴ τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δύναται.

Σημειῶσαι, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, συγκριθέναι πρὸς ἀρχαιοτάτας χειρογράφους τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ σύμφωνον εὑρεθὲν γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῇ γνώμῃ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔδοξε τοῦτο τυπωθῆναι· τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλῃ διαφέρουσι κατὰ τε τὴν φράσιν καὶ τὴν ἐννοίαν· τοῦτο δέ, ἀπαράλλακτον ἐστὶ τοῦ ἐν Μοσχολίᾳ τυπωθέντος, εὐσεβεῖ γνώμῃ ἐνταῦθα προσετέθη.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΙΕΡΩΝ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΕΡΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΚΗΣΤΕΙΩΝ, ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ, ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΣΥΛ-
ΛΕΧΘΕΝΤΩΝ ΕΝΤΑΤΘΑ, ΕΙΣ ΠΡΟΧΕΙΡΩΝ ΧΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΝ ΠΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ,
ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΔΕ ΤΩΝ ΙΕΡΟΜΕΝΩΝ.

Κανὼν ξγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἰ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ
ἱερατικοῦ, φάγῃ κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θνησι-
μαῖον, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.

Εἰ τις Κληρικὸς εὗρεθῇ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν νηστεύων, ἢ τὸ Σάββα-
τον, πλὴν τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκός, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.

Εἰ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀνα-
γνώστης, ἢ Ψάλτης, τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νησταίει, ἢ Τετράδα,
ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτὸς εἰμὴ δὲ ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδί-
ζοιτο· εἰδὲ λαϊκός, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ν'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἐν Τεσσαρακοστῇ, τῇ ὑστέρᾳ Ἑβδομάδι τὴν Πέμπτην λύειν,
καὶ ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τὴν Τεσσαρα-
κοστὴν νηστεύειν, ξηροφαγοῦντας.

Κανὼν ισ'. Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Οὐκ ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρουμένοις Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐν
αἷς καὶ νηστεύειν ἡμῖν κατὰ παραδόξιν εὐλόγως προστέτακται· τὴν μὲν
γὰρ Τετράδα, διὰ τὸ γενόμενον συμβούλιον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τῇ προ-
δοσίᾳ τοῦ Κυρίου· τὴν δὲ Παρασκευὴν, διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡ-
μῶν· τὴν δὲ Κυριακὴν, χαρμοσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ τὸν ἀναστάντα
ἐν αὐτῇ· ἐν ᾗ οὐδὲ γόνατα κλίνειν παρειλήφαμεν.

Ἐρώτησις ββ'. τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας,
κυρίου Μάρκου· καὶ Ἀπόκρισις τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου
Ἀντιοχείας, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμωνος.

Ὁ καταλύων τὰς Τετράδας καὶ Παρασκευὰς ὅλου τοῦ χρόνου, ἀνευ σω-
ματικῆς ἀσθενείας, κολάζεται, κατὰ τὸν Κανόνα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων·

υπέξελίμοι τὰς Τετράδας καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀπόκριω, τῆς Τυροφάγου, τῆς Διακαινησίμου, καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου· ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν ιθ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Εἴ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπερηφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινόν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, παραλύοι, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Βασιλέων, εἰς τὰ 910 ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιωθήσεται ὁ Τρίγαμος τῆς μετελήψεως τῶν Μυστηρίων· ἅπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δέ, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ ἡμέρᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προηγεῖσθαι νηστείαν καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν νθ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἰδιωτικὸς ψαλμοὺς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀκρόνιστα βιβλία, ἀλλὰ μόνον τὰ κανονικὰ τῆς Καινῆς καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς ς'. Συνόδου, ἥτις καὶ ἐν Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ δεῖα λόγια ἐπ' ἁμῶνος μὴ ἀναγινωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, καὶ μὴ τυχὼν εὐλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ιδ'. τῆς ζ'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχὼν, εἰ καὶ Μοναχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἁμῶνος βίβλους μὴ ἀναγινωσκέτω. Χειροθετεῖτω δὲ Ἀναγνώστας καὶ ὁ Ἠγάμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱερωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσίαν ἔχοι· καὶ Χωρεπίσκοπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου.

Κανὼν οέ. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως, ψαλλέτωσαν, βοαῖς ἀτάκτοις καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρωμένοι.

Κανὼν δ'. τῆς ζ'.

Ὁ χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διὰ τι τούτων τῆς Λειτουργίας ἀπείργων τινὰ, ἢ ἀφορίζων, ἢ σιπτόν κλείων ναόν, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς Λειτουργίας, ὑποκείσθω ταυτοπαθεῖν.

Κανὼν λβ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γίνηται ἐν ἀφορισμῷ, τοῦτον μὴ ἐξεῖναι παρ' ἐτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτόν· εἰ μὴ ἂν κατὰ συγκυρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτόν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν θ'. τοῦ Πατριάρχου Νικολάου.

Ὁ ἄλογος δισμός, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρχιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, Βιβλ. ἡ. Κεφ. 42.

Ἐπιτάφισθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσεσι, καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν Τρίτημερον ἐγερθέντα· καὶ Ἐννατα, εἰς ὑπόμνη-

σιν τῶν περιόντων καὶ τῶν κοιμημένων· καὶ Τεσσαρακοστὰ, κατὰ τὸν παλαιὸν τυπὸν· Μωσὴν γάρ οὕτως ὁ λαὸς ἐπένθησε· καὶ Ἐνιαύσια ὑπὲρ μνείας αὐτῶν· καὶ διδόνθω ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν πένησιν, εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν.

Κανὼν θ'. τῶν Ἀποστόλων.

Πάντας τοὺς εἰσιόντας πιστοὺς, καὶ τῶν Γραφῶν ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας διὰ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἀγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀταξίαν ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀφορίζεσθαι χρή.

Κανὼν ι'. τῆς ἐν Τρουλλῶ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τόκους ἢ τὰς λεγομένας ἐκατοστάς λαμβάνων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω.

Κανὼν ιδ'. καὶ ιε'. τῆς αὐτῆς.

Πρεσβύτερος, πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μὴ χειροτονείσθω, κἄν πάνυ ἢ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος· ὁμοίως καὶ Διάκονος μὴ χειροτονείσθω, πρὸ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν· καὶ Ὑποδιάκονος, μὴ ἥττον τῶν εἰκοσι ἐτῶν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ὀρισθέντας χρόνους χειροτονηθείς, καθαιρεῖσθω.

Κανὼν κβ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ χειροτονηθείς ἐπὶ χρήμασι, συγκαθαίρεῖσθω τῷ χειροτονήσαντι.

Κανὼν κγ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ τῆς ἀχράντου μεταδίδους Κοινωνίας, καὶ ὁβολόν, ἢ εἰδός τι οἰνοῦν ἀπαιτῶν, καθαιρεῖσθω· ἡ γὰρ χάρις οὐ πιπράσκειται.

Κανὼν β'. τῆς ζ'. Συνόδου.

Ὁ γεννησόμενος Ἐπίσκοπος, γινωσκέτω τὸ Ψαλτήριον, διαγινωσκέτω ὁ, τι ἀναγινώσκει, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐρευνητικῶς· ὁμοίως τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν τοῦ Ἀποστόλου βίβλον, καὶ πᾶσαν τὴν θείαν Γραφὴν· εἰδὲ μὴ, μὴ χειροτονείσθω.

Τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου.

Μηδεὶς δύο πόλεων Ναοὺς κληρούσθω.

Κανὼν μβ'. καὶ μγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος κύβοις σχολάζων καὶ μέθαις, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω. Εἰ δὲ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, ἀφορίζεσθω.

Κανὼν μδ'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος τόκους ἀπαιτῶν τοὺς δανειζομένους, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω.

Κανὼν ιη'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμάλων τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν ἐπίδειξιν, ἀφορίζεσθω.

Ἐκ τοῦ οδ'. καὶ πδ'. Κανὼνος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ δεσμεῖν καὶ λύειν ἔξουσίαν λαβὼν οὐτινοσοῦν τῶν ἡμαρτηκότων, μεγάλην ὁρῶν συντριβὴν, ἐλαττώσει τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμίων. Μὴ χρόνον κρίνει, ἀλλὰ τρόπον τὰ ἐπιτίμια.

Τοῦ αὐτοῦ παράγγελμα πρὸς Ἱερέα.

Σπούδασον, ὦ Ἱερεῦ, σαυτὸν παραστήσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομεύοντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε στῆς εἰς σύναξιν, ἐχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσης τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρᾳ συνάξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, προσεύχου καὶ ἀναγίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ἣ σε δεῖ τελέσαι τὴν Δείαν Μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παράστηθι ἐν κατανύξει, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, μὴ περιβλέπων ἔνθεν κἀκεῖθεν, ἀλλὰ φρίκη καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην, ἐπισπεύσης τὰς εὐχὰς, ἢ συντέμης· μηδὲ λάβης πρόσωπον, ἀλλ' ὄρα πρὸς μένον τὸν προκείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιεστώσας κύκλῳ Δυνάμεις. Ἄξιον σαυτὸν ποιήσον τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτουργεῖ, οἷς ἀπαγορεύουσι. Βλέπε τίνοι παρίστηκας, πῶς ἱερουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μὴ δότε, γάρ φησι, τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὅρα, μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς, μὴδ' αὐτὸν τὸν τὸ διάδημα περικείμενον ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίοις μεταδίδου δωρεάν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Οἷς οἱ Δεῖοι Κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου. Ὅρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σὺς, μῦς, ἢ ἄλλο τι, ἄψηται τῶς Δείων Μυστηρίων, μηδὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρισθῶσιν ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσων, σιαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Π Ι Ν Α Ε

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΙΕΡᾷ ΤΑΥΤῇ ΒΙΒΛῷ ΟΝΟΜΑΣΤΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ,
ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑΝ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΥΤΩΝ.

Α

- Α**΄δακδμ Προφήτης — Δεκεμβρ. 2.
Α΄δδιού Προφήτης — Νοεμβρ. 15.
Α΄δείμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων —
 Αὐγούστου 1.
Α΄δέρκιος Ἱεραπάλεως — Ὀκτωβρίου
 22.
Α΄διδος Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
Α΄δραάμ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν
 Προπατόρων.
Α΄δράμιος Ὅσιος — Ὀκτωβρ. 29.
Α΄γαβος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἀπριλ. 8.
Α΄γαθαγγελος Μάρτυς — Ἰανουαρίου
 23.
Α΄γαθη Μάρτυς — Φεβρουαρίου 5.
Α΄γαθόδωρος Μάρτυς — Ὀκτωβρίου
 13.
Α΄γαθόδωρος Ἱερομάρτυς — Μαρ-
 τίου 7.
Α΄γαθονίκη Μάρτυς — Ὀκτωβ. 13.
Α΄γαθόνικος Μάρτυς — Αὐγ. 22.
Α΄γαθόπους, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ-
 τύρων — Δεκεμβρ. 23.
Α΄γάπη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
Α΄γάπιος Μάρτυς — Σεπτεμβ. 20.
Α΄γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Μαρτίου
 15.
Α΄γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγού-
 στου 21.
Α΄γαῖος Προφήτης — Δεκεμβρ. 16.
Α΄γγίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄γλαῖος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄γριππίνα Μάρτυς — Ἰουν. 23.
Α΄δριανός Μάρτυς — Αὐγούστ. 26.
Α΄ειθαλᾶς Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
Α΄ειθαλᾶς Μάρτυς ἕτερος — Νοεμ-
 βρίου 3.
Α΄ζαρίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δε-
 κεμβρίου 17.
Α΄έτιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρ-
 τίου 9.
Α΄θανάσιος ὁ Μέγας — Ἰαν. 18, καὶ
 Μαΐου 2.
Α΄θανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἀθῷ — Ἰουλίου 5.
Α΄θανάσιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄θνηογένης Ἱερομάρτυς — Ἰουλίου
 16.
Α΄θέριος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
Α΄κατερίνα Παρθενομάρτ. — Νοεμ-
 βρίου 25.
Α΄ιμιλιανός Μάρτυς — Ἰουλίου 18.
Α΄ιμιλιανός Ὁμολογητής — Αὐγού-
 στου 8.
Α΄κάκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄κάκιος Μάρτυς — Μαΐου 19.
Α΄κεψιμᾶς Μάρτυς — Νοεμβ. 3.
Α΄κίνδυνος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
Α΄κύλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 14.
Α΄κυλίνα Μάρτυς — Ἰουν. 13.

- Α'λέξανδρος Κωνσταντινουπολ. — Αύ-
 γούστου 30.
 Α'λέξανδρος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Α'λέξιος ὁ ἄνθρωπος τῆ Θεοῦ — Μαρ-
 τίου 17.
 Α'λύπιος ὁ Κιονίτης — Νοεμβρ. 26.
 Α'μβρόσιος Μεδιολάνων — Δεκεμ. 7.
 Α'μμούν Διάκονος Μάρτυς — Σεπτεμ-
 βρίου 1.
 Α'μπρίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 31.
 Α'μφιλόγιος Ἰκονίου — Νοεμβρ. 23.
 Α'μῶς Προφήτης — Ἰουν. 15.
 Α'νανίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 1.
 Α'νανίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δε-
 κεμβρίου 17.
 Α'ναστασία Ὁσιομάρτυς — Ὀκτω-
 βρίου 29.
 Α'ναστασία Φαρμακούτρια — Δεκεμ-
 βρίου 22.
 Α'ναστάσιος Ὁσιομάρ. — Ἰανουαρ. 22.
 Α'νατόλιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἰου-
 λίου 3.
 Α'νδρέας ὁ Πρωτόκλητος — Νοεμ. 30.
 Α'νδρέας Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐν τῇ Κρίσει
 — Ὀκτωβρ. 17.
 Α'νδρέας Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Α'νδρέας Κρήτης — Ἰουλίου 4.
 Α'νδρέας Μάρτυς ὁ Στρατηλάτης —
 Αύγουστου 19.
 Α'νδρόνικος Ὁσιος — Ὀκτωβρ. 9.
 Α'νδρόνικος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Α'νδρόνικος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Μαΐου 17, καὶ Ἰουλ. 30.
 Α'νεμπόδιτος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Α'νθιμος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβ. 3.
 Α'νίκητος Μάρτυς — Αύγ. 12.
 Α'ννα Θεομήτωρ — Σεπτεμβρ. 9, καὶ
 Ἰουλίου 25.
 Α'ννα Προφήτις — Φεβρ. 3.
 Α'ντίπας Ἱερομάρτυς — Ἀπριλίου 11.
 Α'ντωνίνα Μάρτυς — Ἰουν. 10.
 Α'ντώνιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παί-
 δων — Ὀκτωβρ. 22.
 Α'ντώνιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 17.
 Α'ντώνιος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων —
 Αύγουστου 1.
 Α'νυσία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμ. 30.
 Α'παλλῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 31.
 Α'πολλώνιος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Α'πφία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμ-
 βρίου 22.
 Α'ρθας Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 24.
 Α'ρίσταρχος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ἀπριλ. 14.
 Α'ριστόβουλος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ὀκτωβρ. 31.
 Α'ρκάδιος Ὁσιος, ὁ τοῦ Ξενοφώντος
 — Ἰανουαρ. 26.
 Α'ρριανὸς Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Α'ρσένιος ὁ Μέγας — Μαΐου 8.
 Α'ρσένιος Κερκύρας — Ἰανουαρ. 19.
 Α'ρτέμιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 20.
 Α'ρχιππος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρ. 22, καὶ Φεβρουαρίου 19.
 Α'σύγκριτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ἀπριλ. 8.
 Α'υξέντιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Α'υξέντιος Ὁσιος — Φεβρ. 14.
 Α'υτόνομος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβρίου
 12.
 Α'φθόνιος Μάρτυς — Νοεμβ. 2.
 Α'χειμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αύ-
 γούστου 1.
 Α'χίλλιος Λαρίσσης — Μαΐου 15.

B

- Βαθύλας Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 4.
 Βάχχος Μάρτυς — Ὀκτωβ. 7.
 Βαλλεριανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Βαρβάρα Μάρτυς — Δεκεμβρ. 4.
 Βαρθολομαῖος Ἀπόστολος — Ἰουνίου
 11.

- Βαρλαάμ Μάρτυς — Νοεμβρ. 19.
 Βαρνάβας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουνίου 11.
 Βαρουχ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 28.
 Βασιλείδης, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ
 — Δεκεμβρ. 23.
 Βασίλειος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 1,
 καὶ 30.
 Βασίλειος Ὁσίος — Φεβρουαρ. 28.
 Βασίλειος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 22.
 Βασίλειος Ὁμολογητής, ὁ Παρίου —
 Ἀπριλίου 12.
 Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς, ὁ Ἀμασίας —
 Ἀπριλίου 26.

Γ

- Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγος — Νοεμβρ.
 8. Μαρτ. 26. Ἰουλ. 13.
 Γαίος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρ-
 τίου 9.
 Γαλακτίων Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Γελάσιος, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ
 — Δεκεμβρ. 23.
 Γεράσιμος Ὁσίος, ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ
 — Ὀκτωβρ. 20.
 Γεράσιμος Ὁσίος, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ —
 Μαρτ. 4.
 Γερβάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως —
 Μαΐου 12.
 Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης — Ἰανουαρ. 8.
 Γεώργιος Ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Μαλιῶν —
 Ἀπριλ. 4.
 Γεώργιος Μιτυλήνης — Ἀπριλ. 7.
 Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος — Ἀπρ. 23.

Δ

- Δαλμάτος Ὁσίος — Αὐγ. 3.
 Δαμιανὸς Ἀνάργυρος — Νοεμβρ. 1,
 καὶ Ἰουλ. 1.
 Δανιὴλ Στυλῆτης — Δεκεμβρ. 11.
 Δανιὴλ ὁ Προφήτης — Δεκεμ. 17.
 Δανιὴλ Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Δαρσία Μάρτυς — Μαρτ. 19.

- Βασίλειος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Βασίλειος ἑτερος Μάρτυς — Μαΐου
 22.
 Βάσσα Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Βενέδικτος Ὁσίος — Μαρτ. 14.
 Βενέδιμος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Βηλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Βιδιανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Βικέντιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Βίκτωρ Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Βλάσιος Ἱερομάρτυς — Φεβρ. 11.
 Βονιφάτιος Μάρτυς — Δεκεμ. 19.
 Βουκόλος Σμύρνης — Φεβρ. 6.
 Γλοκερία Μάρτυς — Μαΐου 13.
 Γοργόνιοι δύο, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρ. 9.
 Γόρδιος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 3.
 Γουρίας Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Γουρίας ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων —
 Αὐγ. 1.
 Γρηγόριος ὁ Μεγάλης Ἀρμενίας —
 Σεπτεμβρ. 30.
 Γρηγόριος ὁ Θαυματ. — Νοεμ. 17.
 Γρηγόριος ὁ Δεκαπολίτης — Νοεμ-
 βρίου 20.
 Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων — Νοεμ-
 βρίου 23.
 Γρηγόριος ὁ Νύσσης — Ἰανουαρ. 10.
 Γρηγόριος ὁ Θεολόγος — Ἰανουαρ. 25,
 καὶ 30.
 Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς — Κυρ. Β'. τῶν
 Νηστειῶν.

Διομηδῆς Μάρτυς — Αύγ. 16.
 Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης — Ὀκτω-
 βρίου 3.
 Διονύσιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παί-
 δων — Ὀκτωβρ. 22.
 Διονύσιος Ὅσιος, ὁ ἐκ Ζακύνθου —
 Δεκεμβρίου 17.
 Διονύσιος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Δῖξες Ὅσιος — Ἰουλ. 19.

Δομετιανὸς Μελιτινῆς — Ἰαν. 10.
 Δομετιανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Δομετιανὸς Ὁσιομάρτυς — Αύγ. 7.
 Δομνίκη Ὁσία — Ἰανουαρ. 8.
 Δέμνος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Δορυμέδων Μάρτυς — Σεπτ. 19.
 Δωρόθεος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 5.

E

Εἰρήναρχος Μάρτυς — Νοεμ. 28.
 Εἰρήνη Μάρτυς — Ἀπριλ. 16.
 Εἰρήνη Μάρτυς ἑτέρα, ἡ Λικινίου —
 Μαΐου 5.
 Εἰκδίκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Εἰλαάζαρος, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων
 — Αὐγούστου 1.
 Εἰλαάζαρος, ὁ διδάσκαλος τούτων —
 Αὐγούστου 1.
 Εἰλίνη, μήτηρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου
 — Μαΐου 24.
 Εἰλυθίριος Ἱερομάρτυς — Δεκεμ-
 βρίου 15.
 Εἰλισάβητ, ἡ τοῦ Προδρόμου Μήτηρ
 — Σεπτ. 5, καὶ Ἰουν. 24.
 Εἰλισάβητ Ὁσία, ἡ Θαυματουργὸς —
 Ἀπριλίου 24.
 Εἰλισσαῖος ὁ Προφήτης — Ἰουν. 14.
 Εἰλλάδιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 27.
 Εἰλπιδηφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Εἰλπίδιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Εἰλπίς Μάρτυς — Σεπτ. 17.
 Εἰξακωβωδιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7
 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Εἰπαινετός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλ. 30.
 Εἰπίμαχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 31.
 Εἰπιστήμη Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Εἰπιφάνιος Κυπρίου — Μαΐου 12.
 Εἰραστός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρίου 10.
 Εἰρμαῖος Ἱερομάρτυς — Νοεμβρ. 4.

Εἰρμῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — ἡ
 πριλίου 8.
 Εἰρμείας Μάρτυς — Μαΐου 30.
 Εἰρμιππος Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρμογένης Μάρτυς — Σεπτ-
 βρίου 1.
 Εἰρμογένης Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμ-
 βρίου 10.
 Εἰρμοκράτης Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρμόλαος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρμυλος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 13.
 Εὐάρεστος, ἐκ τῶν 10 Μαρτύρων τῶν
 ἐν Κρήτῃ — Δεκεμβρ. 23.
 Εὐγενία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμβρ. 24.
 Εὐγένιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Εὐγένιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Εὐγραφος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 10.
 Εὐδοκία Ὁσιομάρτυς — Μαρτ. 1.
 Εὐδόκιμος Δίκαιος — Ἰουλ. 31.
 Εὐθύμιος Ὁμολογητὴς, ὁ Σάρδεων —
 Δεκεμβρ. 26.
 Εὐθύμιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 20.
 Εὐλαμπία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.
 Εὐλάμπιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.
 Εὐμένιος Ἐπίσκοπος Γορτύνης — Σεπ-
 τεμβρ. 18.
 Εὐνίκη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Εὐνικιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10
 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
 Εὐνοϊκός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Εὐδοὸς Μάρτυς — Σεπτ. 1.

Εὐπλους Διάκονος Μάρτυς — Αὐγού- στου 11.	Εὐτυχής, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Εὐπορος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ- τύρων — Δεκεμβρ. 23.	Εὐτυχής Ἱερομάρτυς — Μαΐου 28.
Εὐσέβιος Σαμωσάτων Ἱερομάρτυς — Ἰουνίου 22.	Εὐτυχής ἑτερος Ἱερομάρτυς — Αὐγού- στου 24.
Εὐσεβωνᾶς, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.	Εὐτύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Εὐσίγνιος Μάρτυς — Αὐγ. 5.	Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἀ- πριλίου 9.
Εὐστάθιος Μάρτυς, ὁ Πλακίδας — Σεπτεμβρίου 20.	Εὐφημία Παρθενομάρτυς — Σεπτεμ- βρίου 16, καὶ Ἰουλ. 11.
Εὐστάθιος Ἀντιοχείας — Φεβρουα- ρίου 21.	Εὐφροσύνη Ὁσία — Σεπτεμβρ. 25.
Εὐστράτιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.	Εὐψύχιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 9.
Εὐτρόπιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.	Εἴφραιμ ὁ Σύρος — Ἰανουαρ. 28.
	Εἴφραιμ Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.

Z

Ζαχαρίας, ὁ Πατὴρ τοῦ Προδρόμου — Σεπτ. 5, 23, καὶ Ἰουν. 24.	Ζηνοβίος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.
Ζαχαρίας Προφήτης — Φεβρ. 8.	Ζωὴ Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
Ζηνοβία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.	Ζωτικὸς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ- τύρων — Δεκεμβρ. 23.

H

Η'λιανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Η'ράκλειος Μάρτυς — Μαΐου 18.
Η'λίας ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.	Η'ρωδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
Η'λίας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.	Η'σαΐας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
Η'λίας, ἡ Ἡλίου ὁ Προφήτης — Ἰου- λίου 20.	Η'σαΐας ὁ Προφήτης — Μαΐου 9.
Η'ράκλειος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Η'σύχιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.
	Η'σύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Θ

Θαδδαῖος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Αὐγούστου 21.	Θεόδοτος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 7.
Θαλλίλειος Μάρτυς — Μαΐου 20.	Θεόδουλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Θείκλα ἡ Πρωτομάρτυς — Σεπτ. 24.	Θεόδουλος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ- τύρων — Δεκεμβρ. 23.
Θεόγνιος Μάρτυς — Αὐγ. 21.	Θεόδουλος Μάρτυς ἑτερος — Φεβρουα- ρίου 16.
Θεοδοσία Μάρτυς — Μαΐου 29.	Θεόδουλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Θεοδόσιος ὁ Κεينوβιάρχης — Ἰανουα- ρίου 11.	

Θεοδώρα Ὁσία, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ — Σεπτεμβρ. 11.

Θεοφώρα ἡ Αὐγούστα — Φεβρ. 11.

Θεόδωρος ὁ Στουδίτης — Νοεμβρίου 11.

Θεόδωρος ὁ Γραπτός — Δεκεμβρίου 27.

Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης — Φεβρουαρίου 8, καὶ Μαΐου 8.

Θεόδωρος ὁ Τήρων — Φεβρ. 17, καὶ Σαββ. Α'. τῶν Νηστειῶν.

Θεόδωρος ὁ Τριχινᾶς — Ἀπριλ. 20.

Θεόδωρος ὁ Συκεώτης — Ἀπριλ. 22.

Θεόδωρος ὁ Ἁγιασμένος — Μαΐου 16.

Θεόκτιστος Ὁσίος — Σεπτεμβρ. 3.

Θεόκτιστος Ὁσίος ἕτερος — Ἰανουαρίου 4.

Θεόπεμπος Μάρτυς — Ἰανουαρίου 5.

Θεοπίστη Μάρτυς — Σεπτ. 20.

Θεόπιστος Μάρτυς — Σεπτ. 20.

Θεοφάνης ὁ Γραπτός — Ὀκτωβ. 11.

Θεοφάνης Ὁμολογητής — Μαρτ. 12.

Θεόφιλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτ. 9.

Θεοφύλακτος Ὁμολογητής — Μαρ. 8.

Θεωνᾶς Μάρτυς — Ἰανουαρίου 5.

Θύρσος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.

Θωμᾶς Ἀπέστολος ἐκ τῶν 12 — Ὀκτωβρ. 6.

Θωμᾶς Ὁσίος — Ἰουλίου 7.

I

Γάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ἀλφαίου — Ὀκτωβρ. 9.

Γάκωβος ὁ Ἀδελφός — Ὀκτωβρίου 23.

Γάκωβος Ὁμολογητής — Μαρ. 21.

Γάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου — Ἀπριλ. 30.

Γάμβλιχος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.

Γάσων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 29.

Γιγνάτιος ὁ Θεφόρος — Δεκεμ. 20.

Γεζεκιήλ ὁ Προφήτης — Ἰουλ. 23.

Γέραξ Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 28.

Γερεμίας Μάρτυς — Φεβρουαρίου 16.

Γερεμίας ὁ Προφήτης — Μαΐου 1.

Γερθέιος Ἀθηνῶν — Ὀκτωβρ. 4.

Γησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ — Σεπτ. 1.

Γιᾶριος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.

Γλαρίων ὁ Μέγας — Ὀκτωβρ. 21.

Γλαρίων ὁ Νέος — Μαρτ. 28.

Γλαρίων ὁ τῶν Δαλμάτων — Ἰουνίου 6.

Γούδας Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Ἰουνίου 19.

Γουλιανή Μάρτυς — Δεκεμβρ. 21.

Γουλιανός Μάρτυς — Φεβρ. 16.

Γουλιανός Μάρτυς ὁ Ταρσεὺς — Ἰουνίου 24.

Γουλίττα Μάρτυς — Ἰουλ. 15.

Γουνία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Μαΐου 17.

Γουστίνη Παρθενομάρτυς — Ὀκτωβρίου 2.

Γουστίνος Μάρτυς, ὁ Φιλόσοφος — Ἰουν. 4.

Γυσαῖκ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν Πατέρων.

Γυσαῖκιος Ὁσίος — Μαΐου 30, καὶ Αὐγ. 3.

Γυσαυρος Μάρτυς — Ἰουνίου 17.

Γυσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης — Φεβρουαρίου 4.

Γυσίδωρος Μάρτυς, ὁ ἐν Χίῳ — Μαΐου 14.

Γυμαῖος Μάρτυς — Ἰουν. 17.

Γωακίμ ὁ Θεοπάτωρ. — Σεπτ. 9.

Γωάννης ὁ Νηστευτής — Σεπτ. 2.

Γωάννου τῶν Σύλληψις — Σεπτ. 23.

Προδρόμου } Συναξίς — Ἰανουαρίου 1.

καὶ Βαπτισμῶν } Γέννησις — Ἰουν. 24.

στοῦ. (Ἀποτομή — Αὐγ. 29.

Γωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καὶ Θεολόγος — Σεπτ. 26, καὶ Μαΐου 8.

Γωάννης ὁ Ἐλεήμων — Νοεμ. 12.
 Γωάννης ὁ Χρυσόστομος — Νοεμ. 13,
 καὶ Ἰανουαρ. 27, 30.
 Γωάννης ὁ Δαμασκηνός — Δεκ. 4.
 Γωάννης ὁ Καλυβίτης — Ἰαν. 15.
 Γωάννης ὁ τοῦ Ξενοφῶντος υἱός —
 Ἰανουαρ. 26.
 Γωάννης ὁ Ἀνάργυρος — Ἰαν. 31.
 Γωάννης, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Γωάννης ὁ τῆς Κλίμακος — Μαρ. 30.
 Γωάννης Ἀσκητής — Ἰουλ. 21.
 Γωάννης Κωνσταντῖνος — Αὐγ. 30.

Γωαννίκιος ὁ Μέγας — Νοεμβρ. 4.
 Γῶβ ὁ Πολύαθλος — Μαΐου 6.
 Γωήλ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 19.
 Γωνᾶς ὁ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 21.
 Γωσήφ Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
 Γωσήφ ὁ Μνήστωρ — Κυρ. μετὰ τὴν
 Χ. Γέννησιν.
 Γωσήφ, ὁ Ὑμνογράφος — Ἀπριλ. 8.
 Γωσήφ Θεσσαλονίκης — Ἰουλ. 14.
 Γωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας — Κυρ. τῶν
 Μυροφόρων.
 Γωσήφ ὁ πάγκαλος — τῇ ἀγ. καὶ μεγ.
 Δευτέρᾳ

K

Καλλίνικος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Καλλίνικος Μάρτυς ἕτερος — Ιου-
 λίου 29.
 Καλλιόπιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 7.
 Καλλίστη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
 Καλλίστρατος Μάρτυς — Σεπτ. 27.
 Καπίτων Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Κάρπος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Κάρπος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Μαΐου 26.
 Κασσιανός Ὁσίος — Φεβρουαρ. 29.
 Κάστουλος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Κάστωρ Μάρτυς — Δεκεμβ. 18.
 Κέλσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Κήρυκος Μάρτυς — Ἰουλ. 15.
 Κικιλία Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Κλαύδιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
 Κλαύδιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κλαύδιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 5.
 Κλεόνικος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Κλήμης Πρώμης Ἱερομάρτυς — Νοεμ-
 βρίου 24.
 Κλήμης Ἀγκύρας Ἱερομάρτυς — Ἰα-
 νουαρ. 23.
 Κοδράτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Σεπτεμβρίου 21.
 Κοδράτος Μάρτυς — Μαρτ. 10.

Κόνων Μάρτυς — Μαρτ. 5.
 Κορνήλιος ὁ Ἐκατόνταρχος — Σε-
 πτεμβρ. 13.
 Κοσμάς ὁ Ποιητής — Ὀκτωβρ. 14.
 Κοσμάς Ἀνάργυρος — Νοεμβρ. 1,
 καὶ Ἰουλ. 1.
 Κούαρτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρ. 10.
 Κρήσκης Μάρτυς — Ἀπριλ. 15.
 Κρήσκης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Κυπριανός Ἱερομάρτυς — Ὀκτω-
 βρίου 2.
 Κυριακὴ Μάρτυς — Ἰουλίου 7.
 Κυριακός Ἀναχωρητής — Σεπτεμ-
 βρίου 29.
 Κύριλλος Ἀλεξανδρείας — Ἰαν. 18,
 καὶ Ἰουν. 9.
 Κύριλλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κύριλλος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 18.
 Κύριλλος Διάκονος — Μαρ. 29.
 Κυρίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρ. 9.
 Κύρος Ἀνάργυρος — Ἰανουαρ. 31.
 Κωνσταντῖνος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφίῳ 7
 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας — Μαΐου 21.

Λ

Λάζαρος Ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Γαλησίῳ —
Νοεμβρίου 7.

Λάζαρος ὁ Τετραήμερος — Σαββάτῳ
τοῦ Λαζάρου.

Λαμπαδὸς Ὁσίος — Ἰουλίου 5.

Λαυρέντιος Ἀρχιδ. — Αὐγούστου 10.

Λαῦρος Μάρτυς — Αὐγ. 18.

Λεύκιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.

Λεόντιος Μάρτυς — Ἰουν. 18.

Λέων Πάπας Ῥώμης — Φεβρ. 18

Λέων Κατάνης — Φεβρουαρ. 20.

Λογγίνος ὁ Ἐκατὸνταρχος — Ὀκτω-
βρίου 16.

Λουκάς ὁ Εὐαγγελ. — Ὀκτωβρίου 18

Λουκάς Ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Στερίῳ —
Φεβρουαρίου 7.

Λουκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.

Λουκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 15.

Λουκιλλιανὸς Μάρτυς — Ἰουν. 3.

Λούππος Μάρτυς — Αὐγ. 23.

Λυσίμαχος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.

Μ

Μακάριος Ὁσίος, ὁ Αἰγύπτιος — Ἰα-
νουαρίου 19.

Μακρίνα Ὁσία — Ἰουλ. 19.

Μαλαχίας ὁ Προφήτης — Ἰαν. 3.

Μάμας Μάρτυς — Σεπτεμ. 2.

Μανουὴλ Μάρτυς — Ἰουνίου 17.

Μαξιμιλιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7
Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.

Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς — Ἰανουα-
ρίου 21, καὶ Αὐγούστου 13.

Μαρδάριος Μάρτυς — Δεκεμ. 13.

Μαρία ἡ

Θεοτόκος { Γέννησις αὐτῆς — Σεπ. 8.
Εἰσόδια αὐτῆς — Νοεμ. 21.
Εὐαγγελισμὸς αὐτῆς — Μαρ-
τίου 25.

{ Κοίμησις αὐτῆς — Αὐγ. 15.

Μαρία Ὁσία, ἡ τοῦ Ξενοφῶντος γυνὴ
— Ἰανουαρίου 26.

Μαρία Ὁσία, ἡ Αἰγυπτία — Ἀπριλ. 1.

Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ — Ἰουλ. 22.

Μαρίνα Μάρτυς — Ἰουλίου 17.

Μαρκελλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.

Μάρκελλος Μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν —
Δεκεμβρίου 29.

Μάρκελλος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων —
Αὐγούστου 1.

Μαρκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.

Μαρκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.

Μάρκος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.

Μάρκος Ὁσίος — Μαρτ. 29.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελ. — Ἀπρ. 25.

Μάρκος Μητροπολίτης Ἐφέσου καὶ
Εὐγενικοῦ — Ἰανουαρ. 19.

Μαρτινιανὸς Ὁσίος — Φεβρ. 13.

Μαρτινιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Πα-
ιδων — Ὀκτωβρ. 22.

Μαρτῖνος Πάπας Ῥώμης — Ἀπρ. 11

Μαρτύριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.

Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστ. — Νοεμ-
βρίου 16.

Ματθίας Ἀπόστολος, ἐκ τῶν 12 —
Αὐγ. 9.

Ματρώνα Ὁσία — Νοεμβρ. 9.

Ματρώνα Ὁσία, ἡ ἐν Θεσσαλονικίᾳ —
Μαρτίου 27.

Μαύρα Μάρτυς — Μαΐου 3.

Μεθόδιος Ὁμολογητὴς — Ἰουν. 11

Μεθόδιος Πατέρων Ἱερομάρτυς — Ἰου-
νίου 20.

Μελάνη Ὁσία ἡ Ῥωμαία — Δεκεμ-
βρίου 31.

Μελίτιος Ἀντιοχείας — Φεβρουαρ. 11

Μελίτων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.

Μένανδρος Μάρτυς — Μαΐου 19.

Μερκούριος Μάρτυς — Νοεμβρ. 25.

Μηνᾶς Μάρτυς, ὁ Αἰγύπτιος — Νοεμ-
βρίου 11.

Μηνᾶς ὁ Καλλιθέλαδος — Δεκεμβρίου 10.	Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγος — Σεπτεμβρίου 6, καὶ Νοεμβρ. 8.
Μηνοδώρα Μάρτυς — Σεπτ. 10.	Μιχαὴλ Συννάδων — Μαΐου 23.
Μητροδώρα Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 10.	Μιχαίας ὁ Προφήτης — Αὐγ. 14.
Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλ. — Ἰουνίου 4.	Μύρων Μάρτυς — Αὐγούστ. 17.
Μισαήλ, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δεκεμβρίου 17.	Μώκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 11.
	Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης — Σεπτ. 4.
	Μωϋσῆς Ὁσιος ὁ Αἰθίοψ — Αὐγούστου 28.

N

Ναζάριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.	Νικηφόρος Μάρτυς — Φεβρ. 9.
Ναούμ Προφήτης — Δεκεμβρ. 1.	Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως — Μαρτίου 13, καὶ Ἰουνίου 2.
Νάρκισσος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.	Νικόδημος, ἀρχὼν τῶν Ἰουδαίων — Κυρ. τῶν Μυροφόρων.
Ναταλία Μάρτυς — Αὐγ. 26.	Νικόλαος ὁ ἐν Μύροις — Δεκεμ. 6.
Νεῖλος Ὁσιος — Νοεμβρ. 12.	Νικόλαος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Νεονίλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.	Νικόστρατος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
Νεόφυτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 21.	Νίκων Ὁσιος, ὁ Μετανοεῖται — Νοεμβρίου 26.
Νέστωρ Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 27.	Νίκων Ὁσιομάρτυς — Μαρτίου 23.
Νικάνδρος Ἱερομάρτυς — Νοεμ. 4.	Νιτᾶς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Νικάνωρ, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰουλίου 28.	Νυμφοδώρα Μάρτυς — Σεπτ. 10.
Νικήτας Μάρτυς — Σεπτ. 15.	
Νικήτας Ὁσιος — Ἀπριλίῳ 3.	

Ξ

Ξαυθίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 6.	Ξένη Ὁσία — Ἰανουαρ. 24.
	Ξενοφῶν Ὁσιος — Ἰανουαρ. 26.

O

Ὁλυμπᾶς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.	Οὐαλέριος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Ὁνήσιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβ. 22, καὶ Φεβρουαρ. 15.	Οὐάλης, ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.
Ὁνησιφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.	Οὐάλης Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουαρίου 16.
Ὁνούφριος Ὁσιος — Ἰουνίου 12.	Ὁυαρος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 19.
Ὁρίστης Μάρτυς — Νοεμβρ. 10.	Ὁρβανός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
Ὁρίστης Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμ. 13.	

Π

- Παγκράτιος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 9.
 Πάμφιλος Μάρτυς — Φεβρ. 16.
 Παντελεήμων ὁ Ἱαματικὸς — Ἰου-
 λίου 27.
 Πάπυλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Παράμονος Μάρτυς — Νοεμ. 29.
 Παρασκευὴ Ὅσιομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Παρθένιος Λαμψάκου — Φεβρ. 7.
 Παρμενᾶς, ἐκ τῶν 7 Διακόνων —
 Ἰουλ. 28.
 Πατάπιος Ὅσιος — Δεκεμβρ. 8.
 Πατρίκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 19.
 Παυλῖνος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως Ὁμολο-
 γητῆς — Νοεμβ. 6.
 Παῦλος Ὅσιος, ὁ Θηβαῖος — Ἰα-
 νουαρ. 15.
 Παῦλος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Παῦλος Μάρτυς ἕτερος — Μαΐου 18.
 Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὸ Σκεῦος τῆς
 ἐκλογῆς — Ἰουνίου 29.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Νέος
 — Αὐγ. 30.
 Παφνούτιος Ἱερομάρτυς — Ἀπρ. 19.
 Παχώμιος ὁ Μέγας — Μαΐου 15.
 Πελαγία Ὁσία — Ὀκτωβρίου 8.
 Πελαγία Μάρτυς — Μαΐου 4.
 Πέτρος Ἀλεξανδρείας Ἱερομάρ. —
 Νοεμβ. 24.
 Πέτρος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Πέτρος Ὅσιος, ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ — Ἰου-
 νίου 12.
- Πέτρος Ἀπόστολος, ὁ Πρωτοκορυφαῖος
 — Ἰουν. 29.
 Πηγάσιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
 Πίστις Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
 Πιστὸς Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Πλάτων Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.
 Ποιμὴν Ὅσιος — Αὐγ. 27.
 Πολύαινος Μάρτυς — Μαΐου 19.
 Πολύευκτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 9.
 Πολύκαρπος Σμύρνης — Φεβρ. 23.
 Πομπήιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 10.
 Πόμπιος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μα-
 τύρων — Δεκεμβρ. 23.
 Πορφύριος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.
 Πορφύριος Μάρτυς ἕτερος — Φεβρ-
 ρίου 16.
 Πορφύριος Γάζης — Φεβρ. 26.
 Πούδης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Αὐγ. 14.
 Πρίσκος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Πρόξος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως — Νοεμ-
 βρίου 20.
 Πρόκλος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.
 Προκόπιος Ὅσιος, ὁ Δεκαπολίτης —
 Φεβρ. 27.
 Προκόπιος ὁ Μεγαλομάρτυς — Ἰου-
 λίου 28.
 Προτάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Πρόχυρος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰου-
 λίου 28.

Ρ

- Ρ'οδίον, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρίου 10.
 Ρ'ούφος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. — Ἀπρ. 8.
 Ρ'ωμανὸς ὁ Μελωδὸς — Ὀκτω-
 βρίου 1.
 Ρ'ωμανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.

Σ

Σάββας ὁ Ἁγιασμένος — Δεκεμ. 5.	Σολομονή, ἡ μήτηρ τῶν Μακκαβαίων — Αὐγ. 1.
Σαββάτιος Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 9.	Σοφία Μάρτυς — Σεπτεμ. 17.
Σαβὴλ Μάρτυς — Ἰουν. 17.	Σοφονίας Προφήτης — Δεκεμ. 3.
Σαβῖνος Μάρτυς — Μαρτ. 16.	Σπυρίδων ὁ Θαυματουργός — Δεκεμβρίου 12.
Σακερδῶν, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτ. 9.	Στάχυς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρ. 31.
Σαμουὴλ ὁ Προφήτης — Αὐγ. 20.	Στεφανὶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
Σαμφὼν ὁ Ξενοδοχος — Ἰουν. 27.	Στέφανος ὁ Σαββαΐτης — Ὀκτ. 28, καὶ Ἰουλ. 13.
Σαμωνᾶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.	Στέφανος ὁ Νεός, Ὁσιομάρτυς — Νοεμβρ. 18.
Σαρβηλός Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.	Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς — Δεκεμβρίου 27.
Σάρρα ἡ τοῦ Ἀβραάμ — Κυρ. τῶν Προπατόρων.	Στρατόνικος Μάρτυς — Ἰανουαρίου 13.
Σατορνῖνος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 40 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.	Συγκλητικὴ Ὀσία — Ἰανουαρ. 5.
Σεβαστιανὸς Μάρτυς — Δεκεμ. 18.	Συμεὼν ὁ Στυλῖτης — Σεπτεμ. 1.
Σεβηριανὸς Μάρτυς — Σεπτεμ. 9.	Συμεὼν ὁ Θεοδόχος — Φεβρ. 2.
Σεβηριανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτ. 9.	Συμεὼν Ἱερομάρτυς ὁ ἐν Περσίδι — Ἀπριλ. 17.
Σέλευκος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.	Συμεὼν ὁ συγγενὴς τοῦ Κυρίου — Ἀπριλ. 27.
Σέργιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7.	Συμεὼν ὁ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει — Μαΐου 24.
Σίλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλ. 30.	Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός — Ἰουν. 21.
Σίλβιστρος Πάπας Ῥώμης — Ἰαν. 2.	Σώζων Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 7.
Σιλουανός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλ. 30.	Σωσίπατρος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. — Νοεμβρ. 10, καὶ Ἀπριλ. 29.
Σίμων Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ Ζηλωτής — Μαΐου 10.	Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 11.
Σισίνιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτ. 9.	
Σισώης ὁ Μέγας — Ἰουλ. 6.	
Σμάραγδος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτ. 9.	

Τ

Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως — Φεβρουαρ. 16.	Τιβούρτιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
Τάραχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.	Τιβούρτιος Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμβρίου 12.
Τατιανὴ Μάρτυς — Ἰανουαρ. 12.	Τιμόθεος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰανουαρ. 22.
Τερέντιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.	Τιμόθεος Ὁσίος — Φεβρουαρ. 21.
Τερέντιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπριλίου 10.	Τιμόθεος Μάρτυς — Μαΐου 3.

Τίμων, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — 'Ιου- λίου 28.	Τρόφιμος Μάρτυς — Σεπτ. 19.
Τίτος Ὅσιος — Ἀπριλίου 2.	Τρόφιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — 'Απριλίου 14.
Τίτος Ἀπόστολος — Αὐγούστου 25.	Τρύφων Μάρτυς — Φεβρουαρ. 1.
Τραγκυλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.	Τύχων ὁ Ἀμαθοῦντος — 'Ιουν. 16.

Υ

Υ'άκινθος Μάρτυς — 'Ιουλίου 3.	Υ'πάτιος Γαγγρῶν Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 31.
--------------------------------	--

Φ

Φαῦστος Ὅσιος — Αὐγούστου 3.	Φλάβιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Φεδρωνία Ὅσιομάρτυς — 'Ιουν. 25.	Φλέγων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — 'Απριλίου 8.
Φιλήμων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 22.	Φλώρος Μάρτυς — Αὐγούστου 18.
Φιλήμων Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.	Φωκᾶς Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 22, 23.
Φίλιππος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ὀ- κτωβρίου 11.	'Ιουλίου 23.
Φίλιππος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Νοεμβρίου 14.	Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινου- λεως — Φεβρουαρίου 6.
Φιλοκτήμων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Φώτιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Φιλούμενος Μάρτυς — Νοεμβρ. 29.	Φώτιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγούστου 12.

Χ

Χαραλάμπης Ἱερομάρτυς — Φεβρουα- ρίου 10.	Χριστίνα Μάρτυς — Μαΐου 18.
Χαριτίνη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 5.	Χριστίνα Μεγαλομάρτυς — 'Ιουλίου 24.
Χαρίτων Ὁμολογητής — Σεπτ. 28.	Χριστόδουλος Ὅσιος, ὁ ἐν Πατρ. — Μαρτίου 16.
Χουδίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Χριστοφόρος Μάρτυς — Μαΐου 9.
	Χρῦσανθος Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Ω

Ὡσηὶ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 17. |

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

ΕΤΩΝ

ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΟΚΤΩ,

Ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ 1870, καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1937.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1870. αὐθ. ζτοη.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
Ἡ' λίου Κύκλοι ιδ.
Σελήνης Κύκλοι ε'.
Σελήνης Θεμέλιον Σ.
Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου α.
Ε' ωθινὸν α. Ἦχος α.
Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε.
Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἐδδα.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου α.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου λ'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. α.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

Orologio.

35 *

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1871. αὐθ. ζτοθ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ.
Ἡ' λίου Κύκλοι ιε.
Σελήνης Κύκλοι ζ'.
Σελήνης Θεμέλιον κ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι λη.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ.
Ε' ωθινὸν ι'. Ἦχος πλ. δ.
Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λ'.
Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Πέμ.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

1872. αωσβ'. ζτπ'. Βίσιςτος.

Ἰνδικτιωνὸς ιε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίγων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κέ.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποσ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΗΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1873. αωσγ'. ζτπδ'.

Ἰνδικτιωνὸς δ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος δ'.
 Ἡ' Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου ια'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίγων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰανίου γ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποσ. ἡμ. κέ.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

1874. αωσδ'. ζτπβ'.

Ἰνδικτιωνὸς β'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον γ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μα'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίγων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγίων Ἀποσ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΗΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1875. αωσι'. ζτπγ'.

Ἰνδικτιωνὸς γ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ' Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου ις'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίγων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1876. αωσ'. ζτπδ'. Βίσεκτος.

Ινδικτιωνος δ.
 Η' λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε.
 Κρεωφαγία, ημέραι μς'.
 Τὸ Τριῳδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κί.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ή.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κή.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιγ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ήμ. κδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ημέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ήμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1877. αωσζ'. ζτπε'.

Ινδικτιωνος ε.
 Η' λίου Κύκλοι κα.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ημέραι λζ'.
 Τὸ Τριῳδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλη Παρ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ήμ. λζ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ημέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ήμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1878. αωσθ'. ζτπε'.

Ινδικτιωνος ε'.
 Η' λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νζ'.
 Τὸ Τριῳδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ις'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κί.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ήμ. ιζ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ημέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ήμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1879. αωσθ'. ζτπς'.

Ινδικτιωνος ζ'.
 Η' λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον ή.
 Κρεωφαγία, ημέραι μβ'.
 Τὸ Τριῳδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ήμ. λβ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ημέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ήμ. Δευτ.

1880. αωπ'. ζτπή. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ἡ.
 Η'λίου Κύκλοι κδ.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ἡ.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. ιγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1881. αωπα'. ζτπδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Η'λίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου α.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κα.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λα.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κα.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

1882. αωπβ'. ζτγ'.

Ἰνδικτιῶνος ι.
 Η'λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ις'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1883. αωπγ'. ζτγδ'.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Η'λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. ις'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1884. α. π. δ'. ζ. τ. β'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κη'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κγ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885. α. π. ε'. ζ. τ. γ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1886. α. π. σ'. ζ. τ. δ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον σ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ις'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1887. α. π. ζ'. ζ. τ. ε'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετάρτ. τῆς σ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κη'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1888. αωπή. ζτυς'. Βίσικτος.

Ινδικτιώνος α.
 Η'λίου Κύκλοι δ.
 Σελήνης Κύκλοι ε.
 Σελήνης Θεμέλιον κή.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ιδ.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κή.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ Παρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κδ.
 Η' Ἀνάληψις, Ἰουνίου β'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ις'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ γ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1889. αωπβ'. ζτυζ'.

Ινδικτιώνος β'.
 Η'λίου Κύκλοι ε.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Θεμέλιον γ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι ν'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐάγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιη'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κη'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890. αωγ. ζτυή.

Ινδικτιώνος γ'.
 Η'λίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. λβ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1891. αωγα. ζτυθ'.

Ινδικτιώνος δ'.
 Η'λίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ε'ωθινὸν ιε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ Δευτ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κα.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου λ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιβ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1892. αωυβ'. ζυ. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ε.
 Ἡ' λίου Κύκλοι η'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἐ' ωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τεταρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου λά.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λά.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κή.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1893. αωυγ'. ζυά.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἐ' ωθινὸν ά. Ἦχος δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λά.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κά.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1894. αωυδ'. ζυβ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ι.
 Σελήνης Κύκλοι ιά.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐ' ωθινὸν ε. Ἦχος πλ. ά.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Η' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1895. αωυε'. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ια.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἐ' ωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κη'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιά.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κά.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Η' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. λά.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

1896. αωψ'. ζυδ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίῳ ιδ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κη'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ις'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. μ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1897. αωψ'. ζυε.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Η'λίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ις'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1898. αωψή. ζυς'.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Η'λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κς'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. κη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1899. αωψδ'. ζυζ'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτῃ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1900. αἰ. β'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νά.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Σαββ. τῆς ε' Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιη'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κη'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1901. αἰ. β'. β'. β'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

Ορολογία

36 *

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1902. αἰ. β'. γ'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ε'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε' Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1903. αἰ. γ'. γ'.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε' Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1904. α᾽ 78δ'. ζυβ'. Βίσακτος.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Η' λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. λς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1905. α᾽ 78ε'. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Η' λίου Κύκλοι κα'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρασ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ις'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

1906. α᾽ 78ς'. ζυιδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Η' λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Αλαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κη'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. λβ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1907. α᾽ 78ζ'. ζυι'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Η' λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ια'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κί.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου λα'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ια'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1908. αὔρ. ζυγ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Η'λίου Κύκλοι κδ.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον υ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου γ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1909. αὔρ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Η'λίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αὔρ. καὶ μεγάλη Τετ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1910. αὔρ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Η'λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1911. αὔρ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος θ'.
 Η'λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

1912. αβ'β'. ζυκ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ι.
 Ἡλίου Κύκλοι κη.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ' Ἀπόκριω, Ἰανουαρίου κς'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλῃ Κυρ. τῷ Πασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου γ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1913. αβ'γ'. ζυκα'.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ι.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποσ. ἡμ. ις'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

1914. αβ'δ'. ζυκβ'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κς'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κέ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1915. αβ'ε'. ζυκγ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ια'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ' Ἀπόκριω, Ἰανουαρίου κέ.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς Διακαινησίμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ις'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Ἀπριλίου λ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ι.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποσ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1916. αὔρ. ζυκδ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιδ.
 Ἡλίου Κύκλοι δ.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νά.
 Τὸ Τριῳδον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Εὐθινόν δ. Ἦχος δ.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ις'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κς'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κγ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1917. αὔρ. ζυκδ'.

Ἰνδικτιῶνος ιε.
 Ἡλίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριῳδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Εὐθινόν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐάγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικόν Φάσχα, Μαρτίου κί.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιά.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κά.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1918. αὔρ. ζυκς'.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριῳδον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιά.
 Εὐθινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κί.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσχα, Μαρτίου ιε.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λα'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. ιά.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1919. αὔρ. ζυκς'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιθ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη'.
 Τὸ Τριῳδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Εὐθινόν ιά. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ Δευτ. τῆς ς'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ις'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κς'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1920. αἰχ'. Ἰουκὴ. Βίσιςτος.

Ἰνδικτιωνὸς γ'.
 Η' λίου Κύκλοι η'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αἰ. καὶ μεγάλη Τετάρτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1921. αἰχ'α. Ἰουκδ'.

Ἰνδικτιωνὸς δ'.
 Η' λίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1922. αἰχ'β'. Ἰουλ'.

Ἰνδικτιωνὸς ε'.
 Η' λίου Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κγ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σάβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1923. αἰχ'γ'. Ἰουλδ'.

Ἰνδικτιωνὸς ς'.
 Η' λίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιι'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αἰ. καὶ μεγάλῃ Σάβ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου δ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κα'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

1924. αργχδ'. ζυλβ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιώνος ζ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νέ.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ε'ωθινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1925. αργχέ. ζυλγ'.

Ἰνδικτιώνος η'.
 Η'λίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κε'.
 Ε'ωθινόν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1926. αργκς'. ζυλδ'.

Ἰνδικτιώνος θ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ε'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου η'.
 Ε'ωθινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1927. αργκς'. ζυλέ.

Ἰνδικτιώνος ι.
 Η'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λα'.
 Ε'ωθινόν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κβ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτῃ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασ.

1928. αἰ. κη'. ζυλς'. Βίαικτες.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριῶδον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1929. αἰ. κη'. ζυλς'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ια'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κέ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα Μαρτίου ιη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λα'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. ια'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

1930. αἰ. λ'. ζυλπ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κζ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ις'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κς'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. κς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1931. αἰ. λ'. ζυλς'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιθ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου β'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεθ. Τρίτη.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου η'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τεταρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1932. αᾶλβ'. ζυμ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιε.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ιε.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1933. αᾶλγ'. ζυμά.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κα.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κγ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Σαββ.

Ορολόιο.

37 *

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1934. αᾶλδ'. ζυμβ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ ἀγ. καὶ μεγάλῳ Σαββ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιη.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου δ.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κα.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λη.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1935. αᾶλε. ζυμγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον γ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου δ.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιη.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ι.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. ιη.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Δευτ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1936. αβλς'. ζυμδ'. Βίσικτος.

Ινδικτιώνος δ.
 Η'λίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Εἰωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου β'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κέ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιη'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κέ.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. λδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1937. αβλς'. ζυμί.

Ινδικτιώνος ε'.
 Η'λίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Εἰωθινὸν ιε'. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ιδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πάμπ.

Κ Α Ν Ο Ν Ι Ο Ν

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ

ΕΝ ΠΟΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΡΧΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΣ ΜΗΝ.

Οἱ δώδεκα Μῆνες, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν.		Οἱ εἰκοσιοκτὼ Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.						
Μῆνες.	Ἡμέραι.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρτιος.	31	ς'	ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'
Ἀπρίλιος.	30	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	ς'	ζ'	Α'
Μάϊος.	31	Δ'	Ε'	ς'	ζ'	Α'	Β'	Γ'
Ἰούνιος.	30	ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	ς'
Ἰούλιος.	31	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	ς'	ζ'	Α'
Αὐγουστος.	31	Ε'	ς'	ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'
Σεπτέμβριος.	30	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	ς'	ζ'
Ὀκτώβριος.	31	Γ'	Δ'	Ε'	ς'	ζ'	Α'	Β'
Νοέμβριος.	30	ς'	ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'
Δεκέμβριος.	31	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	ς'	ζ'
Ἰανουάριος.	31	Δ'	Ε'	ς'	ζ'	Α'	Β'	Γ'
Φεβρουάριος.	28 ἢ 29	ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	ς'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΘΠΙΣΘΕΝ ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Εάν θέλῃς νὰ εἶρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἀρχεται ὁ Μῆς εὐρὲς πρῶτον εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸν τυχόντα εἰς αὐτὸν Κύκλον τοῦ Ἑλίου· εἶτα, στραφείς εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, ἀνωθεν τὰ ὁποῖου εἶναι γεγραμμένοι ἔλοι ὁμοῦ τοῦ Ἑλίου οἱ Κύκλοι, ἐδὲ εἰς αὐτὸν τετράγωνον διασταυρόνεται ὁ εὐρεθείς αὐτὸς Κύκλος μετὰ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν σημειωμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α΄. Β΄. Γ΄. Δ΄. κτλ. δηλοῦσι δὲ τὸ μὲν Α΄. πρώτην ἡμέραν, ἣγουσιν Ἑρριανήν· τὸ δὲ Β΄. Δευτέραν· τὸ Γ΄. Τρίτην· τὸ Δ΄. Τετάρτην· τὸ Ε΄. Πέμπτην· τὸ ΣΤ΄. ἑκτὴν, ἣγουσιν Παρασκευήν· καὶ τὸ Ζ΄. ἐβδόμην, εἶπε Σάββατον.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος ἔχομεν Κύκλον τοῦ Ἑλίου 24 θέλοντες δὲ, ἐξ ὑποθέσεως, νὰ εὕρωμεν τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν ἀρχεται ὁ Σεπτέμβριος Μῆς, βλέπομεν ὅτι αὐτὸς διασταυρόνεται καὶ συμπίπτει ἐκεῖνο τὸ τετράγωνον, ὅπου εἶναι γεγραμμένον Β΄. ἐκ τούτου μανθάνομεν ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἀρχεται ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Ἐάν δὲ ὁ ζητούμενος Μῆς ᾗναι ὁ Ἰανουάριος, ἢ ὁ Φεβρουάριος, τότε πρέπει νὰ κρατῇς τὸν Κύκλον τοῦ Ἑλίου τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω καὶ εἰς τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Κύκλος τοῦ Ἑλίου 25, ἡμετέραν τεμνυῖα τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου μηνὸς εὐρίσκεται μετὰ τὸν 24ον Κύκλον τοῦ Ἑλίου, καὶ οὐχὶ μετὰ τὸν 25ον.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΝ

Οἱ δώδεκα Μῆνες τοῦ ἐνιαυτοῦ.												
Οἱ 19 Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Φεβρουάριος.	Ἰανουάριος.	Δεκέμβριος.	Νοέμβριος.	Ὀκτώβριος.	Σεπτέμβριος.	Αὐγούστος.	Ιούλιος.	Μάϊος.	Ἀπρίλιος.	Μάρτιος.	
	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	23	24	25	26	27	28	29	30	1/30	2	3	4
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1/31
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	28	29	30	1/30	2	3	4	5	6	7	8	9
	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
	25	26	27	28	29	30	1/31	2	3	4	5	6
	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	23	24	25	26	27	28	29	30	1/31	2	3	4
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	30	1/31	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	27	28	29	30	1/31	2	3	4	5	6	7	8
	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

ΚΑΘ' ἣΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ.

Ἐάν θέλῃς νά εὕρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ Μηνὸς γίνεται νία Σελήνη, ζήτησον τὸν κύκλον αὐτῆς εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους· ἐὰν στραφῇς εἰς τὸ ὀπισθεν Κανόνιον, εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ τῆς Σελήνης οἱ κύκλοι γεγραμμένοι, καὶ κρατήσας τὸν εὐρεθέντα κύκλον αὐτῆς, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον συναπαντᾷται αὐτὰς μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ εὕρισκεις σημειωμένην τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθ' ἣν γίνεται ἡ νία Σελήνη.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος, ἔχοντες κύκλον τῆς Σελήνης 7, βλέπομεν εἰς τὸ Κανόνιον, ὅτι ὁ κύκλος οὗτος συναπαντᾷται μετὰ τὸν Αὐγούστον, φέρεται εἰπεῖν, εἰς τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο ὅπου εἶναι ἀριθμὸς 1· ἐκ τούτου μαθαίνομεν, ὅτι εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου Μηνὸς ἔχον νέαν Σελήνην.

Ἐάν δὲ ζητῇς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνός, τότε πρέπει νά κρατῇς τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ παλαιῶ ἔτους. Οὕτω, π. χ. κατὰ τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι 8, ἡ νία Σελήνη γίνεται τὸν μὲν Ἰανουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑννάτην αὐτοῦ· τὸν δὲ Φεβρουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην· τὰς ἡμέρας ποίας εὕρισκεις, εἰάν κρατήσῃς κύκλον τῆς Σελήνης οὐχὶ τὸν 8, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάλιν 7.

Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰς τετράγωνα τινὰ εὕρισκονται ὁμοῦ δύο ἀριθμοὶ 1, καὶ 30, ἢ 1, καὶ 31, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα γίνεται νία Σελήνη δὶς· τὴν πρώτην δηλαδή, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτῆς ἡμέραν.

Τέλος τοῦ Παραρτήματος, καὶ τῆς ἑλῆς Βίβλου.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πρὸς τοὺς Ἀναγνώστας	Σελ.	γ.
Προσευχὴ Προοιμιακή	»	1
Τὸ κατ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν	»	3
Τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν	»	22
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μεσονυκτικόν	»	32
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου	»	33
Ὕμνοι Τριαδικοί	»	42
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα	»	46
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα	»	47
Αἱ ἐννία ὠδαί	»	48
Φωταγωγικά κατ' Ἦχον	»	65
Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	»	66
{ Πρώτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	74
Ὡρα { Τρίτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	83
{ Ἑκτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	90
Τὰ Τυπικά	»	98
Τὰ Ἀντίφωνα	»	106
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Ἀρίστου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	128
Ὡρα Ἑνάτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	132
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ	»	140
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Δείπνου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	149
Τὸ Μίγα Ἀπόδειπνον	»	—
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον	»	175
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ ὅλου Μηναολογίου	»	185
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου	»	361
Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων καὶ Ὑπακοῶν	»	398
Ἀπολυτίκια ὅλης τῆς Ἑβδομάδος	»	401
Θεοτοκία Ἀπολυτίκια εἰς ἕκαστον Ἦχον	»	404
{ Εἰς τὸν Ἀκαθίστον Ὑμνον	»	421
Ἀκολουθία { Εἰς τοὺς δύο Παρακλητικούς Κανόνας	»	439
{ Τῆς Δείας Μεταλήψεως	»	459

Κανὼν ἰερο- τήριος.	{ Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν	Σελ. 48
	{ Εἰς τὸν Ἀγγέλου τὸν φύλακα τῆς τῆς ἀνθρώπου ζωῆς	» 48
	{ Εἰς τοὺς Ἀγγέλους, καὶ πάντας τοὺς Ἀγίους	» 49
Οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσαρες Οἶκοι		» 50
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.		» 51
Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.		» 51
Σύνοψις Κανόνων τινῶν ἱερῶν		» 52
Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς πάντων τῶν περιεχομένων Ἀγίων ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ.		» 52
Πασχαλῖα 68 ἔτων.		» 53
Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἄρχεται ἕκαστος μῆν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ.		» 53
Σεληνοδρόμιον παντοτεινὸν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ		» 53

